Mrs Foster

Nov. 10th 1886
No. 2. Pollock St
Calcutta

DUẠ́ I ẠMÍM KÍ KITÁB

AUR

SÁKRAMINṬON̲ KÍ TARTÍB,

AUR

KALÍSYÁ KÍ DÚSRÍ RASM AUR DASTÚRON̲ KÍ,

Inglaṇḍ aur Áirlaṇḍ kí muttahid Kalísyá ke

TARÍQE KE MUTÁBIQ:

AUR

ZABÚR KÍ KITÁB.

AGRA:

PRINTED AT THE SECUNDRA ORPHANAGE PRESS.

FIHRIST.

AURÁD I MUQARRARÍ; JO SÁL BHAR KE ITWÁR AUR DÚSRE TEOHÁR KI SUBH O SHÁM KÍ NAMÁZ MEṈ PAṚHE JÁEṈ.

ITWÁR KE MUQARRARÍ AURÁD.

	SUBH.	SHÁM.	IḲHTIYÁRÍ BANDAGÍ.
Masíh kí Ámad ká Pahlá Itwár, ...	Yasaiyáh 1 báb, ...	Yasaiyáh 2 báb, ...	Yasaiyáh 4 báb 2 áyat se.
— *Dúsrá* — ...	— 5 ...	— 11 báb 1—11,	— 24
— *Tísrá* — ...	— 25 ...	— 26 ...	— 28 báb 5—19.
— *Chauthá* — ...	— 30 báb 1—27,	— 32 ...	— 33 báb 2—23.
Krismasday ke bad ká Pahilá Itwár,	— 35 ...	— 38 ...	— 40
— *Dúsrá* —...	— 42 ...	— 43 ...	— 44
Apifaní ke bad Pahilá Itwár, ...	— 51 ...	—52 b. 13 se &. 53 b.,	— 54
— *Dúsrá* — ...	— 55 ...	— 57 ...	— 61
— *Tísrá* — ...	— 62 ...	— 65 ...	— 66
— *Chauthá* — ...	Aiyúb 27 ...	Aiyúb 28 ...	Aiyúb 29
— *Pánchwán* — ...	Amsál 1 ...	Amsál 3 ...	Amsál 8
— *Chhathwán* — ...	— 9 ...	— 11 ...	— 15
Tísrá Itwár qabl Lent ke, 1 wird,...	Paid. 1 aur 2 b. 1—4,...	Paid. 2 báb 4 áyat se,	Aiyúb 38
— 2 wird,...	Muk. 21 báb 1—9, ...	Muk. 21 báb 9 áyat se aur 22 báb 1—6.	

ITWÁR KE MUQARRARÍ AURÁD.

	SUBH.	SHÁM.	IKHTIYÁRÍ BANDAGÍ.
Dúsrá Itwár qabl Lenṭ ke, 1 wird, ...	Paidáish 3 báb, ...	Paidáish 6 báb, ...	Paidáish 8 báb.
Pahlá Itwár qabl Lenṭ ke, 1 wird, ...	— 9 báb, 1—20,	— 12 báb, ...	— 13
Lenṭ ká Pahlá Itwár, ...	— 19 báb 12—30,	— 22 báb, 1—20,	— 23
— *Dúsrá* —	— 27 báb 1—41,	— 28	— 32
— *Tísrá* —	— 37 ...	— 39	— 40
— *Chauthá* —	— 42 ...	— 43 ...	— 45
— *Pánchwán* —	Khurúj 3 ...	Khurúj 5 ...	Khurúj 6 báb 1—14.
— *Chhaṭhwán* — 1 wird, ...	— 9 ...	— 10 ...	— 11 báb.
2 wird, ...	Matí 26 ...	Lúqá 19 báb 28 áyat se,	Lúqá 20 báb 9—21.
Ísṭarḍay, 1 wird, ...	Khurúj 12 báb 1—29, ...	Khurúj 12 báb 29 á se,	Khurúj 14 báb.
2 wird, ...	Muk. 1 báb 10—19, ..	Yúh. 20 báb 11—19, ...	Mukáshafát 5 báb.
Ísṭar ke bad Pahlá Itwár, 1 wird, ...	Gintí 16 báb 1—36, ...	Gintí 16 bab 36 áyat se,	Gintí 17 báb 1—12.
2 wird, ...	1 Qur. 15 báb 1—29, ...	Yúhanná 20 báb 24—30.	
— *Dúsrá Itwár,*	Gintí 20 báb 1—14, ...	Gintí 20 báb 14 áyat se aur 21 báb 1—10, ...	Gintí 21 báb 10 áyat se.

Íṣṭar ke bạd Tísrá Itwár,	...	Gintí 22 báb, ...	Gintí 23 báb, ...	Gintí 24 báb.
— *Chauthá* —	...	Istisná 4 báb 1—23, ...	Istisná 4 báb 23—41,	Istisná 5 báb.
— *Páṉchwáṉ* —	...	— 6 báb, ...	— 9 báb, ...	— 10 báb.
Roz i Sạúd ke bạd ká Itwár,	...	— 30 báb, ...	— 34 báb, ...	Yashuạ 1 báb.
Rúh-ul-Quds ke utarne ká Itwár,	1 wird,	— 16 báb 1—18,	Yasạiyáh 11 báb, ...	Hizqíel 36 báb 25 se.
	2 wird,	Rúmíoṉ 8 báb 1—18,	Galátíoṉ 5 báb 16 se,	Aạmál 18 b. 24 se aur 19 báb 1—21.
Taslís ká Itwár,	1 wird,	Yasạiyáh 6 báb 1—11,	Paidáish 18 báb, ...	Paid. 1 aur 2 báb 1—4.
	2 wird,	Mukáshafát 1 báb 1—9,	Afsíoṉ 4 báb 1—17, ...	Matí 3 báb.
Taslís ke bạd ká 1 Itwár,	...	Yashuạ 3 báb 7 se aur 4 báb 1—15, ...	Yashuạ 5 báb 13 se aur 6 báb 1—21, ...	Yashuạ 24 báb.
— 2 —	...	Qázíoṉ 4 báb, ...	Qázíoṉ 5 báb, ...	Qázíoṉ 6 báb 11 se.
— 3 —	...	1 Samúel 2 báb 1—27,	1 Samúel 3 báb, ...	1 Sam. 4 báb 1—19.
— 4 —	...	— 12 báb, ..	— 13 báb ...	Rúth 1 báb.
— 5 —	...	— 15 báb 1—24,	— 16 báb, ...	1 Samúel 17 bab.
— 6 —	...	2 Samúel 1 báb, ...	2 Samúel 12 báb 1—24,	2 Samúel 18 báb.
— 7 —	...	1 Tawáríḳh 21 báb, ...	1 Tawáríḳh 22 báb, ...	1 Tawá. 28 báb 1—21.
— 8 —	...	— 29 báb 9—29,	2 Tawáríḳh 1 báb, ...	1 Salátín 3 báb.
— 9 —	...	1 Salátín 10 báb 1—25,	1 Salátín 11 báb 1—15,	— 11 b. 26 se.
— 10 —	...	— 12 báb, ...	— 13 báb, ...	— 17 báb.
— 11 —	...	— 18 báb, ...	— 19 báb, ...	— 21 báb.
— 12 —	...	— 22 báb 1—41,	2 Salátín 2 báb 1—16,	2 Salátín 4 báb 8—38.
— 13 —	...	2 Salátín 5 báb, ...	— 6 báb 1—24,	— 7 báb.
— 14 —	...	— 9 báb, ...	— 10 báb 1—32,	— 13 báb.
— 15 —	...	— 18 báb, ...	— 19 báb, ...	— 23 báb 1—31.
— 16 —	...	2 Tawáríḳh 36 báb, ...	Nah. 1 aur 2 báb 1—9,	Nahamiyáh 8 báb.

ITWÁR KE MUQARRARÍ AURAD.

	SHÁM.	SUBH.	IḲHTIYÁRÍ BANDAGÍ.
Taslís ke bad 17 *Itwár*, ...	Yaramiyáh 5 báb, ...	Yaramiyáh 22 báb, ...	Yaramiyáh 35 báb.
— 18 —	— 36 ...	Hizqíel 2 ...	Hizqíel 13 báb 1—17.
— 19 —	Hizqíel 14 ...	— 18 ...	— 24 báb 15 se.
— 20 —	— 34 ...	— 37 ...	Dáníel 1 báb.
— 21 —	Dáníel 3 ..	Dáníel 4 ...	— 5 báb.
— 22 —	— 6 ...	—7 báb 9 se, ...	— 12 báb.
— 23 —	Húsia 14 ...	Yúel 2 báb 21 se,	Yúel 3 báb 9 se.
— 24 —	Amús 3 ...	Amús 5 báb, ...	Amús 9 báb.
— 25 —	Míkáh 4 aur 5 báb 1—8.	Míkáh 6 báb, ...	Míkáh 7 báb.
— 26 —	Habaqquq 2 báb, ...	Habaqquq 3 báb, ...	Safaniyáh 3 báb.
— 27 —	Wáiz 11 aur 12 báb, ...	Hajjí 2 báb 1—10, ...	Malákí 3 aur 4 báb.

Wázih ho ki wird jo úpar ke ḳhánoṉ meṉ Taslís ke bad sattáísweṉ Itwár ko liye muqarrar haiṉ we hamesha us Itwár ko paṛhe jáeṉ jo Amad se pahle paṛtá hai.

Agar Itwár ko tísrí bandagí ho to dúsrá wird us bandagí ke liye chár Injíloṉ meṉ se koí báb yá koí wird chároṉ Injíloṉ meṉ se jo Jadwal meṉ muqarrar haiṉ Ḳhádim i Dín kí ráe ke muwáfiq paṛhá jáwe, magar sirf un Itwároṉ ko nahíṉ jin ke wáste Iḳhtiyárí bandagí ke liye úpar ke ḳhánoṉ meṉ wird muqarrar haiṉ.

TEOHÁROṆ KE MUQARRARÍ AURÁD.

		SUBH.	SHÁM.
Muqaddas Andaryás, ...	1 wird, ...	Yasaiyáh 54 báb, ...	Yasaiyáh 65 báb 1—17.
	2 wird, ...	Yúhanná 1 báb 35—43, ...	Yúhanná 12 báb 20—42.
Muqaddas Thúmá Rasúl, ...	1 wird, ...	Aiyúb 42 báb 1—7, ...	Yasaiyáh 35 báb.
	2 wird, ...	Yúhanná 20 báb 19—24, ...	Yúhanná 14 báb 1—8.
Masíh ká roz i tawallud yane Krismasday,			
	1 wird, ...	Yasaiyáh 9 báb 1—8, ...	Yasaiyáh 7 báb 10—17.
	2 wird, ...	Lúqá 2 báb 1—15, ...	Titus 3 báb 4—9.
Muqaddas Istíphán, ...	1 wird, ...	Paidáish 4 báb 1—11, ...	2 Tawáríkh 24 báb 15—23.
	2 wird, ...	Aamal 6 báb, ...	Aamál 8 báb 1—9.
Muqaddas Yúhanná Injílí,	1 wird, ...	Khurúj 33 báb 9 se, ...	Yasaiyáh 6 báb.
	2 wird, ...	Yúhanná 13 báb 23—36, ...	Mukáshafát 1 báb.
Masúmoṉ ká din, ...	1 wird, ...	Yaramiyáh 31 báb 1—18, ..	Barukh 4 báb 21—31.
Khatna, ...	1 wird, ...	Paidáish 17 báb 9 se, ...	Istisná 10 báb 12 se.
	2 wird, ...	Rúmíoṉ 2 báb 17 se, ...	Qulussíoṉ 2 báb 8—18.
Apifaní, ...	1 wird, ...	Yasaiyáh 60 báb, ...	Yasaiyáh 49 báb 13—24.
	2 wird, ...	Lúqá 3 báb 15—23, ...	Yúhanná 2 báb 1—12.
Muqaddas Pulús ká rujú honá,	1 wird, ...	Yasaiyáh 49 báb 1—13, ...	Yaramiyáh 1 báb 1—11.
	2 wird, ...	Galátíoṉ 1 báb 11 se, ...	Aamál 26 báb 1—21.
Kunwárí Maryam ká tuhrí nafás,	1 wird, ...	Khurúj 13 báb 1—17, ...	Hajjí 2 báb 1—10.
Muqaddas Matthiyás, ...	1 wird, ...	1 Samúel 2 báb 27—36. ...	Yasaiyáh 22 báb 15 se.
Hazrat Mariyam ke nawed páne ká roz,			
	1 wird, ...	Paidáish 3 báb 1—16, ...	Yasaiyáh 52 báb 7—13.

TEOHÁRON KE MUQARRARÍ AURÁD.

		SUBH.	SHÁM.
Ash Wednesday, ...	1 wird, ...	Yasaiyáh 58 báb 1—13, ...	Yúnáh 3 báb.
	2 wird, ...	Marqus 2 báb 13—23, ...	Ibráníon 12 báb 3—18.
Pír Istar ke áge, ...	1 wird, ...	Nauhá 1 báb 1—15, ...	Nauhá 2 báb 13 se.
	2 wird, ...	Yúhanná 14 báb 1—15, ...	Yúhanná 14 báb 15 se.
Mangal Istar ke áge, ...	1 wird, ...	Nauhá 3 báb 1—34, ...	Nauhá 3 báb 34 se.
	2 wird, ...	Yúhanná 15 báb 1—14, ...	Yúhanná 15 báb 14 se.
Budh Istar ke áge, ...	1 wird, ...	Nauhá 4 báb 1—21, ...	Dáníel 9 báb 20 se.
	2 wird, ...	Yúhanná 16 báb 1—16, ...	Yúhanná 16 báb 16 se.
Jumarát Istar ke áge, ...	1 wird, ...	Húsia 13 báb 1—15, ...	Húsia 14 báb.
	2 wird, ...	Yúhanná 17 báb, ...	Yúhanná 13 báb 1—36.
Gud Fraiday, ...	1 wird, ...	Paidáish 22 báb 1—20, ...	Yasaiyáh 52 báb 13 se aur 53 b.
	2 wird, ...	Yúhanná 18 báb, ..	1 Patras 2 báb.
Masíh ke jí uthne se peshtar,	1 wird, ...	Zakariyáh 9 báb, ...	Húsia 5 báb 8 se aur 6 báb 1—4.
	2 wird, ...	Lúqá 23 báb 50 se, ...	Rúmíon 6 báb 1—14.
Do shamba Istar ke hafte ká,	1 wird, ...	Khurúj 15 báb 1—22, ...	Gazl-ul-Gazlát 2 báb 10 se.
	2 wird, ...	Lúqá 24 báb 1—13, ...	Matí 28 báb 1—10.
Mangal Istar ke hafte ká,	1 wird, ...	2 Samúel 13 báb 14—22, ...	Hizqíel 37 báb 1—15.
	2 wird, ...	Yúhanná 21 báb 1—15, ...	Yúhanná 21 báb 15 se.
Muqaddas Marqus, ...	1 wird, ...	Yasaiyáh 62 báb 6 se, ...	Hizqíel 1 báb 1—15.
Muqaddas Failbús aur Yaqúb,	1 wird, ...	Yasaiyáh 61 báb, ...	Zakariyáh 4 báb.
	2 wird, ...	Yúhanná 1 báb 43 se. ...	

Roz i Saúd, ...	1 wird, ...	Dániel 7 báb 9—15, ...	2 Salátín 2 báb 1—16.
	2 wird, ...	Lúqá 24 báb 44 se, ...	Ibráníon 4 báb.
Rúh-ul-Quds ke utarne bad Pír ká,	1 wird, ..	Paidáish 11 báb 1—10, ...	Gintí 11 báb 16—31.
	2 wird, ...	1 Qurintíon 12 báb 1—14, ...	1 Qur. 12 báb 27 se aur 13 báb.
Mangal ká, ...	1 wird, ...	Yúel 2 báb 21 se, ...	Míkáh 4 báb 1—8.
	2 wird, ...	1 Tassaluníqíon 5 báb 12—24, ...	1 Yúhanná 4 báb 1—14.
Muqaddas Barnábás, ...	1 wird, ...	Istisná 33 báb 1—12, ...	Nahúm 1 báb.
	2 wird, ...	Aamál 4 báb 31 se, ...	Aamál 14 báb 8 se.
Muqaddas Yúhanná Baptist,	1 wird, ...	Malákí 3 báb 1—7, ...	Malákí 4 báb.
	2 wird, ...	Matí 3 báb, ...	Matí 14 báb 1—13.
Muqaddas Patras, ...	1 wird, ...	Hizqíel 3 báb 4—15, ...	Zakariyáh 3 báb.
	2 wird, ...	Yúhanná 21 báb 15—23, ...	Aamál 4 báb 8—23.
Muqaddas Yaqúb, ...	1 wird, ...	2 Salátín 1 báb 1—16, ...	Yaramiyáh 26 báb 8—16.
	2 wird, ...	Lúqá 9 báb 51—57. ...	
Muqaddas Bartúlamá, ...	1 wird, ...	Paidáish 28 báb 10—18, ...	Istisná 18 báb 15 se.
Muqaddas Matí, ...	1 wird, ..	1 Salátín 19 báb 15 se, ...	1 Tawáríkh 29 báb 1—20.
Muqaddas Mikáel, ...	1 wird, ...	Paidáish 32 báb, ...	Dániel 10 báb 4 se.
	2 wird, ...	Aamál 12 báb 5—18, ...	Mukáshafát 14 báb 14 se.
Muqaddas Lúqá, ...	1 wird, ...	Yasaiyáh 55 báb, ...	Síráḳh ke beṭe ki kitáb 38 báb 1—15.
Muqaddas Shamaún aur Yahúdá,	1 wird, ...	Yasaiyáh 28 báb 9—17, ...	Yaramiyáh 3 báb 12—19.
Sab Muqaddason ke din, ...	1 wird, ...	Hikmat 3 báb 1—10, ...	Hikmat 5 báb 1—17.
	2 wird, ...	Ibráníon 11 báb 33 se aur 12 báb 1—7, ...	Mukáshafát 19 báb 1—17.

Wázih ho ki agar in men se koí Teohár Itwár ke din paṛe aur Ámad ká 1 Itwár, Ístarday, Rúh-ul-Quds ke utarne ká din yá Taslís ká Itwár na ho to us Itwár yá Teohár ká muqarrarí wird Ḳhádim-ud-Dín kí ráe ke muwáfiq paṛhá jáwe.

MUQARRARÍ ZABÚR BAZE DIN KE LIYE.

	SUBH.	SHAM.
Krismasday, ...	Zabúr, ... 19	Zabúr, ... 89
... ...	 45	 110
... ...	 85	 132
Ash Wednesday yáne Lent ká pahlá din, ...	Zabúr, ... 6	Zabúr, ... 102
... ...	 32	 130
... ...	 38	 143
Gud Fraiday, ...	Zabúr, ... 22	Zabúr, ... 69
... ...	 40	 88
... ...	 54	... ...
Ístarday, ...	Zabúr, ... 2	Zabúr, ... 113
... ...	 57	 114
... ...	 111	 118
Roz i Saúd, ...	Zabúr, ... 8	Zabúr, ... 24
... ...	 15	 47
... ...	 21	 108
Rúh-ul-Quds ke utarne ká Itwár,	Zabúr, ... 48	Zabúr, ... 104
... ...	 68	 145

JADWAL I TAQWÍM

NAQSHA I

AURÁD KE SATH.

JANWARI Mahíne ke 31 din haiṇ.

TARÍKH.	SUBH KÍ NAMÁZ.		SHÁM KÍ NAMÁZ.	
	1 WIRD.	2 WIRD.	1 WIRD.	2 WIRD.
1	*Khatna.*			
2	Paidáish 1 báb 1—20, ...	Matí 1 báb 18 áyat se, ...	Paidáish 1 báb 20 se aur 2 báb 1—4, ...	Aamál 1 báb.
3	— 2 báb 4 áyat se, ...	— 2 báb, ...	— 3 báb 1—20, ...	— 2 báb 1—22.
4	— 3 báb 20 se aur 4 báb 1—16, ...	— 3 báb, ...	— 4 báb 16 áyat se, ...	— 2 báb 22 áyat se.
5	— 5 báb 1—28, ...	— 4 báb 1—23, ...	— 5 báb 28 se &. 6 b. 1—9,	— 3 báb.
6	*Apifaní.*			
7	Paidáish 6 báb 9 áyat se,...	— 4 báb 23 se aur 5 báb 1—13, ...	— 7 báb, ...	— 4 báb 1—32.
8	— 8 báb, ...	— 5 báb 13—33, ...	— 9 báb 1—20, ...	— 4 báb 32 se aur 5 báb 1—17.
9	— 11 báb 1—10, ...	— 5 báb 33 áyat se, ..	— 12 báb, ...	— 5 báb 17 áyat se.
10	— 13 báb, ...	— 6 báb 1—19, ...	— 14 báb, ...	— 6 báb.

11	Paidáish 15 báb, ...	Matí 6 b. 19 se &. 7 b. 1—7,	Paidáish 16 báb, ...	Aamál 7 báb 1—35.
12	— 17 báb 1—23, ...	— 7 báb 7 áyat se, ...	— 18 báb 1—17, ...	— 7 báb 35 se &. 8 báb 1—5.
13	— 18 báb 17 áyat se, ...	— 8 báb 1—18, ...	— 19 báb 12—30, ...	— 8 báb 5—26.
14	— 20 báb, ...	— 8 báb 18 áyat se, ...	— 21 báb 1—22, ...	— 8 báb 26 se.
15	— 21 báb 33 se &. 22 báb 1—20, ...	— 9 báb 1—18, ...	— 23 báb, ...	— 9 báb 1—23.
16	— 24 báb 1—29, ...	— 9 báb 18 áyat se, ...	— 24 báb 29—52, ...	— 9 báb 23 áyat se.
17	— 24 báb 52 áyat se, ...	— 10 báb 1—24, ...	— 25 báb 5—19, ...	— 10 báb 1—24.
18	— 25 báb 19 áyat se, ...	— 10 báb 24 áyat se, ...	— 26 báb 1—18, ...	— 10 báb 24 se.
19	— 26 báb 18 áyat se, ...	— 11 báb, ...	— 27 báb 1—30, ...	— 11 báb.
20	— 27 báb 30 áyat se, ...	— 12 báb 1—22, ...	— 28 báb, ...	— 12 báb.
21	— 29 báb 1—21, ...	— 12 báb 22 áyat se, ...	— 31 báb 1—25, ...	— 13 báb 1—26.
22	— 31 báb 36 áyat se, ...	— 13 báb 1—24, ...	— 32 báb 1—22, ...	— 13 báb 26 se.
23	— 32 báb 22 áyat se, ...	— 13 báb 24—53, ...	— 33 báb, ...	— 14 báb.
24	— 35 báb 1—21, ...	— 13 báb 53 se &. 14 báb 1—13, ...	— 37 báb 1—12, ...	— 15 báb 1—30.
25	*Muqaddas Pulús ká rujú*	*honá.* ...		
26	Paidáish 37 báb 12 áyat se,	Matí 14 báb 13 áyat se, ...	— 39 báb, ...	— 15 báb 30 se &. 16 báb 1—16.
27	— 40 báb, ...	— 15 báb 1—21, ...	— 41 báb 1—17, ...	— 16 báb 16 se.
28	— 41 báb 17—53, ...	— 15 báb 21 áyat se, ...	— 41 báb 53 se &. 42 báb 1—25, ...	— 17 báb 1—16.
29	— 42 báb 25 áyat se, ...	— 16 báb 1—24, ...	— 43 báb 1—25, ...	— 17 báb 16 áyat se.
30	— 43 báb 25 se &. 44 báb 1—14, ...	— 16 báb 24 se &. 17 báb 1—14, ...	— 44 báb 14 áyat se, ...	— 18 báb 1—24.
31	— 45 báb 1—25, ...	— 17 báb 14 áyat se, ...	— 45 báb 25 se &. 46 báb 1—8, ...	— 18 báb 24 se &. 19 báb 1—21.

FEBRUARY Mahíne ke 28 din haiṇ, aur San Malmás ke 29.

TÁRÍKH.	SUBH KÍ NAMÁZ. 1 WIRD.	SUBH KÍ NAMÁZ. 2 WIRD.	SHÁM KÍ NAMÁZ. 1 WIRD.	SHÁM KÍ NAMÁZ. 2 WIRD.
1	Paidáish 46 b. 26 se aur 47 báb 1—13, ...	Matí 18 báb 1—21, ...	Paidáish 47 báb 13 áyat se,	Aạmál 19 báb 21 se.
2	*Mariyam ká tuhr i nafás,* ...	— 18 báb 21 se &. 19 báb 1—3, ...	...	— 20 báb 1—17.
3	Paidáish 48 báb, ...	— 19 báb 3—27, ...	Paidáish 49 báb, ...	— 20 báb 17 áyat se.
4	— 50 báb, ...	— 19 bab 27 se aur 20 báb 1—17, ...	Ḳhurúj 1 báb, ...	— 21 báb 1—17.
5	Ḳhurúj 2 báb, ...	— 20 báb 17 áyat se, ...	— 3 báb, ...	— 21 báb 17—37.
6	— 4 báb 1—24, ...	— 21 báb 1—23, ...	— 4 b. 27 se &. 5 b. 1—15,	— 21 báb 37 se aur 22 báb 1—23.
7	— 5 báb 15 se aur 6 báb 1—14, ...	— 21 báb 23 áyat se, ...	— 6 báb 28 se aur 7 báb 1—14,	— 22 b. 23 se aur 23 báb 1—12.
8	— 7 báb 14 áyat se, ...	— 22 báb 1—15, ...	— 8 báb 1—20, ...	— 23 báb 12 áyat se.
9	— 8 b 20 se aur 9 b. 1—13,	— 22 báb 15—41, ...	— 9 báb 13 áyat se, ...	— 24 báb.
10	— 10 báb 1—21, ...	— 22 b. 41 se &. 23 b. 1—13,	— 10 b. 21 se aur 11 báb,	— 25 báb.

11	Khurúj 12 báb 1—21, ...	Matí 23 báb 13 áyat se, ...	Khurúj 12 báb 21—43, ...	Aamál 26 báb.
12	— 12 báb 43 se aur 13 báb 1—17, ...	— 24 báb 1—29, ...	— 13 báb 17 se aur 14 báb 1—10, ...	— 27 báb 1—18.
13	— 14 báb 10 áyat se, ...	— 24 báb 29 áyat se, ...	— 15 báb 1—22, ...	— 27 báb 18 áyat se.
14	— 15 báb 22 se aur 16 báb 1—11, ...	— 25 báb 1—31, ...	— 16 báb 11 áyat se, ...	— 28 báb 1—17.
15	— 17 báb, ...	— 25 báb 31 áyat se, ...	— 18 báb, ...	— 28 báb 17 áyat se.
16	— 19 báb, ...	— 26 báb 1—31, ...	— 20 báb 1—22, ...	Rúmíon 1 báb.
17	— 21 báb 1—18, ...	— 26 báb 31—57, ...	— 22 báb 21 se aur 23 báb 1—10, ...	— 2 báb 1—17.
18	— 23 báb 14 áyat se, ...	— 26 báb 57 áyat se, ...	— 24 báb, ...	— 2 báb 17 áyat se.
19	— 25 báb 1—23, ...	— 27 báb 1—27, ...	— 28 báb 1—13, ...	— 3 báb.
20	— 28 báb 29—42, ...	— 27 báb 27—57, ...	— 29 báb 35 se aur 30 báb 1—11, ...	— 4 báb.
21	— 31 báb, ...	— 27 báb 57 áyat se, ...	— 32 báb 1—15, ...	— 5 báb.
22	— 32 báb 15 áyat se, ...	— 28 báb, ...	— 33 báb 1—12, ...	— 6 báb.
23	— 33 b. 12 se &. 34 b. 1—10,	Marqus 1 báb 1—21, ...	— 34 báb 10—27, ...	— 7 báb.
24	*Muqaddas Matthiyás Rasúl,*	— 1 báb 21 áyat se, ...		— 8 báb 1—18.
25	Khurúj 34 báb 27 áyat se, ...	— 2 báb 1—23, ...	— 35 báb 29 se aur 36 báb 1—8, ...	— 8 báb 18 áyat se.
26	— 39 báb 30 áyat se, ...	— 2 b. 23 se &. 3 báb 1—13,	— 40 báb 1—17, ...	— 9 báb 1—19.
27	— 40 báb 17 áyat se, ...	— 3 báb 13 áyat se, ...	Ahbár 9 b. 22 se aur 10 báb 1—12, ...	— 9 báb 19 áyat se.
28	Ahbár 14 báb 1—23, ...	— 4 báb 1—35, ...	— 16 báb 1—23, ...	— 10 báb.
29	— 19 báb 1—19, ...	Matí 7 báb, ...	— 19 b. 30 se &. 20 b. 1—9,	— 12 báb.

MARCH Mahíne ke 31 din haiṇ.

TÁRÍKH.	SUBH KÍ NAMÁZ. 1 WIRD.	SUBH KÍ NAMÁZ. 2 WIRD.	SHÁM KÍ NAMÁZ. 1 WIRD.	SHÁM KÍ NAMÁZ. 2 WIRD.
1	Ahbár 25 báb 1—18, ...	Marqus 4 báb 35 se aur 5 báb 1—21, ...	Ahbár 25 báb 18—44, ...	Rúm. 11 báb 1—25.
2	— 26 báb 1—21, ...	— 5 báb 21 áyat se, ...	— 26 báb 21 áyat se, ...	— 11 báb 25 se.
3	Gintí 6 báb, ...	— 6 báb 1—14, ...	Gintí 9 báb 15 se aur 10 b. 1—11, ...	— 12 báb.
4	— 10 báb 11 áyat se, ...	— 6 báb 14—30, ..	— 11 báb 1—24, ...	— 13 báb.
5	— 11 báb 24 áyat se, ...	— 6 báb 30 áyat se, ...	— 12 báb, ...	— 14 &. 15 b. 1—8.
6	— 13 báb 17 áyat se, ...	— 7 báb 1—24, ...	— 14 báb 1—26, ...	— 15 báb 8 áyat se.
7	— 14 báb 26 áyat se, ...	— 7 báb 24 se aur 8 báb 1—10, ...	— 16 báb 1—23, ...	— 16 báb.
8	— 16 báb 23 áyat se, ...	— 8 báb 10 se aur 9 báb, 2 áyat tak, ...	— 17 báb, ...	1 Qur. 1 báb 1—26.
9	— 20 báb 1—14, ...	— 9 báb 2—30, ...	— 20 báb 14 áyat se, ...	— 1 báb 26 se &. 2 b.
10	— 21 báb 1—10, ...	— 9 báb 30 áyat se, ...	— 21 báb 10—32, ...	— 3 báb.
11	— 22 báb 1—22, ...	— 10 báb 1—32, ...	— 22 báb 22 áyat se, ...	— 4 báb 1—18.

12	Gintí 23 báb, ...	Marqus 10 báb 32 áyat se	Gintí 24 báb, ...	1 Qur. 4 báb 18 se aur 5 báb.
13	— 25 báb, ...	— 11 báb 1—27, ...	— 27 báb 12 áyat se, ...	— 6 báb.
14	Istisná 1 báb 1—19, ...	— 11 báb 27 se aur 12 báb 1—13, ...	Istisná 1 báb 19 áyat se, ...	— 7 báb 1—25.
15	— 2 báb 1—26, ...	— 12 báb 13—35, ...	— 2 báb 26 se aur 3 báb 1—18, ...	— 7 báb 25 se.
16	— 3 báb 18 áyat se, ...	— 12 báb 35 se aur 13 báb 1—14, ...	— 4 báb 1—25, ...	— 8 báb.
17	— 4 báb 25—41, ...	— 13 báb 14 áyat se, ...	— 5 báb 1—22, ...	— 9 báb.
18	— 5 báb 22 áyat se, ...	— 14 báb 1—27, ...	— 6 báb, ...	— 10 &. 11 b 1 átak.
19	— 7 báb 1—12, ...	— 14 báb 27—53, ...	— 7 báb 12 áyat se, ...	— 11 báb 2—17.
20	— 8 báb, ...	— 14 báb 53 áyat se, ...	— 10 báb 8 áyat se, ...	— 11 báb 17 se.
21	— 11 báb 1—18, ...	— 15 báb 1—42, ...	— 11 báb 18 áyat se, ...	— 12 báb 1—28.
22	— 15 báb 1—16, ...	— 15 báb 42 se &. 16 báb,	— 17 báb 8 áyat se, ...	— 12 b 28 se &. 13 b.
23	— 18 báb 9 áyat se, ...	Lúqá 1 báb 1—26, ...	— 24 báb 5 áyat se, ...	— 14 báb 1—20.
24	— 26 báb, ...	— 1 báb 26—46, ...	— 27 báb, ...	— 14 báb 20 se.
25	*Mariyam ke nawed ká roz,*	— 1 báb 46 áyat se, ...		— 15 báb 1—35.
26	Istisná 28 báb 1—15, ...	— 2 báb 1—21, ...	Istisná 28 báb 15—47, ...	— 15 bab 35 se.
27	— 28 báb 47 áyat se, ...	— 2 báb 21 áyat se, ...	— 29 báb 9 áyat se, ...	— 16 báb.
28	— 30 báb, ...	— 3 báb 1—23, ...	— 31 báb 1—14, ...	2 Qur. 1 báb 1—23.
29	— 31 báb 14—30, ...	— 4 báb 1—16, ...	— 31 báb 30 se aur 32 báb 1—44, ...	— 1 báb 23 se aur 2 báb 1—14.
30	— 32 báb 44 áyat se, ...	— 4 báb 16 áyat se, ...	— 33 báb, ...	— 2 b. 14 se &. 3 b.
31	—34 báb, ...	— 5 báb 1—17, ...	Yashuạ 1 báb, ...	— 4 báb.

APRIL Mahíne ke 30 din haiṇ.

TARÍKH.	SUBH KÍ NAMÁZ.		SHÁM KÍ NAMÁZ.	
	1 WIRD.	2 WIRD.	1 WIRD.	2 WIRD.
1	Yashuạ 2 báb, ...	Lúqá 5 báb 17 áyat se, ...	Yashuạ 3 báb, ...	2 Qurintíoṇ 5 báb.
2	— 4 báb, ...	— 6 báb 1—20, ...	— 5 báb, ...	— 6 aur 7 b 2 á. tak.
3	— 6 báb, ...	— 6 báb 20 áyat se, ...	— 7 báb, ...	— 7 báb 2 áyat se.
4	— 9 báb 3 áyat se, ...	— 7 báb 1—24, ...	— 10 báb 1—16, ...	— 8 báb.
5	— 21 b 43 se &. 22 b 1—11,	— 7 báb 24 áyat se, ...	— 22 báb 11 áyat se, ...	— 9 báb.
6	— 23 báb, ...	— 8 báb 1—26, ...	— 24 báb, ...	— 10 báb.
7	Qázíoṇ 2 báb, ...	— 8 báb 26 áyat se, ...	Qázíoṇ 4 báb, ...	— 11 báb 1—30.
8	— 5 báb, ...	— 9 báb 1—28, ...	— 6 báb 1—24, ...	— 11 báb 30 se &. 12 báb 1—14.
9	— 6 báb 24 áyat se, ...	— 9 báb 28—51, ...	— 7 báb, ...	— 12 báb 14 se aur 13 báb.
10	— 8 b. 32 se &. 9 b. 1—25,	— 9 b 51 se &. 10 b 1—17,	— 10 báb, ...	Galátíoṇ 1 báb.
11	— 11 báb 1—29, ...	— 10 báb 17 áyat se, ...	— 11 báb 29 áyat se, ...	— 2 báb.
12	— 13 báb, ...	— 11 báb 1—29, ...	— 14 báb, ...	— 3 báb.
13	— 15 báb, ...	— 11 báb 29 áyat se, ...	— 16 báb, ...	— 4 báb 1—21.

14	Rúth 1 báb, ...	Lúqá 12 báb 1—35, ...	Rúth 2 báb, ...	Gal. 4 báb 21 se aur 5 báb 1—13.
15	— 3 báb, ...	— 12 báb 35 áyat se, ...	— 4 báb, ...	— 5 báb 13 áyat se.
16	1 Samúel 1 báb, ...	— 13 báb 1—18, ...	1 Samúel 2 báb 1—21, ...	— 6 báb.
17	— 2 báb 21 áyat se, ...	— 13 báb 18 áyat se, ...	— 3 báb, ...	Afsíon 1 báb.
18	— 4 báb, ...	— 14 báb 1—25, ...	— 5 báb, ...	— 2 báb.
19	— 6 báb, ...	— 14 b 25 se &. 15 b 1—11,	— 7 báb, ...	— 3 báb.
20	— 8 báb, ...	— 15 báb 11 áyat se, ...	— 9 báb, ...	— 4 báb 1—25.
21	— 10 báb, ...	— 16 báb, ...	— 11 báb, ...	— 4 báb 25 se aur 5 báb 1—22.
22	— 12 báb, ...	— 17 báb 1—20, ...	— 13 báb, ...	— 5 báb 22 se aur 6 báb 1—10.
23	— 14 báb 1—24, ...	— 17 báb 20 áyat se, ...	— 14 báb 24—47, ...	— 6 báb 10 áyat se.
24	— 15 báb, ...	— 18 báb 1—31, ...	— 16 báb, ...	Filippíon 1 báb.
25	*M. Marqus Injílí,* ...	— 18 b 31 se &. 19 b 1—11,		— 2 báb.
26	1 Samúel 17 báb 1—31, ...	— 19 báb 11—28, ...	1 Samúel 17 báb 31—55, ...	— 3 báb.
27	— 17 b 55 se &. 18 b 1—17,	— 19 báb 28 áyat se, ...	— 19 báb, ...	— 4 báb.
28	— 20 báb 1—18, ...	— 20 báb 1—27, ...	— 20 báb 18 áyat se, ...	Qul. 1 báb 1—21.
29	— 21 báb, ...	— 20 b 27 se &. 21 b 1—5,	22 báb, ...	— 1 báb 21 se aur 2 báb 1—8.
30	— 23 báb, ...	— 21 báb 5 áyat se, ...	— 24 aur 25 b. 2 áyat tak,	— 2 báb 8 áyat se.

MAI Mahíne ke 31 din haiṇ.

TÁRÍKH.	SUBH KÍ NAMÁZ.		SHÁM KÍ NAMÁZ.	
	1 WIRD.	2 WIRD.	1 WIRD.	2 WIRD.
1	*Muqaddas Failbús aur Muqaddas Yaqúb,* ...			Qul. 3 báb 1—18.
2	1 Samúel 26 báb, ...	Lúqá 22 báb 1—31, ...	1 Samúel 28 báb 3 áyat se,	—3 b 18 se & 4 b 1—7
3	— 31 báb, ...	— 22 báb 31—54, ...	2 Samúel 1 báb, ...	— 4 báb 7 áyat se.
4	2 Samúel 3 báb 17 á se, ...	— 22 báb 54 áyat se, ...	— 4 báb, ...	1 Tassalúníqíoṉ 1 b.
5	— 6 báb, ...	— 23 báb 1—26, ...	— 7 báb 1—18, ...	— 2 báb.
6	— 7 báb 18 áyat se, ...	— 23 báb 26—50, ...	— 9 báb, ...	— 3 báb.
7	— 11 báb, ...	— 23 báb 50 se aur 24 báb 1—13, ...	— 12 báb 1—24, ...	— 4 báb.
8	— 13 báb 38 se aur 14 báb 1—26, ...	— 24 báb 13 áyat se, ...	— 15 báb 1—16, ..	— 5 báb.
9	— 15 báb 16 áyat se, ...	Yúhanná 1 báb 1—29, ...	— 16 báb 1—15, ...	2 Tassalúníqíoṉ 1 b.
10	— 16 báb 15 se aur 17 báb 1— 24, ...	—1 báb 29 áyat se, ...	— 17 báb 24 se aur 18 báb 1—18, ...	— 2 báb.

11	2 Samúel 18 báb 18 áyat se,	Yúhanná 2 báb, ...	2 Samúel 19 báb 1—24,...	2 Tassalúníqíon 3 b.
12	— 19 báb 24 áyat se, ...	— 3 báb 1—22, ...	— 21 báb 1—15, ...	1 Timtáús 1 b. 1—18
13	— 23 báb 1—24, ...	— 3 báb 22 áyat se, ...	— 24 báb, ...	— 1 b. 18 se aur 2 b.
14	1 Salátín 1 báb 1—28, ...	— 4 báb 1—31, ...	1 Salátín 1 báb 28—49,...	— 3 báb.
15	1 Tawáríkh 29 báb 10 á se,	— 4 báb 31 áyat se, ...	— 3 báb, ..	— 4 báb.
16	1 Salátín 4 báb 20 áyat se,	— 5 báb 1—24, ...	— 5 báb, ...	— 5 báb.
17	— 6 báb 1—15, ...	— 5 báb 24 áyat se, ...	— 8 báb 1—22, ...	— 6 báb.
18	— 8 báb 22—54, ...	— 6 báb 1—22, ...	— 8 báb 54 se aur 9 báb 1—10, ...	2 Timtáús 1 báb.
19	— 10 báb, ...	— 6 báb 22—41, ...	— 11 báb 1—26, ...	— 2 báb.
20	— 11 báb 26 áyat se, ...	— 6 báb 41 áyat se, ...	— 12 báb 1—25, ...	— 3 báb.
21	— 12 báb 25 se aur 13 báb 1—11, ...	— 7 báb 1—25, ...	— 13 báb 11 áyat se, ...	— 4 báb.
22	— 14 báb 1—21, ...	— 7 báb 25 áyat se, ...	— 15 báb 25 se aur 16 báb 1—8, ...	Titus 1 báb.
23	— 16 báb 8 áyat se, ...	— 8 báb 1—31, ...	— 17 báb, ...	— 2 báb.
24	— 18 báb 1—17, ...	— 8 báb 31 áyat se, ...	— 18 báb 17 áyat se, ...	— 3 báb.
25	— 19 báb, ...	— 9 báb 1—39, ...	— 21 báb, ...	Filímún.
26	— 22 báb 1—41, ...	— 9 b. 39 se &. 10 b. 1—22,	2 Salátín 1 báb, ...	Ibráníon 1 báb.
27	2 Salátín 2 báb, ...	— 10 báb 22 áyat se, ...	— 4 báb 8 áyat se, ...	— 2 aur 3 báb 1—7.
28	— 5 báb, ...	— 11 báb 1—17, ...	— 6 báb 1—24, ...	— 3 báb 7 se aur 4 báb 1—14.
29	— 6 báb 24 áyat se, ...	— 11 báb 17—47, ..	— 7 báb, ...	— 4 b. 14 se aur 5 b.
30	— 8 báb 1—16, ...	— 11 báb 47 se aur 12 báb 1—20, ...	— 9 báb, ...	— 6 báb.
31	— 10 báb 1—18, ...	— 12 báb 20 áyat se, ...	— 10 báb 18 áyat se, ...	— 7 báb.

JUNE Mahíne ke 30 din haiṇ.

TÁRÍKH.	SUBH KÍ NAMÁZ.		SHÁM KÍ NAMÁZ.	
	1 WIRD.	2 WIRD.	1 WIRD.	2 WIRD.
1	2 Salátín 13 báb, ...	Yúhanná 13 báb 1—21, ...	2 Salátín 17 báb 1—24, ...	Ibráníoṇ 8 báb.
2	— 17 báb 24 áyat se, ...	— 13 báb 21 áyat se, ...	2 Tawáríkh 12 báb, ...	— 9 báb.
3	2 Tawáríkh 13, ...	— 14 báb, ...	— 14 báb, ...	— 10 báb 1—19.
4	— 15 báb, ...	— 15 báb, ...	— 16 aur 17 báb 1—14,	— 10 b. 19 áyat se.
5	— 19 báb, ...	— 16 báb 1—16, ...	— 20 báb 1—31, ...	— 11 báb 1—17.
6	— 20 báb 31 se aur 21 báb,	— 16 báb 16 áyat se, ...	— 22 báb, ...	— 11 báb 17 áyat se.
7	— 23 báb, ...	— 17 báb, ...	— 24 báb, ...	— 12 báb.
8	— 25 báb, ...	— 18 báb 1—28, ...	— 26 aur 27 báb, ...	— 13 báb.
9	— 28 báb, ...	— 18 báb 28 áyat se, ...	2 Salátín 18 báb 1—9, ...	Yaqúb 1 báb.
10	— 29 báb 3—21, ...	— 19 báb 1—25, ...	2 Taw. 30 aur 31 b. 1 á tak,	— 2 báb.
11	*Muqaddas Barnábás Rasúl.*	...		
12	2 Salátín 18 báb 13 á se,	Yúhanná 19 báb 25 áyat se,	2 Salátín 19 báb 1—20, ...	Yaqúb 3 báb.
13	— 19 báb 20 áyat se, ...	— 20 báb 1—19, ...	— 20 báb, ...	— 4 báb.
14	Yasaiyáh 38 báb 9—21, ...	— 20 báb 19 áyat se, ...	2 Tawáríkh 33 báb, ...	— 5 báb.
15	2 Salátín 22 báb, ...	— 21 báb, ...	2 Salátín 23 báb 1—21, ...	1 Patras 1 báb 1—22.

16	2 Salátín 23 báb 21 se aur 25 báb 1—8, ...	Aạmál 1 báb,	2 Salátín 24 b. 8 se aur 25 báb 1—8.	1 Patras 1 b. 22 se aur 2 báb 1—11.
17	— 25 báb 8 áyat se, ...	— 2 báb 1—22, ...	Ạzrá 1 aur 3 báb, ...	— 2 báb 11 se aur 3 báb 1—8.
18	Ạzrá 4 báb, ...	— 2 báb 22 áyat se, ...	— 5 báb, ...	— 3 báb 8 se aur 4 báb 1—7.
19	— 7 báb, ...	— 3 báb, ...	— 8 báb 15 áyat se, ...	— 4 báb 7 áyat se.
20	— 9 báb, ...	— 4 báb 1—32, ...	— 10 báb 1—20, ...	— 5 báb.
21	Nahamiyáh 1 báb, ...	— 4 b. 32 se &. 5 b. 1—17,	Nahamiyáh 2 báb, ...	2 Patras 1 báb.
22	—4 báb, ...	— 5 báb 17 áyat se, ...	— 5 báb, ...	—2 báb.
23	— 6 aur 7 báb 1—5, ...	— 6 báb, ...	— 7 báb 73 se aur 8 báb,	—3 báb.
24	*Muqaddas Yúhanná Baptist.*			
25	Nahamiyáh 13 báb 1—15, ...	Aạmál 7 báb 1—35, ...	Nah. 13 báb 15 áyat se,	1 Yúhanná 1 báb.
26	Ástar 1 báb, ...	— 7 báb 35 se aur 8 b. 1—5,	Ástar 2 b. 15 se aur 3 báb,	— 2 báb 1—15.
27	— 4 báb, ...	— 8 báb 5—26, ...	— 5 báb, ...	— 2 báb 15 áyat se.
28	— 6 báb, ...	— 8 báb 26 áyat se, ...	— 7 báb, ...	— 3 báb 1—16.
29	*Muqaddas Patras Rasúl.*			
30	Aiyúb 1 báb, ...	Aạmál 9 báb 1—23, ...	Aiyúb 2 báb, ...	1 Yúhanná 3 báb 16 se aur 4 báb 1—7.

JULAI Mahíne ke 31 din hain.

TARIKH.	SUBH KI NAMAZ.		SHAM KI NAMAZ.	
	1 WIRD.	2 WIRD.	1 WIRD.	2 WIRD.
1	Aiyúb 3 báb, ...	Aamál 9 báb 23 áyat se, ...	Aiyúb 4 báb, ...	1 Yúh. 4 báb 7 á. se.
2	— 5 báb, ...	— 10 báb 1—24, ...	— 6 báb, ...	— 5 báb.
3	— 7 báb, ...	— 10 báb 24 áyat se, ...	— 9 báb, ...	2 Yúhanná.
4	— 10 báb, ...	— 11 báb, ...	— 11 báb, ...	3 Yúhanná.
5	— 12 báb, ...	— 12 báb, ...	— 13 báb, ...	Yahúdáh.
6	— 14 báb, ...	— 13 báb 1—26, ...	— 16 báb, ...	Mati 1 báb 18 áyat se.
7	— 17 báb, ...	— 13 báb 26 áyat se, ...	— 19 báb, ...	— 2 báb.
8	— 21 báb, ...	— 14 báb, ...	— 22 báb 12—20, ...	— 3 báb.
9	— 23 báb, ...	— 15 báb 1—30, ...	— 24 báb, ...	— 4 báb 1—23.
10	— 25 aur 26 báb, ...	— 15 báb 30 se aur 16 báb 1—16.	27 báb, ...	— 4 báb 23 se aur 5 báb 1—13.
11	— 28 báb, ...	— 16 báb 16 áyat se, ...	— 29 aur 30 báb 1 á. tak,	— 5 báb 13—33.
12	— 30 báb 12—27, ...	— 17 báb 1—16, ...	— 31 báb 13 áyat se, ...	— 5 báb 33 áyat se.
13	— 32 báb, ...	— 17 báb 16 áyat se, ...	— 38 báb 1—39, ...	— 6 báb 1—19.
14	— 38 báb 39 se aur 39 báb,	— 18 báb 1—24, ...	— 40 báb, ...	— 6 báb 19 se aur 7 báb 1—7.

15	Aiyúb 41 báb,	Aạmál 18 báb 24 se aur 19 báb 1—21,	Aiyúb 42 báb,	Matí 7 báb 7 áyat se
16	Amsál 1 báb 1—20,	— 19 báb 21 áyat se,	Amsál 1 báb 20 áyat se,	— 8 báb 1—18.
17	— 2 báb,	— 20 báb 1—17,	— 3 báb 1—27,	— 8 báb 18 áyat se
18	— 3 báb 27 áyat se aur 4 báb 1—20,	— 20 báb 17 áyat se,	— 4 báb 20 se aur 5 báb 1—15,	— 9 báb 1—18.
19	— 5 báb 15 áyat se,	— 21 báb 1—17,	— 6 báb 1—20,	— 9 báb 18 áyat se.
20	— 7 báb,	— 21 báb 17—37,	— 8 báb,	— 10 báb 1—24.
21	— 9 báb,	— 21 báb 37 se aur 22 báb 1—23,	— 10 báb 16 áyat se,	— 10 báb 24 áyat se.
22	— 11 báb 1—15,	— 22 báb 23 se aur 23 báb 1—12,	— 11 báb 15 áyat se,	— 11 báb.
23	— 12 báb 10 áyat se,	— 23 báb 12 áyat se,	— 13 báb,	— 12 báb 1—22.
24	— 14 báb 9—28,	— 24 báb,	— 14 báb 28 se aur 15 báb 1—18,	— 12 báb 22 áyat se.
25	*Muqaddas Yaqúb Rasúl*,	...	...	— 13 báb 1—24.
26	Amsál 15 báb 18 áyat se,	Aạmál 25 báb,	Amsál 16 báb 1—20,	— 13 báb 24—53.
27	— 16 báb 31 se aur 17 báb 1—18,	— 26 báb,	— 18 báb 10 áyat se,	— 13 báb 53 se au. 14 báb 1—13.
28	— 19 báb 13 áyat se,	— 27 báb,	— 20 báb 1—23,	— 14 báb 13 áyat se.
29	— 21 báb 1—17,	— 28 báb 1—17,	— 22 báb 1—17,	— 15 báb 1—21.
30	— 23 báb 10 áyat se,	— 28 báb 17 áyat se,	— 24 báb 21 áyat se,	— 15 b. 21 áyat se.
31	— 25 báb,	Rúmíon 1 báb,	— 26 báb 1—21,	— 16 báb 1—24.

AGAST Mahíne ke 31 din haiṇ.

TÁRÍKH.	SUBH KÍ NAMÁZ.		SHÁM KÍ NAMÁZ.	
	1 WIRD.	2 WIRD.	1 WIRD.	2 WIRD.
1	Amsál 27 báb 1—23, ...	Rúmíon 2 báb 1—17, ...	Amsál 28 báb 1—15, ...	Matí 16 báb 24 se aur 17 báb 1—14.
2	— 30 báb 1—18, ...	— 2 báb 17 áyat se, ...	— 31 báb 10 áyat se, ...	— 17 báb 14 áyat se.
3	Wáiz 1 báb, ...	— 3 báb, ...	Wáiz 2 báb 1—12, ...	— 18 báb 1—21.
4	— 3 báb, ...	— 4 báb, ...	— 4 báb, ...	— 18 báb 21 se aur 19 báb 1—3.
5	— 5 báb, ...	— 5 báb, ...	— 6 báb, ...	— 19 báb 3—27.
6	— 7 báb, ...	— 6 báb, ...	— 8 báb, ...	— 19 báb 27 se aur 20 báb 1—17.
7	— 9 báb, ...	— 7 báb, ...	— 11 báb, ..	— 20 báb 17 áyat se.
8	— 12 báb, ...	— 8 báb 1—18, ...	Yaramiyáh 1 báb, ...	— 21 báb 1—23.
9	Yaramiyáh 2 báb 1—14, ...	— 8 báb 18 áyat se, ...	— 5 báb 1—19, ...	— 21 báb 23 áyat se.
10	— 5 báb 19 áyat se, ...	— 9 báb 1—19, ...	— 6 báb 1— 22, ...	— 22 báb 1—15.
11	— 7 báb 1—17, ...	— 9 báb 19 áyat se, ...	— 8 báb 4 áyat se, ...	— 22 báb 15—41.

12	Yaramiyáh 9 báb 1—17, ...	Rúmíon 10 báb, ...	Yaramiyáh 13 báb 8—24,	Matí 22 báb 41 se aur 23 báb 1—13.
13	— 15 báb, ...	— 11 báb 1—25, ...	— 17 báb 1—19, ...	— 23 báb 13 áyat se.
14	— 18 báb 1—18, ...	— 11 báb 25 áyat se, ...	— 19 báb, ...	— 24 báb 1—29.
15	— 21 báb, ...	— 12 báb, ...	— 22 báb 1—13, ...	— 24 báb 29 áyat se.
16	— 22 báb 13 áyat se, ...	— 13 báb, ...	— 23 báb 1—16, ...	— 25 báb 1—31.
17	— 24 báb, ...	— 14 aur 15 báb 1—8, ...	— 25 báb 1—15, ..	— 25 báb 31 áyat se.
18	— 26 bab, ...	— 15 báb 8 áyat se, ..	— 28 báb, ...	— 26 báb 1—31.
19	— 29 báb 4—20, ...	— 16 báb, ...	— 30 báb, ...	— 26 báb 31—57.
20	— 31 báb 1—15, ...	1 Qurintion 1 báb 1—26,	— 31 báb 15—38, ...	— 26 báb 57 áyat se.
21	— 33 báb 1—14, ...	— 1 báb 26 se aur 2 báb,	— 33 báb 14 áyat se, ...	— 27 báb 1—27.
22	— 35 báb, ...	— 3 báb, ...	— 36 báb 1—14, ...	— 27 báb 27—57.
23	— 36 báb 14 áyat se, ...	— 4 báb 1—18, ...	— 38 báb 1—14, ...	— 27 báb 57 áyat se.
24	*Muqaddas Bartúlamá*, ...	— 4 báb 18 se aur 5 báb,	... ...	— 28 báb.
25	Yaramiyáh 38 báb 14 á se,	— 6 báb, ...	Yaramiyáh 39 báb, ...	Marqus 1 báb 1—21.
26	— 50 báb 1—21, ...	— 7 báb 1—25, ...	— 51 báb 54 áyat se, ...	— 1 báb 21 áyat se.
27	Hizqíel 1 báb 1—15, ...	— 7 báb 25 áyat se, ...	Hizqíel 1 báb 15 áyat se,	— 2 báb 1—23.
28	— 2 báb, ...	— 8 báb, ...	— 3 báb 1—15, ...	— 2 báb 23 se aur 3 báb 1—13.
29	— 3 báb 15 áyat se, ...	— 9 báb, ...	— 8 báb, ...	— 3 báb 13 áyat se.
30	— 9 báb, ...	— 10 aur 11 báb 1 áyat tak, ...	— 11 báb 14 áyat se, ...	— 4 báb 1—35.
31	— 12 báb 17 áyat se, ...	— 11 bab 2—17, ...	— 13 báb 1—17, ...	— 4 báb 35 se aur 5 báb 1—21.

SEPTEMBAR Mahíne ke 30 din haiṇ.

TÁRÍKH.	SUBH KI NAMÁZ.		SHÁM KI NAMÁZ.	
	1 WIRD.	2 WIRD.	1 WIRD.	2 WIRD.
1	Hizqíel 13 báb 17 áyat se, ...	1 Qur. 11 báb 17 áyat se, ...	Hizqíel 14 báb 1—12, ...	Marqus 5 báb 21 á. se.
2	— 14 báb 12 áyat se, ...	— 12 báb 1—28, ...	— 16 báb 44 áyat se, ...	— 6 báb 1—14.
3	— 18 báb 1—19, ...	— 12 b. 28 se aur 13 báb,	— 18 báb 19 áyat se, ...	— 6 báb 14—30.
4	— 20 báb 1—18, ...	— 14 báb 1—20, ..	— 20 báb 18—33, ...	— 6 báb 30 áyat se.
5	— 20 báb 33—44, ...	— 14 báb 20 áyat se, ...	— 22 báb 23 áyat se, ...	— 7 báb 8—24.
6	— 24 báb 15 áyat se, ...	— 15 báb 1—35, ...	— 26 báb, ...	— 7 báb 24 se aur 8 báb 1—10.
7	— 27 báb 1—26, ...	— 15 báb 35 áyat se, ...	— 27 báb 26 áyat se, ...	— 8 báb 10 se aur 9 báb 2 á. tak.
8	— 28 báb 1—20, ...	— 16 báb, ..	— 31 báb, ..	— 9 báb 2—30.
9	— 32 báb 1—17, ...	2 Qurintíon 1 báb 1—23, ...	— 33 báb 1—21, ...	— 9 báb 30 áyat se.
10	— 33 báb 21 áyat se, ...	— 1 báb 23 se aur 2 báb 1—14, ...	— 34 báb 1—17, ...	— 10 báb 1—32.

11	Hizqíel 34 báb 17 áyat se,	2 Qur. 2 b. 14 á. se &. 3 b.	Hizqíel 36 báb 16—33, ...	Marqus 10 báb 32 se.
12	— 37 báb 1—15, ...	— 4 báb, ...	— 37 báb 15 áyat se, ...	— 11 báb 1—27.
13	—47 báb 1—13, ...	— 5 báb, ...	Dáníel 1 báb, ...	— 11 báb 27 se aur 12 báb 1—13.
14	Dáníel 2 báb 1—24, ...	— 6 aur 7 báb 1 áyat tak,	— 2 báb 24 áyat se, ...	— 12 báb 13—35.
15	—3 báb, ...	— 7 báb 2 áyat se, ...	— 4 báb 1—19, ...	— 12 báb 35 se aur 13 báb 1—14.
16	— 4 báb 19 áyat se, ...	— 8 báb, ...	— 5 báb 1—17, ...	— 13 báb 14 áyat se.
17	— 5 báb 17 áyat se, ...	— 9 báb, ...	— 6 báb, ...	— 14 báb 1—27.
18	— 7 báb 1—15, ...	— 10 báb, ...	— 7 báb 15 áyat se, ...	— 14 báb 27—53.
19	— 9 báb 1—20, ...	— 11 báb 1—30, ...	— 9 báb 20 áyat se, ...	— 14 báb 53 áyat se.
20	— 10 báb 1—20, ...	— 11 báb 30 se aur 12 báb 1—14, ...	— 12 báb, ...	— 15 báb 1—42.
21	*Muqaddas Matí Rasúl,* ...	— 12 b. 14 á. se &. 13 báb,	... ...	— 15 báb 42 áyat se aur 16 báb.
22	Húsia 2 báb 14 áyat se, ...	Galátíon 1 báb, ...	Húsia 4 báb 1—13, ...	Lúqá 1 báb 1—26.
23	— 5 báb 8 se aur 6 báb 1—7, ...	— 2 báb, ...	— 7 báb 8 áyat se, ...	— 1 báb 26—57.
24	— 8 báb, ...	— 3 báb, ...	— 9 báb, ...	— 1 báb 57 áyat se.
25	— 10 báb, ...	— 4 báb 1—21, ...	— 11 aur 12 báb 1—7,	— 2 báb 1—21.
26	— 13 báb 1—15, ...	— 4 báb 21 se aur 5 báb 1—13, ...	— 14 báb, ...	— 2 báb 21 áyat se.
27	Yúel 1 báb, ...	— 5 báb 13 áyat se, ...	Yúel 2 báb 1—15, ...	— 3 báb 1—23.
28	— 2 báb 15—28, ...	— 6 báb, ...	— 2 báb 28 se aur 3 báb 1—9, ...	— 4 báb 1—16.
29	*Muqaddas Mikáel aur sab*	*Firishte.*		
30	Yúel 3 báb 9 áyat se, ...	Afsíon 1 báb, ...	Amús 1 aur 2 báb 1—4,	— 4 báb 16 áyat se.

OCTOBER Mahíne ke 31 din haiṇ.

TARÍKH.	SUBH KI NAMÁZ. 1 WIRD.	SUBH KI NAMÁZ. 2 WIRD.	SHÁM KI NAMÁZ. 1 WIRD.	SHÁM KI NAMÁZ. 2 WIRD.
1	Amús 2 báb 4 áyat se aur 3 báb 1—9, ...	Afsíoṇ 2 báb, ...	Amús 4 báb 4 áyat se, ...	Lúqá 5 báb 1—17.
2	— 5 bab 1—18, ...	— 3 báb, ...	— 5 b. 18 se aur 6 b. 1—9,	— 5 báb 17 áyat se.
3	— 7 báb, —	— 4 báb 1—25, ...	— 8 báb, ...	— 6 báb 1—20.
4	— 9 bab, ...	— 4 b. 25 se aur 5 b. 1—22,	Abadiyáh, ...	— 6 báb 20 áyat se.
5	Yúnáh 1 báb, ...	— 5 báb 22 se aur 6 báb 1—10, ...	Yúnáh 2 báb, ...	— 7 báb 1—24.
6	— 3 báb, ...	— 6 báb 10 áyat se, ...	— 4 báb, ...	— 7 báb 24 áyat se.
7	Míkáh 1 báb 1—10, ...	Filippioṇ 1 báb, ...	Míkáh 2 báb, ...	— 8 báb 1—26.
8	— 3 báb, ...	— 2 báb, ...	— 4 báb, ...	— 8 báb 26 áyat se.
9	— 5 báb, ...	— 3 báb, ...	— 6 báb, ...	— 9 báb 1—28.
10	— 7 báb, ...	— 4 bab, ...	Nahúm 1 báb, ..	— 9 báb 28—51.
11	Nahúm 2 báb, ...	Qulussíoṇ 1 báb 1—21, ...	— 3 báb, ..	— 9 báb 51 se aur 10 báb 1—17.
12	Habaqquq 1 báb, ...	— 1 b. 21 se aur 2 b. 1—8,	Habaqquq 2 báb, ...	— 10 báb 17 áyat se.

13	Habaqquq 3 báb, ...	Qulussíoṇ 2 báb 8 áyat se, ...	Safaniyáh 1 báb 1—14,	Lúqá 11 báb 1—29.
14	Safaniyáh 1 báb 14 se aur 2 báb 1—4, ...	— 3 báb 1—18,	— 2 báb 4 áyat se, ...	— 11 báb 29 áyat se.
15	— 3 báb, ...	— 3 b. 18 áyat se &. 4 báb,	Hajjí 1 báb, ...	— 12 báb 1—35.
16	Hajjí 2 báb 1—10, ..	1 Tassalúníqíoṇ 1 báb, ...	— 2 báb 10 áyat se, ...	— 12 báb 35 áyat se.
17	Zakariyáh 1 báb 1—18, ...	— 2 báb, ...	Zak. 1 b. 18 á. se aur 2 b,	— 13 báb 1—18.
18	*Muqaddas Lúqá Injílí,* ...	— 3 báb, ...	... ...	— 13 báb 18 áyat se.
19	Zakariyáh 3 báb, ...	— 4 báb, ...	Zakariyáh 4 báb, ...	— 14 báb 1—25.
20	— 5 báb, ..	— 5 báb, ...	— 6 báb, ...	— 14 báb 25 se aur 15 báb 1—11.
21	— 7 báb, ...	2 Tassalúníqíoṇ 1 báb, ...	— 8 báb 1—14, ...	— 15 báb 11 áyat se.
22	— 8 báb 14 áyat se, ...	— 2 báb, ...	— 9 báb 9 áyat se, ...	— 16 báb.
23	— 10 báb, ...	— 3 báb, ...	— 11 báb, ...	— 17 báb 1—20.
24	— 12 báb, ...	1 Timtáús 1 báb 1—18, ...	— 13 báb, ...	— 17 b. 20 áyat se.
25	— 14 báb, ...	— 1 b. 18 áyat se &. 2 báb,	Malákí 1 báb, ...	— 18 báb 1—31.
26	Malákí 2 báb, ...	— 3 báb, ...	— 3 báb 1—13, ...	— 18 báb 31 se aur 19 báb 1—11.
27	— 3 báb 13 áyat se aur 4 báb, ...	— 4 báb, ...	Hikmat 1 báb, ...	— 19 báb 11—28.
28	*M. Shamaún aur Yahúdáh,*	— 5 báb, ...	... ...	— 19 b. 28 áyat se.
29	Hikmat 2 báb, ...	— 6 báb, ...	Hikmat 4 báb 7 áyat se,	— 20 báb 1—27.
30	— 6 báb 1—22, ...	2 Timtáús 1 báb, ...	— 6 báb 22 se aur 7 báb 1—15, ...	— 20 báb 27 se aur 21 báb 1—5.
31	— 7 báb 15 áyat se, ...	— 2 báb, ...	— 8 báb 1—19, ...	— 21 báb 5 áyat se.

NOVEMBAR Mahíne ke 30 din haiṇ.

TARÍKH.	SUBH KÍ NAMÁZ. 1 WIRD.	SUBH KÍ NAMÁZ. 2 WIRD.	SHÁM KÍ NAMÁZ. 1 WIRD.	SHÁM KÍ NAMÁZ. 2 WIRD.
1	*Sab Muqaddasoṇ ke liye.*			
2	Ḥikmat 9 báb, ...	2 Timtáús 3 báb, ...	Ḥikmat 11 báb 1—15, ...	Lúqá 22 báb 1—31.
3	— 11 báb 15 se aur 12 báb 1—3, ...	— 4 báb, ...	— 17 báb, ...	—22 báb 31—54.
4				
5	Wáiẓ 1 báb 1—14, ...	Títus 1 báb, ...	Wáiẓ 2 báb, ...	—22 báb 54 áyat se.
6	— 3 báb 17—30, ...	— 2 báb, ...	— 4 báb 10 áyat se, ...	— 23 báb 1—26.
7	— 5 báb,	— 3 báb, ...	— 7 báb 27 áyat se, ...	— 23 báb 26—50.
	— 10 báb 18 áyat se, ...	Filímún, ...	— 14 báb 1—20, ...	— 23 báb 50 se aur
8			...	24 báb 1—13.
9	— 15 báb 9 áyat se, ...	Ibráníoṇ 1 báb, ...	— 16 báb 17 áyat se, ...	— 24 báb 13 áyat se.
10	— 18 báb 1—15, ...	— 2 aur 3 báb 1—7, ...	— 18 báb 15 áyat se, ...	Yúhanná 1 báb 1—29.
	— 19 báb 13 áyat se, ...	— 3 báb 7 se aur 4 báb		
11		1—14, ...	— 22 báb 6—24, ...	—1 báb 29 áyat se.
	—24 báb 1—24, ...	—4 b. 14 áyat se &. 5 báb,	— 24 báb 24 áyat se, ...	—2 báb.

12	Wáiz 33 báb 7—23, ...	Ibráníon 6 báb, ...	Wáiz 34 báb 15 áyat se,	Yúh. 3 báb 1—22.
13	— 35 báb, ...	— 7 báb, ...	— 37 báb 8—19, ...	— 3 báb 22 áyat se.
14	— 39 báb 1—13, ...	— 8 báb, ...	— 39 báb 13 áyat se, ...	— 4 báb 1—31.
15	— 41 báb 1—14, ...	— 9 báb, ...	— 42 báb 15 áyat se, ...	— 4 báb 31 áyat se.
16	— 44 báb 1—16, ...	— 10 báb 1—19, ...	— 50 báb 1—25, ...	— 5 báb 1—24.
17	— 51 báb 10 áyat se, ...	— 10 báb 19 áyat se, ...	Barúkh 4 báb 1—21, ...	— 5 báb 24 áyat se.
18	Barúkh 4 báb 36 áyat se aur 5 báb, ...	— 11 báb 1—17, ...	Yasaiyáh 1 báb 1—21, ...	— 6 báb 1—22.
19	Yasaiyáh 1 báb 21 áyat se,	— 11 báb 17 áyat se, ...	— 2 báb, ...	— 6 báb 22—41.
20	— 3 báb 1—16, ...	— 12 báb, ...	— 4 báb 2 áyat se, ...	— 6 báb 41 áyat se.
21	— 5 báb 1—18, ...	— 13 báb, ...	— 5 báb 18 áyat se, ...	— 7 báb 1—25.
22	— 6 báb, ...	Yaqúb 1 báb, ...	— 7 báb 1—17, ...	— 7 báb 25 áyat se.
23	— 8 báb 5—18, ...	— 2 báb, ...	— 8 báb 18 se aur 9 báb 1—8, ...	— 8 báb 1—31.
24	— 9 báb 8 se aur 10 báb 1—5, ...	— 3 báb, ...	— 10 báb 5—20, ...	— 8 báb 31 áyat se.
25	— 10 báb 20 áyat se, ...	— 4 báb, ...	— 11 báb 1—10, ...	— 9 báb 1—39.
26	— 11 báb 10 áyat se, ...	— 5 báb, ...	— 12 báb, ...	— 9 báb 39 se aur 10 báb 1—22.
27	— 13 báb, ...	1 Patras 1 báb 1—22, ...	— 14 báb 1—24, ...	— 10 báb 22 áyat se.
28	— 17 báb, ...	— 1 báb 22 se aur 2 báb 1—11, ...	— 18 báb, ...	— 11 báb 1—17.
29	— 19 báb 1—16, ...	— 2 báb 11 áyat se aur 3 báb 1—8, ...	— 19 báb 16 áyat se, ...	— 11 báb 17—47.
30	*Muqaddas Andariyás Rasúl.*			

DESEMBAR Mahíne ke 31 din haiṇ.

Taríkh.	Subh kí Namáz. 1 Wird.	Subh kí Namáz. 2 Wird.	Shám kí Namáz. 1 Wird.	Shám kí Namáz. 2 Wird.
1	Yasaiyáh 21 báb 1—13, ...	1 Patras 3 báb 8 se aur 4 báb 1—7,	Yasaiyáh 22 báb 1—15,	Yúh. 11 b. 47 se & 12 báb 1—20.
2	— 22 báb 15 áyat se, ...	— 4 báb 7 áyat se, ...	— 23 báb, ...	— 12 báb 20 áyat se.
3	— 24 báb, ...	— 5 báb, ...	— 25 báb, ...	— 13 báb 1—21.
4	— 26 báb 1—20, ...	2 Patras 1 báb, ...	— 26 b. 20 se aur 27 báb,	— 13 báb 21 áyat se.
5	— 28 báb 1—14, ...	— 2 báb, ...	— 28 báb 14 áyat se, ...	— 14 báb.
6	— 29 báb 1—9, ...	— 3 báb, ...	— 29 báb 9 áyat se, ...	— 15 báb.
7	— 30 báb 1—18, ...	1 Yúhanná 1 báb, ...	— 30 báb 18 áyat se, ...	— 16 báb 1—16.
8	— 31 báb, ...	— 2 báb 1—15, ...	— 32 báb, ...	— 16 b. 16 áyat se.
9	— 33 báb, ...	— 2 báb 15 áyat se, ...	— 34 báb, ...	— 17 báb.
10	— 35 báb, ...	— 3 báb 1—16, ...	— 40 báb 1—12, ...	— 18 báb 1—28.
11	— 40 báb 12 áyat se, ...	— 3 b. 16 se aur 4 b. 1—7,	— 41 báb 1—17, ...	— 18 báb 28 áyat se.
12	— 41 báb 17 áyat se, ...	— 4 báb 7 áyat se, ...	— 42 báb 1—18, ...	— 19 báb 1—25.
13	— 42 báb 18 áyat se aur 43 báb 1—8, ...	— 5 báb, ...	— 43 báb 8 áyat se, ...	— 19 báb 25 áyat se.

14	Yasaịyáh 44 báb 1—21, ...	2 Yúhanná, ...	Yasaịyáh 44 báb 21 se aur 45 báb 1—8, ...	Yúh. 20 báb 1—19.
15	— 45 báb 8 áyat se, ...	3 Yúhanná, ...	— 46 báb, ...	— 20 báb 19 áyat se.
16	— 47 báb, ...	Yahúdáh, ...	— 48 báb, ...	— 21 báb.
17	— 49 báb 1—13, ...	Mukáshafát 1 báb, ...	— 49 báb 13 áyat se, ...	Mukáshafát 2 báb 1—18.
18	— 50 báb, ...	— 2 báb 18 se &. 3 b. 1—7,	— 51 báb 1—9, ...	— 3 báb 7 áyat se.
19	— 51 báb 9 áyat se, ...	— 4 báb, ...	— 52 báb 1—13, ...	— 5 báb.
20	— 52 b. 13 á. se aur 53 báb,	— 6 báb, ...	— 54 báb, ...	— 7 báb.
21	*Muqaddas Súmá Rasúl.*			
22	Yasaịyáh 55 báb, ...	Mukáshafát 8 báb, ...	Yasaịyáh 56 báb, ...	Mukáshafát 10 báb.
23	— 57 báb, ...	— 11 báb, ...	— 58 báb, ...	— 12 báb.
24	— 59 báb, ...	— 14 báb, ...	— 60 báb, ...	— 15 báb.
25	*Krismasḍay.*			
26	*Muqaddas Istífán Shahíd.*			
27	*Muqaddas Yúhanná Injílí.*			
28	*Maṣúmon ká din,* ...	Mukáshafát 16 báb, ...	... ...	Mukáshafát 18 báb.
29	Yasaịyáh 61 báb, ...	— 19 báb 1—11, ...	Yasaịyáh 62 báb, ...	— 19 b. 11 áyat se.
30	— 63 báb, ...	— 20 báb, ...	— 64 aur 65 báb 1—8, ...	— 21 báb 1—15.
31	— 65 báb 8 áyat se, ...	— 21 báb 15 se aur 22 báb 1—6, ...	— 66 báb, ...	— 22 báb 6 áyat se.

JADWAL PHIRTÍ HUÍ ỊDOṆ KE DINOṆ KÍ 39 BARSOṆ KE LIYE.

San Iswí.	Apifaní ke bạd ke Itwár.	Lent se pesh-tar ke tísre Itwár.	Lent ká pahlá roz.	Istarday.	Mussalla ká Itwár.	Saụd ká din.	Rúh-ul-Quds ke nazúl ká dín.	Taslís ke bạd ke Itwár.	Ámad ká Itwár.
1886	Chhatwán,	Feby. 21	March 10	April 25	Maí 30	Jún 3	Jún 13	23	Novr. 28
1887	Chauthá,...	— 6	Feby. 23	— 10	— 15	Maí 19	Maí 29	24	— 27
1888	Tísrá, ...	Jany. 29	— 15	— 1	— 6	— 10	— 20	26	Decr. 2
1889	Pánchwán,	Feby. 17	March 6	— 21	— 26	— 30	Jún 9	23	— 1
1890	Tísrá, ...	— 2	Feby. 19	— 6	— 11	— 15	Maí 25	25	Novr. 30
1891	Dúsrá, ...	Jany. 25	— 11	March 29	— 3	— 7	— 17	26	— 29
1892	Pánchwán,	Feby. 14	March 2	Aprail 17	— 22	— 26	Jún 5	23	— 27
1893	Tísrá, ...	Jany. 29	Feby. 15	— 2	— 7	— 11	Maí 21	26	Decr. 3
1894	Dúsrá, ...	— 21	— 7	March 25	Aprail 29	— 3	— 13	27	— 2
1895	Chauthá,...	Feby. 10	— 27	Aprail 14	Maí 19	— 23	Jún 2	24	— 1
1896	Tísrá, ...	— 2	— 19	— 5	— 10	— 14	Maí 24	25	Novr. 29
1597	Pánchwán,	Feby. 14	March 3	— 18	— 23	— 27	Jún 6	23	— 28
1898	Chauthá,...	— 6	Feby. 23	— 10	— 15	— 19	Maí 29	22	— 27
1899	Tísrá, ...	Jany. 29	— 15	— 2	— 7	— 11	— 21	26	Decr. 3
1900	Pánchwán,	Feby. 11	— 28	— 15	— 20	— 24	Jún 3	24	— 2
1901	Tísrá, ...	— 3	— 20	— 7	— 12	— 16	Maí 26	25	— 1

1902	Pahlá, ...	Jany. 19	Feby. 5	Márch 23	Aprail 27	Maí 1	Maí 11	27	Novr. 30
1903	Chauthá, ...	Feby. 8	— 25	Aprail 12	Maí 17	— 21	— 31	24	— 29
1904	Tísrá, ...	Jany. 31	— 17	— 8	— 8	— 12	— 22	25	— 27
1905	Chhaṭwáṉ,	Feby. 19	Márch 8	— 23	— 28	Jún 1	Jún 11	23	Decr. 3
1906	Páṉchwáṉ,	— 11	Feby. 28	Aprail 15	— 20	Maí 24	— 3	24	— 2
1907	Dúsrá, ...	Jany. 27	— 13	Márch 31	— 5	— 9	Maí 19	26	— 1
1908	Páṉchwáṉ,	Feby. 16	Márch 4	Aprail 19	— 24	— 28	Jún 7	23	Novr. 29
1909	Chauthá, ...	— 7	Feby. 24	— 11	— 16	— 20	Maí 30	24	— 28
1910	Dúsrá, ...	Jany. 25	— 9	— 27	— 1	— 5	— 15	26	— 27
1911	Páṉchwáṉ,	Feby. 12	Márch 1	Aprail 16	— 21	— 25	Jún 4	24	Decr. 3
1912	Tísrá, ...	— 3	Feby. 20	— 7	— 12	— 16	Maí 26	25	— 1
1913	Pahlá, ...	Jany. 19	— 5	Márch 23	Aprail 27	— 1	— 11	27	Novr. 30
1914	Chauthá, ...	Feby. 8	— 25	Aprail 12	Maí 17	— 21	— 31	24	— 29
1915	Tísrá, ...	Jany. 31	— 17	— 4	— 9	— 13	— 23	25	— 28
1916	Chhaṭwáṉ,	Feby. 20	Márch 6	— 23	— 28	Jún 1	Jún 11	23	Decr. 3
1917	Chauthá, ...	— 4	Feby. 21	— 8	— 13	Maí 17	Maí 27	25	— 2
1918	Dúsrá, ...	Jany. 27	— 13	Márch 31	— 5	— 9	— 19	26	— 1
1919	Páṉchwáṉ,	Feby. 16	Márch 5	Aprail 20	— 25	— 29	Jún 8	23	Novr. 30
1920	Tísrá, ...	— 1	Feby. 18	— 4	— 9	— 13	Maí 23	25	— 28
1921	Dúsrá, ...	Jany. 23	— 9	Márch 27	— 1	— 5	— 15	26	— 27
1922	Páṉchwáṉ,	Feby. 12	Márch 1	Aprail 16	— 21	— 25	Jún 4	24	Decr. 8
1923	Tísrá, ...	Jany. 28	Feby. 14	— 1	— 6	— 10	Maí 20	26	— 2
1924	Páṉchwáṉ,	Feby. 17	Márch 5	— 20	— 25	— 29	Jún 8	23	Novr. 30

FAJR KÍ NAMÁZ

KÍ TARTÍB

SÁ'L KE HAR ROZ KE LIYE.

JAB bad ádmí apní badí se, jo usne kí hai, báz áwe, aur jo wájibí aur rást hai use kare: to wuh apní ján ko zinda rakhegá.—*Hizqiel* xviii. 27.

Maiṇ apne gunáhoṇ ká iqrár kartá húṇ, aur merí ḳhatá hamesha mere sámhne hai.—*Zabúr* li. 3.

Merí ḳhatáoṇ par nazar na kar, aur merí sárí buráíoṇ ko meṭ de.—*Zabúr* li. 9.

Ḳhudá kí qurbáníáṇ shikasta-dil hain. Ai Ḳhudá, tú kisí shikasta o ḳhasta dil ko náchíz na samjhegá.—*Zabúr* li. 17.

Apne garebán nahíṇ, balki apne dil chák karo, aur Ḳhudáwand apne Ḳhudá kí taraf phiro; kyuṇki wuh Karím o Rahím hai, gussa karne meṇ dhímá, aur baṛá dardmand aur dukh dene se malúl hotá hai.—*Yúel* ii. 13.

Agarchi Ḳhudáwand apne Ḳhudá se ham phir gae, aur us kí bát ham ne nahíṇ máuí, ki us kí sharíatoṇ par, jo us ne ham par záhir kíṇ, chalte, tau bhí Ḳhudáwand hamárá Ḳhudá baṛá hí rahím aur baḳhshinda hai.—*Dániel* ix. 9, 10.

Ai Ḳhudáwand, merí tambíh kar, par andáze se; apne gazab se nahíṇ, na ho ki tú mujhe nest kar ḍále.—*Yaramiyáh* x. 24. *Zabúr* vi. 1.

Tauba karo; kyuṇki ásmán kí bádsháhat nazdík hai.—*Matí* iii. 2.

Maiṇ uṭhkar apne Báp pás jáúṇgá, aur us se kahúṇgá, ki Ai Báp, maiṇ ne ásmán ká aur terá gunáh kiyá hai, aur is láiq nahíṇ ki phir terá beṭá kahláúṇ.—*Lúqá* xv. 18, 19.

Ai Khudáwand, apne bande ká hisáb ạdl se na le; kyuṇki tere huzúr koí ádmí rástbáz na ṭhahregá.—*Zabúr* cxliii. 2.

Agar ham kaheṇ ki ham begunáh haiṇ, to apne ko bhulá dete haiṇ, aur ham meṇ sachchái nahíṇ: agar ham apne gunáhoṇ ká iqrár kareṇ, to wuh hamáre gunáh bakhshne aur ham ko har tarah kí nárástí se pák karne meṇ sádiq-ul-qaul aur ạdil hai.—1 *Yúhanná* i. 8, 9.

AI piyáre bháío, Baibal ke kaí maqám hameṇ ubhárte haiṇ, ki apne sab tarah ke gunáhoṇ aur badíoṇ ko qabúl kareṇ aur mán leweṇ, aur un kí bábat Qádir i Mutlaq Khudá ke huzúr, jo hamárá ásmání Báp hai, híla na láweṇ, aur na unheṇ chhipáweṇ, balki garíb, ạjiz, táib, aur tábịdár dil se un ká iqrár kareṇ, táki us ke behadd fazl o karam se hamárí magfirat ho. Aur agarchi hameṇ lázim hai, ki har waqt Khudá ke sámhne farotaní se apne gunáhoṇ ká iqrár kareṇ, lekin khásskar us waqt aisá karná lázim hai, ki jab ham is liye jamạ aur ikaṭṭhe howeṇ, ki un baṛí baṛí niạmatoṇ par, jo ham ne us ke háthoṇ pái haiṇ, us ká shukr bhejeṇ, us ke bahut hí láiq tạríf kareṇ, us ká beniháyat muqaddas Kalám suneṇ, aur wuh chízeṇ, jo ján aur tan ko bhí darkár aur zarúr haiṇ, us se máṇgeṇ. Is wáste maiṇ tum sab kí, jo yaháṇ házir ho, minnat o samájat kartá húṇ, ki pák dil aur ạjizí kí áwáz se, ásmání fazl ke takht ke huzúr, mere sáth hoke mere píchhe píchhe kaho.

Iqrár i Ạmím, jise sárí jamáạt Khádim-ud-dín samet ghuṭne ṭekkar us ke píchhe píchhe kahe.

AI Qádir i Mutlaq, aur Kamál Rahím Báp; ham ne khatá kí hai, aur khoí huí bheṛoṇ kí mánind terí ráhoṇ se bhaṭak gae haiṇ. Ham apne diloṇ ke mansúboṇ aur khwáhishoṇ par bahut hí mutawajjih hue. Ham tere pák hukmoṇ ke barkhiláf chale haiṇ: jo ham ko karná lázim thá, so ham ne nahíṇ kiyá: aur jo ham ko karná lázim na thá, so ham ne kiyá; aur ham meṇ kuchh salámatí nahíṇ hai. Lekin, Ai Khudáwand ham bekas láchár gunahgároṇ par rahm kar. Ai Khudá, un ko, jo apní taqsíroṇ ká iqrár karte haiṇ, chhoṛ de; unheṇ jo tauba karte haiṇ, bahál kar; un wạdoṇ ke muwáfiq jo tú ne hamáre Khudáwand Yesụ

Masíh ke wasíle insán se kiye hain. Aur, Ai Kamál Rahím Báp, us kí ḳhátir yih bakhsh, ki áge ko ham díndárí, nekokárí, aur parhezgárí se chalen̤, táki tere pák nám kí buzurgí záhir ho.—Ámín.

Magfirat ke kalime jo Qasís akelá khaṛá hokar farmáwe aur log ghuṭne ṭeke rahen̤.

QÁDIR i Mutlaq Ḳhudá, hamáre Ḳhudáwand Yesṳ́ Masíh ká Báp, jo kisí gunahgár kí maut nahín̤ balki yih cháhtá hai, ki wuh apní badí se báz áwe, aur jíe; aur jis ne apne ḳhádimon̤ ko iḳhtiyár aur hukm diyá hai, ki we us ke bandon̤ ko jo tauba karnewále hain̤, unke gunáhon̤ kí magfirat aur muạ́fí ke kalime sunáwen̤ aur farmáwen̤; wuh un sab ko jo sachchí tauba karte aur us kí Muqaddas Injíl par beriyá ímán láte hain̤, muạ́f kartá, aur baḳhshtá hai. Pas áo, ham us kí minnat karen̤, ki wuh sachchí tauba kí taufíq, aur apná Rúh-ul-Quds hamen̤ de, táki jo kám ham is waqt karte hain̤, use pasand áwen̤, aur áge ko hamárí báqí ụmr safáí aur pákí se guzre, aisá ki áḳhir ko ham us kí hamesha kí ḳhushí men̤ dáḳhil howen̤, hamáre Ḳhudáwand Yesṳ́ Masíh ke wasíle se.

Is maqám men̤, aur har ek duạ́ ke bạd jamáạt kahe,—Ámín.

Tab Ḳhádim-ud-dín aur jamáạt Ḳhudáwand kí duạ́ paṛhen̤.

AI hamáre Báp, jo ásmán par hai, tere nám kí taqdís ho. Terí bádsháhat áwe. Terí marzí jaisí ásmán par hai, zamín par bhí howe. Hamárí roz kí roṭí áj hamen̤ de. Aur jis tarah ki ham apne taqsírwáron̤ ko muạ́f karte hain̤, tú hamárí taqsíren̤ muạ́f kar. Aur hamen̤ imtihán men̤ na ḍál, balki burái se bachá: kyun̤ki bádsháhat, qudrat, aur jalál, hamesha terá hí hai.—Ámín.

Qasís.—Ai Ḳhudáwand, tú hamáre hon̤ṭhon̤ ko khol.

Jawáb.—Aur hamárí zabánen̤ terí sitáish bayán karen̤gí.

Qasís.—Ai Ḳhudá, hamáre bacháne men̤ jaldí kar.

Jawáb.—Ai Ḳhudáwand jald hamárí madad kar.

Yahán sab khaṛe hon aur Qasís kahe.

Sitáish Báp, aur Beṭe : aur Rúh-ul-Quds kí ho :
Jaisí ibtidá meṇ thí, ab bhí hai : aur hamesha rahegí.—Á'MÍN.

Qasís.—Khudáwand kí taríf karo.
Jawáb.—Khudáwand ke nám kí taríf huá kare.

Tab yih Zabúr paṛhá yá gáyá jáwe.

95 ZABÚR.

AO, ham Khudáwand kí madhsaráí kareṇ : apní naját kí chaṭán par zamzama pardází kareṇ.
Us ke huzúr shukrguzárí ke sáth áweṇ : gít gá gáke us ke sámhne khushíán manáweṇ.
Kyuṇki Khudáwand baṛá Khudá : aur sab mabúdoṇ se baṛá Bádsháh hai.
Zamín kí gahráíáṇ us ke qabze meṇ : aur paháṛoṇ kí bulandíáṇ usí kí haiṇ.
Samundar usí ká hai, aur us ne use banáyá : aur usí ke háthoṇ ne khushkí ko taiyár kiyá.
A'o, ham sijda kareṇ aur jhukeṇ : aur Khudáwand ke huzúr, jo hamárá paidá karnewálá hai, ghuṭne ṭekeṇ.
Ki wuhí hamárá Khudá hai : aur ham us kí charágáh ke log aur us ke háth kí bheṛeṇ haiṇ.
Agar tum áj us kí áwáz suno, to apne dil sakht na karo : jaisá jhagṛe kí jagah imtihán ke din jangal meṇ kiyá thá :
Jis waqt tumháre báp dádoṇ ne merá imtihán kiyá : mujhe ázmáyá, aur mere kámoṇ ko dekhá.
Chálís baras tak maiṇ us pusht se bezár rahá, aur maiṇ ne kahá : ki ye we log haiṇ, jin ke dil khatákár haiṇ, aur unhoṇ ne merí ráhoṇ ko nahíṇ pahchánâ.
Un kí bábat maiṇ ne apne gusse meṇ qasam kháí : ki we mere árám meṇ dákhil na hoṇge.
Sitáish Báp, aur Beṭe : aur Rúh-ul-Quds kí ho :
Jaisí ibtidá meṇ thí, ab bhí hai : aur hamesha rahegí.—Á'MÍN.

Tab muqarrarí Zabúr paṛhe jáwen̲ aur sál bhar har ek Zabúr ke bạd yih kahá jáwe :—

Sitáish Báp, aur Beṭe : aur Rúh-ul-Quds kí ho :
Jawáb.—Jaisí ibtidá meṇ thí, ab bhí hai : aur hamesha rahegí.—A'MÍN.

Bạd uske puráne ạhd ká jaise ki Jadwal men̲ muqarrar hai, pahilá wird paṛhá jáwe, aur uske bạd yih gít, jo níche likhá hai, paṛhá yá gáyá jáwe.

ḲHUDA' KI' TẠRI'F.

AI Ḳhudá, ham terí tạríf karte : ham iqrár karte haiṇ, ki tú hí Ḳhudáwand hai.
Sárí dunyá : tujh azlí Báp kí parastish kartí hai.
Sáre firishte, ásmán, aur uskí tamám qúwateṇ : tujh ko pukártí haiṇ.
Karobín aur Saráphín : har dam tujhe pukárte haiṇ.
Quddús, Quddús, Quddús : lashkaroṇ ke Ḳhudáwand Ḳhudá ;
A'smán aur Zamín : tere jalál ke dabdaba se bhare haiṇ.
Rasúloṇ kí buzurg jamáạt : terí tạríf kartí hai.
Paigambaroṇ kí sharíf majlis : terí tạríf kartí hai.
Shahídoṇ kí námdár fauj : terí tạríf kartí hai.
Tamám jahán kí muqaddas Kalísyá : terá iqrár kartí hai :
Ki tú Báp : terá dabdaba behadd ;
Terá buzurg, haqíqí : aur eklautá Beṭá ;
Aur Rúh-ul-Quds bhí : Tasallí Denewálá.
Ai Masíh : tú Jalál ká Bádsháh hai ;
Tú Báp ká : azlí Beṭá hai.
Jab tú ne insán kí naját apne zimme lí : tú ne kuṇwárí ke peṭ meṇ janam lene se nafrat na kí.
Jab tú maut kí saḳhtí par gálib áyá : tú ne A'smán kí Bádsháhat sáre ímándároṇ par khol dí.
Tú Báp ke jalál meṇ : Ḳhudá ke dahine baiṭhá hai.
Hameṇ yaqín hai : ki tú hamárá insáf karne ko áwegá.
Is liye ham terí minnat karte haiṇ, ki tú apne bandoṇ kí madad kar : jin ko tú ne apná qímatí lahú deke chhuṛáyá hai.

Unheṇ hamesha ke jalál meṇ : apne Muqaddasoṇ ke sáth shumár kar.

Ai Ḳhudáwand, apne logoṇ ko bachá : aur apní mírás meṇ barakat de.

Un kí hidáyat kar : aur unheṇ hamesha ko sarfaráz farmá.

Har roz : ham terí baṛáí karte haiṇ.

Aur tere nám kí ịbádat : hamesha kiyá karte haiṇ.

Ai Ḳhudáwand, mihrbání karke : áj hameṇ gunáh se bachá le.

Ai Ḳhudáwand, ham par rahm kar : ham par rahm kar.

Ai Ḳhudáwand, apní rahmat ham par názil kar : ki hamárá bharosá tujhí par hai.

Ai Ḳhudáwand, mujhe terá hí bharosá hai : kabhí mujh ko sharminda na hone de.

Tab isí tarah dúsrá wird nae ạhd meṇ se paṛhá jáwe ; aur us ke bạd yih gít jo níche likhá hai.

MUQADDAS LÚQÁ KÍ INJÍL 1 BÁB, 68 ÁYAT.

KHUDÁWAND Isráel ke Ḳhudá kí hamd : ki us ne apne logoṇ par nazar kí, aur unheṇ ḳhalásí baḳhshí.

Aur hamáre liye naját ká síṇg : apne bande Dáúd ke gharáne meṇ nikálá ;

Jaisá us ne apne pák nabíoṇ kí mạrifat : jo dunyá ke shurụ́ se hote áe kahá ;

Ham ko hamáre dushmanoṇ : aur un sab ke háth se jo ham se kína rakhte haiṇ, naját baḳhshí ;

Táki us rahm ko púrá kare, jis ká hamáre báp dáde se wạda kiyá thá : aur apne pák ạhd ko yád farmáwe ;

Yạne us qasam ko, jo us ne hamáre báp Ibráhím se kháí : ki wuh hameṇ yih degá ;

Ki ham apne dushmanoṇ ke háth se chhuṭkárá páke : ụmr bhar us ke áge pákí aur rástí se bekhauf us kí bandagí kareṇ.

Aur ai laṛke, tú Alláh Tạálá ká Nabí kahláegá : kyuṇki tú Ḳhudáwand kí ráheṇ durust karne ko us ke áge áge chalegá.

Ki us ke logoṇ ko un ke gunáhoṇ kí muạ́fí se : naját kí ḳhabar de,

Jo hamáre Khudá kí ain rahmat se hai: jis ke sabab Subh kí Roshní úpar se ham par pahunchí;

Táki unhen jo andhere aur maut ke sáe men baithe hain, roshní bakhshe: aur hamáre qadam ko salámatí kí ráh par le chale.

Sitáish Báp, aur Bete: aur Rúh-ul-Quds kí ho:

Jaisí ibtidá men thí, ab bhí hai: aur hamesha rahegí.—Ámín.

Yá yih Zabúr.

100 Zabúr.

Ai tamám zamíno, Khudáwand ke liye khush áwází karo: khushí se Khudáwand kí bandagí karo, aur us ke huzúr gátí áo.

Yaqín jáno, ki Khudáwand wuhí Khudá hai: usí ne hamen banáyá, na ki ham ne áp ko; ham us ke bande, aur us kí charágáh kí bheren hain.

Shukrguzárí karte hue us ke darwázon men aur hamd karte hue us kí bárgáhon men dákhil ho: us ke shukrguzár ho, aur us ká nám mubárak jáno.

Ki Khudáwand bhalá hai, us kí rahmat abadí: aur us kí sachcháí pusht dar pusht hai.

Sitáish Báp, aur Bete: aur Rúh-ul-Quds kí ho:

Jaisí ibtidá men thí, ab bhí hai: aur hamesha rahegí.—Ámín.

Tab Khádim-ud-dín aur jamáat kharí rahkar Rasúlon ká aqída gáen yá parhen.

Main iatiqád rakhtá hún Khudá Qádir i Mutlaq Báp par; jo ásmán aur zamín ká paidá karnewálá hai;

Aur us ke eklaute Bete hamáre Khudáwand Yesú Masíh par; jo Rúh-ul-Quds se pet men pará, Kunwárí Mariyam se paidá huá, Pantús Pilátús kí hukúmat men dukh utháyá, salíb par khainchá gayá, mar gayá, aur dafn huá; aur álam i arwah men já utrá; tísre din murdon men se jí uthá; ásmán par charh gayá, aur Khudá Báp Qádir i Mutlaq ke dahine háth baithá hai; jahán se wuh zindon aur murdon ká insáf karne ko áwegá.

Main iatiqád rakhtá húṇ Rúh-ul-Quds par; pák Kalísyá i jámi par; muqaddasoṇ kí rifáqat; gunáhoṇ kí muáfí; jism ke jí uṭhne, aur hamesha kí zindagí par.—Ámín.

Us ke baḍ sab adab se ghuṭne ṭekke ye duáeṇ jo níche likhí haiṇ paṛheṇ.

Khudáwand tumháre sáth ho.
Jawáb.—Aur terí Rúh ke sáth.
Khádim-ud-dín.—Ham duá máṇgeṇ.
Khudáwand ham par rahm kar.
Masíh ham par rahm kar.
Khudáwand ham par rahm kar.

Tab Khádim-ud-dín aur jamáat, buland áwáz se Khudáwand kí duá paṛheṇ.

AI hamáre Báp, jo ásmán par hai, tere nám kí taqdís ho. Terí bádsháhat áwe. Terí marzí jaisí ásmán par hai, zamín par bhí howe. Hamárí roz kí roṭí áj hameṇ de. Aur jis tarah ki ham apne taqsírwároṇ ko muáf karte haiṇ, tú hamárí taqsíreṇ muáf kar. Aur hameṇ imtihán meṇ na ḍál, balki buráí se bachá.—Ámín.

Qasís.—Ai Khudáwand, apní rahmat ham par záhir kar.
Jawáb.—Aur apní naját hameṇ bakhsh.
Qasís.—Ai Khudáwand, Malika aur Qaisara i Hind kí hifázat kar.
Jawáb.—Aur jab ham tujhe pukáreṇ rahmat se hamárí sun.
Qasís.—Apne Khádimoṇ ko rástbází ká jáma pahiná.
Jawáb.—Aur apne barguzíde logoṇ ko khush kar.
Qasís.—Ai Khudáwand, apne logoṇ kí hifázat kar.
Jawáb.—Aur apní mírás meṇ barakat de.
Qasís.—Ai Khudáwand, hamáre zamáne meṇ sulh bakhsh.
Jawáb.—Ki ai Khudá, tere siwá hamáre liye koí laṛnewálá nahíṇ.
Qasís.—Ai Khudá, hamáre diloṇ ko pák kar.
Jawáb.—Aur apne Rúh-ul-Quds ko ham se judá na kar.

Tab ye tín duáen parhí jáwen; pahlí us roz ke liye jo muqarrar hai.

DÚSRÍ DUÁ SULH KE LIYE.

Ai Khudá, jo sulh ká báni aur mel ká cháhnewálá hai, jis kí pahchán par hamárí hamesha kí zindagí mauqúf hai, jis kí bandagí kamál ázádagí hai; jis waqt hamáre dushman ham par hamla karen, apne ájiz bandon kí himáyat kar; táki ham terí himáyat par púrá bharosá rakhkar kisí dushman ke zor se na daren, hamáre Khudáwand Yesú Masíh kí qudrat se.—Ámín.

TÍSRÍ DUÁ FAZL KE LIYE.

Ai Khudáwand, hamáre Ásmání Báp, Qádir i Mutlaq aur hamesha ke Khudá, tú ne is din kí subh tak hamen salámat pahuncháyá; apní barí qudrat se din bhar hamárí himáyat kar; aur yih bakhsh ki áj ham kisí gunáh men na phansen, aur kisí tarah ke khatre men na paren; balki terí hidáyat se hamáre sáre kám aise durust ho jáwen, ki jo kuchh tere huzúr rást hai wuhí hamesha karte rahen; hamáre Khudáwand Yesú Masíh ke wasíle se.—Ámín.

DUÁ MALIKA AUR QAISARA I HIND KÍ JANÁB KE LIYE.

Ai Khudáwand hamáre Ásmání Báp, Buzurg aur Qádir, Bádsháhon ke Bádsháh, Khudáwandon ke Khudáwand, Sultánon ke akele Hákim, tú apne takht par se zamín ke sáre rahnewálon ko dekhtá hai; ham dil o ján se terí minnat karte hain, ki hamárí niháyat Karím-ut-taba, Khátún raisa Malika aur Qaisara i Hind Victoriá par mihrbání kí nazar rakh; aur apne Rúh-ul-Quds ke fazl se us ko aisá mamúr kar de, ki wuh terí marzí kí taraf hamesha mutawajjih rahe, aur terí ráh par chale: use ásmání niamaten bakhúbí ináyat farmá; tandurustí aur iqbálmandí ke sáth us kí umr barhá; use qudrat de ki apne sab dushmanon par fath páwe aur gálib áwe; aur ákhir, is zindagí ke bad hamesha kí khushí aur khurramí ko pahunche; hamáre Khudáwand Yesú Masíh ke wasíle se.—Ámín.

DUÁ BÁDSHÁHÍ KHÁNDÁN KE LIYE.

AI Qádir i Mutlaq Khudá, sárí khúbíon ke sar chashme ham farotaní se terí minnat karte hain, ki Albert Edward Wales ke Sháhzáde, Alexandrá Wales kí Sháhzádí, aur Bádsháhí tamám khándán ko barakat bakhsh: apná Rúh-ul-Quds unhen de; apne ásmání fazl se málámál kar; unhen har tarah kí khushí ke sáth iqbálmand farmá; aur apní hamesha kí bádsháhat men pahunchá; hamáre Khudáwand Yesú Masíh ke wasíle se.—Ámín.

DUÁ PÁDRÍON AUR JAMÁATON KE LIYE.

AI Qádir i Mutlaq aur hamesha ke Khudá, tú hí bare bare ajáib kám kartá hai; hamáre Usqúfon, aur dín ke Khádimon, aur sárí jamáaton par jo un ke supurd hain, apne fazl ká áfiyat-bakhsh Rúh názil kar; aur apní barakat kí os un par hamesha giráyá kar, táki we filhaqíqat terí marzí par chalá karen. Ai Khudáwand, hamáre shafí aur darmiyání Yesú Masíh kí buzurgí ke wáste yih bakhsh.—Ámín.

MUQADDAS KRISOSTOM KÍ DUÁ.

AI Qádir i Mutlaq Khudá, tú ne ham par fazl kiyá hai, ki ham ne is waqt ek dil hoke tujh se apní amím duáen mángí hain; aur tú ne wada kiyá hai, ki jab do yá tín mere nám par ikatthe howen, tab main un kí arzon ko qabúl karúngá: ab ai Khudáwand, apne bandon kí darkhwáston aur árzúon ko, jis men un kí bihtarí ho, púrá kar; is jahán men apní sachchái kí samajh, aur us jahán men hamesha kí zindagí hamen bakhsh.—Ámín.

2 Qurintíon xiii. báb, 14 áyat.

HAMÁRE Khudáwand Yesú Masíh ká fazl, aur Khudá kí muhabbat, aur Rúh-ul-Quds kí rifáqat, ham sab ke sáth hamesha howe.—Ámín.

Sál bhar kí fajr kí namáz kí tartíb yahán tamám huí.

SHÁM KÍ NAMÁZ

KÍ TARTÍB

SÁL KE HAR ROZ KE LIYE.

JAB bad ádmí apní badí se, jo us ne kí hai, báz áwe, aur jo wájibí aur rást hai use kare: to wuh apní ján ko zinda rakhegá.—*Hizqiel* xviii. 27.

Maiṇ apne gunáhoṇ ká iqrár kartá húṇ, aur merí ḳhatá hamesha mere sámhne hai.—*Zabúr* li. 3.

Merí ḳhatáoṇ par nazar na kar, aur merí sárí buráíoṇ ko meṭ de.—*Zabúr* li. 9.

Ḳhudá kí qurbáníáṇ shikasta-dil haiṇ. Ai Ḳhudá, tú kisí shikasta o ḳhasta dil ko náchíz na samjhegá.—*Zabúr* li. 17.

Apne garebán nahíṇ, balki apne dil chák karo, aur Ḳhudáwand apne Ḳhudá kí taraf phiro; kyuṇki wuh Karím o Rahím hai, gussa karne meṇ dhímá, aur baṛá dardmand aur dukh dene se malúl hotá hai.—*Yúel* ii. 13.

Agarchi Ḳhudáwand apne Ḳhudá se ham phir gae, aur us kí bát ham ne nahíṇ mání, ki us kí sharíatoṇ par, jo us ne ham par záhir kíṇ, chalte, tau bhí Ḳhudáwand hamárá Ḳhudá baṛá hí rahím aur baḳhshinda hai.—*Dániel* ix. 9, 10.

Ai Ḳhudáwand, merí tambíh kar, par andáze se; apne gazab se nahíṇ, na ho ki tú mujhe nest kar ḍále.—*Yaramiyáh* x. 24. *Zabúr* vi. 1.

Tauba karo; kyuṇki ásmán kí bádsháhat nazdík hai.—*Matí* iii. 2.

Maiṇ uṭhkar apne Báp pás jáúṇgá, aur us se kahúṇgá, ki Ai Báp, maiṇ ne ásmán ká aur terá gunáh kiya hai, aur is láiq nahíṇ ki phir terá beṭá kahláúṇ.—*Lúqá* xv. 18, 19.

Ai Khudáwand, apne bande ká hisáb ạdl se na le; kyuṇki tere huzúr koí ádmí rástbáz na ṭhahregá.—*Zabúr* cxliii. 2.

Agar ham kaheṇ ki ham begunáh haiṇ, to apne ko bhulá dete haiṇ, aur ham meṇ sachcháí nahíṇ; agar ham apne gunáhoṇ ká iqrár kareṇ, to wuh hamáre gunáh bakhshne aur ham ko har tarah kí nárástí se pák karne meṇ sádiq-ul-qaul aur ạdil hai.—1 *Yúhanná* i. 8, 9.

AI piyáre bháío, Baibal ke kaí maqám hameṇ ubhárte haiṇ, ki apne sab tarah ke gunáhoṇ aur badíoṇ ko qabúl kareṇ aur mán leweṇ, aur un kí bábat Qádir i Mutlaq Khudá ke huzúr, jo hamárá ásmání Báp hai, híla na láweṇ, aur na unheṇ chhipáweṇ, balki garíb, ạjiz, táib, aur tábidár dil se un ká iqrár kareṇ, táki us ke behadd fazl o karam se hamárí magfirat ho. Aur agarchi hameṇ lázim hai, ki har waqt Khudá ke sámhne farotaní se apne gunáhoṇ ká iqrár kareṇ, lekin khásskar us waqt aisá karná lázim hai, ki jab ham is liye jamạ aur ikaṭṭhe howeṇ, ki un baṛí baṛí niạmatoṇ par, jo ham ne us ke háthoṇ páí haiṇ, us ká shukr bhejeṇ, us ke bahut hí láiq taríf kareṇ, us ká beniháyat muqaddas Kalám suneṇ, aur wuh chízeṇ, jo ján aur tan ko bhí darkár aur zarúr haiṇ, us se máṇgeṇ. Is wáste maiṇ tum sab kí, jo yaháṇ házir ho, minnat o samájat kartá húṇ, ki pák dil aur ạjizí kí áwáz se, ásmání fazl ke takht ke huzúr, mere sáth hoke mere píchhe píchhe kaho.

Iqrár i Ạmím, jise sárí jamáạt Khádim-ud-dín samet ghuṭne ṭekkar us ke píchhe píchhe kahe.

AI Qádir i Mutlaq, aur Kamál Rahím Báp; ham ne khatá kí hai, aur khoí huí bheṛoṇ kí mánind terí ráhoṇ se bhaṭak gae haiṇ. Ham apne diloṇ ke mansúboṇ aur khwáhishoṇ par bahut hí mutawajjih hue. Ham tere pák hukmoṇ ke barkhiláf chale haiṇ: jo ham ko karná lázim thá, so ham ne nahíṇ kiyá; aur jo ham ko karná lázim na thá, so ham ne kiyá; aur ham meṇ kuchh salámatí nahíṇ hai. Lekin, Ai Khudáwand ham bekas láchár gunahgároṇ par rahm kar. Ai Khudá, un ko, jo apní taqsíroṇ ká iqrár karte haiṇ, chhoṛ de; unheṇ jo tauba karte haiṇ,

bahál kar; un wạdon ke muwáfiq jo tú ne hamáre Ḳhudáwand Yesú Masíh ke wasíle insán se kiye hain. Áur, Ai kamál rahím Báp us kí ḳhátir yih baḳhsh, ki áge ko ham díndárí, nekokárí, aur parhezgárí se chalen, táki tere pák nám kí buzurgí záhir ho.—Ámín.

Magfirat ke kalime jo Qasís akelá kharạ́ hokar farmáwe aur log ghuṭne ṭeke rahen.

QÁDIR Mutlaq Ḳhudá, hamáre Ḳhudáwand Yesú Masíh ká Báp, jo kisí gunahgár kí maut nahín balki yih cháhtá hai, ki wuh apní badí se báz áwe, aur jíe; aur jis ne apne ḳhádimon ko iḳhtiyár aur hukm diyá hai, ki we us ke bandon ko jo tauba karnewále hain, unke gunáhon kí magfirat aur muạ́fí ke kalime sunáwen aur farmáwen; wuh un sab ko jo sachchí tauba karte aur us kí Muqaddas Injíl par beriyá ímán láte hain, muạ́f kartá, aur baḳhshtá hai. Pas áo, ham us kí minnat karen, ki wuh sachchí tauba kí taufíq, aur apná Rúh-ul-Quds hamen de, táki jo kám ham is waqt karte hain, use pasand áwen, aur áge ko hamárí báqí umr safáí aur pákí se guzre, aisá ki áḳhir ko ham us kí hamesha kí ḳhushí men dáḳhil howen, hamáre Ḳhudáwand Yesú Masíh ke wasíle se.—Ámín.

Tab Ḳhádim-ud-dín aur jamáạt Ḳhudáwand kí duạ́ parhen.

AI hamáre Báp, jo ásmán par hai, tere nám kí taqdís ho. Terí bádsháhat áwe. Terí marzí jaisí ásmán par hai, zamín par bhí howe. Hamáre roz kí roṭí áj hamen de. Aur jis tarah ki ham apne taqsírwáron ko muạ́f karte hain, tú hamárí taqsíren muạ́f kar. Aur hamen imtihán men na dál, balki buráí se bachá: kyunki bádsháhat, qudrat, aur jalál, hamesha terá hí hai.—Ámín.

Qasís.—Ai Ḳhudáwand, tú hamáre honṭhon ko khol.

Jawáb.—Aur hamárí zubánen terí sitáish bayán karengí.

Qasís.—Ai Ḳhudá, hamáre bacháne men jaldí kar.

Jawáb.—Ai Ḳhudáwand, jald hamárí madad kar.

Yahán sab khare hon aur Qasís kahe.

Sitáish Báp, aur Beṭe: aur Rúh-ul-Quds kí ho:

Jaisí ibtidá meṇ thí, ab bhí hai: aur hamesha rahegí.—Ámín.

Qasís.—Ḳhudáwand kí taṛíf karo.

Jawáb.—Ḳhudáwand ke nám kí taṛíf huá kare.

Tab muqarrarí Zabúr tartíb ke muwáfiq paṛhe yá gáye jáwen, us ke baḍ Puráne Ahd men se ek wird jaisá ki muqarrar hai, aur phir Kuṉwárí Mariyam mutabarraka ká gít jo níche likhá hai.

LÚQÁ 1 BÁB.

MERÍ ján Ḳhudáwand kí taẓím kartí hai: aur merí rúh mere Naját Denewále Ḳhudá se ḳhush huí.

Ki us ne apní báṇdí kí ájizí par: nazar kí.

Dekh, is liye is dam se: sáre zamáne ke log mujhe mubárak kahenge.

Kyuṇki us ne jo Qádir hai, mujh par baṛe baṛe ihsán kiye: aur us ká Nám pák hai.

Aur us ká rahm un par jo us se ḍarte haiṇ: pusht dar pusht hai.

Us ne apne bázú ká zor dikháyá: aur magrúroṇ ko un ke diloṇ ke wahm meṇ pareshán kiyá.

Us ne qudratwáloṇ ko taḳht se girá diyá: aur garíboṇ ko buland kiyá.

Us ne bhúkhoṇ ko achchhí chízoṇ se ásúda kiyá: aur daulatmandoṇ ko ḳhálí háth nikál diyá.

Us ne apne bande Isráel ko sambhál liyá un rahmatoṇ ko yád karke jo Ibráhím, aur us kí aulád par sadá ko haiṇ: jaisá us ne hamáre báp dádoṇ se farmáyá thá.

Sitáish Báp, aur Beṭe: aur Rúh-ul-Quds kí ho:

Jaisí ibtidá meṇ thí, ab bhí hai: aur hamesha rahegí.—Ámín.

Yá yih Zabúr.

98 ZABÚR.

KHUDÁWAND ke liye nayá gít gáo: ki us ne ajíb kám kiye.

Us ke dahne háth, aur us ke muqaddas bázú ne: use fath dí.

Khudáwand ne apní naját záhir kí: apní rástí ummatoṇ ko sáf dikhá dí hai.

Us ne Isráel ke gharáne par apní mihrbání aur sachcháí yád farmáí: zamín kí sárí haddoṇ ne hamáre Khudá kí naját dekhí hai.

Ai sárí zamín ke rahnewálo, Khudáwand ke liye khushí se nara máro: pukár pukár khushí se madhsaráí karo.

Khudáwand ke liye bín bajáo: bín bajáke, sur báṇdh ke gáo.

Narsinge phúṇkte, sárangíáṇ bajáte, Khudáwand bádsháh ke áge: khushí manáo.

Samundar aur us kí mamúrí: dunyá aur us ke rahnewále shor macháweṇ.

Nahreṇ tálíáṇ bajáweṇ, pahár milke Khudáwand ke huzúr khushí manáweṇ: kyuṇki wuh zamín kí adálat karne átá hai.

Wuh rástí se dunyá kí: aur insáf se logoṇ kí adálat karegá.

Sitáish Báp, aur Bete: aur Rúh-ul-Quds kí ho:

Jaisí ibtidá meṇ thí, ab bhí hai: aur hamesha rahegí.—ÁMÍN.

Tab Nae Ahd meṇ se ek wird, jaisá ki muqarrar hai, parhá jáwe. Aur us ke bad Shamaún ká gít, chunánchi níche mundarij hai.

LÚQÁ KÍ INJÍL 2 BÁB, 29 ÁYAT.

AI Khudáwand, ab tú apne bande ko apne qaul ke muwáfiq: salámatí se rukhsat kartá hai.

Ki merí áṇkhoṇ ne: terí naját dekhí,

Jo tú ne sab logoṇ ke sámhne : taiyár kí hai ;
Qaumoṇ kí roshní ke liye ek núr : aur apne log Isráel ke wáste jalál.

Sitáish Báp, aur Beṭe : aur Rúh-ul-Quds kí ho :

Jaisí ibtidá meṇ thí, ab bhí hai : aur hamesha rahegí.— A'MÍN.

Yá yih Zabúr.

67 ZABU'R.

KHUDA' ham par rahm kare, aur hameṇ barakat de : aur apná chihra ham par jalwagar farmáwe :
Táki terí ráh zamín par : aur terí naját sárí qaumoṇ meṇ jání jáwe.
Ai Ḳhudá, log terí ṭaríf kareṇ : sáre log terí ṭaríf kareṇ.
Ummáteṇ ḳhush howeṇ, aur ḳhushí ke máre gáweṇ : ki tú rástí se logoṇ kí ạdálat karegá, aur zamín par ummatoṇ ko hidáyat farmáwegá.
Ai Ḳhudá, log terí ṭaríf kareṇ : sáre log terí ṭaríf kareṇ,
Zamín apná hásil maujúd karegí : Ḳhudá hamárá Ḳhudá hameṇ barakat degá.
Ḳhudá hameṇ barakat degá : aur zamín kí sab haddeṇ us se ḍareṇgí.

Sitáish Báp, aur Beṭe : aur Rúh-ul-Quds kí ho :

Jaisí ibtidá meṇ thí, ab bhí hai : aur hamesha rahegí.— A'MÍN.

Tab Ḳhádim-ud-dín aur jamáạt kharí rahkar Rasúloṇ ká ạqída gáeṇ yá paṛheṇ.

MAIN iạtiqád rakhtá húṇ Ḳhudá Qádir i Mutlaq Báp par ; jo ásmán aur zamín ká paidá karnewálá hai ;
Aur us ke eklaute Beṭe hamáre Ḳhudáwand Yesú Masíh par ; jo Rúh-ul-Quds se peṭ meṇ paṛá, Kuṇwárí Mariyam se paidá huá, Pantús Pilátús kí hukúmat meṇ dukh uṭháyá, salíb par khaiṇchá gayá, mar gayá, aur dafn huá ; aur ạlam i arwáh meṇ já utrá ; tísre din murdoṇ meṇ se jí uṭhá ; ásmán par chaṛh gayá, aur Ḳhudá Báp Qádir i Mutlaq ke dahne háth baiṭhá hai ; jaháṇ se wuh zindoṇ aur murdoṇ ká insáf karne ko áwegá.

Main iạtiqád rakhtá hún Rúh-ul-Quds par; pák Kalísyá i jámi par; muqaddason kí rifáqat; gunáhon kí muạfí; jism ke jí uṭhne, aur hamesha kí zindagí par.—Ámín.

Us ke bad sab adab se ghuṭne ṭek ke ye duạen jo níche likhí hain parhen.

Qasís.—Khudáwand tumháre sáth ho:
Jawáb.—Aur terí Rúh ke sáth.
Khádim-ud-dín.—Ham duạ mángen.
Jawáb.—Khudáwand ham par rahm kar.
Masíh ham par rahm kar.
Khudáwand ham par rahm kar.

Ai hamáre Báp, jo ásmán par hai, tere nám kí taqdís ho. Terí bádsháhat áwe. Terí marzí jaisí ásmán par hai, zamín par bhí howe. Hamáre roz kí roṭí áj hamen de. Aur jis tarah ki ham apne taqsírwáron ko muạf karte hain, tú hamárí taqsíren muạf kar. Aur hamen imtihán men na ḍál, balki buráí se bachá.—Ámín.

Qasís.—Ai Khudáwand, apní rahmat ham par záhir kar.
Jawáb.—Aur apní naját hamen bakhsh.
Qasís.—Ai Khudáwand, Malika aur Qaisara i Hind kí hifázat kar.
Jawáb.—Aur jab ham tujhe pukáren rahmat se hamárí sun.
Qasís.—Apne Khádimon ko rástbází ká jáma pahiná.
Jawáb.—Aur apne barguzide logon ko khush kar.
Qasís.—Ai Khudáwand, apne logon kí hifázat kar.
Jawáb.—Aur apní mírás men barakat de.
Qasís.—Ai Khudáwand, hamáre zamáne men sulh bakhsh.
Jawáb.—Ki ai Khudá, tere siwá hamáre liye koí laṛnewálá nahín.
Qasís.—Ai Khudá, hamáre dilon ko pák kar.
Jawáb.—Aur apne Rúh-ul-Quds ko ham se judá na kar.

Bạd ús ke ye tín duạen paṛhí jáwen; pahlí us rọz ke liye jo muqarrar hai.

SHÁM KÍ NAMÁZ KÍ DÚSRÍ DUẠ́.

AI Ḳhudá, sárí pák ḳhwáhishen, aur sab achchhí mashwaraten, aur tamám nek kám terí taraf se hote hain; apne bandon ko wuh árám de, jo dunyá nahín de saktí; táki hamáre dil tere hukmon ke bajá láne par mustaịd rahen, aur apne dushmanon ke ḳhauf se tere háthon panáh páke apne waqt amn o chain se guzránen: yih hamáre Bachánewále Yesụ́ Masíh ke sawáb ke sabab howe.—Ámín.

TÍSRÍ DUẠ́ TAMÁM ḲHATRON SE HIFÁZAT KE LIYE.

AI Ḳhudáwand, ham terí minnat karte hain; hamárí táríkí ko roshan kar, aur apní baṛí rahmat se hamen is rát ke sáre ḳhauf o ḳhatre se bachá; apne eklaute Beṭe hamáre Bachánewále Yesụ́ Masíh kí muhabbat ke tufail se.—Ámín.

DUẠ́ MALIKA AUR QAISARA I HIND KÍ JANÁB KE LIYE.

AI Ḳhudáwand hamáre Ásmání Báp, Buzurg aur Qádir, Bádsháhon ke Bádsháh, Ḳhudáwandon ke Ḳhudáwand, Sultánon ke akele Hákim, tú apne taḳht par se zamín ke sáre rahnewálon ko dekhtá hai; ham dil o ján se terí minnat karte hain, ki hamárí niháyat Karím-ut-tabạ, Ḳhátún raísa Malika aur Qaisara i Hind Victoriá par mihrbání kí nazar rakh; aur apne Rúh-ul-Quds ke fazl se us ko aisá mạmúr kar de, ki wuh terí marzí kí taraf hamesha mutawajjih rahe, aur terí ráh par chale: use ásmání niạmaten bakhúbí ịnáyat farmá; tandurustí aur iqbálmandí ke sáth us kí ụmr baṛhá; use qudrat de ki apne sab dushmanon par fath páwe aur gálib áwe; aur áḳhir, is zindagí ke bạd hamesha kí ḳhushí aur ḳhurramí ko pahunche; hamáre Ḳhudáwand Yesụ́ Masíh ke wasíle se.—Ámín.

DUÁ BÁDSHÁHÍ ḴHÁNDÁN KE LIYE.

AI Qádiri Mutlaq Ḵhudá, sárí ḵhúbíoṇ ke sar chashme, ham farotaní se terí minnat karte haiṇ, ki Albert Edward Wales ke Sháhzáde, Alexandrá Wales kí Sháhzádí, aur Bádsháhí tamám ḵhándán ko barakat baḵhsh: apná Rúh-ul-Quds unheṇ de; apne ásmání fazl se málámál kar; unheṇ har tarah kí ḵhushí ke sáth iqbálmand farmá; aur apní hamesha kí bádsháhat meṇ pahuṇchá; hamáre Ḵhudáwand Yesú Masíh ke wasíle se.—Ámín.

DUÁ PÁDRÍOṆ AUR JAMÁATOṆ KE LIYE.

AI Qádir i Mutlaq aur hamesha ke Ḵhudá, tú hí baṛe baṛe ajáib kám kartá hai; hamáre Usqúfoṇ, aur dín ke Ḵhádimoṇ, aur sárí jamáatoṇ par jo un ke supurd haiṇ, apne fazl ká áfiyat-baḵhsh Rúh názil kar; aur apní barakat kí os un par hamesha giráyá kar, táki we filhaqíqat terí marzí par chalá kareṇ. Ai Ḵhudáwand, hamáre shafí aur darmiyání Yesú Masíh kí buzurgí ke wáste yih baḵhsh.—Ámín.

MUQADDAS KRISOSTOM KÍ DUÁ.

AI Qádir i Mutlaq Ḵhudá, tú ne ham par fazl kiyá hai, ki ham ne is waqt ek dil hoke tujh se apní amím duáeṇ máṇgí haiṇ; aur tú ne wada kiyá hai, ki jab do yá tín mere nám par ikaṭṭhe howeṇ, tab maiṇ un kí arzoṇ ko qabúl karúṇgá: ab ai Ḵhudáwand, apne bandoṇ kí darḵhwástoṇ aur árzúoṇ ko, jis meṇ un kí bihtarí ho, púrá kar; is jahán meṇ apní sachchái kí samajh, aur us jahán meṇ hamesha kí zindagí hameṇ baḵhsh.—Ámín.

2 Qurintíoṇ xiii. báb, 14 áyat.

HAMÁRE Ḵhudáwand Yesú Masíh ká fazl, aur Ḵhudá kí muhabbat, aur Rúh-ul-Quds kí rifáqat, ham sab ke sáth hamesha howe.—Ámín.

Sál bhar kí shám kí namáz kí tartíb yahán tamám huí.

MUQADDAS ATHÁNÁSÍS KÁ AQÍDA.

In Ídon ke waqt; yane Krismasde ko, Apífaní ko, Ístarde, Saúd ke din, Whitsande ko, aur Taslís ke Itwár ko fajr kí namáz ke waqt Rasúlon ke aqída ke iwaz, hamáre Masíhí ímán ká yih iqrár jo Muqaddas Athánásís ká aqída mashhúr hai, Khádim-ud-dín aur jamáat kharí hokar parhen yá gáen.

JO koí naját cháhtá: us ko sab báton se pahle zarúr hai ki Aqída i jámi rakhe.

Is aqíde ko jo koí kámil aur bedág nigáh na rakhe: wuh beshak azáb i abadí men paregá.

Aur aqída i jámi yih hai: ki ham Taslís men wáhid Khudá kí, aur Tauhíd men Taslís kí parastish karen;

Na Aqáním ko miláwen: na Máhiyat ko taqsím karen.

Kyunki Báp ek aqnúm, Betá ek: aur Rúh-ul-Quds ek aqnúm hai.

Magar Báp, Betá, aur Rúh-ul-Quds kí Ulúhiyat ek hí hai: jalál barábar, azmat azalí eksán.

Jaisá Báp hai, waisá hí Betá: aur waisá hí Rúh-ul-Quds hai.

Báp gair makhlúq, Betá gair makhlúq: aur Rúh-ul-Quds gair makhlúq.

Báp gair mahdúd, Betá gair mahdúd: aur Rúh-ul-Quds gair mahdúd.

Báp azalí, Betá azalí: aur Rúh-ul-Quds azalí.

Táham tín azalí nahíṇ: balki ek azalí.

Isí tarah tín gair mahdúd nahíṇ, aur na tín gair makhlúq: balki ek gair makhlúq, aur ek gair mahdúd.

Yunhíṇ Báp Qádir i Mutlaq, Beṭá Qádir i Mutlaq: aur Rúh-ul-Quds Qádir i Mutlaq.

Tau bhí tín Qádir i Mutlaq nahíṇ: balki ek Qádir i Mutlaq hai.

Waisá hí Báp Ḳhudá, Beṭá Ḳhudá: aur Rúh-ul-Quds Ḳhudá.

Tis par bhí tín Ḳhudá nahíṇ: balki ek Ḳhudá.

Isí tarah Báp Ḳhudáwand, Beṭá Ḳhudáwand: aur Rúh-ul-Quds Ḳhudáwand.

Tau bhí tín Ḳhudáwand nahíṇ: balki ek Ḳhudáwand.

Kyuṇki jis tarah Masíh ąqída se ham par farz hai: ki har ek Aqnúm ko judá-gáná Ḳhudá aur Ḳhudáwand máneṇ;

Isí tarah Dín i Jámi se hameṇ yih kahná maną hai: ki tín Ḳhudá, yá tín Ḳhudáwand haiṇ.

Báp kisí se masnų́ nahíṇ: na maḳhlúq, na maulúd.

Beṭá akelá Báp se hai: masnų́ nahíṇ, na maḳhlúq, par maulúd hai.

Rúh-ul-Quds Báp aur Beṭe se hai: na masnų́, na maḳhlúq, na maulúd, par nikaltá hai.

Pas ek Báp hai, na tín Báp: ek Beṭá hai, na tín Beṭe: ek Rúh-ul-Quds hai, na tín Rúh-ul-Quds.

Aur is Taslís meṇ ek dúsre se pahle, yá píchhe nahíṇ; ek dúsre se baṛá, yá chhoṭá nahíṇ;

Balki bilkul tínoṇ Aqáním: báham azl se barábar eksáṇ haiṇ.

Is liye sab bátoṇ meṇ, jaisá ki úpar bayán huá: Taslís meṇ Tauhíd kí, aur Tauhíd meṇ Taslís kí parastish kí cháhiye.

Pas jo koí naját cháhtá: use zarúr hai ki Taslís kí bábat aisá hí samjhe.

Ąláwa is ke, naját abadí ke liye zarúr hai: ki hamáre Ḳhudáwand Yesų́ Masíh ke mujassam hone par bhí ímán sahíh rakhe.

Kyuṇki ímán sahíh yih hai, ki ham iętiqád aur iqrár

kareṇ; ki Khudá ká Beṭá, hamárá Ḳhudáwand Yesú Masíh, Ḳhudá aur Insán bhí hai.

Ḳhudá hai, Báp kí Máhiyat se, álamoṇ ke peshtar maulúd: aur Insán hai, apní Má kí Máhiyat se, ạlam meṇ paidá huá:

Kámil Ḳhudá, aur kámil Insán: nafs nátiqa aur insání jism ke sáth;

Ulúhiyat kí ráh se Báp ke barábar, aur Insániyat kí ráh se Báp se kamtar.

Wuh agarchi Ḳhudá aur Ádmí bhí hai: par do nahíṇ balki ek Masíh hai;

Ek hai; is taur par nahíṇ ki Ulúhiyat ko jism se badal ḍálá: balki Insániyat ko Ḳhudá meṇ liyá;

Sab tarah se ek hai; Máhiyat ke miláne se nahíṇ: balki Aqnúm kí ektái se.

Kyuṇki jis tạrah nafs nátiqa aur jism ek Insán hai: isí tarah Ḳhudá aur Insán ek Masíh hai:

Jis ne hamárí nájat ke wáste dukh uṭháyá: ạlam i arwáh meṇ já utrá; tísre din murdoṇ meṇ se jí uṭhá.

Ásmán par chaṛh gayá, Qádir i Mutlaq Ḳhudá Báp ke dahne háth baiṭhá hai: jaháṇ se wuh zindoṇ aur murdoṇ kí ạdálat karne ko áwegá.

Us ke áne par sáre insán apne apne badan ke sáth phir uṭheṇge: aur apne aạmál ká hisáb deṇge.

Aur jinhoṇ ne nekí kí hai, we hamesha kí zindagí meṇ: aur jinhoṇ ne badí kí, we hamesha kí ág meṇ dákhil hoṇge. Ạqída i Jámị yihí hai: jise ádmí agar basidq dil na rakhe, to us kí naját hargiz na hogí.

Sitáish Báp, aur Beṭe: aur Rúh-ul-Quds kí ho:

Jaisí ibtidá meṇ thí, ab bhí hai: aur hamesha rahegí.—ÁMÍN.

LIṬÁNÍ.

AI Ḳhudá Báp, jo ásmán par hai : ham ḳhwár láchár gunahgároṇ par rahm kar.

Ai Ḳhudá Báp, jo ásmán par hai : ham ḳhwár láchár gunahgároṇ par rahm kar.

Ai Ḳhudá Beṭe, jahán ke ḳhalásí baḳhshnewále : ham ḳhwár láchár gunahgároṇ par rahm kar.

Ai Ḳhudá Beṭe, jahán ke ḳhalásí baḳhshnewále : ham ḳhwár láchár gunahgároṇ par rahm kar.

Ai Ḳhudá Rúh-ul-Quds, jo Báp aur Beṭe se nikaltá hai : ham ḳhwár láchár gunahgároṇ par rahm kar.

Ai Ḳhudá Rúh-ul-Quds, jo Báp aur Beṭe se nikaltá hai : ham ḳhwár láchár gunahgároṇ par rahm kar.

Ai quddús, mubárak, aur jalíl Taslís, tín Aqáním aur ek Ḳhudá : ham ḳhwár láchár gunahgároṇ par rahm kar.

Ai quddús, mubárak, aur jalíl Taslís, tín Aqáním aur ek Ḳhudá : ham ḳhwár láchár gunahgároṇ par rahm kar.

Ai Ḳhudáwand, hamárí taqsíroṇ ko yád na kar, aur na hamáre báp dádoṇ kí taqsíroṇ ko, aur hamáre gunáhoṇ ká badlá na le : Ai mihrbán Ḳhudáwand, ham se tahammul kar, apne logoṇ se, jinheṇ tú ne apná beshqímat lahú dekar, ḳhalásí baḳhshí, tahammul kar, aur abad tak ham se ḳhafá na ho.

Ai mihrbán Ḳhudáwand, ham se tahammul kar.

Har ek badí aur áfat se ; gunáh se ; shaitán ke makr aur hamloṇ se ; apne gazab se ; aur hamesha ke ạzáb se,

Ai mihrbán Ḳhudáwand hameṇ bachá.

Dil ke har tarah ke aṇdhlápe se; ghamanḍ, garúr, aur riyákárí se, hasad, dushmaní, aur kína, aur har naụ kí badgumání se,

Ai mihrbán Ḳhudáwand hameṇ bachá.

Harámkárí, aur dúsre har tarah ke halák karnewále gunáh se; aur tamám dunyáwí, jismání aur shaitání fareboṇ se,

Ai mihrbán Ḳhudáwand hameṇ bachá.

Bijlí aur áṇdhí se, wabá, marí, aur kál se; laṛáí aur ḳhún se; aur nágháni maut se,

Ai mihrbán Ḳhudáwand hameṇ bachá.

Har ek fasád, poshída sázish, aur bagáwat se; tamám jhúṭhí talqín o bidạt, aur ápas kí phúṭ se; dil kí saḳhtí, aur tere Kalám aur Hukm ke náchíz samajhne se,

Ai mihrbán Ḳhudáwand hameṇ bachá.

Apne pák mujassam hone ke bhed ke wáste; apní pák paidáish aur ḳhatne ke wáste; apne baptismá, roze, aur ázmáish ke wáste,

Ai mihrbán Ḳhudáwand hameṇ bachá.

Apní jánkaní aur lahú ke pasíne ke wáste; apne salíb aur dukh sahne ke wáste; apní ụmda maut aur dafn hone ke wáste; apne shándár jí uṭhne aur ásmán par jáne ke wáste; aur Rúh-ul-Quds ke áne ke wáste,

Ai mihrbán Ḳhudáwand hameṇ bachá.

Hamáre har ek dukh ke waqt; hamáre har ek sukh ke waqt; marte dam, aur insáf ke din,

Ai mihrbán Ḳhudáwand hameṇ bachá.

Ai Ḳhudáwand Ḳhudá, ham gunahgár terí minnat karte haiṇ, tú hamárí sun; aur apní mihrbání se apní pák Kalísyá i jámị kí rahnumáí farmá, aur ráh i rást par us ká bandobast kar;

Ai mihrbán Ḳhudáwand, ham terí minnat karte haiṇ, ki tú hamárí sun.

Apní mihrbání se apní Ḳhádima hamárí Karím ut taba Malika aur Qaisara i Hind Hákima Victoriá kí hifázat kar, aur use táqat bakhsh ki wuh sachchái se terí ibádat kiyá kare, aur rásti o pákízagí ke sáth apní zindagání guzáre;

Ai mihrbán Ḳhudáwand, ham terí minnat karte haiṇ, ki tú hamárí sun.

Apní mihrbání se us ke dil ko apne dín aur ḳhauf aur muhabbat kí taraf mutwajjih rakh, aur yih ki wuh sadá tujh par bharosá rakhe, aur hamesha terí izzat o jalál kí tálib rahe;

Ai mihrbán Ḳhudáwand, ham terí minnat karte haiṇ, ki tú hamárí sun.

Apní mihrbání se us ká hámí aur háfiz rah, aur us ke sab dushmanoṇ par use fath bakhsh;

Ai mihrbán Ḳhudáwand ham terí minnat karte haiṇ, ki tú hamárí sun.

Apní mihrbání se Albert Edward Wales ke Sháhzáde, Alexandrá Wales kí Sháhzádí, aur tamám Bádsháhí Ḳhándán ko barakat bakhsh, aur salámat rakh;

Ai mihrbán Ḳhudáwand, ham terí minnat karte haiṇ, ki tú hamárí sun.

Apní mihrbání se tamám Usqúf, aur Qasís, aur Ḍíkanoṇ ko sahíh marifat aur apne Kalám kí samajh se roshní bakhsh; aur yih ki us ke mutábiq we apní talím aur chál se us ko batáweṇ, aur záhir kareṇ;

Ai mihrbán Ḳhudáwand, ham terí minnat karte haiṇ, ki tú hamárí sun.

Apní mihrbání se Mushír Wazíroṇ aur sab Amíroṇ par fazl kar, aur un ko dánáí aur samajh bakhsh;

Ai mihrbán Ḳhudáwand, ham terí minnat karte haiṇ, ki tú hamárí sun.

Apní mihrbání se Hákimoṇ ko barakat de, aur un ká nigahbán rah, aur un par fazl kar, ki we insáf kareṇ, aur rástí ko qáim rakheṇ;

Ai mihrbán Ḳhudáwand, ham terí minnat karte haiṇ, ki tú hamárí sun.

Apní mihrbání se apne sab logoṇ ko barakat de, aur mahfúz rakh;

Ai mihrbán Ḳhudáwand, ham terí minnat karte haiṇ, ki tú hamárí sun.

Apní mihrbání se sab qaumoṇ meṇ ittihád, sulh o muwáfiqat baḳhsh;

Ai mihrbán Ḳhudáwand, ham terí minnat karte haiṇ, ki tú hamárí sun.

Apní mihrbání se hameṇ aisá dil de, jo terí muhabbat aur dahshat rakhe, aur tere hukm bajá láne meṇ lagá rahe;

Ai mihrbán Ḳhudáwand, ham terí minnat karte haiṇ, ki tú hamárí sun.

Apní mihrbání se apne sab logoṇ ko ziyáda taufíq baḳhsh, ki we tere Kalám ko ájizí ke sáth suneṇ, aur ḳhális muhabbat se us ko qabúl kareṇ, aur Rúh ke phal láweṇ;

Ai mihrbán Ḳhudáwand, ham terí minnat karte haiṇ, ki tú hamárí sun.

Apní mihrbání se un sab ko jo bhaṭak gae, aur jinhoṇ ne fareb kháyá, ráh i haqq par lá;

Ai mihrbán Ḳhudáwand, ham terí minnat karte haiṇ, ki tú hamárí sun.

Apní mihrbání se unheṇ, jo qáim haiṇ, qúwat baḳhsh aur zaíf diloṇ ko tasallí de; aur un kí madad kar; aur gire húoṇ ko uṭhá le; aur áḳhir shaitán ko hamáre páṇw tale kuchal ḍál;

Ai mihrbán Ḳhudáwand, ham terí minnat karte haiṇ, ki tú hamárí sun.

Apní mihrbání se un sab ko, jo ḳhatre meṇ haiṇ, bachá le; aur unkí jo zarúrat meṇ haiṇ madadgárí kar; aur unheṇ jo musíbat meṇ haiṇ, dilásá de;

Ai mihrbán Ḳhudáwand, ham terí minnat karte haiṇ, ki tú hamárí sun.

Apní mihrbání se un sab kí, jo khushkí yá tarí ká safar karte hain, sab auraton kí jinhen píreṇ lagíṇ, sab bímáron aur nanhe bachchon kí hifázat kar, aur sáre qaidí o asíron par apní rahmat farmá;

Ai mihrbán Khudáwand, ham terí minnat karte haiṇ, ki tú hamárí sun.

Apní mihrbání se sab yatím, aur bewa, aur sab bekason, aur mazlúmon kí himáyat kar, aur khabar le;

Ai mihrbán Khudáwand, ham terí minnat karte haiṇ, ki tú hamárí sun.

Apní mihrbání se sab ádmíon par rahm kar;

Ai mihrbán Khudáwand, ham terí minnat karte haiṇ, ki tú hamárí sun.

Apní mihrbání se hamáre dushmanon, aur satánewálon, aur tuhmat lagánewálon ko muáf kar, aur un ke dilon ko pher;

Ai mihrbán Khudáwand, ham terí minnat karte haiṇ, ki tú hamárí sun.

Apní mihrbání se zamín ke achchhe hásilát paidá kar, aur hamáre fáide ke liye un kí nigahbání farmá, ki waqt par we hamáre kám áweṇ;

Ai mihrbán Khudáwand, ham terí minnat karte haiṇ, ki tú hamárí sun.

Apní mihrbání se sachchí tauba kí taufíq hameṇ de, hamáre sáre gunáh, gaflat o nádániáṇ muáf kar, aur apne Rúh-ul-Quds ká fazl ham par farmá, ki apní chál tere pák Kalám ke muwáfiq sudháreṇ;

Ai mihrbán Khudáwand, ham terí minnat karte haiṇ, ki tú hamárí sun.

Ai Khudá ke Beṭe: ham terí minnat karte haiṇ, ki tú hamárí sun.

Ai Khudá ke Beṭe: ham terí minnat karte haiṇ, ki tú hamárí sun.

Ai Khudá ke Barre: jo jahán ke gunáhon ko uṭhá le játá hai;

Apná árám hameṇ bakhsh.

Ai Khudá ke Barre: jo jahán ke gunáhoṇ ko uṭhá le játá hai;

Ham par rahm kar.
Ai Masíh, hamárí sun.
Ai Masíh, hamárí sun.
Ai Khudáwand, ham par rahm kar.
Ai Khudáwand, ham par rahm kar.
Ai Masíh, ham par rahm kar.
Ai Masíh, ham par rahm kar.
Ai Khudáwand, ham par rahm kar.
Ai Khudáwand, ham par rahm kar.

Tab Qasís aur jamáạt Khudáwand kí duạ́ paṛheṇ.

AI hamáre Báp, jo ásmán par hai, tere nám kí taqdís ho. Terí bádsháhat áwe. Terí marzí jaisí ásmán par hai, zamín par bhí howe. Hamáre roz kí roṭí áj hameṇ de. Aur jis tarah ki ham apne taqsírwároṇ ko muạ́f karte haiṇ, tú hamárí taqsíreṇ muạ́f kar. Aur hameṇ imtihán meṇ na ḍál, balki burái se bachá.—Ámín.

Qasís.—Ai Khudáwand, hamáre gunáhoṇ ke mutábiq ham se sulúk na kar.

Jawáb.—Aur hamárí badíoṇ ke mutábiq hameṇ badlá na de.

HAM DUẠ́ MÁṆGEṆ.

AI Khudá Rahím Báp, jo shikasta diloṇ kí áh aur gamgínoṇ kí árzú ko náchíz nahíṇ jántá; jab kabhí dukh aur musíbatoṇ meṇ ham giriftár hokar tere huzúr duạ́ máṇgeṇ, tú mihrbání se hamárí madad kar, aur karam se hamárí sun, ki jo buráiáṇ shaitán, yá insán, apne makr aur fareb se ham par láyá cháhte haiṇ, dafạ ho jáweṇ; aur terí husn i peshbíní se dúr ho jáweṇ; ki ham tere bande har tarah ke satáe jáne se bachkar, terí pák Kalísyá meṇ hamesha terá shukr bajá láyá kareṇ; hamare Khudáwand Yesú Masíh ke wasíle se.

Ai Khudáwand, uṭh, hamárí madad kar, aur apne nám ke wáste hameṇ bachá.

Ai Ḳhudá, ham ne apne kánoṇ suná, aur hamáre báp dádoṇ ne ham se bayán kiyá, ki un ke dinoṇ aur un ke peshtar agle dinoṇ meṇ tú ne kyá hí ạjíb kám kiye.

Ai Ḳhudáwand, uṭh, hamárí madad kar, aur apní ịzzat ke wáste hameṇ bachá.

Sitáish Báp, aur Beṭe : aur Rúh-ul-Quds kí ho :

Jaisí ibtidá meṇ thí, ab bhí hai : aur hamesha rahegí.—Ámín.

Ai Masíh hamáre dushmanoṇ se hameṇ panáh de.

Hamárí musíbatoṇ par mihrbání kí nazar kar.

Dardmandí se hamáre diloṇ ke gamoṇ par nigáh kar.

Rahm karke apne logoṇ ke gunáh muạ́f farmá.

Apne rahm aur karam se hamárí duạeṇ sun.

Ai Dáúd ke Beṭe, ham par rahm kar.

Ai Masíh, ab aur hamesha ko tawajjuh farmákar hamárí sun.

Ai Masíh, karam se hamárí sun : Ai Ḳhudáwand Masíh, karam se hamárí sun.

Qasís.—Ai Ḳhudáwand terí rahmat ham par názil ho ;

Jawáb.—Ki tujhí par hamárá bharosá hai.

HAM DUẠ́ MÁṆGEṆ.

AI Báp, ham ḳháksárí se terí minnat karte haiṇ, ki tú hamárí nátawánioṇ par mihr se nazar kar ; aur apne nám kí buzurgí ke wáste un sab áfatoṇ ko, jin ke ham bahut hí sazáwár hue haiṇ, ham se ṭál de ; aur yih ịnáyat kar, ki ham apne sab dukhoṇ meṇ apná sárá ásrá bharosá terí rahmat hí par rakheṇ, aur hamesha terí ịzzat aur jalál ke liye pák sáf chalan ke sáth terí bandagí karte raheṇ ; hamáre akele Darmiyání aur Shafị́, hamáre Ḳhudáwand Yesụ́ Masíh ke wasíle se.—*Ámín.*

MUQADDAS KRISOSTOM KÍ DUÁ.

AI Qádir i Mutlaq Ḳhudá, tú ne ham par fazl kiyá hai, ki ham ne is waqt ek dil hoke tujh se apní ạmím duạeṇ máṇgí haiṇ; aur tú ne wạda kiyá hai, ki jab do yá tín mere nám par ikaṭṭhe howeṇ, tab maiṇ un kí ạrzoṇ ko qabúl karúṇgá: ab ai Ḳhudáwand, apne bandoṇ kí darḳhwástoṇ aur árzúoṇ ko, jis meṇ un kí behtarí ho, púrá kar; is jahán meṇ apní sachchái kí samajh, aur us jahán meṇ hamesha kí zindagí hameṇ baḳhsh.—ÁMÍN.

2 QURINTÍOṆ XIII. BÁB, 14 ÁYAT.

HAMÁRE Ḳhudáwand Yesú Masíh ká fazl, aur Ḳhudá kí muhabbat, aur Rúh-ul-Quds kí rifáqat, ham sab ke sáth hamesha howe.—ÁMÍN.

Yaháṇ Liṭání tamám huí.

BAẒE AUQÁT KÍ DUÁẸṆ AUR SHUKRÁNE.

DUÁEN̲.

MENH KE WÁSTE.

AI Khudá, ásmání Báp, tú ne apne Beṭe Yesú Masíḥ kí maṛifat un sab se jo terí bádsháhat, aur us kí rástí ke tálib haiṇ, sab chízoṇ ká jo un ke badan ke wáste zarúr haiṇ, wạda kiyá; ham terí minnat karte haiṇ, ki hamárí is zarúrat ke waqt aise andáze se meṇh barsá ki ham apne árám aur terí ịzzat ke wáste zamín kí paidá-wár hásil kareṇ; hamáre Khudáwand Yesú Masíḥ ke wasíle se.—ÁMÍN.

MENH THAM JÁNE KE WÁSTE.

AI Qádir i Mutlaq Khudáwand Khudá, tú ne ek bár insán ke gunáh ke sabab, áṭh ádmí ke siwá, sáre jahán ko ḍubá diyá, aur us ke bạd apní baṛí mihrbání se wạda kiyá, ki phir use is tarah kabhí gárat na karúṇgá; ham ạjizí se terí minnat karte haiṇ, ki agarchi ham apní buráioṇ ke sabab jhaṛíoṇ aur bárish kí áfat ke yaqínan láiq haiṇ: par tau bhí hamárí sachchí tauba par aisí muwá-fiq ritu bhej, ki zamín kí paidáwár ham har waqt páweṇ; aur terí tambíh se apní chál sudhární aur terí mihrbání ke sabab terí tạríf aur tausíf karní síkheṇ; hamáre Khudáwand Yesú Masíḥ ke wasíle se.—ÁMÍN.

MAHANGÍ AUR KÁL KE WAQT KÍ.

AI Khudá, ásmání Báp, ki terí ịnáyat se meṇh barastá, zamín ugátí, haiwánoṇ kí afzáish aur machhlíoṇ kí kasrat hotí hai; ham terí minnat karte

haiṇ, ki apne logoṇ kí musíbatoṇ par nazar kar; aur bakhsh ki yih garání aur mahangí, jin kí musíbat meṇ apní badí ke sabab kamál adl kí ráh se ham is waqt giriftár haiṇ, terí baṛí mihrbání se sastí aur arzání ke sáth badal jáwe; hamáre Khudáwand Yesú Masíh kí muhabbat ke wáste, jise tere aur Rúh-ul-Quds ke sáth ab aur hamesha ko tamám izzat aur jalál howe.—Ámín.

YÁ YIH.

Ai Khudá Rahím Báp, tú ne Ilísha nabí ke waqt, Sámarya ke mulk meṇ baṛí mahangí aur kál ko ekáek sastí aur arzání se badal dálá; ham par rahm kar ki ham ko bhí, jo apne gunáhoṇ ke sabab waisí hí sazá páte haiṇ, waqt par árám mile: apní ásmání barakat se zamín kí paidáwár baṛhá; aur yih bakhsh, ki ham tere kamál karam se barakat hásil karke tere jalál aur muhtájoṇ kí rafa i zarúrat, aur apne árám ke liye use kharch meṇ láweṇ; hamáre Khudáwand Yesú Masíh ke wasíle se.—Ámín.

LAṚÁÍ AUR HAṆGÁMOṆ KE WAQT KÍ.

Ai Qádir i Mutlaq Khudá, bádsháhoṇ ke Bádsháh, aur sab chízoṇ ke intizám karnewále, jis kí qudrat ká koí makhlúq sámhná kar nahíṇ saktá, gunahgároṇ ko láiq sazá dení, aur sachchí tauba karnewáloṇ par rahm karná, terá hí kám hai; ham farotaní se terí minnat karte haiṇ, ki hamáre dushmanoṇ ke háth se hameṇ bachá, aur khalásí de; aur un ká gurúr ghaṭá, un ká kína kam kar, aur un kí mansúbabáziáṇ abtar kar de; táki ham, terí himáyat ká hathyár báṇdhkar, tú jo akelá sab fath ká bakhshnewálá hai, terí taríf karne ko tamám khatroṇ se hamesha bache raheṇ; yih tere eklaute Beṭe hamáre Khudáwand Yesú Masíh ke sawáb ke sabab howe.—Ámín.

WABÁ AUR BÍMÁRÍ KE WAQT KÍ.

Ai Qádir i Mutlaq Khudá, ki tú ne apne gazab meṇ bayábán ke bích, apne khás logoṇ par Músá o Hárún se sarkashí karne ke sabab, marí bhejí; aur phir

Dáúd bádsháh ke waqt meṇ sattar hazár ádmí marí kí áfat se már ḍále, táham apní mihrbání par nazar karke báqí logoṇ ko bacháyá; ham bekas láchár gunahgároṇ par, jo is waqt baṛí bímárí aur marí meṇ giriftár haiṇ, rahm kar; ki jis tarah tú ne us waqt kafáre ko qabúl kiyá, aur halák karnewále firishte ko farmáyá, ki sazá dene se báz rah, yuṇhíṇ ab terí marzí ho, ki yih wabá aur baṛí bímárí ham par se dafạ ho jáwe; yih hamáre Ḳhudáwand Yesụ Masíh ke wasíle se howe.—Ámín.

Imber ke haftoṉ meṉ un ke liye, jo Muqaddas ụhdoṉ par muqarrar honewále haiṉ, har roz paṛhí jáwe.

Ai Qádir i Multaq Ḳhudá, hamáre ásmání Báp, tú ne apne pyáre Beṭe ke qímatí lahú se har jagah kí ek Kalísyá apne wáste ḳharídí; us par rahm kí nazar kar, aur is waqt apne bande Usqúfoṇ aur apne galle ke Gallabá-noṇ ke diloṇ ko aisí samajh baḳhsh, aur durust kar, ki we ekáek kisí shaḳhs par háth na rakheṇ, balki ímán-dárí aur hoshyárí se terí Kalísyá kí pák ḳhidmat ke liye liyáqatwáloṇ ko chun leṇ. Aur jo kisí muqaddas kám par muqarrar howeṇ, un par apná fazl kar, aur un ko ásmání barakat de; ki we apní chál aur tạlím se terá jalál záhir, aur sab ádmíoṇ kí naját ke liye ráh taiyár kareṇ; hamáre Ḳhudáwand Yesụ Masíh ke wasíle se.—Ámín.

YÁ YIH.

Ai Qádir i Mutlaq Ḳhudá, baṛí baṛí niạmatoṇ ke baḳhshnewále, tú ne apne rabbání intizám se apní Kalísyá meṇ kaí darje muqarrar kiye haiṇ; ham ḳhák-sárí se terí minnat karte ki tú un sab par apná fazl kar jo us ke kisí ụhde yá ḳhidmat par muqarrar honewále haiṇ; aur unheṇ apne dín kí aisí durust samajh de, aur chál kí nekí se aisá árásta o pairásta kar, ki we tere baṛe nám kí buzurgí aur terí muqaddas Kalísyá ke fáide ke liye ímándárí se tere huzúr ḳhidmat bajá láweṇ; hamáre Ḳhudáwand Yesụ Masíh ke wasíle se.—Ámín.

DUÁ JO KISÍ ÚPAR KÍ DUÁ KE BAD PARHÍ JÁWE.

AI Khudá, jis kí zát aur sifát sadá gafúr o rahím hai, hamárí ájizí kí arzen qabúl kar, aur agarchi ham apne gunáhon kí zanjíron men jakar-band hain, táham tars khákar apni kamál rahmat se hamen khol de; hamáre Darmiyání aur Sifárish karnewále Yesú Masíh kí izzat ke wáste.—ÁMÍN.

Duá mahkama muazzama yane Párlement aur Sarkár Hindustán mutalliqa Angrez bahádur ke liye.

AI Qádir i Mutlaq Khudá aur niháyat Rahím Báp, ham Terí minnat karte hain, ki Tú hamárí Khátún Ra'ísá Malika aur Qaisara i Hind Victoriá par; Albert Edward Wales ke Sháhzáde, Wales kí Sháhzádí aur Bádsháhí tamám khándán par (aur mahkama Álá Párlement ke ijlás par) apní rahmat kí nazar rakh; aur Hindustán ke Gavarnar Jenerel, dúsre Gavarnaron, Hukkám-i-adálaton aur un sab ke liye jo hamárí Malika aur Qaisara i Hind ke níche ikhtiyár rakhte, ham duá karte hain, ki wuh dánáí, rástí o mihrbání se sab báton ká bandobast karen—ki Tere pák Nám kí izzat aur Terí Kalísyá aur Tere sab logon kí bhaláí howe;—Hamáre Khudáwand Yesú Masíh ke wasíle se.—ÁMÍN.

YÁ YIH.

AI Beniháyat Karím Khudá, jis tarah ámm tamám saltanat ke liye usí tarah kháss mahkama Álá Párlement ke liye, aur Sarkár Hindustán ke liye, Gavarnar Jenerel ke liye, dúsre Gavarnaron ke liye, High Kort Adálaton ke liye, Kaunsilon aur un sab ke liye, jo un men kisí tarah ká ikhtiyár rakhte hain, ham farotaní se terí minnat karte ki tú mihrbání se un ke tamám bandobast aur károbár aise durust farmá aur unká anjám aisá bakhair kar de ki terá jalál zahúr páwe, terí Kalísyá kí bhaláí, aur hamárí Malika Qaisara i Hind, aur us kí saltanat kí hifázat o izzat aur behtarí howe, aur un kí jidd o jahd se sab báten bahut hí behtar aur ustuwár bunyád par is tarah pukhtagí se intizám páwen ki sulh aur khushí o sachcháí o insáf o díndárí aur nekokárí ham sabhon men

naslan bạd naslan qáim rahe, yih sab kuchh aur dúsrí sab zarúriyát jin ke we aur ham aur terí tamám Kalísyá muhtáj hoṇ, ham ájizí se apne niháyat mubárak Khudáwand aur Munjí Yesú Masíh ke nám aur sifárish ke wáste máṇgte haiṇ.—ÁMÍN.

SAB QISM KE ÁDMÍOṆ KE LIYE, EK DUÁ.

AI Khudá, sab insán ke Kháliq aur Parwardigár, ham farotaní se har ek qism aur har ek darje ke ádmíoṇ ke wáste tujh se ạrz karte haiṇ, ki tú mihrbání karke apní ráh un ko batá, apní naját sab qaumoṇ par záhir farmá; khásskar Kalísyá i jámi kí behtarí ke liye ham duá máṇgte haiṇ, ki wuh tere achchhe Rúh se aisí hidáyat páwe, aur aisí tábidár ho jáwe, ki jitne apne taíṇ Masíhí qarár dete aur kahte haiṇ ráh i haqq kí rahnumáí páweṇ, aur rúh kí yagánagat aur sulh ke band, aur chalan kí rástí se ímán par qáim raheṇ. Áge un sab ko jo rúh, khwáh jism, khwáh mál ká dukh yá ranj uṭháte haiṇ, ham terí pidrána shafqat ke supurd karte haiṇ, (*khusúsan un ko jin ke liye hamárí duáeṇ matlúb haiṇ,) ki tú mihrbání se un kí har ek zarúrat ke muwáfiq unheṇ tasallí aur árám dewe, un ke dukhoṇ meṇ unheṇ sabúrí bakhshe, aur un kí sab musíbatoṇ ká anjám bakhair kare; yih Yesú Masíh ke wáste ham máṇgte haiṇ.—ÁMÍN.

*Yih us waqt kahá jáwe, jab ki koí jamáạt kí duá kí khwáhish kare.

DUÁ.—*Masíhí mazhab kí taraqqí ke liye.*

AI Rahím Khudá tú ne sab ádmíoṇ ko paidá kiyá aur apne kisí makhlúq se dushmaní nahíṇ rakhtá aur kisí gunahgár ká marná nahíṇ, balki yih cháhtá hai ki wuh rujú láwe aur jíe, un sab par jo tere kalám i haqq ko nahíṇ jánte haiṇ rahm kar, aur un se sárí nádání aur sakht dilí aur apne kalám kí tahqír dúr kar; aur Ai mubárak Khudáwand un ko is tarah hidáyat farmá aur apne galle meṇ shámil kar ki we sachche Isráelí báqí máṇdoṇ ke sáth naját páweṇ aur ek hí galla, ek hí chaupán ke, yạne hamáre Khudáwand Yesú Masíh ke ho jáweṇ, jo tere aur Rúh-ul-Quds ke sáth ek Khudá abad tak jítá aur saltanat kartá hai.—ÁMÍN.

YÁ YIH.

AI Khudá tú ne sab qaumon ko rú i zamín par rahne ke liye ek hí lahú se paidá kiyá hai aur apne mutabarrak Beṭe ko is liye bhejá ki unhen jo dúr hain aur unhen jo qaríb hain, sulh kí bát sunáwe, mihrbání se aisá kar ki is mulk ke sab log terí talásh karen aur tujhe páwen, aur Ai Ásmání Báp apne us wade ko jald púrá kar jo tú ne farmáyá ki main apná Rúh tamám ádamzád par názil karúngá; hamáre naját denewále Yesú Masíh ke wasíle se.—Ámín.

SHUKRÁNE.

SHUKRÁNA ÁMÍM.

AI Qádir i Mutlaq Khudá, sab rahmaton ke báni, ham tere náláiq bande terí mihrbání aur muhabbat ke wáste, jo tú ne ham par aur sáre ádmíon par záhir kí hai, (*khásskar un par jo hál kí terí rahmaton ke liye ab terí taríf aur shukr kiyá cháhte hain,) kamál ájizí ke sáth dil o ján se terá shukr karte hain. Ham apní paidaish, parwarish, aur is zindagí kí sárí niamaton par, lekin khusúsan us bebadal muhabbat par, jo tú ne hamáre Khudáwand Yesú Masíh ke wasíle dunyá kí naját kí bábat záhir kí hai; aur fazl ke wasílon, aur jalál kí ummed par terá shukr bhejte hain. Aur ham terí minnat karte, ki apne sáre ihsanon kí ham ko aisí púrí samajh de, ki hamáre dil beriyá tere shukrguzár howen, aur ham terí taríf faqt apní zubán se nahín, balki apne chalan se is tarah záhir karen, ki apne taín terí bandagí men saunp dewen, aur tere huzúr pákízagí aur rástí ke sáth umr bhar chalen; hamáre Khudáwand Yesú Masíh ke wasíle se, jis ko tere aur Rúh-ul-Quds ke sáth tamám buzurgí aur jalál hamesha howe.—Ámín.

*Yih tab parhá jáwe, jab kisí ke liye duá mángí gaí ho, aur wuh shukrána áda kiyá cháhe.

MEṆH BARASNE KÁ.

AI Ḳhudá, hamáre ásmání Báp, tú apní parwardigárí ke fazl se aglá aur pichhlá meṇh zamín par barsátá hai, táki wuh insán ke fáida ke liye phal paidá kare; ham farotaní se terá shukr karte haiṇ, ki tú ne mihrbání karke hamárí baṛí zarúrat meṇ apní milk par áḳhir ko ḳhúb meṇh barsáyá; aur use jo súkh rahí thí ḍahḍahí kar diyá, jis se ham tere náláiq bandoṇ ne baṛá árám páyá, aur tere muqaddas nám kí buzurgí záhir huí; terí un rahmatoṇ se jo hamáre Ḳhudáwand Yesú Masíh ke wasíle se huíṇ.—Ámín.

MEṆH THAMNE KÁ.

AI Ḳhudáwand Ḳhudá, tú ne shiddat ke meṇh aur pánioṇ kí áfat se in dinoṇ hameṇ wájibí ráh se ájiz kiyá thá, phir us ke badle apne rahm se waqt par yih aiyám i ḳhush lákar hamáre diloṇ ko árám aur ḳhushí baḳhshí; terí is mihrbání ke wáste ham tere pák nám ká shukr aur taríf karte haiṇ, aur terí shafaqat ká zikr pusht há pusht hamesha karte raheṇge; apne Ḳhudáwand Yesú Masíh ke wasíle se.—Ámín.

SASTÍ KÁ.

AI Kamál mihrbán Báp, ki tú ne apne karam aur fazl se apní Kalísyá kí iltijá o duá suní, aur mahaṇgí o kál ko sastí aur arzání se badlá; ham ájizí se terí is baṛí niamat ká shukr bhejte, aur minnat karte haiṇ, ki terí mihr ham par sadá rahe, táki hamárí zamín apní paidáwár hameṇ diyá kare, jis se terí taríf aur hamárá árám howe; hamáre Ḳhudáwand Yesú Masíh ke wasíle se.—Ámín.

SULH AUR DUSHMANOṆ SE BACHÁO KÁ.

AI Qádir i Mutlaq Ḳhudá, jo apne bandoṇ ke liye un ke dushmanoṇ ke sámhne bacháo ká ek mazbút qila hai, ham terí hamd aur terá shukr karte haiṇ, ki tú ne un baṛe baṛe ḳhatroṇ se jin meṇ ham sáf ghir gae the

bacháyá; ham iqrár karte haiṇ ki yih sirf terí mihrbání hai, ki ham un ke háth shikár na hue, aur ham terí minnat karte haiṇ, ki terí rahm kí nazar yuṇhíṇ hamesha ham par rahe, táki sárá jahán maʿlúm kare ki tú hí hamárá Bachánewálá aur zabardast Riháí Denewálá hai; yih hamáre Ḳhudáwand Yesú Masíh ke wasíle se howe.—A'mín.

WATAN KE HANGA'MA MAUQU'F HONE KA'.

AI hamesha ke Ḳhudá, hamáre ásmání Báp, jo akelá ghar ke logoṇ ko ek dil kar denewálá, aur hullaṛ machánewáloṇ aur sarkashoṇ ke balwe ká thámnewálá hai; ham tere pák Nám ká shukr karte haiṇ, ki tú ne apní mihrbání se un baṛe fasádoṇ ko mauqúf kiyá, jo in dinoṇ ham meṇ barpá hue the; ham kamál ʿájizí se terí minnat karte haiṇ, ham sab par aisá fazl kar, ki áge ko tere pák hukm ke tábiʿ raheṇ; aur kamál díndárí o nekokárí ke sáth amn o chain meṇ zindagání guzáreṇ, aur un rahmatoṇ kí, jo ham par záhir huíṇ, taʿríf aur shukráne kí nazr sadá tujh ko guzráná kareṇ; hamáre Ḳhudáwand Yesú Masíh ke wasíle se.—A'mín.

WABA' AUR MARI' MAUQU'F HONE KA'.

AI Ḳhudáwand Ḳhudá, jis ne baṛí ḳhaufnák wabá se hamáre gunáhoṇ ke sabab in dinoṇ hameṇ gháil, aur hamárí ḳhatáoṇ ke wáste ham ko tabáh kiyá thá; aur sab áfat ke waqt apne rahm ko yád farmáke hamárí jánoṇ ko maut ke panje se riháí baḳhshí; ham terí Kalísyá ke darmiyán terí rahmatoṇ kí taʿríf aur baṛáí hamesha karte hue apne taíṇ tan man samet, jise tú ne bacháyá hai, terí pidrána shafaqat kí nazr guzránte haiṇ, táki tere liye ek zinda qurbání howeṇ; hamáre Ḳhudáwand Yesú Masíh ke wasíle se.—A'mín.

YA' YIH.

AI Kamál Rahím Báp, ham tere huzúr farotaní se iqrár karte haiṇ, ki hamáre gúnágún gunáhoṇ aur dil kí saḳhtí ke sabab ʿazáb ke sab hukmoṇ ká, jo terí sharíʿat meṇ mundarij haiṇ, ham par járí honá insáf thá; lekin jab ki tú

ne apní niháyat mihrbání se ham ájiz nikammoṇ kí tauba par is mutaddí bímárí ko, jis se in dinoṇ ham gárat hue játe the, dafa kiyá; aur hamáre gharoṇ se khushí aur tandurustí kí áwáz sunáí; to ham terí Janáb i Aqdas ke huzúr hamd aur shukr ká hadya guzránte, aur terí is nigahbání aur parwardigárí ke wáste tere jalíl Nám kí taríf aur tazím karte haiṇ; hamáre Khudáwand Yesú Masíh ke wasíle se.—Ámín.

DUÁEṆ,

MAKTÚBEṆ AUR INJÍLEṆ;

JO SÁL BHAR PAṚHNE MEṆ ÁWEṆ.

Masíh kí Ámad ke Pahle Itwár kí duá.

AI Qádir i Mutlaq Khudá, ham par fazl kar, ki ab is álam i fání ke darmiyán, jis meṇ terá Betá Yesú Masíh baṛí farotaní se hamáre pás áyá, ham táríkí ke kámoṇ ko chhoṛ deṇ, aur roshní ke hathyár bándh leṇ; táki ákhirí din jab wuh apní sháhána shán o shaukat ke sáth zindoṇ aur murdoṇ ke insáf karne ko phir áwe, ham us ke sabab, jo tere aur Rúh-ul-Quds ke sáth ab aur abad tak jítá, aur saltanat kartá hai, hamesha kí zindagí ke liye jí uṭheṇ.—Ámín.

Yih duá dúsrí ámad kí duáoṇ ke sáth Krismas ke arfa tak roz paṛhí jáwe.

Maktúb Rúmíoṇ ko, 13 báb, 8 se ákhir tak.
Injíl i Matí, 21 báb, 1—14.

Ámad ke Dúsre Itwár kí duá.

AI Mubárak Khudáwand, jis ne sárí muqaddas kitábeṇ hamárí talím ke liye likhwáíṇ; yih bakhsh ki ham

unheṇ aise taur se suneṇ, paṛheṇ, dhyán kareṇ, síkheṇ, aur bátin meṇ goyá hazm kareṇ, ki tere pák Kalám se sabr aur tasallí hásil karke us hayát i abadí kí mubárak ummed ko, jise tú ne hamáre Naját Bakhshnewále Yesú Masíh ke wasíle se hameṇ dí, ikhtiyár kareṇ, aur sadá thámbhe raheṇ.—Ámín.

Maktúb Rúmíoṇ ko, 15 báb 4—14.
Injíl i Lúqá, 21 báb, 25—34.

Ámad ke Tísre Itwár kí duá.

AI Khudáwand Yesú Masíh, tú ne apne pahle áne ke waqt apne Rasúl ko bhejá, ki tere áge terí ráh durust kare; yih bakhsh ki tere rázoṇ ke khidmatguzár aur mukhtár i kár is tarah terí ráh ko taiyár aur durust kareṇ, ki náfarmánbardároṇ ke diloṇ ko rástbázoṇ kí dánáí kí taraf phereṇ, ki jab tú jahán kí adálat karne ko phir áwe, ham tere huzúr, jo Báp aur Rúh-ul-Quds ke sáth sadá ek Khudá abad tak jítá aur saltanat kartá hai, ek maqbúl qaum ṭhahareṇ.—Ámín.

Maktúb 1 Qurintíoṇ ko, 4 báb, 1—16.
Injíl i Matí, 11 báb, 2—11.

Ámad ke Chauthe Itwár kí duá.

AI Khudáwand, ham terí minnat karte haiṇ, ki tú apní qudrat záhir kar, aur hamáre darmiyán á, aur baṛí quwat se hamárí madad kar; ki ham jo apní badí aur gunáhoṇ ke sabab is maidán kí dauṛ meṇ, jo hamáre liye muqarrar hai, aṭke, aur bahut hí ruke haiṇ, terá kamál karam o fazl jald hamárí madad kare, aur hameṇ chhuṛáwe; tere Beṭe hamáre Khudáwand ke kafáre ke sabab, jise tere aur Rúh-ul-Quds ke sáth izzat aur jalál hamesha howe.—Ámín.

Maktúb Filippíoṇ ko, 4 báb, 4—8.
Injíl i Yúhanná, 1 báb, 19—29.

Hamáre Khudáwand Yesú Masíh ke paidá hone ke din yane Krismasday kí duá.

AI Qádir i Mutlaq Khudá, jis ne apná eklautá Betá ham ko ináyat kiyá, ki wuh hamárí sarisht ikhtiyár kare, aur goyá áj ke din ek pák dáman kunwárí se paidá howe; yih bakhsh ki ham sar i nau paidá hon, aur tere fazl se tere munh-bole bete bankar roz ba roz tere Rúh-ul-Quds se táze hote jáwen; hamáre usí Khudáwand Yesú Masíh ke wasíle se, jo tere aur usí Rúh ke sáth sadá ek Khudá abad tak jítá aur saltanat kartá hai.—Ámín.

Maktúb Ibráníon ko, 1 báb, 1—13.
Injíl i Yúhanná 1 báb, 1—15.

Muqaddas Istíphán ke din kí duá.

AI Khudáwand, yih bakhsh ki ham apní sab musíbaton men, jo is rú i zamín par terí sachchái par gawáhí dene ke sabab ham par partí hain, gaur se ásmán kí taraf nigáh karen, aur us jalál ko, jo záhir honewálá hai, ímán se takte rahen, aur Rúh-ul-Quds se mamúr hokar, tere pahle shahíd muqaddas Istíphán kí mánind, apne satánewálon ko pyár aur duá i khair karná síkhen, ki us ne apne qátilon ke wáste, Ai mubárak Yesú, tujh se duá mángí, jo Khudá ke dahne háth khará hai, táki un sab kí jo tere liye dukh utháte hain, himáyat kare; tú hí akelá hamárá Darmiyání aur Wakíl hai.—Ámín.

Is ke bad Masíh kí paidáish ke din kí duá nae sál ke arfa tak bilánága parhí jáwe.

Maktúb ke iwaz Aamál, 7 báb, 55 se ákhir tak.
Injíl i Matí, 23 báb, 34 se ákhir tak.

Muqaddas Yúhanná Injílí ke din kí duá.

AI Rahím Khudáwand, ham terí minnat karte hain, ki apne núr kí chamaktí jhalak apní Kalísyá par dál, ki wuh tere mubárak Rasúl muqaddas Yúhanná Injílí kí talím se munawwar hokar terí sachchái kí roshní men is

tarah chale, ki ákhir hamesha kí zindagání kí roshní ko pahuṇche; hamáre Khudáwand Yesú Masíh ke wasíle se.—Ámín.

Maktúb 1 Yúhanná, 1 báb, 1 se ákhir tak.
Injíl i Yúhanná, 21 báb, 19 se ákhir tak.

Masúmoṇ ke din kí duá.

AI Qádir i Mutlaq Khudá, tú ne bachchoṇ aur shírkhwároṇ ke muṇh se qudrat záhir kí, aur nahne bachchoṇ se un ke qatl hone ke wasíle apní hamd karwáí; un sab burí khwáhishoṇ ko jo ham meṇ haiṇ, márke nest o nábúd kar ḍál; aur apne fazl se hameṇ aisí táqat de, ki ham apní masúmoṇ kí sí chál aur apne ímán kí paedárí se marte dam tak tere pák Nám ká jalál záhir kareṇ; hamáre Khudáwand Yesú Masíh ke wasíle se.—Ámín.

Maktúb ke iwaz Mukáshafát, 14 báb, 1—6.
Injíl i Matí, 2 báb, 13—19.

Krismasḍay ke bad ke Itwár kí duá.

AI Qádir i Mutlaq Khudá, jis ne apná eklautá Beṭá ham ko ináyat kiyá, ki wuh hamarí sarisht ikhtiyár kare, aur goyá áj ke din ek pák dáman kuṇwárí se paidá howe; yih bakhsh ki ham sar i nau paidá hoṇ, aur tere fazl se tere muṇh-bole beṭe bankar roz ba roz tere Rúh-ul-Quds se táze hote jáweṇ; hamáre usí Khudáwand Yesú Masíh ke wasíle se, jo tere aur usí Rúh ke sáth sadá ek Khudá abad tak jítá aur saltanat kartá hai.—Ámín.

Maktúb Galátíoṇ ko, 4 báb, 1—8.
Injíl i Matí, 1 báb, 18 se ákhir tak.

Masíh ke Khatna ke din kí duá.

AI Qádir i Mutlaq Khudá, tú ne insán ke liye apne mubárak Beṭe ká khatna karwáyá, aur use sharíat ká mahkúm kar diyá; hameṇ Rúh ke asl khatna kí taufíq bakhsh, ki hamáre dil, aur hamáre har ek band, dunyaw

aur jismání lazzatoṇ kí taraf se murda ho jáweṇ, aur sab báton men ham terí marzi i mubárak ke tábi raheṇ; usí tere Beṭe hamáre Ḳhudáwand Yesụ Masíh ke wasíle se —ÁMÍN.

Maktúb Rúmíoṇ ko, 4 báb, 8—15.
Injíl i Lúqá, 2 báb, 15—22.

Yihí duạ aur Maktúb aur Injíl har roz Apifaní tak paṛhí jáweṇ.

Masíh ke ummatoṇ par záhir hone ke din, yạne Apifaní kí duạ.

AI Ḳhudá, tú ne ek sitáre kí rahbarí se apne eklaute Beṭe ko gair qaumoṇ par záhir kiyá; apní rahmat se yih baḳhsh, ki ham jo ab tujhe ímán kí ráh se pahchánte haiṇ, is zindagí ke bạd terí jalíl Ḳhudáí kí ḳhushí meṇ shámil howeṇ; hamáre Ḳhudáwand Yesụ Masíh ke wasíle se.—ÁMÍN.

Maktúb Afsíoṇ ko, 3 báb, 1—13.
Injíl i Matí, 2 báb, 1—13.

Apifaní ke bạd Pahle Itwár kí duạ.

AI Ḳhudáwand, ham terí minnat karte haiṇ, ki apne bandoṇ kí duạ, jo tujhe pukárte haiṇ mihrbání se qabúl kar; aur yih baḳhsh, ki we un kámoṇ ko, jin ká karná un par wájib hai, daryáft aur mạlúm kareṇ, aur taufíq o táqat bhí páweṇ, ki unheṇ ímandárí ke sáth bajá láweṇ; hamáre Ḳhudáwand Yesụ Masíh ke wasíle se.—ÁMÍN.

Maktúb Rúmíoṇ ko, 12 báb, 1—6.
Injíl i Lúqá, 2 báb, 41 se áḳhir tak.

Apifaní ke bạd Dúsre Itwár kí duạ.

AI Qádir i Mutlaq aur hamesha ke Ḳhudá, tú ásmán aur zamín kí sab chízoṇ par hukúmat rakhtá hai;

mihrbání se apne logoṇ kí minnateṇ sun, aur hamárí zindagí ke sab dinoṇ meṇ, apní taraf se hameṇ árám bakhsh; hamáre Khudáwand Yesú Masíh ke wasíle se.—ÁMÍN.

Maktúb Rúmíoṇ ko, 12 báb, 6—17.
Injíl i Yúhanná, 2 báb, 1—12.

Apifaní ke bad Tísre Itwár kí duá.

AI Qádir i Mutlaq aur hamesha ke Khudá, hamárí nátawánioṇ par mihrbání se nazar kar, aur hamáre sab khatre aur zarúrat ke waqt apná dahná háth hamárí madad aur himáyat ke liye baṛháyá kar; hamáre Khudáwand Yesú Masíh ke wasíle se.—ÁMÍN.

Maktúb Rúmíoṇ ko, 12 báb, 16 se ákhir tak.
Injíl i Matí, 8 báb, 1—14.

Apifaní ke bad Chauthe Itwár kí duá.

AI Khudá, tú jántá hai ki ham is tarah ke beshumár aur baṛe baṛe khatroṇ se ghire haiṇ, ki apní bashariat kí beqarárí ke sabab hamesha sídhe khaṛe nahíṇ rah sakte; hameṇ aisí táqat de, aur hamárí aisí hifázat kar, ki sáre khatroṇ meṇ ham sábit raheṇ, aur sab ázmáishoṇ se bach nikleṇ; hamáre Khudáwand Yesú Masíh ke sabab se.—ÁMÍN.

Maktúb Rúmíoṇ ko, 13 báb, 1—8.
Injíl i Matí, 8 báb, 23 se ákhir tak.

Apifaní ke bad Páṇchweṇ Itwár kí duá.

AI Khudáwand, ham terí minnat karte haiṇ, ki tú apní Kalísyá aur khanwáde ko apne dín i haqq par hamesha mazbút rakh, táki we, jo sirf tere ásmání fazl par takiya rakhte haiṇ, terí baṛí qudrat se hamesha mahfúz raheṇ; hamáre Khudáwand Yesú Masíh ke wasíle se.—ÁMÍN.

Maktúb Qulussíoṇ ko, 3 báb, 12—18.
Injíl i Matí, 13 báb, 24—31.

Apifaní ke bad Chhatwen Itwár kí duá.

AI Khudá, jis ká mubárak Betá is liye záhir huá, ki shaitán ke kámon ko nest o nábúd kare, aur hamen Khudá ke farzand, aur hamesha kí zindagí ke wáris thaharáwe; ham terí minnat karte hain, hamen yih bakhsh, ki ham yih ummed rakhkar apne ko aisá pák karen, jaisá wuh pák hai; táki jab wuh quwat aur bare jalál ke sáth phir záhir ho, to ham us kí abadí shán o shaukat kí saltanat men us kí mánind ho jáwen, jahán wuh tere sáth, Ai Báp, aur tere sáth, Ai Rúh-ul-Quds, sadá ek Khudá, abad tak jítá aur saltanat kartá hai.—A'MÍN.

Maktúb 1 Yúhanná, 3 báb, 1—9.
Injíl i Matí, 24 báb, 23—32.

Lent yane roze se áge Tísre Itwár kí duá.

AI Khudáwand, ham terí minnat karte hain, apne bandon kí duáen tawajjuh karke sun; ki ham jo apne gunáhon kí wájibí sazá páte hain, terí mihrbání aur rahmat se tere nám ke jalál ke liye chhút jáwen; yih hamáre Naját Denewále Yesú Masíh ke wáste ho, jo tere aur Rúh-ul-Quds ke sáth sadá ek Khudá abad tak jítá aur saltanat kartá hai.—A'MÍN.

Maktúb 1 Qurintíon ko, 9 báb, 24 se ákhir tak.
Injíl i Matí, 20 báb, 1—17.

Lent se áge Dúsre Itwár kí duá.

AI Khudáwand Khudá, tú dekhtá hai, ki jo kuchh ham karte hain, us par bharosá nahín rakhte; rahm karke yih bakhsh, ki ham terí qudrat se har ek musíbat se mahfúz rahen; hamáre Khudáwand Yesú Masíh ke wasíle se.—A'MÍN.

Maktúb 2 Qurintíon ko, 11 báb, 19—32.
Injíl i Lúqá, 8 báb, 4—16.

Lenṭ se áge Pahle Itwár kí duạ́.

AI Khudáwand, tú ne hameṇ sikháyá, ki hamáre sab kám muhabbat bagair nikamme haiṇ; apne Rúh-ul-Quds ko bhej, aur hamáre diloṇ meṇ muhabbat ḍál, ki wuh tamám tuhfoṇ se umda inạ́m hai, wuh to sulh aur sárí ḳhúbíoṇ kí asl bandish hai, aur bagair us ke jo koí jítá wuh tere nazdík murda ṭhahará hai; yih apne eklaute Beṭe Yesụ́ Masíh kí ḳhátir baḳhsh.—A'MÍN.

Maktúb 1 Qurintíoṇ ko, 13 báb, 1 se áḳhir tak.
Injíl i Lúqá, 18 báb, 31 se áḳhir tak.

Lenṭ ká Pahlá din yạne Ash Weḍnesḍay kí duạ́.

AI Qádir i Mutlaq aur hamesha ke Ḳhudá, tú apne kisí maḳhlúq se dushmaní nahíṇ rakhtá, aur sab tauba karnewáloṇ ke gunáhoṇ ko baḳhshtá hai; ham meṇ nae aur tauba karnewále dil paidá kar, aur baná, ki ham apne gunáhoṇ ke láiq afsos, aur apní ḳharábí ká iqrár karke, tujh se, jo sab rahmatoṇ ká Khudá hai, kámil magfirat aur muạ́fí hásil kareṇ; hamáre Ḳhudáwand Yesụ́ Masíh ke wasíle se.—A'MÍN.

Yih duạ́ Lenṭ bhar har roz us din kí muqarrarí duạ́ ke bạd parhí jáwe.

Maktúb ke iwaz Yúel, 2 báb, 12—18.
Injíl i Matí, 6 báb, 16—22.

Lenṭ ke Pahle Itwár kí duạ́.

AI Ḳhudáwand, tú ne hamárí ḳhátir chálís din aur chálís rát roza rakhá; ham par fazl kar, ki aisí parhezgárí iḳhtiyár kareṇ, ki hamáre jism Rúh se maglúb hokar, rástbází aur sachchí pákízagí se terí Iláhí tahrík ko hamesha mánte raheṇ, táki terí buzurgí aur jalál záhir

howe, ki tú Báp aur Rúh-ul-Quds ke sáth ek Ḳhudá abad tak zinda aur saltanat kartá hai.—Ámín.

Maktúb 2 Qurintíoṇ ko, 6 báb, 1—11.
Injíl i Matí, 4 báb, 1—12.

Lenṭ ke Dúsre Itwár kí duạ́.

AI Qádir i Mutlaq Ḳhudá, tú dekhtá hai, ki hameṇ apne sambhálne kí kuchh táqat nahíṇ; záhir meṇ hamáre badan, aur bátin meṇ hamárí rúh kí hifázat kar, ki ham un sab musíbatoṇ se jo badan par áyá cháheṇ, aur un sab bure ḳhiyáloṇ se jo rúh par hamla kareṇ, aur us ká nuqsán kiyá cháheṇ, bache raheṇ; hamáre Ḳhudáwand Yesụ́ Masíh ke wasíle se.—Ámín.

Maktúb 1 Taslúniqíoṇ ko, 4 báb, 1—9.
Injíl i Matí, 15 báb, 21—29.

Lenṭ ke Tísre Itwár kí duạ́.

AI Qádir i Mutlaq Ḳhudá, ham terí minnat karte haiṇ, ki apne ạ́jiz bandoṇ kí dilí árzúoṇ par nigah kar, aur apní Janáb ká dahná háth baṛhá, táki wuh hamáre sab dushmanoṇ se hamárí panáh howe; hamáre Ḳhudáwand Yesụ́ Masíh ke wasíle se.—Ámín.

Maktúb Afsíoṇ ko, 5 báb, 1—15.
Injíl i Lúqá, 11 báb, 14—29.

Lenṭ ke Chauthe Itwár kí duạ́.

AI Qádir i Mutlaq Ḳhudá, ham terí minnat karte haiṇ, hameṇ jo apne bure kámoṇ ke sabab ạdl kí ráh se sazá ke láiq haiṇ, yih ịnáyat kar ki tere fazl kí tasallí hásil karke mihrbání kí ráh se ham ḳhalásí páweṇ; hamáre Ḳhudáwand aur Naját Denewále Yesụ́ Masíh ke wasíle se.—Ámín.

Maktúb Galátíoṇ ko, 4 báb, 21 se áḳhir tak.
Injíl i Yúhanná, 6 báb, 1—15.

Lenṭ ke Pāṇchweṇ Itwár kí duạ́.

AI Qádir i Mutlaq Ḳhudá, ham terí minnat karte haiṇ, ki apne bandoṇ par karam kí nazar kar, ki terí kamál ịnáyat se un ke jism o ján sadá terí hidáyat o hifázat meṇ raheṇ; hamáre Ḳhudáwand Yesụ́ Masíh ke wasíle se. —ÁMÍN.

Maktúb Ịbráníoṇ ko, 9 báb, 11—16.
Injíl i Yúhanná, 8 báb, 46 se áḳhir tak.

Ístar se pahle Itwár kí duạ́.

AI Qádir i Mutlaq aur hamesha ke Ḳhudá, tú ne us baṛí muhabbat se jo insán se rakhtá hai, apne Beṭe hamáre Naját Denewále Yesụ́ Masíh ko bhejá, ki hamárá sá jism iḳhtiyár kare, aur salíb par maut ká dukh uṭháwe, táki sab insán us kí kamál farotaní ke nishán par chaleṇ; mihrbání se yih ịnáyat kar, ki ham us ke sabr ke pairau, aur us ke jí uṭhne ke bhí sharík howeṇ; usí hamáre Ḳhudáwand Yesụ́ Masíh ke wasíle se.—ÁMÍN.

Maktúb Filippíoṇ ko, 2 báb, 5—12.
Injíl i Matí, 27 báb, 1—55.

Ísṭar se pahle Pír ko úpar kí duạ́ paṛhí jáwe.

Maktúb ke ịwaz Yasạiyáh 63 báb, 1 se áḳhir tak.
Injíl i Marqus, 14 báb, 1 se áḳhir tak.

Ísṭar se pahle Maṇgal ko wuhí duá paṛhí jáwe.

Maktúb ke ịwaz Yasạiyáh, 50 báb, 5 se áḳhir tak.
Injíl i Marqus, 15 báb, 1—40.

Íṭar se Pahle Budh ko wuhí duạ́ paṛhí jáwe.

Maktúb Ịbráníoṇ ko, 9 báb, 16 se áḳhir tak.
Injíl i Lúqá, 22 báb, 1 se áḳhir tak.

Ísṭar se pahle Jumạrát ko wuhí duạ́ paṛhí jáwe.

Maktúb 1 Qurintíoṇ ko, 11 báb, 17 se áḳhir tak
Injíl i Lúqá, 23 báb, 1—50.

Guḍ Fraiḍay yạne Masíh ke maslúb hone ke din kí duạ́.

AI Qádir i Mutlaq Ḳhudá, ham terí minnat karte haiṇ, apne is ḳhánwáde par mihrbání se nazar kar, ki us ke wáste hamárá Ḳhudáwand Yesụ́ Masíh pakaṛwáe jáne, aur sharíroṇ ke háth meṇ giriftár hone, aur salíbí maut ke dukh uṭháne ko rází thá, jo ab tere aur Rúh-ul-Quds ke sáth sadá ek Ḳhudá abad tak jítá aur saltanat kartá hai.—A'mín.

AI Qádir i Mutlaq aur hamesha ke Ḳhudá, jis ke Rúh se Kalísyá ká tamám badan hidáyat pátá, aur pákíza hotá hai; hamárí iltijá aur duạ́oṇ ko, jo ham terí pák Kalísyá ke har ek darje ke logoṇ ke liye tujh se ạrz karte haiṇ, qabúl kar, ki us ke har ek ạzú, apne apne ụhde aur ḳhidmat meṇ, rástí aur díndárí ke sáth, terí bandagí bajá láweṇ, hamáre Ḳhudáwand aur Naját Baḳhshnewále Yesụ́ Masíh ke wasíle se.—A'mín.

AI Rahím Ḳhudá, tú ne sab ádmíoṇ ko paidá kiyá, aur apne kisí maḳhlúq se dushmaní nahíṇ rakhtá, aur kisí gunahgár ká marná nahíṇ, balki yih cháhtá hai, ki wuh rujụ́ láwe aur jíe: sab Yahúd aur Musalmán, aur beiạtiqád aur bidạtíoṇ par rahm kar, aur un se sárí nádání aur sakht dilí aur apne Kalám kí tahqír dúr kar; aur Ai Mubárak Ḳhudáwand, un ko is tarah hidáyat farmá, aur apne galle meṇ shámil kar, ki we sachche Isráelí báqí mándoṇ ke sáth naját páweṇ, aur ek hí galla, ek hí chaupán ke, yạne hamáre Ḳhudáwand Yesụ́ Masíh ke ho jáweṇ, jo tere aur Rúh-ul-Quds ke sáth ek Ḳhudá abad tak jítá aur saltanat kartá hai.—A'mín.

Maktúb Ịbráníoṇ ko, 10 báb, 1—26.
Injíl i Yúhanná, 19 báb, 1—38.

I'sṭaríwan yạne Masíh ke jí uṭhne ke ạrfa kí duạ́.

AI Ḳhudáwand, baḳhsh, ki jis tarah ham ne tere mubárak Beṭe apne Naját Denewále Yesụ́ Masíh kí maut ká baptismá páyá, usí tarah har dam apní nafsání ḳhwáhishoṇ ke márne se, us ke sáth gaṛe jáweṇ, aur qabr o maut ke darwáze se guzar kar qiyámat ko ḳhushí se pahuṇcheṇ;

yih usí tere Beṭe hamáre Ḳhudáwand Yesú Masíh ke sawáb kí badaulat howe, jo hamáre liye muá, aur gáṛá gayá, aur phir jí uṭhá.—Ámín.

Maktúb 1 Patras, 3 báb, 17 se áḳhir tak.
Injíl i Matí, 27 báb, 57 se áḳhir tak.

Ístarday yane hamáre Ḳhudáwand ke jí uṭhne ká din.

Fajr kí namáz meṇ us Zabúr ke iwaz, jis ká yih shurú hai, ki Á'O HAM ḲHUDÁWAND KÍ MADAHSARÁÍ KAREṆ, ye munáqib gáí yá paṛhí jáeṇ.

MASÍH hamárá fasah, hamáre liye qurbán huá: is liye ab ham Íd kareṇ;

Puráne ḳhamír se nahíṇ, aur na badí o sharárat ke ḳhamír se: balki dil kí safáí, aur sachchái kí be-ḳhamírí roṭí se.—1 *Qurintíoṇ*, 5 báb, 8.

MASÍH jab marke jí uṭhá, phir nahíṇ marne ká: maut phir us par iḳhtiyár nahíṇ rakhtí.

Kyuṇki wuh jo muá, to gunáh kí nisbat ek dafa muá: phir wuh jo jítá hai, so Ḳhudá kí nisbat jítá hai.

Isí tarah tum bhí áp ko gunáh kí nisbat murda samjho: par Ḳhudá kí nisbat hamáre Ḳhudáwand Yesú Masíh ke wasíle zinda.—*Rúmíoṇ*, 6 báb, 9.

AB Masíh to murdoṇ meṇ se uṭhá hai: aur un meṇ se jo so gae haiṇ pahlá phal huá.

Ki jab ádmí ke sabab maut hai: to ádmí hí ke sabab murdoṇ kí qiyámat bhí hai.

Ki jaisá Ádam ke sabab sab marte haiṇ, waisá hí Masíh ke sabab sab jiláe jáweṇge.—1 *Qurintíoṇ*, 15 báb, 20.

Sitáish Báp, aur Beṭe: aur Rúh-ul-Quds kí ho:

Jaisí ibtidá meṇ thí, ab bhí hai: aur hamesha rahegí.—Ámín.

Duá.

AI Qádir i Mutlaq Ḳhudá, tú ne apne eklaute Beṭe Yesú Masíh ke wasíle se maut ko maglúb kiyá, aur hamáre wáste hamesha kí zindagání ká darwáza khol diyá; ham ájizí se terí minnat karte haiṇ, ki jis tarah tú peshtar se fazl ḳháss karke nek iráde hamáre diloṇ meṇ paidá kartá, usí tarah ham terí har dam kí madad se, unheṇ nek anjám

ko pahuṇcháweṇ; hamáre Ḳhudáwand Yesụ́ Masíh ke wasíle se, jo tere aur Rúh-ul-Quds ke sáth sadá ek Ḳhudá abad tak jítá aur saltanat kartá hai.—A'mín.

Maktúb Qulussíoṇ ko, 3 báb, 1—8.
Injíl i Yúhanná, 20 báb, 1—11.

I'sṭar ke bạd Pír kí duạ́.

AI Qádir i Mutlaq Ḳhudá, tú ne apne eklaute Beṭe Yesụ́ Masíh ke wasíle se maut ko maglúb kiyá, aur hamáre wáste hamesha kí zindagání ká darwáza khol diyá; ham ạ́jizí se terí minnat karte haiṇ, ki jis tarah tú peshtar se fazl ḳháss karke nek iráde hamáre diloṇ meṇ paidá kartá, usí tarah ham terí har dam kí madad se unheṇ nek anjám ko pahuṇcháweṇ; hamáre Ḳhudáwand Yesụ́ Masíh ke wasíle se, jo tere aur Rúh-ul-Quds ke sáth sadá ek Ḳhudá abad tak jítá aur saltanat kartá hai.—A'mín.

Maktúb ke ịwaz Aạmál, 10 báb, 34—44.
Injíl i Lúqá, 24 báb, 13—36.

I'sṭar ke bạd Maṇgal kí duạ́.

AI Qádir i Mutlaq Ḳhudá, tú ne apne eklaute Beṭe Yesụ́ Masíh ke wasíle se maut ko maglúb kiyá, aur hamáre wáste hamesha kí zindagání ká darwáza khol diyá; ham ạ́jizí se terí minnat karte haiṇ, ki jis tarah tú peshtar se fazl ḳháss karke nek iráde hamáre diloṇ meṇ paidá kartá, usí tarah ham terí har dam kí madad se unheṇ nek anjám ko pahuṇcháweṇ; hamáre Ḳhudáwand Yesụ́ Masíh ke wasíle se, jo tere aur Rúh-ul-Quds ke sáth sadá ek Ḳhudá abad tak jítá aur saltanat kartá hai.—A'mín.

Maktúb ke ịwaz Aạmál, 13 báb, 26—42.
Injíl i Lúqá, 24 báb, 36—49.

I'sṭar ke bạd Pahle Itwár kí duạ́.

AI Báp Qádir i Mutlaq, tú ne apná eklautá Beṭá bakhshá, ki wuh hamáre gunáhoṇ ke ịwaz mare, aur hamáre rástbáz ṭhaharáe jáne ke liye phir jí uṭhe; hameṇ yih taufíq de, ki ham kína aur badí ká khamír aisá dúr kareṇ, ki pák chalan aur sachchái ke sáth sadá

terí bandagí karte rahen; usí tere Bete hamáre Khudáwand Yesú Masíh ke sawáb kí badaulat.—A'MÍN.

Maktúb 1 Yúhanná, 5 báb, 4—13.
Injíl i Yúhanná, 20 báb, 19—24.

I'stár ke bad Dúsre Itwár kí duá.

AI Qádir i Mutlaq Khudá, jis ne apná eklautá Betá ináyat kiyá, ki wuh hamáre gunáhon ká ek kafára, aur díndárí kí chál ká ek namúna bhí ho; ham par fazl kar, ki ham kamál shukrguzárí se us kí wuh beshqímat niamat hamesha qabúl kiyá karen, aur har roz koshish karte rahen, ki us kí páktarín rawish ke mubárak naqsh i qadam par chalen; usí hamáre Khudáwand Yesú Masíh ke wasíle se.—A'MÍN.

Maktúb 1 Patras, 2 báb, 19 se ákhir tak.
Injíl i Yúhanná, 10 báb, 11—17.

I'stár ke bad Tísre Itwár kí duá.

AI Qádir i Mutlaq Khudá, jo gumráhon ko apní sachchái kí roshní is iráde se dikhátá hai, ki we ráh i rást par phir áwen; un sab ko, jo Masíhí dín ke sharík hote hain, yih bakhsh ki we un báton se, jo un ke iqrár ke barkhiláf hain, kináre rahen, aur un sab báton kí jo us ke muwáfiq hain, pairawí karen; hamáre Khudáwand Yesú Masíh ke wasíle se.—A'MÍN.

Maktúb 1 Patras, 2 báb, 11—18.
Injíl i Yúhanná, 16 báb, 16—23.

I'stár ke bad Chauthe Itwár kí duá.

AI Qádir i Mutlaq Khudá, tú hí akelá gunahgár ádmíon ke belagám iráde aur khwáhishon kí tadbír kar saktá hai; apne logon ko yih bakhsh, ki jo kuchh tú ne farmáyá hai, we use cháhen, aur jo kuchh tú ne wada kiyá, us ke tálib rahen aisá ki dunyá kí rang ba rang aur tarah tarah kí tagírí bahálí men hamáre dil muqarrar wahán lage rahen, jahán sachchí khushián hásil hotí hain; hamáre Khudáwand Yesú Masíh ke wasíle se.—A'MÍN.

Maktúb Yaqúb, 1 báb, 17—22.
Injíl i Yúhanná, 16 báb, 5—16.

Ístar ke bad Páṇchweṇ Itwár kí duá.

AI Khudáwand, jis se sab achchhí chízeṇ átí haiṇ; ham ko, jo tere ájiz bande haiṇ, yih bakhsh, ki tere pák Ilhám se ham wuhí khiyál paidá kareṇ, jo nek howeṇ, aur terí rahmat kí hidáyat se unheṇ amal meṇ láweṇ; hamáre Khudáwand Yesú Masíh ke wasíle se.—Ámín.

Maktúb Yaqúb, 1 báb, 22 se ákhir tak.
Injíl i Yúhanná, 16 báb, 23 se ákhir tak.

Saúd yane Masíh ke Ásmán par jáne ke din kí duá.

AI Qádir i Mutlaq Khudá, ham terí minnat karte haiṇ, yih bakhsh, ki jis tarah ham iatiqád rakhte haiṇ, ki terá eklautá Betá hamárá Khudáwand Yesú Masíh ásmánoṇ par charh gayá hai, usí tarah ham bhí dil o ján se waháṇ charh jáweṇ, aur us ke sáth har dam raheṇ; jo tere aur Rúh-ul-Quds ke sáth ek Khudá abad tak jítá aur saltanat kartá hai.—Ámín.

Maktúb ke iwaz Aamál, 1 báb, 1—12.
Injíl i Marqus, 16 báb, 14 se ákhir tak.

Saúd ke bad ke Itwár kí duá.

AI Khudá, jalál ke Bádsháh, tú ne apne eklaute Bete Yesú Masíh ko barí fathmandí ke sáth apní ásmání bádsháhat meṇ buland kiyá; ham terí minnat karte haiṇ, hameṇ yatím na chhor, balki apná Rúh-ul-Quds hamáre pás bhej, ki wuh hamárí tasallí kare, aur hameṇ usí maqám par buland kar, jaháṇ hamárá Naját Denewálá Masíh áge gayá hai, jo tere aur Rúh-ul-Quds ke sáth ek Khudá abad tak jítá aur saltanat kartá hai.—Ámín.

Maktúb 1 Patras, 4 báb, 7—12.
Injíl i Yúhanná, 15 báb, 26 se ákhir tak, aur 16 báb, 1—5.

Rúh-ul-Quds ke utarne ke Itwár yạne Wiṭ-Sunḍay kí duạ́.

AI Ḳhudá, jis ne áj hí ke din apne ímándároṇ par apne Rúh-ul-Quds kí roshní bhejkar un ke diloṇ ko sikháyá; hameṇ yih bakhsh, ki ham usí Rúh se sab bátoṇ meṇ durust samajh rakheṇ, aur hamesha us kí pák tasallí se ḳhushí karte raheṇ; hamáre Bachánewále Yesú Masíh ke sawáb kí badaulat; jo tere aur usí Rúh-ul-Quds kí yagánagat meṇ ek Ḳhudá abad tak jítá aur saltanat kartá hai.—Ámín.

Maktúb ke iwaz Aạmál, 2 báb, 1—12.
Injíl i Yúhanná, 14 báb, 15 se áḳhir tak.

Wiṭ-Sunḍay ke bạd Pír ke din ko wuhí duạ́.

Maktúb ke iwaz Aạmál, 10 báb, 34 se áḳhir tak.
Injíl i Yúhanná, 3 báb, 16—22.

Wiṭ-Sunḍay ke bạd Mangal ke din ko wuhí duạ́.

Maktúb ke iwaz Aạmál, 8 báb, 14—18.
Injíl i Yúhanná, 10 báb, 1—11.

Taslís ke Itwár kí duạ́.

AI Qádir i Mutlaq aur hamesha ke Ḳhudá, jis ne apne bandoṇ par fazl kiyá, ki ham sachche ímán se azalí Taslís ke jalál ká iqrár, aur Janáb i Bárí kí qudrat se Tauhíd kí parastish karte haiṇ; ham terí minnat karte, ki hameṇ isí ímán par qáim rakh, aur sárí musíbatoṇ se hamesha hameṇ bachá, ki Tú Wáhid Ḳhudá abad tak jítá aur saltanat kartá hai.—Ámín.

Maktúb ke iwaz Mukáshafát, 4 báb, 1 se áḳhir tak.
Injíl i Yúhanná, 3 báb, 1—17.

Taslís ke bạd Pahle Itwár kí duạ́.

AI Ḳhudá, tú un sab kí jo tujh par bharosá rakhte haiṇ, qúwat hai; rahmat se hamárí duạ́eṇ qabúl kar, aur chuṇki ham apní fání tabíạt kí nátawání ke sabab tujh

bagair kuchh achchhe kám nahíṇ kar sakte, apne fazl se hamárí madad kar, ki ham tere hukm bajá láne meṇ, níyat aur fiạl se, tujhe khush áweṇ; hamáre Ḳhudáwand Yesụ Masíh ke wasíle se.—Ámín.

Maktúb 1 Yúhanná, 4 báb, 7 se áḳhir tak.
Injíl i Lúqá, 16 báb, 19 se áḳhir tak.

Taslís ke bạd Dúsre Itwár kí duạ.

AI Ḳhudáwand, jin ko tú apne ḳhauf aur muhabbat meṇ páltá hai, un kí madad aur hidáyat karní tú kabhí nahíṇ bhúltá; ham terí minnat karte haiṇ, ki tú apní husn i peshbíní kí panáh meṇ ham ko mahfúz rakh, aur aisá kar ki ham tere pák nám ká hamesha ḳhauf aur muhabbat rakheṇ; hamáre Ḳhudáwand Yesụ Masíh ke wasíle se.—Ámín.

Maktúb 1 Yúhanná, 3 báb, 13 se áḳhir tak.
Injíl i Lúqá, 14 báb, 16—25.

Taslís ke bạd Tísre Itwár kí duạ.

AI Ḳhudáwand, ham terí minnat karte haiṇ ki mihrbání se hamárí sun; aur yih baḳhsh, ki ham jinheṇ tú ne duạ máṇgne kí dilí árzú dí hai, terí baṛí madad se sáre ḳhatroṇ aur musíbatoṇ meṇ hifázat aur tasallí hásil kareṇ; hamáre Ḳhudáwand Yesụ Masíh ke wasíle se.—Ámín.

Maktúb 1 Patras, 5 báb, 5—12.
Injíl i Lúqá, 15 báb, 1—11.

Taslís ke bạd Chauthe Itwár kí duạ.

AI Ḳhudá, tú un sab ká jo tujh par bharosá rakhte haiṇ nigahbán hai, aur tujh bagair koí chíz mazbút nahíṇ, koí chíz pák nahíṇ; apní mihrbání ham par baṛhá, aur bahut ziyáda kar, ki terí hukúmat aur hidáyat ke sabab ham fání chízoṇ meṇ se is taur par guzar jáweṇ, ki áḳhir un

chízoṇ ko na khoweṇ, jo hamesha kí haiṇ ; Ai A'smání Báp, yih hamáre Khudáwand Yesụ́ Masíh kí ḳhátir baḳhsh.—A'mín.

Maktúb Rúmíoṇ ko, 8 báb, 18—24.
Injíl i Lúqá, 6 báb, 36—43.

Taslís ke bạd Páṇchweṇ Itwár kí duạ́.

AI Khudáwand, ham terí minnat karte haiṇ, yih baḳhsh ki terí hukúmat se is jahán ká bandobast salámatí ke sáth aisá durust ho, ki terí Kalísyá díndárí ke kamál chain meṇ terí bandagí ḳhushí se kiyá kare ; hamáre Khudáwand Yesụ́ Masíh ke wasíle se.—A'mín.

Maktúb 1 Patras, 3 báb, 8—16.
Injíl i Lúqá, 5 báb, 1—12.

Taslís ke bạd Chhaṭweṇ Itwár kí duạ́.

AI Khudá, tú ne un ke liye, jo tujh se muhabbat rakhte haiṇ, aisí achchhí chízeṇ taiyár kar rakhíṇ, jo ádmí kí samajh se báhar haiṇ ; hamáre diloṇ meṇ apní muhabbat is qadar ḍál, ki ham tujh ko sab chízoṇ se ziyáda cháhkar tere wạdoṇ ko jo hamárí sárí ḳhwáhishoṇ se baṛhkar haiṇ, hásil kareṇ ; hamáre Khudáwand Yesụ́ Masíh ke wasíle se.—A'mín.

Maktúb Rúmíoṇ ko, 6 báb, 3—12.
Injíl i Matí, 5 báb, 20—27.

Taslís ke bạd Sátweṇ Itwár kí duạ́.

AI sab qúwat aur qudrat ke Málik, jo sab achchhí chízoṇ ká banáne aur denewálá hai ; apne nám kí muhabbat hamáre diloṇ meṇ paiwand kar, ham meṇ sachchí díndárí baṛhá, sárí nekíoṇ kí hameṇ tarbíyat kar, aur apní baṛí rahmat se usí par hameṇ qáim rakh ; hamáre Khudáwand Yesụ́ Masíh ke wasíle se.—A'mín.

Maktúb Rúmíoṇ ko, 6 báb, 19 se áḳhir tak.
Injíl i Marqus, 8 báb, 1—10.

Taslís ke bạd Áṭhweṇ Itwár kí duạ́.

AI Khudá, terí bezawál peshbíní se ásmán aur zamín kí sab chízoṇ ká bandobast hotá hai; ham ạ́jizí se terí minnat karte haiṇ, ki sárí nuqsán pahuṇchánewálí chízeṇ ham se dúr kar, aur jo chízeṇ ki hamáre liye fáidamand haiṇ, hameṇ bakhsh; hamáre Khudáwand Yesụ́ Masíh ke wasíle se.—Ámín.

Maktúb Rúmíoṇ ko, 8 báb, 12—18.
Injíl i Matí, 7 báb, 15—22.

Taslís ke bạd Naweṇ Itwár kí duạ́.

AI Khudáwand, ham terí minnat karte haiṇ, hameṇ aisí ạql bakhsh, ki sadá un bátoṇ ko socheṇ, aur bajá láweṇ, jo durust haiṇ, táki ham jo tujh bagair koí achchhí bát nahíṇ kar sakte, terí madad se terí marzí ke muwáfiq zindagí guzár sakeṇ; hamáre Khudáwand Yesụ́ Masíh ke wasíle se.—Ámín.

Maktúb 1 Qurintíoṇ ko, 10 báb, 1—14.
Injíl i Lúqá, 16 báb, 1—10.

Taslís ke bạd Dasweṇ Itwár kí duạ́.

AI Khudáwand, terí rahmat ke kán tere ạ́jiz bandoṇ kí duạ́oṇ par khule raheṇ; aur jis meṇ we apní murádoṇ ko pahuṇcheṇ, aisá kar ki we un chízoṇ kí darkhwást kareṇ, jo tujhe pasand áweṇ; hamáre Khudáwand Yesụ́ Masíh ke wasíle se.—Ámín.

Maktúb 1 Qurintíoṇ ko, 12 báb, 1—12.
Injíl i Lúqá, 19 báb, 41 se ákhir tak.

Taslís ke bạd Gyárahweṇ Itwár kí duạ́.

AI Khudá, jo apní kamál qudrat, khusúsan rahm karne, aur tars kháne meṇ záhir kartá hai; rahmat se ham par aisá fazl kar, ki tere hukmoṇ kí ráh meṇ ḍauṛ kar tere

karam ke wạdoṇ ko pahuṇcheṇ, aur tere ásmání khazáne ke sharík ho jáweṇ; hamáre Khudáwand Yesụ́ Masíh ke wasíle se.—Ámín.

Maktúb 1 Qurintíoṇ ko, 15 báb, 1—12.
Injíl i Lúqá, 18 báb, 9—15.

Taslís ke bạd Bárahweṇ Itwár kí duạ́.

AI Qádir Mutlaq aur hamesha ke Khudá, jo hamáre duạ́ máṇgne kí nisbat sunne par hamesha ziyáda mustạid rahtá, aur hamárí árzú aur liyáqat kí banisbat ziyáda ham ko denewálá hai; apní rahmat kasrat se ham par názil kar, aur jin bátoṇ se hamáre dil ḍarte haiṇ, unheṇ muạ́f farmá, aur we achchhí chízeṇ hameṇ de, jin ke máṇgne ke ham láiq nahíṇ, magar tere Beṭe, hamáre Khudáwand Yesụ́ Masíh ke sawáb aur sifárish ke ba sabab.—Ámín.

Maktúb 2 Qurintíoṇ ko, 3 báb, 4—10.
Injíl i Marqus, 7 báb, 31 se ákhir tak.

Taslís ke bạd Terahweṇ Itwár kí duạ́.

AI Qádir i Mutlaq aur Rahím Khudá, terí hí ịnáyat se hotá hai, ki tere amánatdár log terí bandagí sachcháí se aur saráhe jáne ke taur par karte haiṇ; ham terí minnat karte, yih bakhsh, ki ham is zindagí meṇ terí bandagí aisí ímándárí se bajá láweṇ, ki ákhir ko tere ásmání wạdoṇ ke wafá se mahrúm na rah jáweṇ; hamáre Khudáwand Yesụ́ Masíh ke sawáb ke sabab.—Ámín.

Maktúb Galátíoṇ ko, 3 báb, 16—23.
Injíl i Lúqá, 10 báb, 23—29.

Taslís ke bạd Chaudahweṇ Itwár kí duạ́.

AI Qádir i Mutlaq aur hamesha ke Khudá, ímán, ummed aur muhabbat meṇ hamárí taraqqí kar; aur aisá kar, ki jis ká tú hukm kartá hai, us kí ham muhabbat

rakheṇ, táki jis ká tú wada farmátá hai, use ham hásil kareṇ; hamáre Ḳhudáwand Yesú Masíh ke wasíle se.—ÁMÍN.

Maktúb Galátíoṇ ko, 5 báb, 16—25.
Injíl i Lúqá, 17 báb, 11—20.

Taslís ke bad Pandrahweṇ Itwár kí duá.

AI Ḳhudáwand, ham terí minnat karte haiṇ, ki apní hamesha kí mihrbání se apní Kalísyá kí nigahbání kiyá kar, aur jab ki anhoná hai ki insán apní nátawání ke sabab tujh bagair girne se bach sake, hamárí madad karke hameṇ sab nuqsán karnewálí chízoṇ se sadá bachá rakh, aur un sab bátoṇ kí taraf, jo hamárí naját ke liye fáidamand haiṇ, hameṇ hidáyat farmá; hamáre Ḳhudáwand Yesú Masíh ke wasíle se.—ÁMÍN.

Maktúb Galátíoṇ ko, 6 báb, 11 se áḳhir tak.
Injíl i Matí, 6 báb, 24 se áḳhir tak.

Taslís ke bad Solahweṇ Itwár kí duá.

AI Ḳhudáwand, ham terí minnat karte haiṇ, ki apne hamesha ke taras se apní Kalísyá ko pák, aur us kí himáyat kar, aur is sabab se ki wuh terí madad bagair salámat nahíṇ rah saktí, apní madad aur ḳhúbí se hamesha us kí hifázat kar; hamáre Ḳhudáwand Yesú Masíh ke wasíle se.—ÁMÍN.

Maktúb Afsíoṇ ko, 3 báb, 13 se áḳhir tak.
Injíl i Lúqá, 17 báb, 11—20.

Taslís ke bad Satrahweṇ Itwár kí duá.

AI Ḳhudáwand, ham tujh se yih darḳhwást karte haiṇ, ki terá fazl hamesha hamáre áge píchhe rahe, aur sab achchhe kámoṇ par sadá ham ko mustaid rakhe; hamáre Ḳhudáwand Yesú Masíh ke wasíle se.—ÁMÍN.

Maktúb Afsíoṇ ko, 4 báb, 1—7.
Injíl i Lúqá, 14 báb, 1—12.

Taslís ke bạd Aṭhárahweṇ Itwár kí duạ́.

AI Ḳhudáwand, ham terí minnat karte haiṇ, ki tú apne logoṇ par aisá fazl kar, ki wẹ dunyá, jism, aur shaitán kí ázmáishoṇ ká sámhná kareṇ; aur pák dil aur níyat se tujh ektá Ḳhudá kí pairawí kareṇ; hamáre Ḳhudáwand Yesụ́ Masíh ke wasíle se.—Ámín.

Maktúb 1 Qurintíoṇ ko, 1 báb, 4—9.
Injíl i Matí, 22 báb, 34 se áḳhir tak.

Taslís ke bạd Unnísweṇ Itwár kí duạ́.

AI Ḳhudá, chuṇki ham tujh bagair tujhe ḳhush nahíṇ kar sakte; apní rahmat se yih ịnáyat kar, ki terá Rúh-ul-Quds sab bátoṇ meṇ hamáre dil kí hidáyat aur hukúmat kare; hamạ́re Ḳhudáwand Yesụ́ Masíh ke wasíle se.—Ámín.

Maktúb Afsíoṇ ko, 4 báb, 17 se áḳhir tak.
Injíl i Matí, 9 báb, 1—9.

Taslís ke bạd Bísweṇ Itwár kí duạ́.

AI Qádir i Mutlaq aur nihạ́yat Rahím Ḳhudá, ham terí minnat karte haiṇ, ki apne kamál karam se un sab chízoṇ se, jo hamárí burái ká bạis howeṇ, hameṇ mahfúz rakh, táki ham jism o ján se taiyár hokar un bátoṇ ko, jin ká karná tú ham se cháhtá hai, ḳhushí se púrí kareṇ; hamạ́re Ḳhudáwand Yesụ́ Masíh ke wasíle se.—Ámín.

Maktúb Afsíoṇ ko, 5 báb, 15—22.
Injíl i Matí, 22 báb, 1—15.

Taslís ke bạd Ekísweṇ Itwár kí duạ́.

AI Rahím Ḳhudáwand, ham terí minnat karte haiṇ, apne ímándár logoṇ ko muạ́fí aur salámatí baḳhsh, ki we apne tamám gunáhoṇ se pák ho jáweṇ, aur ḳhátirjamạí se terí bandagí kareṇ; hamáre Ḳhudáwand Yesụ́ Masíh ke wasíle se.—Ámín.

Maktúb Afsíoṇ ko, 6 báb, 10—21.
Injíl i Yúhanná, 4 báb, 46 se áḳhir tak.

Taslís ke bạd Báísweṇ Itwár kí duạ́.

AI Ḳhudáwand, ham terí minnat karte haiṇ, apne ḳhánwáde Kalísyá ko sadá díndárí par mazbút rakh, ki terí himáyat meṇ wuh sab musíbatoṇ se ḳhalás rahe, aur sargarm hokar nek aạmál se terí bandagí meṇ lagí rahe, táki tere nám ká jalál howe; hamáre Ḳhudáwand Yesụ́ Masíh ke wasíle se.—Ámín.

Maktúb Filippíoṇ ko, 1 báb, 3—12.
Injíl i Matí, 18 báb, 21 se áḳhir tak.

Taslís ke bạd Teísweṇ Itwár kí duạ́.

AI Ḳhudá, hamárí panáh aur qúwat, tú sab díndárí ká bání hai; ham terí minnat karte haiṇ, ki tú apní Kalísyá kí dilí duạ́oṇ ke sunne par mustaịd rah, aur yih baḳhsh ki jo chízeṇ ham ímán se máṇgte haiṇ, haqíqat meṇ páweṇ; hamáre Ḳhudáwand Yesụ́ Masíh ke wasíle se.—Ámín.

Maktúb Filippíoṇ ko, 3 báb, 17 se áḳhir tak.
Injíl i Matí, 22 báb, 15—23.

Taslís ke bạd Chaubísweṇ Itwár kí duạ́.

AI Ḳhudáwand, ham terí minnat karte haiṇ, apne logoṇ ko un ke gunáhoṇ se ḳhalás kar, ki tere kamál karam se ham sab un gunáhoṇ ke band se, jo ham ne apní kamzorí ke báịs kiye haiṇ, chhúṭ jáweṇ; Ai ásmání Báp, yih hamáre Mubárak Ḳhudáwand aur Naját Denewále Yesụ́ Masíh kí ḳhátir se baḳhsh.—Ámín.

Maktúb Qulussíoṇ ko, 1 báb, 3—13.
Injíl i Matí, 9 báb, 18—27.

Taslís ke bạd Pachchísweṇ Itwár kí duạ́.

AI Ḳhudáwand, ham terí minnat karte haiṇ, ki apne ímándároṇ ke diloṇ ko ubhár, ki we nek kámoṇ ke

bahut se phal lákar tujh se bahut sá ajar páweṇ; hamáre Ḳhudáwand Yesụ Masíh ke wasíle se.—ÁMÍN.

Maktúb ke ịwaz Yaramiyáh, 23 báb, 5—9.
Injíl i Yúhanná, 6 báb, 5—15.

Agar Ámad ke Itwár se pahle aur Itwár hoṉ, to un Itwároṉ kí, jo Apifaní ke bạd chhúṭ gaí thí, muqarrarí Duạ́, Maktúb aur Injíl jitne darkár hoṉ, paṛhne meṉ áweṉ. Aur agar Ámad ke pahle Taslís ke Itwár pachchís se thoṛe ṭhahareṉ, to báqí chhoṛ diye jáweṉ; magar yih farz hai, ki yih pichhlí Duạ́, Maktúb aur Injíl us Itwár ko, jo Ámad se peshtar hai, bilánága paṛhí jáwe.

Muqaddas Andaryás ke din kí duạ́.

AI Qádir i Mutlaq Ḳhudá, tú ne apne muqaddas Rasúl Andaryás par aisá fazl kiyá, ki us ne tere Beṭe Yesụ Masíh ke buláne ko jhaṭ mán liyá, aur fauran us ká pairau huá; ham sab ko, jo tere pák kalám se buláe gae haiṇ, yih baḳhsh ki filfaur apne taíṇ tere háth saunp kar tábịdárí se tere pák hukmoṇ ko púrá kareṇ; usí Yesụ Masíh hamáre Ḳhudáwand ke wasíle se.—ÁMÍN.

Maktúb Rúmíoṇ ko, 10 báb, 9 se áḳhir tak.
Injíl i Matí, 4 báb, 18—23.

Muqaddas Thúmá Rasúl ke din kí duạ́.

AI Qádir i Mutlaq aur hamesha ke zinda Ḳhudá, jis ne dín ke ziyáda sabút karne ke wáste apne muqaddas Rasúl Thúmá ko apne Beṭe ke jí uṭhne kị bábat shak meṇ paṛne diyá; ham ko yih baḳhsh, ki tere Beṭe Yesụ Masíh par aisá púrá bekhaṭke ímán rakheṇ, ki hamárá ímán tere huzúr kabhú malámat ke qábil na ho. Ai Ḳhudáwand, usí Yesụ Masíh ke sabab hamárí sun, jise tere aur Rúh-ul-Quds ke sáth ab aur hamesha ko kamál ịzzat aur jalál howe.—ÁMÍN.

Maktúb Afsíoṇ ko, 2 báb, 19 se áḳhir tak.
Injíl i Yúhanná, 20 báb, 24 se áḳhir tak.

Muqaddas Pulús ke rujú hone ke din kí duá.

AI Khudá, tú ne apne mubárak Rasúl muqaddas Pulús kí manádí se Injíl kí roshní tamám dunyá meṇ chamkáí; ham terí minnat karte haiṇ, yih bakhsh ki ham us ke ajíb rujú láne ká hál yád rakhkar us ke sabab us kí pák talím par amal karne se tujh par apní shukrguzárí záhir kareṇ; hamáre Khudáwand Yesú Masíh ke wasíle se.—Ámín.

Maktúb ke iwaz Aamál, 9 báb, 1—23.
Injíl i Matí, 19 báb, 27 se ákhir tak.

Haikal meṇ Masíh ke házir kiye jáne ke din kí duá.

AI Qádir i Mutlaq aur hamesha ke Khudá, ham farotaní se terí Janáb meṇ arz karte haiṇ, ki jis tarah terá eklautá Betá haikal ke darmiyán áj ke din hamáre jism kí máhiyat ke sáth házir kiyá gayá, isí tarah ham dil kí pákí aur safáí ke sáth tere huzúr kiye jáweṇ; usí tere Bete Yesú Masíh hamáre Khudáwand ke wasíle se.—Ámín.

Maktúb ke iwaz Malákí, 3 báb, 1—6.
Injíl i Lúqá, 2 báb, 22—41.

Muqaddas Matthiyás ke din kí duá.

AI Qádir i Mutlaq Khudá, tú ne be-ímán Yahúdáh kí jagah apne ímándár bande Matthiyás ko ikhtiyár kiyá, ki wuh bárah Rasúloṇ ke shumár meṇ dákhil howe; yih bakhsh ki terí Kalísyá jhúthe Rasúloṇ se sadá bachkar ímándár aur sachche chaupánoṇ kí riáyat aur hidáyat meṇ rahe; hamáre Khudáwand Yesú Masíh ke wasíle se.—Ámín.

Maktúb ke iwaz Aamál, 1 báb, 15 se ákhir tak.
Injíl i Matí, 11 báb, 25 se ákhir tak.

Mubárak Kuṇwárí Maryam ke hámila hone kí khabar páne ke din kí duá.

AI Khudáwand, ham terí minnat karte haiṇ, ki hamáre diloṇ meṇ apná fazl dál, ki jis tarah ham ne ek

firishte ke paigám se tere Beṭe Yesú Masíh ke mujassam hone ká hál maʻlúm kiyá hai, isí tarah us ke salíb páne aur dukh uṭháne ke sabab ham us ke jí uṭhne ke jalál ko pahuncheṇ; usí Yesú Masíh hamáre Khudáwand ke wasíle se.—Ámín.

Maktúb ke iwaz Yasaiyáh, 7 báb, 10—16.
Injíl i Lúqá, 1 báb, 26—39.

Muqaddas Marqus ke din kí duá.

AI Qádir i Mutlaq Khudá, tú ne apne muqaddas Injílí Marqus kí ásmání taʻlím se apní pák Kalísyá ko tarbiyat kí; ham par fazl kar, ki ham laṛkoṇ kí tarah jhúṭhí taʻlím ke har jhoṇk se uṛá na diye jáweṇ, balki terí pák Injíl kí sachchái par sábit qadam ho jáweṇ; yih hamáre Khudáwand Yesú Masíh ke wasíle se howe.—Ámín.

Maktúb Afsíoṇ ko, 4 báb, 7—17.
Injíl i Yúhanná, 15 báb, 1—12.

Muqaddas Failbús aur Muqaddas Yaqúb ke din kí duá.

AI Qádir i Mutlaq Khudá, jise haqíqat meṇ pahchánná hamesha kí zindagí hai; hameṇ yih bakhsh, ki tere Beṭe Yesú Masíh ko ráh, aur haqq, aur zindagí samajhne meṇ hamárí pahchán kotái na kare; táki tere muqaddas Rasúl Failbús aur Yaqúb kí chál ikhtiyár karke sábit qadamí se us ráh par, jo hamesha kí zindagí ko pahuncháti hai, chalte raheṇ; usí tere Beṭe hamáre Khudáwand Yesú Masíh ke wasíle se.—Ámín.

Maktúb Yaqúb, 1 báb, 1—13.
Injíl i Yúhanná, 14 báb, 1—15.

Muqaddas Rasúl Barnábás ke din kí duá.

AI Qádir i Mutlaq Khudáwand Khudá, tú ne apne Rasúl muqaddas Barnábás ko Rúh-ul-Quds ke inʻám i kháss inʻáyat kiye; ham terí minnat karte haiṇ, tú apní gúnágún niʻamatoṇ se hameṇ mahrúm na rakh, aur na apne

fazl se jis ke sabab ham unhen terí izzat aur jalál ke liye hamesha kharch men layá karen; hamáre Khudáwand Yesú Masíh ke wasíle se.—Ámín.

Maktúb ke iwaz Aamál, 11 báb, 22 se ákhir tak.
Injíl i Yúhanná, 15 báb, 12—17.

Muqaddas Yúhanná Baptist ke din kí duá.

AI Qádir i Mutlaq Khudá, terí hí tadbír se terá banda Yúhanná Baptismá denewálá karámat ke taur par paidá huá, aur tauba kí manádí se tere Bete hamáre Naját Bakhshnewále kí ráh durust karne ko bhejá gayá; yih kar ki ham us kí talím aur pák chalan ke aise pairau howen, ki us kí nasíhat ke muwáfiq sachchí tauba karen, aur us kí mánind hamesha sach bolá karen, aur dilerí ke sáth gunáh ko mana karen, aur sabr karke haqq ke wáste dukh sahen; hamáre Khudáwand Yesú Masíh ke wasíle se.—Ámín.

Maktúb ke iwaz Yasaiyáh, 40 báb, 1—12.
Injíl i Lúqá, 1 báb, 57 se ákhir tak.

Muqaddas Patras ke din kí duá.

AI Qádir i Mutlaq Khudá, ki tú ne apne Bete Yesú Masíh ke wasíle se apne muqaddas Rasúl Patras ko bahut sí achchhí niamaten bakhshín, aur us ko takíd se farmáyá ki terá galla charáwe; ham terí minnat karte hain, aisá kar, ki sab Usqúf aur Gallaban koshish karke terá pák Kalám sunáyá karen, aur log farmánbardárí ke sáth use mán len; taki we hamesha ke jalál ká táj páwen; hamáre Khudáwand Yesú Masíh ke wasíle se.—Ámín.

Maktúb ke iwaz Aamál, 12 báb, 1—12.
Injíl i Matí, 16 báb, 13—20.

Muqaddas Rasúl Yaqúb ke din kí duá.

AI Rahím Khudá, yih bakhsh ki jis tarah terá muqaddas Rasúl Yaqúb apna báp aur sab kuchh chhor chhár tere Bete Yesú Masíh kí dawat ko jhat mánkar us ko píchhe ho liyá; usí tarah ham bhí tamám dunyáwí aur

jismání ḳhwáhishoṇ ko chhoṛ kar hamesha tere pák hukm bajá láne par mustaịd raheṇ; hamáre Ḳhudáwand Yesụ Masíh ke wasíle se.—Ámín.

Maktúb ke ịwaz Aạmál, 11 báb, 27 se aur 12 báb, 1—4.
Injíl i Matí, 20 báb, 20—29.

Muqaddas Rasúl Bartúlamá ke din kí duạ.

Ai Qádir i Mutlaq aur hamesha ke Ḳhudá, tú ne apne Rasúl Bartúlamá par fazl kiyá ki tere Kalám par dil se ímán láyá aur us kí manádí kí; ham terí minnat karte haiṇ, apní Kalísyá ko yih taufíq baḳhsh, ki us Kalám se jis par wuh ímán láyá, muhabbat rakhe, aur us kí manádí kare, aur use mán bhí le; hamáre Ḳhudáwand Yesụ Masíh ke wasíle se.—Ámín.

Maktúb ke ịwaz Aạmál, 5 báb, 12—17.
Injíl i Lúqá, 22 báb, 24—31.

Muqaddas Rasúl Matí ke din kí duạ.

Ai Qádir i Mutlaq Ḳhudá, tú ne apne mubárak Beṭe kí mạrifat Matí ko mahsúl kí chaukí par se bulákar Rasúl aur Injílí muqarrar kiyá; ham par fazl kar, ki sab tarah ke lálach aur daulat kí bejá muhabbat chhoṛ kar usí tere Beṭe Yesụ Masíh kí pairawí kareṇ; jo tere aur Rúh-ul-Quds ke sáth ek Ḳhudá abad tak jítá aur saltanat kartá hai.—Ámín.

Maktúb 2 Qurintíoṇ ko, 4 báb, 1—7.
Injíl i Matí, 9 báb, 9—14.

Muqaddas Mikáel aur sab Firishtoṇ ke din kí duạ.

Ai hamesha ke Ḳhudá, tú ne ạjíb tarah se Firishtoṇ aur ádmíoṇ kí ḳhidmateṇ ṭhaharáíṇ aur muqarrar kíṇ; karam karke yih baḳhsh, ki jis tarah tere muqaddas Firishte ásmán par hamesha terí ḳhidmat bajá láte haiṇ usí tarah tere ṭhahará dene se zamín par we hamárí madad

aur himáyat kareṇ; yih hamáre Ḳhudáwand Yesụ́ Masíh ke sabab se howe.—Ámín.

Maktúb ke iwaz Mukáshafát, 12 báb, 7—13.
Injíl i Matí, 18 báb, 1—11.

Muqaddas Lúqá Injílí ke din kí duạ́.

AI Qádir i Mutlaq Ḳhudá, tú ne Lúqá Tabíb ko, jis kí tạríf Injíl meṇ hai, buláyá, ki Injílí aur Rúh ká Tabíb howe; terí marzí ho, ki us kí tạlím kí shifá baḳhshnewálí dawáoṇ se hamárí rúhoṇ kí sárí bímáríáṇ dafạ ho jáweṇ; hamáre Ḳhudáwand Yesụ́ Masíh ke sawáb ke sabab.—Ámín.

Maktúb 2 Timtáús ko, 4 báb, 5—16.
Injíl i Lúqá, 10 báb, 1—8.

Muqaddas Shamạún aur Muqaddas Yahúdáh Rasúloṇ ke din kí duạ́.

AI Qádir i Mutlaq Ḳhudá, tú ne Rasúloṇ aur Nabíoṇ kí ḍálí huí bunyád par apní Kalísyá ko banáyá, jis ke kone ká patthar Yesụ́ Masíh ḳhud hai; hameṇ yih baḳhsh, ki un kí tạlím se rúh kí ektái meṇ ham aise mile raheṇ, ki muqaddas haikal bankar tere pasandída howeṇ; hamáre Ḳhudáwand Yesụ́ Masíh ke wasíle se.—Ámín.

Maktúb Yahúdáh, 1—9.
Injíl i Yúhanná, 15 báb, 17 se áḳhir tak.

Sab Muqaddasoṇ ke din kí duạ́.

AI Qádir i Mutlaq Ḳhudá, tú ne apne chune huoṇ ko apne Beṭe hamáre Ḳhudáwand Masíh ke rúhání badan kí rifáqat aur suhbat meṇ juṭákar milá liyá hai; ham par fazl kar, ki tere mubárak muqaddasoṇ kí tamám nekí aur díndárí kí chál kí aisí pairawí kareṇ, ki us ḳhushí ko jo bayán se báhar hai pahuṇcheṇ, jo tú ne un ke wáste taiyár kí, jo tujh se beriyá muhabbat rakhte haiṇ; hamáre Ḳhudáwand Yesụ́ Masíh ke wasíle se.—Ámín.

Maktúb ke iwaz Mukáshafát, 7 báb, 2—13.
Injíl i Matí, 5 báb, 1—13.

ẠSHÁ I RABBÁNÍ

YẠNE

PÁK RIFÁQAT KÍ TARTÍB.

Qasís Khudáwand kí Namáz paṛhe aur log ghuṭne ṭeken.

AI hamáre Báp, jo ásmán par hai, tere nám kí taqdís ho. Terí bádsháhat áwe. Terí marzí jaisí ásmán par hai, zamín par bhí howe. Hamáre roz kí roṭí áj hameṇ de. Aur jis tarah ki ham apne taqsírwároṇ ko muáf karte haiṇ, tú hamárí taqsíreṇ muáf kar. Aur hameṇ imtihán meṇ na ḍál, balki buráí se bachá.—Ámín.

Duá.

AI Qádir i Mutlaq Khudá, tere áge sab ke dil ká hál khulá hai, tujhe sab kí murád malúm, aur tujh se koí bhed chhipá nahíṇ; apne Rúh-ul-Quds ke ilhám se hamáre dil ke khiyáloṇ ko pák kar, ki ham tujh se kamál muhabbat rakheṇ, aur tere pák nám ke láiq taríf kareṇ; hamáre Khudáwand Yesú Masíh ke wasíle se.—Ámín.

Tab Qasís das hukm sunáwe, aur jamáat ghuṭne ṭeke rahe.

Qasís.—Khudá ne yih báteṇ farmáíṇ; ki maiṇ Khudáwand terá Khudá húṇ: Tú mere sámhne kisí dúsre ko Khudá na jánná.

Log.—Ai Khudáwand, ham par rahm kar, aur is hukm ke bajá láne par hamáre diloṇ ko máil kar.

Qasís.—Tú apne liye koí taráshí huí múrat, aur kisí chíz kí súrat jo úpar ásmán par, yá níche zamín par, yá pání men, jo zamín ke tale hai, na banáná. Tú un ke sámhne jhuk na jáná, na un kí bandagí karná; kyunki main Khudáwand terá Khudá gaiyúr Khudá hun, aur báp dadon kí badíon kí sazá un ke larkon ko, jo mujh se kína rakhte hain, tísrí chauthí pusht tak detá hun, aur un men se hazáron par, jo mujh se muhabbat rakhte aur mere hukmon ko bajá láte hain, rahm kartá hun.

Log.—Ai Khudáwand, ham par rahm kar, aur is hukm ke bajá láne par hamáre dilon ko máil kar.

Qasís.—Khudáwand apne Khudá ká nám tú bejá na lená; kyunki Khudáwand us ko begunáh na thaharáegá, jo us ká nám bejá letá hai.

Log.—Ai Khudáwand, ham par rahm kar, aur is hukm ke bajá láne par hamáre dilon ko máil kar.

Qasís.—Tú sabt ke din ko muqaddas jánkar yád rakhná. Chha din tú mihnat aur apná sab károbár karná; lekin sátwán din Khudáwand tere Khudá ká sabt hai. Us men kuchh kám na karná, na tú, na terá betá, na terí betí, na terá khádim, na terí khádima, na tere chárpáe, aur na begána, jo tere darwáze ke andar hai. Kyunki chha din men Khudáwand ne ásmán aur zamín aur daryá, aur jo kuchh un men hai, banáyá, aur sátwen dín farágat kí: is wáste Khudáwand ne sátwen din ko mubárak kiyá, aur use muqaddas thaharáyá.

Log.—Ai Khudáwand, ham par rahm kar, aur is hukm ke bajá láne par hamáre dilon ko máil kar.

Qasís.—Tú apní má, aur apne báp kí izzat karná, táki terí umr zamín par, jo Khudáwand tere Khudá ne tujhe dí hai, daráz howe.

Log.—Ai Khudáwand, ham par rahm kar, aur is hukm ke bajá láne par hamáre dilon ko máil kar.

Qasís.—Tú khún na karná.

Log.—Ai Khudáwand, ham par rahm kar, aur is hukm ke bajá láne par hamáre dilon ko máil kar.

Qasís.—Tú ziná na karná.

Log.—Ai Khudáwand, ham par rahm kar, aur is hukm ke bajá láne par hamáre dilon ko máil kar.

Qasís.—Tú chorí na karná.

Log.—Ai Khudáwand, ham par rahm kar, aur is hukm ke bajá láne par hamáre dilon ko máil kar.

Qasís.—Tú apne hamsáya par jhúṭhí gawáhí na dená.

Log.—Ai Khudáwand, ham par rahm kar, aur is hukm ke bajá láne par hamáre dilon ko máil kar.

Qasís.—Tú apne hamsáya ke ghar ká lálach na karná, tú apne hamsáya kí jorú ká lálach na karná, na us ke khádim, na us kí khádima, na us ke bail, na us ke gadhe, na aur kisí chíz ká jo us kí hai.

Log.—Ai Khudáwand, ham terí minnat karte hain, ham par rahm farmá, aur apne in sab hukmon ko hamáre dilon par naqsh kar.

Tab Qasís khaṛá rahkar in donon men se ek duá Malika aur Qaisara i Hind ke wáste yih kahkar paṛhe.

HAM DUÁ MÁNGEN.

AI Qádír i Mutlaq Khudá, jis kí bádsháhat hamesha kí, aur qudrat behadd hai; tamám Kalísyá par rahm kar; aur apní chuní huí bandí Victoriá hamárí Malika aur Qaisara i Hind Hákim ke dil ko aisí hidáyat farmá, ki wuh apne taín terí bandí jánkar sab báton se ziyáda terí izzat aur jalál kí tálib ho; aur ham aur us kí tamám raiyat, yih achchhí tarah samajhkar ki us ne kis kí taraf se ikhtiyár páyá, tujh men aur tere wáste tere mubárak

Kalám aur hukm ke muwáfiq wafádárí se us kí khidmat aur izzat karen, aur farotaní se tábidárí bajá láwen; hamáre Khudáwand Yesú Masíh ke wasíle se, jo tere aur Rúh-ul-Quds ke sáth sadá ek Khudá abad tak zinda aur saltanat kartá hai.—A'mín.

YÁ YIH.

AI Qádir i Mutlaq aur hamesha ke Khudá, ham tere pák Kalám se síkhte hain, ki bádsháhon ke dil tere hukm aur ikhtiyár men hain, aur tú apní hikmat i Iláhí ke muwáfiq jo bhalá jántá, us kí taraf unko targíb dilátá, aur mutwajjih kartá hai; ham farotaní se terí minnat karte hain, ki tú apní bandí hamárí Malika aur Qaisara i Hind Hákim Victoriá ke dil ko aisá shauq dilá, aur hidáyat farmá, ki wuh apne tamám khiyál aur kalám aur kám men sadá terí izzat aur jalál kí tálib rahe, aur is kí fikr kiyá kare, ki tere log jo us ke supurd hain, iqbálmandí, salámatí, aur díndári ke sáth rahen; Ai Rahím Báp apne azíz Bete hamáre Khudáwand Yesú Masíh ke wasíle yih ináyat kar.—A'mín.

Tab us roz kí duá parhí jáwe, aur us ke bad Qasís Maktúb aur Injíl parhe, aur jab Injíl ho chuke tab aqída jo níche likhá hai parhá yá gáyá jáwe, aur jamáat kharí rahe.

MAIN ek Khudá par jo Qádir i Mutlaq Báp, ásmán o zamín aur sab dídaní aur nádídaní chízon ká Banánewálá hai, iatiqád rakhtá hun.

Aur ek Khudáwand Yesú Masíh par, jo Khudá ká ek hí mutawallid Betá hai, sab álamon ke peshtar apne Báp se mutawallid huá, Khudá se Khudá, Núr se Núr, Sachche Khudá se Sachchá Khudá, masnúa nahín, balki maulúd, us kí aur Báp kí ek hí máhiyat hai; us se sárí chízen paidá huín; wuh hamáre wáste jo ádmí hain, aur hamárí naját ke liye ásmán se utar áyá, aur Rúh-ul-Quds ke wasíle Kunwárí Maryam se mujassam huá, aur ádmí baná, aur Pantús Pilátús kí hukúmat men hamáre liye maslúb bhí huá, márá gayá, aur dafan huá, aur tísre din Kitáb ke ba-

mújib jí uṭhá, aur ásmán par chaṛh gayá, aur Báp ke dahne háth baiṭhá hai, aur jalál ke sáth zindoṇ aur murdoṇ ká insáf karne ko áwegá; us kí bádsháhat ká ákhir na hogá. Aur maiṇ Rúh-ul-Quds par jo Khudáwand aur zindagání ká Bakhshnewálá hai iạtiqád rakhtá huṇ, jo Báp aur Beṭe se nikaltá hai, jis kí Báp aur Beṭe ke sáth, parastish aur tạzím hotí hai, jo Nabíoṇ kí zubání bolá. Aur maiṇ ek Jámạ Rasúlí Kalísyá par iạtiqád rakhtá huṇ. Gunáhoṇ kí muáfí ke liye maiṇ ek baptismá ká muqirr huṇ, aur murdoṇ ke jí uṭhne aur ánewále jahán meṇ zindagání ká muntazir huṇ.—ÁMÍN.

Qasís nazr ká dastúr shurụ́ kare, aur in áyatoṇ meṇ se ek yá kaí ek paṛhe.

Tumhárí roshní ádmíoṇ ke sámhne aisí chamke, ki we tumháre achchhe kámoṇ ko dekheṇ, aur tumháre Báp kí jo ásmán par hai sitáish kareṇ.—*Matí* 5: 16.

Mál apne wáste zamín par jamạ na karo, jaháṇ kíṛá aur morchá kharáb karte haiṇ, aur jaháṇ chor seṇdh deke churáte haiṇ: balki mál apne liye ásmán par jamạ karo, jaháṇ na kíṛá na morchá kharáb karte, aur na chor seṇdh deke churáte haiṇ.—*Matí* 6: 19 aur 20.

Jo kuchh tum cháhte ho, ki log tumháre sáth kareṇ, waisá tum bhí un ke sáth karo, ki Tauret aur Nabíoṇ ká khulása yihí hai.—*Matí* 7: 12.

Na har ek, jo mujhe Khudáwand, Khudáwand kahtá hai, ásmán kí bádsháhat meṇ dákhil hogá, magar wuhí, jo mere ásmání Báp kí marzí par chaltá hai.—*Matí* 7: 21.

Zakí ne khaṛe hokar Khudáwand se kahá, ki Ai Khudáwand dekh, maiṇ apná ádhá mál garíboṇ ko detá huṇ, aur agar kisí ká maiṇ ne kuchh dagábází se liyá hai, us ká chauguná badlá detá huṇ.—*Lúqá* 19: 8.

Kaun apná kharch karke sipáhgarí kartá hai? Kaun aṇgúr ká bág lagátá hai, ki us ká phal nahíṇ khátá? Yá kaun galla charátá hai, jo us galla ká kuchh dúdh nahíṇ pítá?—1 *Qurintíoṇ* 9: 7.

Agar ham ne tumháre liye rúhání chízeṇ boí haiṇ, to kyá yih baṛí bát hai, ki ham tumhárí jismání chízeṇ káṭeṇ?—1 *Qurintíoṇ* 9: 11.

Kyá tum nahín jánte ki jo haikal ká károbár karte so haikal meṇ se kháte haiṇ; aur jo qurbángáh meṇ házir huá karte so qurbání se hissa lete haiṇ? Yuṇ hí Ḳhudáwand ne bhí farmáyá hai, ki jo Injíl ke sunánewále haiṇ, Injíl se asbáb i zindagí páweṇ.—1 *Qurintíoṇ* 9: 13 aur 14.

Jo thoṛá botá hai, thoṛá káṭegá; aur jo bahut botá hai, bahut káṭegá. Har ek jis tarah apne dil meṇ ṭhahrátá hai, dewe; náḳhushí se nahíṇ, na láchárí se; kyuṇki Ḳhudá usí ko pyár kartá hai, jo ḳhushí se detá hai.—2 *Qurintíoṇ* 9: 6 aur 7.

Jo koí kisí se Kalám síkhe to sikhlánewále ko sárí niạmatoṇ meṇ sharík kare. Tum dagá na kháo; Ḳhudá ṭhaṭṭhoṇ meṇ nahíṇ uṛáyá játá; ki ádmí jo kuchh botá hai, so hí káṭegá.—*Galátíon* 6: 6 aur 7.

Jab tak ham ko fursat mile, sab se nekí kareṇ, ḳhásskar un se jo ímán ke ghar ke haiṇ.—*Galátíoṇ* 6: 10.

Qanáạt ke sáth díndárí meṇ baṛá nafạ hai, kyuṇki dunyá meṇ ham kuchh láe nahíṇ, aur kuchh le já bhí nahíṇ sakte.—1 *Timtáús* 6: 6 aur 7.

Is jahán ke daulatmandoṇ ko hukm kar, ki we saḳháwat par mustạid aur báṇṭne par ḳhush raheṇ, aur áyanda ko apní ek bhalí bunyád paidá kar rakheṇ, táki hamesha kí zindagí ko pahuṇcheṇ —1 *Timtáús* 6: 17—19.

Ḳhudá be-insáf nahíṇ, ki wuh tumháre kám aur us muhabbat kí mihnat ko bhúl jáwe, jo tum ne us ke nám par kar dikhláí, ki muqaddasoṇ kí ḳhidmat kí, aur karte ho.—*Ibráníoṇ* 6: 10.

Bhaláí aur saḳháwat karní na bhúlo; isliye ki Ḳhudá aisí qurbáníoṇ se ḳhush hotá hai.—*Ibráníoṇ* 13: 16.

Jis kisí pás dunyá ká mál ho aur wuh apne bháí ko muhtáj dekhe aur apne taíṇ rahm se báz rakhe to Ḳhudá kí muhabbat us meṇ kyuṇkar bastí hai?—1 *Yúhanná* 3: 17.

Apne mál meṇ se ḳhairát kar, aur kabhí apná muṇh kisí kaṇgál kí taraf se na moṛ, tab Ḳhudáwand terí taraf se muṇh na moṛegá.—*Tobit* 4: 7.

Maqdúr bhar rahm kar. Agar tere pás bahut ho to bahutáyat se de: agar tere pás thoṛá ho to koshish karke ḳhushí

ke sáth us thoṛe meṉ se de: ki is tarah tú zarúrat ke din ke liye ajr-i-nek jamạ kar rakhegá.—*Tobit* 4: 8 aur 9.

Wuh jo miskínoṉ par rahm kartá hai, Ḳhudáwand ko udhár detá hai; aur jo kuchh us ne diyá hogá, wuh us se phir páwegá.—*Amsál* 19: 17.

Mubárak hai wuh jo bímár aur miskínoṉ kí khabar letá: Ḳhudáwand bipat ke waqt use riháí degá.—*Zabúr* 41: 1.

IS KE BAD QASI'S YIH KAHE.

Ham Masíh kí tamám Kalísyá ke wáste jo is rú i zamín par laṛáí meṉ hai duạ máṉgeṉ.

AI Qádir i Mutlaq aur abadí zinda Ḳhudá, tú ne apne muqaddas Rasúl kí mạrifat hameṉ tạlím kí ki sab ádmíoṉ ke liye duạeṉ, aur minnateṉ, aur shukrguzáríáṉ kareṉ; Ham ạjizí se terí minnat karte haiṉ ki tú kamál mihrbání karke (* hamárí khairát aur sadqe qabúl kar aur) hamárí yih duạeṉ jo ham terí Janáb i Álá ke huzúr meṉ máṉgte haiṉ maqbúl farmá; ham terí minnat karte haiṉ, ki apní Kalísyá i Jámạ meṉ sachchái aur yagánagat aur muwáfiqat kí rúh sadá ḍálá kar, aur yih baḳhsh ki sab jo tere pák nám ká iqrár karte haiṉ, tere pák kalám kí sachchái kí bábat ek sí samajh rakheṉ, aur milansárí aur díní muhabbat ke sáth apne waqt káṭeṉ. Aur ham terí minnat karte haiṉ, ki tú sab Masíhí Bádsháhoṉ aur Salátínoṉ aur Hákimoṉ ko bachá, aur mahfúz rakh; ḳhusúsan apní bandí hamárí Malika aur Qaisara i Hind Victoriá ko, táki us kí hukúmat meṉ díndárí aur salámatí ke sáth hamárá bandobast ho; aur us ke tamám saláhkároṉ aur un sab ko, jo us kí taraf se iḳhtiyár rakhte haiṉ, yih baḳhsh ki we rástí ke sáth betarafdárí se sharárat aur badí kí sazá aur tere dín i haqq aur nekí kí páedárí ke liye ạdálat kareṉ. Ai Ásmání Báp, sab Usqúfoṉ aur dín ke ḳhádimoṉ par fazl kar, ki we apní chál aur tạlím se terá sachchá aur zindagíámez Kalám záhir kareṉ, aur terí pák Sákramiṉṭoṉ ko durustí aur láiq taur par adá kareṉ: Aur apne sab logoṉ

* Agar ḳhairát aur sadqe na hoṉ to alfáz ḳhairát aur sadqe ke chhoṛ diye jáweṉ.

par apná ásmání fazl farmá, kháss kar is jamáat par jo yahán házir hai, táki we dil kí garíbí aur sháista adab se terá muqaddas Kalám sunen aur qabúl karen, aur pákízagí o rástbází ke sáth umr bhar terí bandagí dil se bajá láwen. Aur Ai Khudáwand ham kamál ajizí se terí minnat karte hain, ki apní mihrbání se un sab kí jo is chand roz kí zindagí men ranj, gam, muhtájí, bímárí, yá kisí aur musíbat men giriftár hain, tasallí aur madad kar; aur un sab tere bandon ke wáste jo ímán aur tere khauf ke sáth is jahán se kúch kar gae hain, tere pák nám ká shukr bhejte hain; aur terí minnat karte hain, ham par fazl kar ki un kí nek chál is tarah ikhtiyár karen, ki un ke sáth terí ásmání bádsháhat ke sharík ho jáwen. Ai Báp, Yesú Masíh kí khátir, jo hamárá akelá Darmiyání aur Shafí hai, yih bakhsh.—ÁMÍN.

Jab Khádim-ud-dín pák Rifáqat kí khabar de tab yih nasíhat parhe.

AI azízo, merá iráda hai, ki (fuláne roz) agar Khudá madad kare to un sab ko jo díndárí aur Khudá parastí kí taraf mutawajjih hon, Masíh ke badan aur lahú kí kamál tasallí-bakhsh Rifáqat dún; is ko Masíh kí wájib-ul-ajr salíb aur dukh kí yádgárí ke liye lená hai, ki sirf usí se ham apne gunáhon kí muáfí páte aur ásmán kí bádsháhat ke sharík ho játe hain. Is liye ham par wájib hai, ki dil se kamál farotaní ke sáth apne ásmání Báp Qádir i Mutlaq Khudá ká shukr adá karen, is wáste ki us ne apne Bete hamáre Naját Denewále Yesú Masíh ke taín hamáre liye sirf marne ko nahín, balki is liye bhí diyá, ki is pák Rifáqat men hamárí rúhání khurák aur gizá bane; ki yih ek chíz un ke liye jo use láiq taur par lete hain, aisí rabbání aur tasallí-bakhsh hai, aur un ke liye jo gustákhí karke náláiq taur par use lete hain, aisí khatarnák hai ki tum ko samjháná mujh par farz hai; ki is arse men is pák bhed ke martabe aur use náláiq taur par lene ká bará khatra socho, aur tum apne dilon ko yún taulo, aur parkho, beparwáí ke sáth aur unhon kí tarah nahín, jo Khudá se makarbází karte hain, balki is tarah ki tum pák sáf hokar aur shádí kí wuh poshák jis ká Kalám i Muqaddas men Khudá ká hukm hai, pahinkar is ásmání mihmání men á sako aur is pák dastarkhwán ke sharík hokar maqbúl thahro.

Us kí ráh aur taur yih hai, ki pahle tum apní chál o chalan Ḳhudá ke hukmoṇ ke qáịde se jáṇcho, aur jis jis bát meṇ ḳhwáh dil, ḳhwáh zubán, ḳhwáh fiạl se tum apne taíṇ gunahgár páo, apní us gunahgárí par afsos karo, aur apní chál o chalan sudhárne ká púrá iráda karke Qádir i Mutlaq Ḳhudá ke huzúr apne taíṇ gunahgár qabúl karo. Agar tum ko yuṇ mạlúm ho ki tum ne sirf Ḳhudá ke nahíṇ balki apne paṛosíoṇ ke bhí gunáh kiye haiṇ, to un se mel karná zarúr hai; aur agar kuchh nuqsán yá bejá harakat tum ne kisí kí nisbat kí ho, to maqdúr bhar us ká ịwaz aur badlá dene par mustaịd raho; aur dúsroṇ ke qasúroṇ ko aisá muạ́f karo jaisá tum cháhte ho, ki Ḳhudá tumháre qasúr muạ́f kare; nahíṇ to is pák Rifáqat lene ká tum ko is ke siwá kuchh fáida nahíṇ, ki wuh tumhárá ạzáb baṛháwe. Pas tum meṇ agar koí Ḳhudá ke haqq meṇ kufr bakne, yá us ke Kalám ká rokne, yá us kí bábat bejá kahnewálá, yá zání ho, yá kína rakhtá, yá ḍáh kartá, yá kisí aur baṛe gunáh meṇ giriftár ho, to apne gunáhoṇ se tauba kare, nahíṇ to is muqaddas dastarḳhwán pás na áwe, aisá na ho ki is pák Rifáqat lene ke bạd shaitán, jaisá Yahúda ke dil meṇ samáyá, tum meṇ samáwe, aur tamám sharárateṇ bhar de, aur tumheṇ jism o ján se halák kare.

Aur chuṇki lázim hai, ki koí shaḳhs is pák Rifáqat meṇ sharík na ho magar jab ki wuh Ḳhudá kí rahmat par púrá bharosá rakhe, aur us ká dil use ilzám na de to agar tum meṇ koí aisá ho ki is tarah apne dil ká ilzám dafạ na kar sake, balki kuchh aur bhí tasallí yá saláh ká muhtáj ho, to cháhiye ki wuh mere yá Ḳhudá ke Kalám ke kisí dúsre hoshyár aur dáná Ḳhádim pás áke apní dilgírí ká sabab záhir kare, táki Ḳhudá ke pák Kalám kí barakat se magfirat kí niạmat aur rúhání saláh aur mashwarat hásil kare, jis se us ke dil ká ilzám dafạ ho aur use kisí tarah ká shakk o shubha báqí na rahe.

Rifáqat ke waqt jab us ke sharík honewále us ke lene ko mauqạ se hoṇ, tab Qasís yih naṣíhat paṛhe.

AI ạzízo, Ḳhudáwand meṇ pyáro, jo hamáre Naját Denewále Masíh ke badan aur lahú kí pák Rifáqat

men sharík huá cháhte ho, tum ko gaur kiyá cháhiye ki muqaddas Pulús sab ádmíon ko kaisí nasíhat kartá hai, ki jab tak we áp ko bakhúbí na parkhen, aur na jánchen, is roṭí ke kháne aur is piyále ke píne kí jurat na karen. Kyunki jis tarah is pák Rifáqat se agar ham sachchí tauba karnewále dil aur jíte ímán se us par amal karen, to bará fáida hotá hai, ki tab ham rúhání waza se Masíh ká gosht kháte, aur us ká lahú píte hain; ham Masíh men baste hain, aur Masíh ham men; ham Masíh ke sáth ek hain, aur Masíh hamáre sáth; isí tarah agar ham náláiq waza se us par amal karen, to bará khatra hai, ki is súrat men ham apne Naját Bakhshnewále Masíh ke badan aur lahú ke gunahgár hote hain; ham Khudáwand ke badan ká liház na karke apní sazá kháte píte hain; ham Khudá ke gusse ko apne úpar bharkáte hain, ham use chirháte hain ki hámen nau banau kí bímárí aur tarah tarah kí maut kí áfat men giriftár kare. Pas ai bháío, tum apná áp hisáb lo, táki Khudáwand tumhárá hisab na le; tum apne guzre hue gunáhon se sachchí tauba karo; hamáre Naját Bakhshnewále Masíh par zinda aur mazbút ímán rakho; apní chál chalan durust karo, aur sab ádmíon se kamál muhabbat rakho; tab in pák bhedon men sharík hone ke láiq ṭhahroge. Aur sab báton se ziyáda tumhen yih zarúr hai, ki Khudá Báp Beṭe aur Rúh-ul-Quds ká shukr dunyá kí khalásí ke wáste kamál ájizí ke sáth dil se bajá láo; jo hamáre Naját Denewále Masíh kí, jo Khudá aur ádmí bhí hai, maut aur tasdíq ke sabab huí, us ne yahán tak apne taín ghaṭá diyá ki ham láchár bekas gunahgáron ke wáste jo andhere aur maut ke sáye men pare the, salíbí maut ko, qabúl kar liyá, táki wuh ham ko Khudá ke farzand ṭhahráwe aur hamesha kí zindagí tak sarfaráz farmáwe. Aur us ne apní muhabbat kí gawáhí aur apní maut kí hamesha kí yádgárí aur hamárí barí aur sadá kí tasallí ke liye pák bhedon ko ṭhahrákar muqarrar kiyá, táki ham apne Málik aur akele Naját Bakhshnewále Yesú Masíh kí is beniháyat muhabbat ko, ki wuh hamáre liye yun muá, aur un beshumár fáidon ko, jo us ne apne qímatí lahú baháe jáne se hamen hásil kar diye, nit yád rakhen. Is wáste áo, jis tarah ki ham par niháyat wájib hai, usí ke liye Báp aur

Rúh-ul-Quds ke sáth hamesha shukr bajá láwen, aur apne taín bilkull us ke pák iráde aur marzí ke tábi rakhen, aur isí dhiyán men rahen, ki jíte dam tak dil kí pákízagí aur rástí ke sáth us kí khidmat kiyá karen.—A'MI'N.

Tab Qasís unhon se jo Pák Rifáqat men sharík hone áe hain kahe.

TUM jo ba dil o ján apne gunáhon se sachchí tauba karte aur apne parosíon se ulfat aur muhabbat rakhte ho, aur áge ko Khudá ke hukmon kí pairawí karke aur us kí pák ráhon men qadam márke nae taur se chalne ká iráda rakhte ho, iatiqád ke sáth pás áo, aur apní tasallí ke liye is pák Rifáqat ko lo, aur ájizí se ghutne tekkar Khudá Qádir i Mutlaq ke áge farotaní se yih iqrár karo :—

Iqrár i Amím.

AI Qádir i Mutlaq Khudá, hamáre Khudáwand Yesú Masíh ke Báp, sab chízon ke Kháliq aur sáre ádmíon ke insáf karnewále ; ham ro ro ke apne gúnágún gunáhon aur badion ká iqrár karte hain, jo ham ne waqt ba waqt khiyál, zubán, aur fial se terí Khudáí kí shán ke barkhiláf niháyat ba shiddat kiye hain, aur tere ain insáf gussa aur gazab ko apne úpar bharkáyá hai ; ham jí o ján se tauba karte aur apne bejá kámon kí bábat dil men pachhtáte hain ; un kí yád ham ko sakht malúm hotí hai, un ke bojh kí ham bardásht nahín kar sakte. Ai kamál rahím Báp, ham par rahm kar, ham par rahm kar, ham se jo kuchh huá apne Bete hamáre Khudáwand Yesú Masíh ke wáste muáf farmá, aur yih bakhsh, ki áge ko naí chál se ham terí khidmat bajá láwen aur terí marzí par chalen ; táki tere nám kí izzat aur jalál záhir howe ; hamáre Khudáwand Yesú Masíh ke wasíle se.—A'MI'N.

Magfirat ke Kalime.

QA'DIR i Mutlaq Khudá, hamárá A'smání Báp, jis ne apní barí rahmat ke sabab un sab se gunáhon kí magfirat ká wada kiyá, jo dil se tauba karke sachche ímán ke sáth us kí taraf phirte hain, tum par rahm kare ; tum-

háre sáre gunáhoṇ ko bakhshe; aur un se tum ko khalásí de; sab nekíoṇ par tumheṇ qáim aur mazbút kare; aur tumheṇ hamesha kí zindagí ko pahuncháwe; hamáre Khudáwand Yesú Masíh ke wasíle se.—Ámín.

Tab Qasís kahe.

SUNO, ki hamárá Naját Bakhshnewálá Masíh kaisí tasallí kí bateṇ un sab ko jo us kí taraf sachchái se mutawajjih hote hain, farmátá hai.

AI logo, jo thake aur zerbár ho, tum sab mere pás áo, ki main tumheṇ árám dungá.—*Matí* 11 : 28.

Khudá ne jahán ko aisá pyár kiyá ki us ne apná eklautá Beṭá bakhsh diyá, táki jo koí us par ímán láwe, halák na howe, balki hamesha kí zindagí páwe.—*Yúhanná* 3 : 16.

Jo Muqaddas Pulús kahtá hai, wuh bhí suno.

Yih bát barhaqq, aur bilkull pasand ke láiq hai, ki Masíh Yesú gunahgároṇ ke bacháne ke liye dunyá meṇ áyá.—1 *Timtáús* 1 : 15.

Jo Muqaddas Yúhanná kahtá hai, wuh bhí suno.

Agar koí gunáh kare, to Yesú Masíh jo ádil hai, Báp pás hamárá sháfí hai, aur wuh hamáre gunáhoṇ ká kafára hai. —1 *Yúhanná* 2 : 1.

Phir Qasís kahe.

Tum apne dil rujú karo.
Jawáb.—Ham un ko Khudá kí taraf rujú karte hain.
Qasís.—Ham apne Khudáwand Khuda ká shukr kareṇ.
Jawáb.—Aisá karná láiq aur munásib hai.

Tab Qasís yih kahe.

Yih niháyat láiq o munásib, aur ham par farz hai, ki har waqt aur har jagah terá shukr kiyá kareṇ, Ai Khudáwand *Muqaddas Báp Qádir i Mutlaq aur hamesha ke Khudá.

* Yih lafz (yane Muqaddas Báp) Taslís ke Itwár ko chhoṛ diyá cháhiye.

Waqt ke muwáfiq agar koí ḳháss muqaddama muqarrar ho to yahán parhá jáwe; nahíṉ to yih.

Is wáste firishtoṉ aur muqarrab firishtoṉ aur sab ásmání jamáạt ke sáth ham tere buzurg nám kí tạríf aur baṛáí karte, aur sadá terí saná karte, aur yih kahte haiṉ, Quddús, Quddús, Quddús, lashkaroṉ ke Khudáwand Khudá, ásmán aur zamín tere jalál se mạmúr haiṉ: Ai Ḳhudáwand Tạlá terá hí jalál hai.—Ámín.

ḲHÁSS MUQADDAME.

Krismasḍay ko aur us ke bạd sát din tak.

Is liye ki tú ne apne eklaute Beṭe Yesụ́ Masíh ko baḳhsh diyá, ki wuh hamáre wáste is waqt paidá ho jo Rúh-ul-Quds kí tásír ke sabab apní má kuṉwárí Maryam kí máhiyat se filhaqíqat insán baná, aur yih gunáh ke dág bagair huá, táki wuh ham ko sab tarah ke gunáh se pák kare; is wáste firishtoṉ,—*Alaḳh.*

Ístarḍay ko aur us ke bạd sát din tak.

Lekin terí tạríf karní ḳhásskar is liye ham par wájib hai ki hamárá Ḳhudáwand terá Beṭá Yesụ́ Masíh jalál ke sáth jí uṭhá; kyuṉki fasah ká asal barrah wuhí hai jo hamáre wáste qurbání huá, aur jahán ke gunáh ko uṭhá le gayá; us ne apní maut se maut ko nest kiyá, aur apne phir zinda hone se hamesha kí zindagí hameṉ do bára baḳhshí: is wáste firishtoṉ,—*Alaḳh.*

Sạúd yạne Masíh ke ásmán par jáne ke din ko aur us ke bạd sát roz tak.

Tere bahut hí pyáre ạzíz Beṭe, hamáre Ḳhudáwand Yesụ́ Masíh ke wasíle se, jo apne kamál buzurg jí uṭhne ke bạd apne sab Rasúloṉ ko sáf dikhái diyá, aur un ke dekhte dekhte ásmán par chaṛh gayá, ki hamáre liye jagah tayár kare, táki jahán wuh hai, wahán ham bhí chaṛh jáweṉ, aur us ke saṉg jalál ke sáth saltanat kareṉ: is wáste firishtoṉ,—*Alaḳh.*

Whitsunday yane Rúh-ul-Quds ke utarne ke Itwár ko aur us ke bad chhah din tak.

HAMÁRE Khudáwand Yesú Masíh ke wasíle se, jis ke niháyat sachche wade ke muwáfiq Rúh-ul-Quds áj ke din barí áwáz se ándhí kí tarah ág kí zubánon kí mánind eká ek ásmán se názil hokar Rasúlon par á thahrá, táki unhen talím kare aur tamám sachchái kí taraf hidáyat farmáwe; aur us ne unhen tarah tarah kí zubánon kí táqat bakhshí, aur diláwarí bhí ináyat kí, ki we barí sargarmí se sab qaumon men jáke Injíl kí manádí karte rahen, jis ke sabab ham ne táríkí aur khatá se chhútkar tere aur tere Bete Yesú Masíh ke sáf núr aur sahíh pahchán ko hásil kiyá: is wáste firishton,—*Alakh.*

Íd i Taslís hí ko.

JO ek Khudá, ek Khudáwand hai; akelá ek aqnúm nahín, balki ek hí máhiyat ke tín aqáním: kyunki Báp ke jalál kí bábat jo kuchh ki ham iatiqád rakhte hain, so hí betafáwat aur bekam o beshí ke ham Bete aur Rúh-ul-Quds kí bábat bhí iatiqád rakhte hain: is wáste firishton,—*Alakh.*

Har ek muqaddame ke bad fauran yih parhá yá gáyá jáwe:

IS wáste firishton aur muqarrab firishton, aur sab ásmání jamáat ke sáth, ham tere buzurg Nám kí taríf aur baráí karte, aur sadá terí saná karte, aur yih kahte hain, Quddús, Quddús, Quddús, lashkaron ke Khudáwand Khudá, ásmán aur zamín tere jalál se mamúr hain; Ai Khudáwand Talá terá hí jalál hai.—ÁMÍN.

Tab Qasís Rifáqat men sab shámil honewálon ke liye yih duá mánge.

AI Rahím Khudáwand, ham na gustákhí se na apní nekí par, balki terí gúnágún aur barí rahmaton par takya karke tere dastarkhwán pás áte hain. Ham is láiq bhí nahín, ki jo chúr chár tere dastarkhwán se girte hain

chuneṇ; par tú wuhí Khudáwand hai, jis ká ḳhása sadá rahm farmáná hai; Is wáste Ai mihrbán Khudawand, yih baḳhsh ki ham tere piyáre Beṭe Yesú Masíh ke gosht ko is taur se kháweṇ, aur uske lahú ko is waẓa se píweṇ, ki hamáre gunahgár badan uske badan se pák ho jáweṇ, aur hamárí rúheṇ uske beshqímat lahú se dhoí jáweṇ, aur ham us meṇ hamesha raheṇ, aur wuh ham meṇ.—ÁMÍN.

Qasís logoṇ ke rúbarú roṭí toṛe aur piyála apne háth meṇ le, tab yih duáa i taqdís paṛhe.

Ai Qádir i Mutlaq Khudá hamáre ásmání Báp, jis ne apní baṛí rahmat se apne eklaute Beṭe Yesú Masíh ko baḳhshá, ki wuh hamárí maḳhlasí ke liye salíb par maut ká dukh uṭháwe; usne apne taíṇ us par ek hí bár qurbání chaṛhákar ek púrí, kámil, aur káfí qurbání, nazr, aur jurímána, sáre jahán ke gunáhoṇ ke wáste diyá; aur apní is beshqímat maut ká ek yádgár sadá ko muqarrar kiyá, aur apní muqaddas Injíl meṇ ham ko farmáyá ki jab tak wuh phir na áwe, ham is ko kyá kareṇ. Ai Rahím Báp, ham kamál farotaní se terí minnat karte haiṇ, hamárí sun, aur baḳhsh ki tere Beṭe hamáre Naját Baḳhshnewále Yesú Masíh ke pák hukm ke muwáfiq ham us kí maut aur dukh kí yádgárí ke wáste terí banáí húí yih roṭí aur wain khá píke us ke kamál mutbarrak Badan aur Lahú ke sharík howeṇ: ki jis rát wuh hawála kar diyá gayá, us ne (*a*) roṭí lí; (*b*) aur shukr karke toṛí, aur apne shágirdoṇ ko deke kahá, lo, kháo, (*c*) yih merá badan hai, jo tumháre wáste diyá játá hai, merí yádgárí ke wáste yuṇ hí kiyá karo. Isí tarah kháne ke bạd (*d*) piyále ko liyá, aur shukr karke un ko diyá, aur kahá, tum sab is se pío, kyuṇki nae ạhd ká (*e*) yih merá lahú hai, jo tumháre aur bahutoṇ ke gunáhoṇ kí muạ́fí ke wáste baháyá játá hai; jis waqt ise pío, merí yádgárí ke wáste píyá karo.—ÁMÍN.

(*a*) Is maqám par Qasís rakábí apne háth meṇ le.
(*b*) Aur is maqám par roṭí toṛe.
(*c*) Aur is maqám par tamám roṭí par apná háth phailáwe.
(*d*) Is maqám par piyála apne háth meṇ le.
(*e*) Aur is maqám par har bartan ḳhwáh piyále, ḳhwáh qadhe par jis meṇ taqdís ke wáste wain ho, háth rakhe.

Sab farotaní se ghuṭne ṭeken, aur jab Qasís kisí ko roṭí de to yih kahe.

HAMA'RE Ḳhudáwand Yesú Masíh ká badan, jo tere wáste diyá gayá, tere badan aur ján ko hamesha kí zindagí tak bacháe rakhe. Ise le, aur khá, is bát kí yádgárí meṇ ki Masíh tere iwaz muá, aur shukr kartá huá iạtiqád se apne dil meṇ use kháyá kar.

Aur jab Qasís kisí ko piyála de to yih kahe.

HAMA'RE Ḳhudáwand Yesú Masíh ká lahú, jo tere wáste baháyá gayá, tere badan aur ján ko hamesha kí zindagí tak bacháe rakhe. Ise pí, is bát kí yádgárí meṇ ki Masíh ká lahú tere wáste baháyá gayá, aur shukr kar.

Tab Qasís Ḳhudáwand kí duạ́ paṛhe, aur log us ke píchhe píchhe har ek darḳhwást paṛheṇ.

AI hamáre Báp, jo ásmán par hai, tere nám kí taqdís ho. Terí bádsháhat áwe. Terí marzí jaisí ásmán par hai, zamín par bhí howe. Hamáre roz kí roṭí áj hameṇ de. Aur jis tarah ki ham apne taqsírwároṇ ko muạ́f karte haiṇ, tú hamárí taqsíreṇ muạ́f kar. Aur hameṇ imtihán meṇ na ḍál, balki burái se bachá; kyuṇki bádsháhat, qudrat, aur jalál hamesha terá hí hai.—A'MÍN.

Us ke bạd yih paṛhí jáwe.

AI Ḳhudáwand aur ásmání Báp, ham tere ạ́jiz bande terí pidarána ḳhúbí se bilkull yih cháhte haiṇ, ki tú mihrbání se hamáre is shukr aur taṛíf kí qurbání qabúl kare ; aur ham kamál farotaní se terí minnat karte haiṇ, ki tú apne Beṭe Yesú Masíh ke sawáb aur us kí maut ke sabab, aur us ke lahú ke iạtiqád ke báís yih baḳhsh, ki ham aur terí sárí Kalísyá apne gunáhoṇ kí muạ́fí aur us ke dukh

ke dúsre sab fáide hásil karen. Aur Ai Khudáwand, ab ham apne taín ján aur tan samet tere huzúr nazr guzránte hain, táki tere liye ek maqúl muqaddas aur zinda qurbání howen, aur farotaní se terí minnat karte hain, ki ham sab jo is pák Rifáqat men sharík hue hain, tere fazl aur ásmání barakat se mamúr ho jáwen, aur agarchi ham apne tarah tarah ke gunáhon ke sabab tere liye koí qurbání guzránne ke láiq nahín, par tau bhí ham terí minnat karte hain, ki hamárá yih kám aur khidmat jo ham par farz hai, qabúl kar, hamárí liyáqaton ká andáz na kar, balki hamárí khatáon ko bakhsh de; hamáre Khudáwand Yesú Masíh ke wasíle se jise aur jis ke sath Rúh-ul-Quds kí yagángat men tamám izzat aur jalál, Ai Qádir i Mutlaq Báp, tere liye abad tak howe.—Ámín.

Yá yih.

Ai Qádir i Mutlaq aur hamesha ke zinda Khudá, ham dil o ján se is bát par terá shukr karte hain, ki tú apne Bete hamáre Bachánewle Yesú Masíh ke niháyat beshqímat badan aur lahú ká rúhání kháná mihrbání karke hamen khilátá hai, jo ab in pák dastúron men durustí se sharík hue hain, aur is tarah tú ham par apní shafaqat aur rahmat sábit kartá hai, aur yih bhí ki ham tere Bete ke majází badan men jo sáre ímándáron kí mubárak jamáat hai ba ainhí mile hue ang hain, aur tere azíz Bete kí kamál beshqímat maut aur azíyat ke sawáb ke sabab ummed se terí hamesha kí bádsháhat ke wáris bhí hue hain. Aur Ai ásmání Báp, ham niháyat farotaní se terí minnat karte hain, ki apne fazl se hamárí aisí madad kar ki ham is pák Rifáqat men bane rahen, aur un sab achchhe kámon ko kiyá karen jin ká tú ne áge se bandobast kiyá hai, ki ham unhen karte rahen: yih hamáre Khudáwand Yesú Masíh ke sabab se ho, jise tere aur Rúh-ul-Quds ke sáth tamám izzat aur jalál abad tak howe.—Ámín.

Tab yih parhá yá gáyá jáwe.

Alam i bálá par Khudá ko jalál, aur zamín par salámatí, aur ádmíon ko razámandí. Ham terí taríf karte hain, ham tujhe mubárak jánte hain, ham terí ibádat bajá

láte hain̤, ham terá jalál záhir karte hain̤, ham terí baṛí ạzmat ke liye terá shukr bhejte hain̤, Ai Khudáwand Ḳhudá, Ásmání Bádsháh, Ḳhudá, Qádir i Mutlaq Báp.

Ai Ḳhudáwand, ek hí maulúd Beṭe Yesụ́ Masíh: Ai Ḳhudáwand Ḳhudá, Ḳhudá ke Barre, Báp ke Beṭe, jo jahán ke gunáhon̤ ko le játá hai, ham par rahm kar. Tú jo jahán ke gunáhon̤ ko le játá hai, ham par rahm kar. Tú jo jahán ke gunáhon̤ ko le játá hai, hamárí duạ́ qabúl kar. Tú jo Ḳhudá Báp ke dahne háth baiṭhá hai, ham par rahm kar.

Kyun̤ki tú hí sirf quddús hai; tú sirf Ḳhudáwand hai; tú hí akelá, Ai Masíh, Rúh-ul-Quds ke sáth, Ḳhudá Báp ke jalál men̤ ạ́lá darja par hai.—Ámín.

Barakat ke Kalime.

SALÁM Ullah, jo tamám fahm se báhar hai, tumháre dilon̤ aur ḳhiyálon̤ ko Ḳhudá kí aur us ke Beṭe Yesụ́ Masíh hamáre Ḳhudáwand kí pahchán aur muhabbat men̤ nigahbání kare; aur Ḳhudá Qádir i Mutlaq Báp, Beṭe, aur Rúh-ul-Quds kí barakat tumháre bích howe, aur tum par hamesha rahe.—Ámín.

DUẠ́EN̤.

AI Ḳhudáwand, hamárí in darḳhwást aur duạon̤ men̤ mihrbání se hamárí madad kar, aur apne bandon̤ kí ráh hamesha kí naját hásil karne ke liye durust kar; táki is ạlam i fání kí tamám tagírí aur nágahánion̤ ke darmiyán we tere kamál karam aur shitáb madad ke báịs hamesha mahfúz rahen̤; yih hamáre Ḳhudáwand Yesụ́ Masíh ke wasíle se baḳhsh.—Ámín.

AI Qádir i Mutlaq Ḳhudáwand, aur hamesha ke Ḳhudá, ham terí minnat karte hain̤, ki tú mihr karke apní sharíạton̤ kí ráhon̤ aur apne hukmon̤ ko bajá láne par hamáre dil aur badan, donon̤ kí hidáyat o pákízagí aur hukúmat farmá; ki terí kamál qudrat kí hifázat se ab aur hamesha ko ham ján aur tan se salámat rahen̤; hamáre Ḳhudáwand aur Naját Denewále Yesụ́ Masíh ke wasíle se.—Ámín.

AI Qádir i Mutlaq Khudá, ham terí minnat karte hain, yih taufíq bakhsh, ki jo báten ham ne áj apne záhirí kánon se suní hain, tere fazl se hamáre dilon ke andar yun paiwand ho jáwen, ki we tere nám kí izzat aur taríf ke liye nek chál ká phal ham men láwen; hamáre Khudáwand Yesú Masíh ke wasíle se.—Ámín.

AI Khudáwand, apne kamál karam o fazl se, hamáre sab kámon men hamárí peshwái kar, aur apní hamesha kí madad se hamen áge barhá, ki ham apne sab kámon ke darmiyán, jo auwal aur ákhir aur bích men tujhí se hon, tere pák nám kí baráí karen, aur tere rahm se ákhir ko hamesha kí zindagí páwen; hamáre Khudáwand Yesú Masíh ke wasíle se.—Ámín.

AI Qádir i Mutlaq Khudá, tamám dánáí ke sar chashme, tú hamáre mángne se peshtar hamárí zarúriyát ko aur mángte waqt hamárí nádání ko jántá hai; ham terí minnat karte hain, ki hamárí nátawáníon par tars khá; aur un sab chízon ko, jin ke mángne ká hamen apní náláiqí ke sabab maqdúr nahín, aur apne andhápan ke báis máng nahín sakte, tú karam karke apne Bete hamáre Khudáwand Yesú Masíh kí liyáqat ke wáste hamen bakhsh de.—Ámín.

AI Qádir i Mutlaq Khudá, tú ne wada kiyá hai, ki un kí duáon ko jo tere Bete ke nám se mángte hain, tú sunegá, ham terí minnat karte hain, ki ham ne is waqt jo tere huzúr duáen aur minnaten kí hain, hamárí taraf mihrbání se kán lagá, aur yih bakhsh, ki jo chízen ham ne iatiqád se terí marzí ke muwáfiq mángí hain muqarrar hamen milen; táki hamárí zarúriyát dafa aur terá jalál záhir howe; hamáre Khudáwand Yesú Masíh ke wasíle se.—Ámín.

LAṚKOṆ KE ẠLÁNIYA BAPTISMÁ KÁ DASTÚR,

JO

KALÍSYÁ KE DARMIYÁN ẠMAL MEṆ ÁWE.

Ḳhádim-ud-dín kahe,

Is laṛke ne Baptismá páyá hai, yá nahíṉ?

Agar we kaheṉ, ki NAHÍṈ, tab Qasís yuṉ kahe:

AI ạzízo, azbaski sab insán gunáh ke sáth peṭ meṉ parte, aur paidá hote haiṉ, aur hamárá Naját Bakhshnewálá Masíh farmátá hai, ki jab tak ádmí pání aur Rúl-ul-Quds se sar i nau paidá na ho, aur nayá janam na páwe, wuh Ḳhudá kí bádsháhat meṉ dákhil nahíṉ ho saktá; maiṉ tumhárí minnat kartá huṉ, ki hamáre Ḳhudáwand Yesụ Masíh ke wasíle se Ḳhudá Báp ko pukáro, ki wuh apní baṛí rahmat se *is laṛke* ko wuh niạmat bakhshe, jo sarisht se *us* ko hásil nahíṉ ho saktí; ki *wuh* pání aur Rúl-ul-Quds ká Baptismá pákar Masíh kí pák Kalísyá meṉ shámil *ho*, aur us *ká ek* zinda ạzú ban *jáwe.*

Tab Qasís kahe,

Ham duạ máṇgeṇ.

AI Qádir i Mutlaq aur hamesha ke Ḳhudá, tú ne apní baṛí rahmat se Núh aur us ke gharáne ko pání men halák hone se kishtí par bacháyá, aur apní qaum baní Isráel ko bhí lál samundar se sahíh salámat pár utár láyá, aur us se apne pák Baptismá kí nishání dí, aur Ardan nadí meṉ apne kamál ạzíz Beṭe Yesụ Masíh ke Baptismá se pání ko gunáh ke rúhání dho ḍálne ke liye pák ṭhahráyá; ham

terí minnat karte hain ki tú apní behadd rahmaton se *is larke* par mihr kí nazar kar; *us* ko Rúl-ul-Quds se dho de aur pák kar; ki *wuh* tere qahr se rihái páke Masíhí Kalísyá kí kishtí men jagah *páwe,* aur ímán men mazbút aur ummed se khushwaqt hoke aur muhabbat men jar pakar kar is dunyá ke dukh kí maujon se aisá pár utar *jáwe,* ki ákhir ko hamesha kí zindagí kí sarzamín ko *pahunche,* jahán tere sáth abad tak bádsháhí *kare;* hamáre Khudáwand Yesú Masíh ke wasíle se.—Ámín.

AI Qádir i Mutlaq aur báqí Khudá, sáre muhtájon ke hámí, aur un sab ke madadgár jo terí panáh men á chhipte hain, tú ímándáron kí zindagí aur murdon kí qiyámat hai; ham *is larke* ke wáste tujhe pukárte hain, ki *wuh* tere pák Baptismá páne ke wáste ákar rúhání naí paidáish se apne gunáhon kí muáfí hásíl *kare.* Ai Khudáwand, *us* ko qabúl kar, jis tarah tú ne apne piyáre Bete kí marifat wada kiyá hai, ki mángo tumhen milegá, dhundho tum páoge, khatkhatáo tumháre liye kholá jáegá; isí tarah ab ham ko jo mángte hain de, hamen jo dhundhte hain mile, hamáre wáste jo khatkhatáte hain, darwáza khol; táki *yih larká* tere ásmání gusl kí dáimí barakat hásil *kare,* aur us abadí bádsháhat men jis ká tú ne hamáre Khudáwand Masíh ke wasíle se wada kiyá hai, *pahunche.* —Ámín.

Tab jamáat kharí ho aur Qasís kahe,

Injíl kí báten suno, jo Muqaddas Marqus ne dasweṇ báb kí terahwín áyat men likhí hain.

CHHOTE larkon ko we Masíh pás láe táki wuh unhen chhúe; par uske shágirdon ne un lánewálon ko dántá. Yesú dekhke bahut nákhush huá, aur unhen kahá, larkon ko mere pás áne do, aur unhen mana na karo, kyunki Khudá kí bádsháhat aison hí kí hai. Main tum se sach kahtá hun ki jo koí Khudá kí bádsháhat ko chhote larke kí tarah qabúl na kare, wuh us men hargiz dákhil na hogá. Us ne unhen apní god men lekar un par háth rakhe, aur unhen duá i khair dí.

Nasíhat.

AI piyáro, tum is Injíl men hamáre Bachánewále Masíh kí báten sunte ho, ki us ne hukm kiyá, ki larke us ke pás láwen, aur jo ki un ko us pás áne se rokte the, unhen kyunkar dántá, aur sab logon ko kaisí nasíhat kartá hai, ki un ká sá mizáj paidá karen. Tum dekhte ho ki us ne apne is záhirí ishare aur kám se apní nek níyatí un par kis tarah záhir kí, ki us ne unhen god men liyá, aur un par háth rakhke un ko duá i khair dí. Pas tum shakk na láo, balki iatiqád mazbút rakho, ki wuh *is larke* ko bhí jo házir *hai*, mihrbání se qabúl karegá, aur apní mihr se *us* ko god men legá, aur hayát i abadí kí barakat degá, aur *use* apní hamesha kí bádsháhat men sharík karegá. Is wáste ham apne ásmání Báp ke nek iráde ko jo us ne apne Bete Yesú Masíh kí zubání *is larke* kí bábat záhir kiyá, jab yun mán lete, aur kuchh shakk nahín láte hain ki wuh mihrbání se hamáre is muhabbat ke kám kí parwánagí detá hai, ki *is larke* ko us ke pák Baptismá páne ke liye láe hain, to ham ímándárí aur díndárí se uská shukr karen, aur kahen,

Ai Qádir i Mutlaq aur hamesha ke Khudá, ásmání Báp, ham farotaní se terá shukr karte hain, ki tú ne mihrbání farmáke apne fazl ke pahchánne aur apne par ímán láne kí taraf hamen buláyá hai; hamárí is pahchán ko barhá, aur hamen is ímán par hamesha mazbút rakh; apná Rúh-ul-Quds *is larke* ko bakhsh, ki *wuh* nae sir se paidá *ho*, aur hamesha kí naját ká wáris ban *jáwe:* hamáre Khudáwand Yesú Masíh ke wasíle se, jo tere aur Rúh-ul-Quds ke sáth ab aur hamesha zinda aur saltanat kartá hai.—ÁMÍN.

Tab Qasís dharam Báp aur dharam Má se yun kahe,

AI piyáro, tum *yih larká* Baptismá páne ko yahán láe ho, tum ne duá mángí hai, ki hamárá Khudáwand Yesú Masíh mihrbání se *us* ko qabúl kare, *us* ko *us* ke gunáhon se khalásí de, *us* ko Rúh-ul-Quds ke wasíle se pák kare, *use* ásmání bádsháhat aur hamesha kí zindagí bakhshe. Tum ne yih bhí suná hai, ki jo chízen tum ne

máṇgí haiṇ un sab ke dene ká hamáre Ḳhudáwand Yesụ́ Masíh ne apní Injíl meṇ wạda kiyá hai ; wuh to áp yaqínan yih wạda yád rakhegá aur púrá karegá. Is liye Masíh ke aise wạde ke bạd *is laṛke* ko bhí zarúr hai ki *wuh* apne wáste tumháre wasíle se jo *us* ke zámin ho (jab tak *wuh siyáná* hoke is bát ko apne zimme *le*) sachchá wạda kare, ki Shaitán aur us ke sab kámoṇ ko *wuh* tark *karegá*, aur Ḳhudá ke muqaddas Kalám par hamesha iạtiqád *rakhegá*, aur us ke hukmoṇ ká tábịdar *rahegá*.

Pas maiṇ púchhtá huṇ,

KYÁ tú *is laṛke* ke ịwaz Shaitán aur us ke sab kámoṇ ko, aur dunyá kí behuda shán o shaukat ko us ke tamám lálach samet, aur jism kí nafsání ḳhwáhishoṇ ko aisá tark kartá hai, ki tú un kí pairawí na karegá, aur na un ke band meṇ rahegá ?

Jawáb.—Maiṇ un sab ko tark kartá huṇ.

Ḳhádim-ud-dín.

KYÁ Ḳhudá Qádir i Mutlaq Báp par, jo ásmán aur zamín ká banánewálá hai, tú iạtiqád rakhtá hai ?
Aur us ke eklaute Beṭe hamáre Ḳhudáwand Yesụ́ Masíh par, aur ki wuh Rúh-ul Quds se peṭ meṇ paṛá, kuṇwárí Maryam se paidá huá, Pantús Pilátús kí hukúmat meṇ dukh uṭháyá, salíb par khaiṇchá gayá, mar gayá, aur dafn huá, aur ạlam i arwáh meṇ já utrá, tísre din murdon meṇ se jí uṭhá, ásmán par chaṛh gayá, aur Ḳhudá Báp Qádir i Mutlaq ke dahne háth baiṭhá hai, jaháṇ se wuh dunyá ke áḳhir zindoṇ aur murdoṇ ká insáf karne phir áwegá ?
Tú iạtiqád rakhtá hai Rúh-ul-Quds par, pák Kalísyá i jámị par, muqaddasoṇ kí rifáqat, gunáhoṇ kí muạ́fí, jism ke jí uṭhne aur marne ke bạd hamesha kí zindagí par ?

Jawáb.—In sab par maiṇ púrá iạtiqád rakhtá huṇ.

Ḳhádim-ud-dín.

Kyá tú is iạtiqád par Baptismá cháhtá hai ?
Jawáb.—Yih merí árzú hai.

Ḳhádim-ud-dín.

KYÁ tú farmánbardárí ke sáth Ḳhudá kí pák marzí aur hukmoṇ ko bajá láegá, aur ụmr bhar un ke muwáfiq chalegá?

Jawáb.—Háṇ maiṇ aisá karuṇgá.

Tab Qasís kahe,

AI mihrbán Ḳhudá yih bakhsh, ki puráná ádam *is larke* meṇ aisá gáṛá jáwe, ki *us* meṇ nayá ádmí jí uṭhe.—ÁMÍN.

Yih bakhsh, ki *us* kí sab jismání ḳhwáhisheṇ mar jáweṇ, aur sab báteṇ jo Rúh-ul-Quds se ịláqa rakhtí haiṇ *us* meṇ zinda hoṇ aur baṛheṇ.—ÁMÍN.

Yih bakhsh, ki *wuh* aisí quwat aur qudrat hásil *kare*, ki Shaitán aur dunyá aur jism par gálib *áwe* aur fath *páwe*. —ÁMÍN.

Yih bakhsh, ki jo koí ab hamáre ụhda aur ḳhidmat se terí nazar kiyá játá hai bihishtí ḳho se árásta ho jáwe, aur hamesha ká ajr páwe, tere rahm se, ai mubárak Ḳhudáwand Ḳhudá, jo abad tak zinda aur sab chízoṇ par hukumat kartá hai.—ÁMÍN.

AI Qádir i Mutlaq aur hamesha ke zinda Ḳhudá, jis ke kamál ạzíz Beṭe Yesụ́ Masíh ne hamáre gunáhoṇ kí muạ́fí ke liye apne beshqímat pahlú se pání aur lahú bhí baháyá, aur apne shágirdoṇ ko farmáyá, ki jáke sab qaumoṇ ko sikháweṇ, aur Báp aur Beṭe aur Rúh-ul-Quds ke nám par unheṇ Baptismá deweṇ; ham terí minnat karte haiṇ ki apní is jamáạt kí darḳhwástoṇ par mutawajjih ho, gunáh ke rúhání gusl ke liye is pání ko pák kar, aur bakhsh ki *yih larká*, jo ab is meṇ Baptismá páyá cháhtá hai, tere fazl se mạmúr ho *jáwe*, aur tere ímándár aur barguzíde farzandoṇ ke shumár meṇ hamesha *rahe*; hamáre Ḳhudáwand Yesụ́ Masíh ke wasíle se.—ÁMÍN.

Tab Qasís larke ko apne háthoṇ par le, aur dharam Báp aur dharam Má se kahe:—

Is laṛke ká nám rakho.

Phir us ká wuh nám leke use paní men dubáe yá us ke úpar pání chhirkáe aur kahe :

Fuláne main tujhe Báp aur Bete aur Rúh-ul-Quds ke nám par Baptismá detá hun.—Ámín.

Tab Qasís kahe,

HAM is larke ko Masíhí jamáat ke galle men shámil karte hain * aur us par salíbí khatt is bát ká nishán khainchte hain, ki áge ko Masíh i maslúb par iatiqád rakhne ke iqrár se wuh na sharmáwe, aur us ke jhande tale gunáh aur dunyá aur Shaitán se mardána lare, aur jíte dam tak Masíh ká wafádár sipáhí aur khidmatguzár *baná* rahe.—Ámín.

* Is jagah Qasís larke ke máthe par salíbí súrat khainche.

Tab Qasís kahe,

AI piyáre bháío, azbaski *is larke* ne nayá janam páyá, aur Masíhí Kalísyá ke badan men paiwand *huá*, ab in niamaton par Khudá Qádir i Mutlaq ká shukr karen, aur ek dil hoke us se duá mángen, ki *yih larká* apní báqí umr is tarah *káte* jaisá ki ab *us* ká shurú huá.

Tab sab ghutne tekke yih kahen :—

AI hamáre Báp, jo ásmán par hai, tere nám kí taqdís howe. Terí bádsháhat áwe. Terí marzí jaisí ásmán par hai, zamín par bhí howe. Hamáre roz kí rotí áj hamen de. Aur jis tarah ki ham apne taqsírwáron ko muáf karte hain, tú hamárí taqsíren muáf kar. Aur hamen imtihán men na dál, balki burái se bachá.—Ámín.

Tab Qasís kahe,

AI kamál rahím Báp, ham dil se terá shukr karte hain, ki tú ne mihrbání karke *is larke* ko apne Rúh-ul-Quds se sar i nau paidá kiyá hai, *use* apná munh-bolá Betá banáyá hai, aur apní pák Kalísyá men paiwand kiyá hai. Ham ájizí se terí minnat karte hain, yih bakhsh, ki *wuh* gunáh kí nisbat marke rástbází men zinda aur Masíh kí maut aur us ke dafn hone ká sharík hoke, purání insáníyat ko salíb *de*, aur gunáh ke sáre badan ko bilkull nest o nábúd kar *dále*, aur jis tarah *wuh* tere Bete ki maut *ká*

sharík *huá*, us ke jí uṭhne ká bhí sharík *howe*, aisá ki ákhir ko terí muqaddas Kalísyá ke báqí mándoṇ ke sáth terí hamesha kí bádsháhat meṇ hissa *páwe;* hamáre Ḳhudáwand Masíh ke wasíle se.—ÁMÍN.

Tab sab khaṛe hoṉ, aur Qasís dharam Báp aur dharam Má ko yuṉ nasíhat kare.

JAB ki *is laṛke* ne tumháre wasíle se jo *us* ke zámin ho yih wạda kiyá hai, ki Shaitán aur us ke sab kámoṇ ko tark karegá, aur Ḳhudá par iạtiqád rakhegá, aur us kí bandagí kiyá karegá: pas tum yád rakho ki tum par wájib aur lázim hai, ki *yih laṛká* jab síkhne ke láiq *ho* tab *sikháyá jáwe*, ki kaisá baṛá wạda, níyat aur iqrár *us* ne yaháṇ tumhárí mạrifat kiyá hai, aur jis meṇ *wuh* in bátoṇ ko bakhúbí daryáft kare, tumheṇ munásib hai, ki *use* nasíhat sunne ko buláyá karo, aur khásskar tum ḳhabadár raho ki Rasúloṇ ká ạqída aur Ḳhudáwand kí duạ aur dasoṇ hukm aur jo jo báteṇ jinká jánná aur mánná Masíhí ko apní ján bacháne ke wáste zarúr hai, *wuh* apní zubán meṇ *síkhe;* aur *yih laṛká* aisí nekí kí tarbíyat *páwe*, ki Ḳhudá parastí kí ráh aur Masíhí chál *chale*, aur hamesha yád *rakhe* ki Baptismá hamáre iqrár ká ek namúna hai, aur us ke yih mạne hain, ki ham apne Bachánewále Masíh ke namúna par chaleṇ, aur usí kí mánind ban jáweṇ; ki jis tarah wuh hamáre wáste muá, aur phir jí uṭhá, usí tarah ham ko jinhoṇ ne Baptismá páyá hai, cháhiye ki gunáh kí nisbat mareṇ, aur rástbází meṇ jíeṇ, aur apní tamám ḳharáb aur nafsání ḳhwáhishoṇ ko hamesha márte raheṇ, aur roz ba roz chál chalan kí sárí nekí aur díndárí meṇ áge baṛhte jáweṇ.—ÁMÍN.

Tab wuh yih bhí kahe,

TUM ḳhabardár raho, ki *yih laṛká* jab ki Rasúloṇ ká ạqída aur Ḳhudáwand kí duạ aur dasoṇ hukm apní zubán meṇ suná *saktá hai*, aur is ke siwá Kalísyá ke sawál jawáb kí jo isí matlab ke wáste muqarrar huá hai, tạlím páí, to *wuh* dín par mustaqím hone ko Usqúf ke pás házir *kiyá jáwe.*

BÁLIGOṆ KE BAPTISMÁ KÁ DASTÚR,

JO KI ÁP JAWÁB DE SAKTE HAIṈ.

Ai piyáro, is sabab se ki sab insán gunáh ke sáth peṭ meṇ paṛte aur paidá hote haiṇ, aur jo jism se paidá huá jism hai, aur we jo jismání haiṇ, Ḳhudá ko rází nahíṇ kar sakte, balki gunáh meṇ zindagí guzránte, aur bahut sí ḳhatáeṇ kiyá karte haiṇ; aur hamárá Naját Baḳhshnewálá Masíh farmátá hai ki Ḳhudá kí bádsháhat meṇ koí dáḳhil nahíṇ ho saktá, magar jab ki wuh pání aur Rúh-ul-Quds se phir kar paidá ho, aur nayá janam páwe: maiṇ tum se iltimás kartá huṇ, ki Ḳhudá Báp ko hamáre Ḳhudáwand Yesú Masíh ke wasíle se pukáro, ki wuh apní beshumár rahmat se *in ádmíoṇ* ko wuh niạmat baḳhshe, jo sarisht se hásil nahíṇ ho saktí, ki we pání aur Rúh-ul-Quds ká Baptismá pákar Masíh kí muqaddas Kalísyá meṇ shámil ho *jáweṇ*, aur us ke zinda ạzú ban *jáweṇ*.

Tab Qasís kahe,

Ham duạ máṇgeṇ.

(Aur yahán sárí jamáạt ghuṭne ṭeke.)

Ai Qádir i Mutlaq aur hamesha ke Ḳhudá, tú ne apní baṛí rahmat se Núh aur us ke gharáne ko pání meṇ halák hone se kishtí par bacháyá, aur apní qaum baní Isráel ko bhí lál samundar se sahíh salámat pár utár láyá, aur us se apne pák Baptismá kí nishání dí, aur Ardan nadí meṇ apne kamál ạzíz Beṭe Yesú Masíh ke Baptismá se pání ko gunáh ke rúhání dho ḍálne ke liye pák ṭhahráyá; ham terí minnat karte haiṇ ki tú apní behadd rahmatoṇ se *in* apne *bandoṇ* par mihr kí nazar kar; *un* ko Rúh-ul-Quds se dho

de aur pák kar; ki *we* tere qahr se riháí páke Masíhí Kalísyá kí kishtí meṇ jagah *páweṇ*, aur ímán meṇ mazbút aur ummed se khushwaqt hoke aur muhabbat meṇ jaṛ pakaṛkar is dunyá ke dukh kí maujoṇ se aisá pár utar *jáweṇ* ki ákhir ko hamesha kí zindagí kí sarzamín ko *pahuṇcheṇ*, jahán tere sáth abad tak bádsháhí *kareṇ*: hamáre Khudáwand Yesú Masíh ke wasíle se.—ÁMÍN.

AI Qádir i Mutlaq aur Khudá i báqí, muhtájoṇ ke hámí, aur un sab ke madadgár jo terí panáh meṇ á chhipte haiṇ, tú ímándároṇ kí zindagí aur murdoṇ kí qiymát hai; ham *in shakhsoṇ* ke wáste tujhe pukárte haiṇ, ki *we* tere pák Baptismá páne ke wáste ákar rúhání naí paidáish se apne gunáhoṇ kí muáfí hásil *kareṇ*. Ai Khudáwand, *un* ko qabúl kar, jis tarah tú ne apne piyáre Beṭe kí marifat wada kiyá hai, ki máṇgo tumheṇ milegá, ḍhúṇḍho tum páoge, khaṭkhaṭáo tumháre liye khol diyá jáegá: isí tarah ab ham ko jo máṇgte haiṇ de, hameṇ jo ḍhúṇḍhte haiṇ mile, hamáre wáste jo khaṭkhaṭáte haiṇ, darwáza khol; táki *ye shakhs* tere ásmání gusl kí dáimí barakat hásil *kareṇ*, aur us abadí bádsháhat meṇ jis ká tú ne hamáre Khudáwand Masíh ke wasíle se wada kiyá hai, *pahuṇcheṇ*.—ÁMÍN.

Tab jamáat khaṛí ho jáwe aur Qasís kahe,

Injíl kí báteṇ suno, jo muqaddas Yúhanná ne tísre báb kí pahlí áyat se shurú karke likhí haiṇ.

FARÍSÍOṆ meṇ se ek shakhs Niqodímas nám Yahúdíoṇ ká ek sardár thá. Us ne rát ko Yesú ke pás ákar kahá, ki, Rabbí ham jánte haiṇ ki tú Khudá kí taraf se muallim hoke áyá, kyuṇki koí shakhs ye muajize jo tú dikhátá hai jab tak Khudá us ke sáth na ho nahíṇ dikhá saktá. Yesú ne jawáb dekar use kahá, maiṇ tujh se sach sach kahtá húṇ, agar koí sar i nau paidá na ho to wuh Khudá kí bádsháhat ko dekh nahíṇ saktá. Niqodímas ne use kahá, ádmí jab búṛhá ho gayá, to kyuṇkar paidá ho saktá hai? Kyá use yih qudrat hai ki dobára apní má ke pet meṇ dar áe, aur paidá howe? Yesú ne jawáb diyá, maiṇ tujh se sach sach kahtá huṇ, agar ádmí pání aur Rúh se

paidá na howe to wuh Khudá kí bádsháhat men dákhil ho nahín saktá. Jo jism se paidá huá jism hai, aur jo Rúh se paidá huá Rúh hai. Tajub na kar ki main ne tujhe kahá ki, tumhen sar i nau paidá honá zarúr hai. Hawá jidhar cháhtí hai chaltí hai, aur tú us kí áwáz suntá hai: par nahín jántá ki wuh kahán se átí aur kahán ko játí hai: har ek jo Rúh se paidá huá aisá hí hai.

Us ke bad wuh yih nasíhat sunáwe,

AI piyáro, is Injíl men tum hamáre Bachánewále Masíh ke munh kí báten sunte ho, ki jab tak ádmí pání aur Rúh se paidá na ho wuh Khudá kí bádsháhat men dákhil nahín ho saktá. Jis se tum is Sakramint ki barí zarúrat jahán amal men láne kí jagah hai daryáft kar sakte ho. Phir muqaddas Marqus kí Injíl ke ákhirí báb men bhí wuh báten likhí hain, jin se is dastúr ká bará fáida samjhá játá hai ki Áp ne ásmán par játe hue apne shágirdon ko farmáyá ki, tum tamám jahán men jáo, aur har ek makhlúq ke sámhne Injíl kí manádí karo, jo ki ímán látá aur Baptismá pátá hai naját hásil karegá, aur jo ímán nahín látá us par sazá ká hukm hogá. Isí tarah jab ki muqaddas Patras Rasúl ne Injíl kí manádí pahle kí, bahuton ke dil chhid gae, aur unhon ne us se aur báqí Rasúlon se púchhá, ki ai bháío, ham kyá karen? tab Patras ne unhen jawáb diyá ki tauba karo, aur har ek tum men se gunáh kí muáfí ke liye Baptismá le, ki tum Rúh-ul-Quds inám páoge. Is liye ki yih wada tum se aur tumháre larkon se hai, aur un sab se jo dúr hain, jitnon ko hamárá Khudáwand Khudá buláwegá. Aur kitní aur báton se unhen samjháyá aur kahá, tum apne taín is terhí qaum se bacháo, kyunki (jaise wuhí Rasúl dúsre maqám men gawáhí detá hai) Yesú Masíh ke jí uthne ke sabab Baptismá ab hamen bhí bachátá hai, (wuh to badan ká mail chhuráná nahín, balki nek níyatí se Khudá ko jawáb dená hai.) Pas tum shakk na rakho balki yaqín ke sáth ímán láo, ki wuh in ádmíon ko jo házir hain aur sachchí tauba karte o ímán ke sáth us pás áe hain, razámandí se qabúl karegá, un ke gunáh bakhshegá, aur unhen Rúh-ul-Quds ináyat farmáwegá, aur unhen hayát i abadí kí barakat degá, aur apní hamesha kí bádsháhat men sharík karegá.

Is wáste ham apne ásmání Báp ke nek iráde ko jo us ne apne Beṭe Yesụ́ Masíh kí zubání *in shaḳhsoṉ* kí bábat záhir kiyá, jab yuṉ mán lete to ham ímándárí aur díndárí se us ká shukr kareṉ, aur kaheṉ,

AI Qádir i Mutlaq aur hamesha ke Ḳhudá, ásmání Báp, ham farotaní se terá shukr karte haiṉ, ki tú ne mihrbání farmáke apne fazl ke pahchánne aur apne par ímán láne kí taraf hameṉ buláyá hai; hamárí is pahchán ko baṛhá, aur hameṉ is ímán par hamesha mazbút rakh; apná Rúh-ul-Quds *in shaḳhsoṉ* ko baḳhsh, ki *we* nae sir se paidá *hoṉ*, aur hamesha kí naját ke wáris ban *jáweṉ;* hamáre Ḳhudáwand Yesụ́ Masíh ke wasíle se, jo tere aur Rúh-ul-Quds ke sáth ab aur hamesha zinda aur saltanat kartá hai.—Ámín.

Tab Qasís un shaḳhsoṉ ko, jo Baptismá ke wáste áe haiṉ, yuṉ kahe,

AI baṛe piyáro, jo yaháṉ pák Baptismá páne kí árzú par áe ho, tum ne suná hai, ki is jamáạt ne kaisí duạ́ máṉgí, ki hamárá Ḳhudáwand Yesụ́ Masíh tawajjúh farmáke tum ko qabúl kare, aur barakat dewe, tum ko tumháre gunáhoṉ se ḳhalásí baḳhshe, tum ko ásmán kí bádsháhat aur hamesha kí zindagí ịnáyat farmáwe. Tum ne yih bhí suná hai, ki hamáre Ḳhudáwand Yesụ́ Masíh ne apne Muqaddas Kalám meṉ in sab chízoṉ ká, jin ke wáste ham ne duạ́ máṉgí hai, dene ká wạda kiyá hai; wuh to áp yaqínan yih wạda yád rakhegá aur púrá karegá.

Is liye Masíh ke aise wạde ke bạd tum ko bhí zarúr hai ki apní bábat apne in gawáhoṉ, aur is sárí jamáạt ke sámhne ímán ke rú se wạda karo, ki Shaitán aur us ke sab kámoṉ ko tum tark karoge, aur Ḳhudá ke Muqaddas Kalám par hamesha ịtiqád rakhoge, aur us ke hukmoṉ ke tábị rahoge.

Tab Qasís har ek se, jis ko Baptismá dená hai, ye sawál kare,

Sawál.

KYA' Shaitán aur us ke sab kámoṉ ko, aur dunyá kí behúda shan o shaukat ko, us ke tamám lálach samet,

aur jism kí nafsání ḳhwáhishoṇ ko tú aisá tark kartá hai, ki un kí pairawí na karegá, aur na un ke band meṇ rahegá?

Jawáb.—Maiṇ un sab ko tark kartá huṇ.

Sawál.

KYÁ Ḳhudá Qádir i Mutlaq Báp par, jo ásmán aur zamín ká Banánewálá hai, tú iạtiqád rakhtá hai?

Aur us ke eklaute Beṭe hamáre Ḳhudáwand Yesụ́ Masíh par, aur ki wuh Rúh-ul-Quds se peṭ meṇ paṛá, kuṇwárí Mariyam se paidá huá, Pantús Pilátús kí hukúmat meṇ us ne dukh uṭháyá, salíb par khainchá gayá, mar gayá, aur dafn huá, aur ạlam i arwáh meṇ já utrá, tísre din murdoṇ meṇ se jí uṭhá, ásmán par chaṛh gayá, aur Ḳhudá Báp Qádir i Mutlaq ke dahne háth baiṭhá hai, jaháṇ se wuh dunyá ke áḳhir zindoṇ aur murdoṇ ká insáf karne ko phir áwegá?

Tú iạtiqád rakhtá hai Rúh-ul-Quds par, pák Kalísyá i jámi̤ par, muqaddasoṇ kí rífáqat, gunáhoṇ kí muạ́fí, jism ke jí uṭhne aur marne ke bạd hamesha kí zindagí par?

Jawáb.—In sab par maiṇ púrá iạtiqád rakhtá huṇ.

Sawál.

KYÁ tú is iạtiqád par Baptismá cháhtá hai?

Jawáb.—Yih merí árzú hai.

Sawál.

KYÁ tú farmánbardárí ke sáth Ḳhudá kí pák marzí aur hukmoṇ ko bajá láegá, aur ụmr bhar un ke muwáfiq chalegá?

Jawáb.—Háṇ, Ḳhudá kí madad pákar koshish karuṇgá, ki isí tarah chaluṇ.

Tab Qasís kahe:

AI mihrbán Ḳhudá yih baḳhsh, ki purání ádam *in shaḳhsoṇ* meṇ aisá gáṛá jáwe, ki *un* meṇ nayá ádmí jí uṭhe.—ÁMÍN.

Yih bakhsh, ki *un* kí sab jismání khwáhishen mar jáwen, aur sab báten jo Rúh se iláqa rakhtí hain, *un* men zinda hon aur barhen.—Ámín.

Yih bakhsh, ki aisí quwat aur qudrat hásil *karen*, ki Shaitán aur dunyá aur jism par gálib *áwen* aur fath *páwen*.—Ámín.

Yih bakhsh, ki ye jo ab hamáre uhda aur khidmat se terí nazr kiye játe hain bihishtí kho se árásta ho jáwen, aur hamesha ká ajr páwen, tere rahm se, Ai mubárak Khudáwand Khudá, jo abad tak zinda aur sab chízon par hukúmat kartá hai.—Ámín.

AI Qádir i Mutlaq aur hamesha ke zinda Khudá, jis ke kamál azíz Bete Yesú Masíh ne hamáre gunáhon kí muáfí ke liye apne beshqímat pahlú se pání aur lahú bhí baháyá, aur apne shágirdon ko farmáyá, ki jáke sab qaumon ko sikháwen, aur Báp aur Bete aur Rúh-ul-Quds ke nám par unhen Baptismá dewen; ham terí minnat karte hain ki apní is jamáat kí darkhwáston par mutawajjih ho, gunáh ke rúhání gusl ke liye is pání ko pák kar, aur yih bakhsh ki *ye ádmí*, jo ab us men Baptismá páyá *cháhte hain*, tere fazl se mamúr ho *jáwen*, aur tere ímándár aur barguzide farzandon ke shumár men hamesha *rahen*; hamáre Khudáwand Yesú Masíh ke wasíle se.—Ámín.

Tab Qasís har shakhs ká jo Baptismá ke wáste áyá hai, dahná háth pakarke mauqa se Mustabag ke pás apní ráe ke muwáfiq láke dharam Báp o dharam Má se nám púchhe, aur tab use pání men dubáwe, yá us par pání dále aur kahe,

Fuláne main tujhe Báp aur Bete aur Rúh-ul-Quds ke nám par Baptismá detá hun.—Ámín.

Tab Qasís kahe,

HAM is shakhs ko Masíhí jamáat ke galle men shámil karte hain* aur us par salíbí khatt is bát ká nishán khainchte hain, ki áge ko Masíh i Maslúb par iatiqád rakhne ke iqrár se wuh na sharmáwe, aur us ke jhande tale gunáh aur dunyá aur

*Is jagah Qasís us shakhs ke máthe par salíbí súrat khainche.

Shaitán se mardána laṛe, aur jíte dam tak Masíh ká wafádáṛ sipáhí aur ḳhidmatguzár *baná* rahe.—Ámín.

Tab Qasís kahe,

AI piyáre bháío, azbaski *in shaḳhsoṇ* ne nayá janam páyá, aur Masíhí Kalísyá ke badan men paiwand *hue*, ab in niạmatoṇ par Ḳhudá Qádir i Mutlaq ká shukr kareṇ, aur ek dil hoke us se duạ́ máṇgeṇ ki *we* apní báqí ụmr is tarah *káṭeṇ* jaisá ki ab *us* ká shurụ́ huá.

Tab sab ghuṭne ṭek ke Ḳhudáwand kí duạ́ paṛheṇ.

AI hamáre Báp, jo ásmán par hai, tere nám kí taqdís howe. Terí bádsháhat áwe. Terí marzí jaisí ásmán par hai, zamín par bhí howe. Hamáre roz kí roṭí áj hameṇ de. Aur jis tarah ki ham apne taqsírwároṇ ko muạ́f karte haiṇ, tú hamárí taqsíreṇ muạ́f kar. Aur hameṇ imtihán meṇ na ḍál, balki burái se bachá.—Ámín.

AI ásmání Báp, ham farotaní se terá shukr karte haiṇ, ki tú ne mihrbání farmáke apne fazl ke pahchánne aur apne par ímán láne kí taraf hameṇ buláyá hai; hamárí is pahchán ko baṛhá, aur hameṇ is ímán par hamesha mazbút rakh, apná Rúh-ul-Quds *in shaḳhsoṇ* ko baḳhsh, ki *we* hamáre Ḳhudáwand Yesụ́ Masíh ke wasíle se sar i nau paidá hokar aur hamesha kí naját ke wáris ṭhaharkar tere bande bane *raheṇ*, aur tere wạde tak *pahuṇcheṇ;* usí tere Beṭe hamáre Ḳhudáwand Yesụ́ Masíh ke wasíle se, jo usí Rúh-ul-Quds kí yagánagat meṇ tere sáth sadá zinda aur saltanat kartá hai.—Ámín.

Nasíhat.

CHUNKI *in ádmíoṇ* ne tumháre rúbarú yih wạda kiyá hai, ki Shaitán aur us ke sab kámoṇ ko tark *kareṇge,* aur Ḳhudá par iạtiqád *rakheṇge,* aur us kí bandagí karte *raheṇge;* pas tum yád rakho ki tum par wájib o lázim hai, ki *un* ko yád diláyá karo, ki kaisá baṛá wạda, níyat aur iqrár *unhoṇ* ne yaháṇ is jamáạt ke sámhne ḳhusúsan tumháre sámhne ki *un* ke chune hue gawáh ho, kiyá hai, aur tum ko yih bhí lázim hai, ki *unheṇ* ubhárá karo, ki we baṛí koshish karke Ḳhudá ke Kalám i Muqaddas kí sahíh tạlím

hásil *kareṇ;* táki niạmat aur hamáre Ḳhudáwand Yesú Masíh kí pahchán meṇ taraqqí *kareṇ*, aur ímándárí, nekokárí aur parhezgárí ke sáth is jahán i guzrán meṇ zindagání *guzáreṇ.*

Tab un kí taraf jinhoṇ ne bilfiạl baptismá páyá, wuh rujú hokar kahe

AUR tum par bhí ki ab Baptismá ke sabab Masíh ká jáma pahin liye ho wájib o lázim hai, ki Yesú Masíh par ímán láne se Ḳhudá ke aur núr ke farzand ṭhaharkar aisí chál chalo, ki jaisí tumhárí Masíhí dạwat aur núr ke farzandoṇ ko munásib hai; aur hamesha yád rakho, ki Baptismá hamáre iqrár ká ek namúna hai, aur us ke yih mạne haiṇ, ki ham apne Naját Denewále Masíh ke namúna par chaleṇ, aur usí kí mánind ban jáweṇ; ki jis tarah wuh hamáre wáste muá, aur phir jí uṭhá, usí tarah ham ko jinhoṇ ne Baptismá páyá hai, cháhiye ki gunáh kí nisbat mareṇ, aur rástbází meṇ jíeṇ, aur apní ḳharáb aur nafsání ḳhwáhishoṇ ko hamesha dabáte raheṇ, aur roz baroz zindagání kí tamám nekí aur díndárí meṇ áge baṛhte jáweṇ.

SAWÁL O JAWÁB,

YẠNE

TẠLÍM O TALQÍN.

Jis ká síkhná Usqúf ke háth rakhne se pahle har kisí ko lázim hai.

Sawál.—Tumhárá nám kyạ hai?

Jawáb.—Fuláná yá Fulání.

Sawál.—Tumhárá yih nám kis ne rakhá?

Jawáb.—Mere dharam Báp aur dharam Má ne mere Baptismá páte waqt; jis se maiṇ Masíh ká ek ạzú, Ḳhudá ká farzand aur ásmán kí bádsháhat ká wáris ṭhahráyá gayá.

Sawál.—Tumháre dharam Báp aur dharam Má ne us waqt tumháre liye kyá kiyá?

Jawáb.—Unhoṇ ne mere nám par tín bát ká wạda aur iqrár kiyá; pahle yih, ki Shaitán aur us ke sab kámoṇ aur is kharáb dunyá kí behúda shán o shaukat aur jism kí sab nafsání khwáhishoṇ ko maiṇ tark karuṇ; dúsre yih, ki maiṇ Masíhí dín ke sab ạqídoṇ par iạtiqád rakhuṇ; aur tísre yih, ki Ḳhudá kí pák marzí aur hukmoṇ ko maiṇ bajá láuṇ aur zindagí bhar unhíṇ par chaluṇ.

Sawál.—Kyá tú samajhtá hai ki tujh ko aisá iạtiqád rakhná aur ạmal karná zarúr hai, jaisá unhoṇ ne tere wáste wạda kiyá?

Jawáb.—Háṇ albatta; aur Ḳhudá madad kare, to aisá hí karuṇgá. Aur maiṇ dil se apne ásmání Báp ká shukr kartá huṇ, ki us ne hamáre Naját Bakhshnewále Yesụ́ Masíh ke wasíle se is naját ke martaba ko mujhe pahuṇcháyá; aur Ḳhudá se duạ́ máṇgtá huṇ, ki mujh par wuh apná fazl rakhe táki jíte dam tak isí hálat meṇ rahuṇ.

Sawál.—Apne ạqíde kí báteṇ suná?

Jawáb.

MAIṆ iạtiqád rakhtá huṇ, Ḳhudá Qádir i Mutlaq Báp par, jo ásmán aur zamín ká paidá karnewála hai.

Aur us ke eklaute Beṭe hamáre Ḳhudáwand Yesụ́ Masíh par, jo Rúl-ul-Quds se peṭ meṇ pạrá, kuṇwárí Mariyam se paidá huá, Pantús Pilátús kí hukúmat meṇ dukh uṭháyá, salíb par khaiṇchá gayá, mar gayá, aur dafn huá, aur ạ́lam i arwáh meṇ já utrá, tísre din murdoṇ meṇ se jí uṭhá, ásmán par chaṛh gayá, aur Ḳhudá Báp Qádir i Mutlaq ke dahne háth baiṭhá hai, jaháṇ se wuh zindoṇ aur murdoṇ ká insáf karne ko áwegá.

Maiṇ iạtiqád rakhtá huṇ Rúh-ul-Quds par, pák Kalísyá i jámị par, muqaddasoṇ kí rifáqat, gunáhoṇ kí muạ́fí, jism ke jí uṭhne aur hamesha kí zindagí par.—ÁMÍN.

Sawál.—Tú apne is ạqíde kí báton se ḳhásskar kyá síkhtá hai?

Jawáb.—Pahle yih síkhtá hun, ki Ḳhudá Báp par jis ne mujhe aur sáre jahán ko paidá kiyá iạtiqád rakhuṇ.

Dúsre yih, ki Ḳhudá Beṭe par jo mere aur sab insán ke wáste kafára huá iạtiqád rakhuṇ.

Tísre yih, ki Ḳhudá Rúh-ul-Quds par jo mujhe aur Ḳhudá ke sab chune hue logoṇ ko pák kartá hai iạtiqád rakhuṇ.

Sawál.—Tum ne kahá ki tumháre dharam Báp aur dharam Má ne tumhárí bábat wạda kiyá thá, ki tum Ḳhudá ke hukmoṇ ko bajá láoge; bhalá batáo to we kitne haiṇ?

Jawáb.—Das.

Sawál.—Kaun se?

Jawáb.

WUHÍ, jo Ḳhudá ne Ḳhurúj ke bísweṇ báb meṇ farmáyá, ki maiṇ Ḳhudáwand terá Ḳhudá huṇ, jo tujhe Misr kí sarzamín aur bandíḳháne se nikál láyá.

1.—Tú mere sámhne kisí dúsre ko Ḳhudá na jánná.

2.—Tú apne liye koí taráshí huí múrat, aur kisí chíz kí súrat, jo úpar ásmán par, yá níche zamín par, yá pání meṇ jo zamín ke tale hai, na banáná: Tú un ke sámhne jhuk na jáná, aur un kí bandagí na karná; kyuṇki maiṇ Ḳhudáwand terá Ḳhudá gaiyúr Ḳhudá huṇ, aur Bápdádoṇ kí badíoṇ kí sazá un ke laṛkoṇ ko, jo mujh se kína rakhte haiṇ, tísrí chauthí pusht tak detá huṇ; aur un meṇ se hazároṇ par, jo mujh se muhabbat rakhte, aur mere hukmoṇ ko bajá láte haiṇ rahm kartá huṇ.

3.—Ḳhudáwand apne Ḳhudá ká nám tú bejá na lená: kyuṇki Ḳhudáwand us ko begunáh na ṭhahráwegá jo us ká nám bejá letá hai.

4.—Tú sabt ke din ko muqaddas jánkar yád rakhná; chha din tú mihnat aur apná sab kár o bár karná; lekin

sátwáṇ din Ḳhudáwand tere Ḳhudá ká sabt hai: us meṇ kuchh kám na karná, na tú, na terá beṭá, na terí beṭí, na terá ḳhádim, na terí ḳhádima, na tere chárpáe, aur na begáne jo tere darwáze ke andar hai; kyuṇki chha din meṇ Ḳhudáwand ne ásmán, aur zamín, aur daryá, aur jo kuchh un meṇ hai banáyá, aur sátweṇ din farágat kí: is wáste Ḳhudáwand ne sátweṇ din ko mubárak kiyá, aur use muqaddas ṭhahráyá.

5.—Tú apní Má aur Báp kí ịzzat karná: táki terí ụmr zamín par, jo Ḳhudáwand tere Ḳhudá ne tujhe dí hai, daráz howe.

6.—Tú ḳhún na karná.

7.—Tú ziná na karná.

8.—Tú chorí na karná.

9.—Tú apne hamsáe par jhúṭhí gawáhí na dená.

10.—Tú apne hamsáe ke ghar ká lálach na karná; tú apne hamsáe kí jorú ká lálach na karná, na us ke ḳhádim, na us kí ḳhádima, na us ke bail, na us ke gadhe, na aur kisí chíz ká, jo us kí hai.

Sawál.—Tú in hukmoṇ se ḳhásskar kyá síkhtá hai?

Jawáb.—Maiṇ do bát síkhtá huṇ; pahlí apne par Ḳhudá ká haqq, dúsrí apne par hamsáe ká haqq.

Sawál.—Ḳhudá ká haqq tujh par kyá hai?

Jawáb.—Mujh par Ḳhudá ká haqq yih hai, us par ịatiqád rakhná, us se ḍarte rahná, aur apne sáre dil, apní sárí samajh, apní sárí ján, aur apní sárí táqat se us se muhabbat rakhná; us kí parastish karná, us ká shukr bhejná, us par apná púrá bharosá rakhná, use pukárá karná, us ke pák nam aur kalám ká adab bajá láná, aur tamám ụmr dil se us kí bandagí karte rahná.

Sawál.—Hamsáe ká haqq tujh par kyá hai?

Jawáb.—Hamsáe ká haqq mujh par yih hai, use aisí ạzíz rakhná jaisá apne taíṇ, aur sab ádmíoṇ se wuh sulúk

karná jo main chálitá hun ki we mujh se karen, apne Má Báp kí muhabbat, izzat aur madadgárí karná, Malika aur un sab kí jo us kí taraf se hukúmat rakhte hain, izzat aur farmánbardárí karná, apne sab hákimon, sikhlánewálon, dín ke ustádon, aur khávindon ke tábi rahná; jo mujh se martaba men barhkar hain, un ká adab aur liház rakhná; kisí ko na qaul na fial se dukh pahuncháná; apne tamám kár o bár men sachchá aur rástbáz rahná; apne dil men kína aur dushmaní ko jagah na dená; apne háthon ko chorí chahárí se aur apní zubán ko burá kahne, jhúth bolne, aur tuhmat lagáne se báz rakhná; apne badan ko parhezgárí, hoshyárí aur pákízagí se rakhná; kisí ke mál ká lálach aur khwáhish na karná; balki yih síkhná aur koshish karná, ki wajah halál se apní rozí paidá karun, aur jis hálat men mujhe rakhná Khudá ko manzúr ho, us men jo kuchh mujh par farz aur wájib ho use adá kiyá karun.

Sawál.—Mere piyáre larke ján rakh, ki tú áp se in báton ko amal men nahín lá saktá, aur na Khudá ke hukmon par chal saktá, aur na us kí bandagí kar saktá hai, magar us ke ain fazl se; jis ke wáste tujhe zarúr hai ki bilánága koshish se duá mángá kare; pas main sunún to Khudáwand kí duá tujhe yád hai?

Jawáb.

AI hamáre Báp, jo ásmán par hai, tere nám kí taqdís howe. Terí bádsháhat áwe. Terí marzí jaisí ásmán par hai, zamín par bhí howe. Hamáre roz kí rotí áj hamen de. Aur jis tarah ki ham apne taqsírwáron ko muáf karte hain, tú hamárí taqsíren muáf kar. Aur hamen imtihán men na dál, balki burái se bachá.—Ámín.

Sawál.—Is duá men tú Khudá se kyá mángtá hai?

Jawáb.—Main apne Khudáwand Khudá se jo hamárá ásmání Báp, aur sab khúbíon ká bakhshnewálá hai, yih mángtá hun, ki wuh mujh par, aur sab logon par, apná fazl kare, ki jaisí hamen cháhiye waisí ham us kí ibádat karen, us kí khidmat bajá láwen, aur us ke tábi rahen; aur main Khudá se mángtá hun, ki hamáre jism aur ján

ke liye jo kuchh zarúr hai wuh hameṇ diyá kare, aur ham par mihrbán rahe, aur hamáre gunáh bakhsh de, aur mihrbání se sab tarah ke rúhání o jismání khatroṇ se hameṇ bacháe rakhe, aur panáh dewe, aur har tarah ke gunáh aur burái, aur hamáre rúhání dushman aur hamesha kí maut se hamárí hifázat kare; aur mujhe ummed hai, ki wuh apne rahm aur karam se hamáre Khudáwand Yesú Masíh ke wasíle aisá hí karegá; aur is liye maiṇ ÁMÍN kahtá huṇ, yaṇe aisá hí ho.

Sawál.

Masíh ne apní Kalísyá meṇ kitní Sákramint muqarrar kí haiṇ?

Jawáb.—Do hí, yaṇe Baptismá aur Ashá i Rabbání, ki jaháṇ ho sake naját ke liye zarúr haiṇ.

Sawál.—Sákramint se kyá murád hai?

Jawáb.—Us se yih murád hai, ki wuh bátiní aur rúhání fazl ká jo ham ko miltá, ek záhirí nishán hai, ki dekhne meṇ átá, jise Masíh ne áp muqarrar kiyá, ki wuh hamáre liye us fazl páne ká ek wasíla aur hamáre yaqín ke wáste us ká ek rihn ho.

Sawál.—Sákramint ke kai juz haiṇ?

Jawáb.—Do; ek to záhirí nishán jo dekhne meṇ átá dúsrá bátiní rúhání fazl.

Sawál.—Baptismá ká sámán yá us ká záhirí nishán jo dekhne meṇ átá kyá hai?

Jawáb.—Pání; jis se ádmí Báp aur Beṭe aur Rúh-ul-Quds ke nám par Baptismá pátá hai.

Sawál.—Bátiní rúhání fazl kyá hai?

Jawáb.—Gunáh kí nisbat marná, aur rásbází kí nisbat sar i nau paidá honá; ki ham jo sarisht se gunáh meṇ paidá hoke qahr ke farzand the, us ke sabab fazl ke farzand ṭhaharte haiṇ.

Sawál.—Un ko jo Baptismá páyá cháhte haiṇ kyá kyá zarúr hai?

Jawáb.—Tauba, jis se we gunáh ko tark karte haiṇ; aur ímán jis se Khudá ke un wadoṇ par jo is Sákramint meṇ un se kiye gae iatiqád mazbút rakhte haiṇ.

Sawál.—Phir nanhe bachche kis wáste Baptismá páte haiṇ, kyuṇki we to apne bachpan ke sabab ye báteṇ bajá nahíṇ lá sakte?

Jawáb.—Is wáste ki we apne záminoṇ kí marifat un bátoṇ ká iqrár karte haiṇ; aur siyáne hone par unheṇ us iqrár ká púrá karná zarúr hotá hai.

Sawál.—Ashá i Rabbání kí Sákramint kis wáste muqarrar huí?

Jawáb.—Us qurbání kí hamesha kí yádgárí ke wáste jo Masíh kí maut se huí, aur un fáidoṇ ke wáste jo us ke sabab se hameṇ hásil hote haiṇ.

Sawál.—Ashá i Rabbání ká záhirí juz yá nishán kyá hai?

Jawáb.—Roṭí aur wain, jis ke kháne píne ká Khudáwand ne hukm kiyá.

Sawál.—Bátiní juz yá wuh chíz jis ke ye nishán ṭhahráe gae kyá hai?

Jawáb.—Masíh ká badan aur lahú, jise Ashá i Rabbání meṇ ímándár filhaqíqat aur beshakk lete aur hásil karte haiṇ.

Sawál.—Hameṇ us se kyá fáide milte haiṇ?

Jawáb.—Hamárí rúheṇ Masíh ke badan aur lahú se mazbút aur tází hotí haiṇ, jaisá ki hamárá badan roṭí aur wain se.

Sawál.—Ashá i Rabbání meṇ, jo sharík huá cháhte haiṇ, unheṇ kyá kyá zarúr hai?

Jawáb.—Yih ki áyá we áp ko ázmáke apne pichhle gunáhoṇ se sachchí tauba karte, aur naí chál chalne ká mazbút iráda rakhte, aur Masíh ke wasíle Khudá ke rahm par zinda ímán rakhte, aur shukrguzárí se us kí maut ko yád aur sab ádmíoṇ se muhabbat rakhte haiṇ, yá nahíṇ.

DÍN PAR MUSTAQÍM HONE KÍ
TARTÍB,
YÁ HÁTH RAHKNE KÍ,
Un par jo Baptismá páke báliğ hue haiṇ.

Roz i mustaqím ko we sab jinheṉ dín par mustaqím honá hai Usqúf ke sámhne házir kiye jáweṉ, aur mauqa se khaṛe raheṉ, tab wuh yá koí dúsrá Ḳhádim-ud-dín jise wuh ṭhahráwe is díbája ko paṛhe.

IS maqsad par ki háth rakhne ke dastúr se us ke amal meṉ lánewále ziyádatar fáida uṭháweṉ, ahl i Kalísyá ne is hukm ká muqarrar karná munásib jáná, ki áge ko us ke siwá kisí par háth na rakhá jáwe, jo ki mazhab ká aqída Ḳhudáwand kí duá aur dasoṉ hukm suná sake; aur un sawáloṉ ká jawáb bhí de sake, jo sawál o jawáb kí chhoṭí sí kitáb meṉ likhe haiṉ; aur is hukm ká bajá láná bahut hí munásib hai; táki jo laṛke ab jawání ko pahuṉche aur unhoṉ ne malúm kiyá hai ki un ke dharam Báp aur dharam Má ne Baptismá ke waqt un ke liye kyá kyá wade kiye the, ḳhud apní zubání aur ḳhushí se Kalísyá ke rúbarú barmalá unheṉ sábit aur mazbút kareṉ, aur wada bhí kareṉ, ki we Ḳhudá ke fazl se hamesha is kí koshish meṉ raheṉge ki un bátoṉ ko jin ká unhoṉ ne apní ḳhushí o razá se iqrár kiyá dil kí sachchái se kareṉ.

[Aur Kalísyá ne yih bhí munásib samajhke ṭhahráyá hai, ki har ek ádmí jis ne báliğ hoke Baptismá páyá hai, apne baptismá ke bad jitní jaldí ho sake Bishap ke háth se dín par mustaqím kiyá jáwe, táki pák rifáqat meṉ wuh shámil hone ke qábil ho.]

Tab Usqúf kahe,

TUM yahán̤ Khudá aur is jamáat ke sámhne wuh bará wada aur iqrár jo tumháre Baptismá ke waqt tumháre nám se kiyá gayá thá, dobára karte, aur use khud mán lete aur mazbút karte ho; aur iqrár karte ho, ki un sab báton̤ par jo tumháre dharam Báp aur dharam Má ne us waqt tumháre wáste wade kiye, yá ki tum ne khud apne zimme lí thín̤, iatiqád rakhná aur amal karná tum par farz hai?

Har ek buland áwáz se jawáb de,

Main̤ iqrár kartá (yá kartí) hun̤.

Usqúf.—Hamárí madad Khudáwand ke nám se hai.
Jawáb.—Jis ne ásmán aur zamín ko banáyá.
Usqúf.—Khudáwand ká nám mubárak hújiyo.
Jawáb.—Ab se hamesha tak.
Usqúf.—Khudáwand hamárí duáen̤ sun.
Jawáb.—Aur hamárí faryád tere pás pahun̤che.
Usqúf.—Ham duá mán̤gen̤.

AI Qádir i Mutlaq aur hamesha ke zinda Khudá, tú ne mihrbání karke apne in bandon̤ ko pání aur Rúh-ul-Quds se sar i nau paidá kiyá, aur un ke sáre gunáh un ko muáf kar diye hain̤; Ai Khudáwand ham terí minnat karte hain̤ ki Rúh-ul-Quds Tasallí Denewále se unhen̤ mazbút kar, aur har roz apne fazl kí gúnágún niamaton̤ kí, (yane) aql aur fahm kí niamat; hikmat aur rúhání quwat kí niamat; dánái aur sachchí díndárí kí niamat kí taraqqí unhen̤ roz baroz diyá kar, aur Ai Khudáwand, apne pák khauf kí niamat se unhen̤ ab aur hamesha ko mamúr kar rakh.—ÁMÍN.

Tab Usqúf ke sámhne sab ghutne teken aur wuh har ek ke sir par judá judá apná háth rakhe aur kahe,

AI Khudáwand, apne ásmání fazl se apne is larke (yá apne is bande) kí hifázat kar, ki wuh hamesha ko terá hí baná rahe; aur roz baroz tere Rúh-ul-Quds ká fazl

us par ziyáda hotá jáwe, jab tak ki terí hamesha kí bádsháhat ko á pahunche.—Ámín.

Tab Usqúf kahe,

Khudáwand tumháre sáth ho.

Jawáb.—Aur terí rúh ke sáth.

Phir sab ghuṭne ṭeken, aur Usqúf kahe,

Ham duá máṇgeṇ.

AI hamáre Báp, jo ásmán par hai, tere nám kí taqdís howe. Terí bádsháhat áwe. Terí marzí jaisí ásmán par hai, zamín par bhí howe. Hamáre roz kí roṭí áj hameṇ de. Aur jis tarah ki ham apne taqsírwároṇ ko muáf karte haiṇ, tú hamárí taqsíreṇ muáf kar. Aur hameṇ imtihán meṇ na ḍál, balki burái se bachá.—Ámín.

Aur yih duá.

AI Qádir i Mutlaq aur hamesha ke zinda Khudá, tú ham meṇ wuh asar bakhshtá hai, ki un chízoṇ ká iráda kareṇ, aur unheṇ amal meṇ bhí láweṇ, jo terí Khudáí kí dargáh meṇ achchhí aur pasandída haiṇ; ham ájizí se in tere bandoṇ ke liye iltimás karte haiṇ, ki jin par ham ne tere muqaddas rasúloṇ ke dastúr bamujib ab apne háth rakhe haiṇ, táki is isháre se un ko yaqín ho, ki tú un par mutawajjih aur kamál mihrbán hai. Ham terí minnat karte haiṇ, ki terá pidrána háth hamesha un par rahe; terá Rúh-ul-Quds sadá un ke sáth howe; aur tere kalám ke jánne aur us ko amal meṇ láne kí aisí hidáyat kare ki ákhir ko we hamesha kí zindagí hásil kareṇ; hamáre Khudáwand Yesú Masíh ke wasíle se, jo tere aur Rúh-ul-Quds ke sáth sadá ek Khudá abad tak jítá aur saltanat kartá hai.—Ámín.

AI Qádir i Mutlaq Khudáwand aur hamesha ke Khudá, ham terí minnat karte haiṇ, mihrbání se hamáre ján o tan ko apní sharíat kí ráh par chalne aur apne farmáne ke muwáfiq amal karne kí hidáyat farmá, pákíza baná; aur

tábidár thahrá, táki ham terí kamál qudrat kí nigahbání se yahán aur hamesha ko jism aur Rúh ke sáth salámat rahen; hamáre Khudáwand aur Naját Denewále Yesú Masíh ke wasíle se.—Ámín.

Tab Usqúf yun barakat ká kalima farmáwe, ki

KHUDÁ Qádir i Mutlaq Báp, Bete aur Rúh-ul-Quds kí barakat tum par ho, aur hamesha tumháre sáth rahe.—Ámín.

NIKÁH KÍ TARTÍB.

Pahle zarúr hai, ki Kalísyá ke darmiyán jude jude tín Itwár ko Fajr kí namáz ke waqt yá (agar Fajr kí namáz na ho to) Shám kí namáz ke waqt dúsre wird ke bad fauran nikáh kí pukár kar dí jáwe, aur Khádim-ud-dín dastúr ke muwáfiq kahe,

MAIN *fuláne* Mauza ke *fuláne* aur *fuláne* Mauza kí *fuláni* ke nikáh kí pukár kar detá hun. Agar tum men kisí ko koí sabab yá muzáhamat kí maqúl wajah malúm ho jis se in donon men pák nikáh ká bándhná durust na howe, to cháhiye ki tum us ká bayán karo. Yih sawál ká pahlá (dúsrá yá tísrá) martaba hai.

Aur agar we jinká ápas men byáh huá cháhtá hai, jude jude Mauza men rahte hon, to donon Mauza men un ke nikáh kí pukár kar dí jáwe, aur ek Mauza ká Khádim-ud-dín un ká nikáh na bándhe, magar jab tak ki dúsre Mauza ke Khádim-ud-dín se un ke nikáh ke tín martaba pukár dene ki sanad na mile.

Jin ká byáh honewálá howe, nikáh ke muqarrarí waqt men apne doston aur parosíon ke sáth Kalísyá men áwen, aur wahán mard dahne aur aurat báín taraf báham khare rahen, tab Qasís kahe.

AZÍZO, Khudá ke huzúr aur is jamáat ke rúbarú ham jama hue hain, ki is mard aur is aurat ká pák nikáh bándhen; aur yih izzat ká muqaddama hai, jise Khudá ne insán kí begunáhí kí hálat men muqarrar kiyá, aur is poshída yagánagat ko ki Masíh aur us kí Kalísyá ke darmiyán hai ham par záhir kartá hai. Aur is pák muqad-

dame ko Masíh ne apne sámhne hí Qáná ke bích, jo Jalíl ke mulk meṇ hai, apná pahlá muạjiza dikhákar raunaq aur zínat bakhshí : aur muqaddas Pulús us kí tạríf kartá hai, ki sab ádmíoṇ ko nikáh karná ụmda kám hai : aur is liye na cháhiye ki koí shakhs khwáhish i nafsání aur shahwatrání ke liye, jánwaroṇ kí tarah, jinheṇ ạql o samajh nahíṇ, besaláh aur liház ke shokhí se is ká qasd yá ise ikhtiyár kare, balki adab, hoshyárí, saláhkárí, parhezgárí, aur Khudá ke khauf ke sáth, aur nikáh ke muqarrar hone kí wajahoṇ ko bakhúbí khiyál kare.

Pahle, wuh is liye muqarrar huá, ki aulád paidá hoke Khudáwand ke khauf aur tarbiyat meṇ parwarish páweṇ, aur us ke pák nám kí buzurgí howe.

Dúsre, gunáh se bachne aur ziná se báz rahne ke liye yih muqarrar huá, táki jin ko zabt kí táqat nahíṇ, byáh kareṇ, aur apne taíṇ Masíh ke badan ke beạib ạzú baná rakheṇ.

Tísre, yih is liye muqarrar huá, ki do tarfa mel, madad, aur árám hásil ho, jo ki dukh sukh meṇ ek ko dúsre se milná lázim hai.

Is pák dastúr par ab yih do shakhs jo házir haiṇ ạmal karne ko áe haiṇ. Pas agar koí ádmí kuchh mạqúl sabab batlá sake, jis se in donoṇ ká nikáh sharíạt ke rú se nahíṇ ho saktá hai, to ab bol uthe, nahíṇ to áge hamesha ko chupká rahe.

Aur un kí taraf jinkí shádí hotí hai, mukhátib hoke yuṇ kahe.

MAIṆ tum donoṇ ko tákíd aur hukm kartá huṇ, chunánchi tum ạdálat ke khaufnák din meṇ, jab sab ke dil ke bhed khul jáenge, jawáb doge, ki agar tum donoṇ meṇ se koí kuchh muzáhamat kí wajah jántá ho, jis se tumhárá ápas meṇ nikáh bándhná sharíạt ke muwáfiq na ho sake, to ab us ká iqrár kare ; kyuṇki tum khúb ján rakho, ki jo koí us qáịde ke barkhiláf joṛá hote haiṇ, jis kí parwánagí Khudá ke kalám meṇ hai, to we Khudá ke nazdík joṛá nahíṇ haiṇ, aur na un ká nikáh rawá hai.

Nikáh ke roz agar koí shakhs kuchh uzr láwe, aur bayán kare, ki is sabab se shara i Iláhí yá riwáj mulk ke bamujib nikáh se un ká jorá honá rawá nahín, aur wuh aur us ke sáth muatabar zámin taraf sání ko iqrár náma likh dewe, yá ki apná dawa sábit karne ke liye nikáh ká tamám kharch amánat saunpe tab nikáh mauqúf rahe, jab tak ki us kí tahqíq na ho le: agar kuchh muzáhamat darpesh na áwe to Khádim-ud-dín mard se yih kahe,

FULA'NE kyá tú is aurat ko apní byáhtá jorú honí qabúl kartá hai, ki Khudá ke hukm bamujib nikáh kí pákíza hálat men us ke sáth zindagání guzáre, áyá tú us se muhabbat rakhegá, us ko tasallí degá, us kí izzat karegá, aur bímárí o tandurustí men us kí khabar legá, aur sab dúsríon ko chhorkar donon kí zindagí bhar faqat usí ke sáth rahegá?

Mard jawáb de, Hán albatta.

Tab Qasís aurat se kahe,

FULA'NI' kyá tú is mard ko apná byáhtá shauhar honá qabúl kartí hai, ki Khudá ke hukm bamujib nikáh kí pákíza hálat men us ke sáth zindagání guzáre, áyá tú us ke hukm men rahegí, aur us kí khidmat karegí, us se muhabbat rakhegí, us ká adab karegí, aur bímárí o tandurustí men us kí khabar legí, aur sab dúsron ko chhorkar donon kí zindagí bhar faqat usí ke sáth rahegí?

Aurat jawáb de, Hán albatta.

Tab Qasís kahe,

Kaun is aurat ke taín is mard ke sáth byáhe jáne ko supurd kartá hai?

Tab we ek dúsre se qaul o qarár is tarah karen, ki Khádim-ud-dín aurat ko us ke báp yá kisí dost ke háth se lekar aisá kare ki mard apne dahne háth se aurat ká dahná háth pakre, aur Khádim-ud-dín ke píchhe píchhe yun kahe,

MAIN *fulána* tujh *fuláni* ko apní byáhtá jorú hone ko qabúl kartá hun, ki Khudá ke muqaddas hukm ke muwáfiq áj se áge ko bhaláí o buráí, tangí o farágat, bímárí o tandurustí men tujh se milá rahungá, aur iláqa

rakhuṇgá, tujh se muhabbat rakhuṇgá, aur terí ḳhátir karuṇgá, jab tak maut ham ko judá na kare, aur is par maiṇ tujh se qaul o qarár kartá huṇ.

Tab we háth chhoṛ den̲ aur ạurat apne dahne háth se mard ká dahná háth pakaṛke Ḳhádim-ud-dín ke píchhe píchhe yih kahe,

MAIṆ *fulání* tujh *fuláne* ko apná byáhtá shauhar hone ko qabúl kartí huṇ, ki Ḳhudá ke muqaddas hukm ke muwáfiq áj se áge ko bhaláí o buráí, taṇgí o farágat, bímárí o tandurustí meṇ tujh se milí rahuṇgí, aur ịláqa rakhuṇgí, tujh se muhabbat rakhuṇgí, terí ḳhátir karuṇgí, aur tere tábị rahuṇgí, jab tak maut ham ko judá na kare, aur is par maiṇ tujh se qaul o qarár kartí huṇ.

Phir we háth chhoṛ den̲, aur mard ạurat ko ek chhallá de, magar pahle use Qasís aur Ḳhádim ke muqarrar rasúm ke sáth kitáb par rakhe, tab Qasís chhallá lekar mard ko de ki wuh ạurat ke báíṇ háth kí chauthí unglí men̲ pahná de, aur us par apná háth rakhe rahe, aur Qasís ke sikháne se yun̲ kahe,

IS chhalle se maiṇ tujhe byáhtá huṇ, apne badan se terí ịzzat kartá huṇ, aur apná sárá dunyáwí mál tujhe detá huṇ, banám Báp aur Beṭe aur Rúh-ul-Quds ke.—ÁMÍN.

Tab mard ạurat ke báen̲ háth kí chauthí unglí men̲ chhallá chhoṛ de, aur we donon̲ ghuṭne ṭeken̲ aur Ḳhádim-ud-dín yun̲ kahe,

Ham duạ́ máṇgeṇ.

AI hamesha ke Ḳhudá, sáre insán ke Ḳháliq aur Parwardigár, sárí rúhání niạmatoṇ ke Denewále aur hamesha kí zindagí ke Bání; apní barakat apne in bandoṇ par yạne is mard aur is ạurat par názil kar, jinheṇ ham tere nám se duạ́ i ḳhair dete haiṇ, ki jis tarah Isháq aur Rabqá ápas meṇ wafádárí ke sáth guzrán karte the, isí tarah ye donoṇ us qaul o qarár par jo inhoṇ ne ápas meṇ kiyá hai díndárí ke sáth qáim raheṇ aur use púrá kareṇ, jis ká nishán aur girau yih chhallá diyá liyá gayá hai, aur hamesha kamál muhabbat aur muwáfiqat ke sáth milke raheṇ, aur tere hukmoṇ ke bamujib zindagí káṭeṇ; hamáre Ḳhudáwand Yesụ́ Masíh ke wasíle se.—*ÁMÍN*.

Tab Qasís un donon ká dahná háth milákar kahe,

Jinhen Ḳhudá ne ek sáth joṛá kar diyá hai, unhen koí ádmí judá na kare.

Tab Qasís jamáạt se kahe,

IS liye ki *fuláne* aur *fuláni* ne pák nikáh par ápas men ittifáq kiyá hai, aur Ḳhudá aur is jamáạt ke sámhne is ká iqrár diyá aur is par ápas men qaul o qarár kiyá, aur chhalle ke dene lene aur háthon ke miláne se us ká izhár kiyá hai, main in donon ko jorú ḳhasam kahtá hun, banám Báp aur Beṭe aur Rúh-ul-Quds ke.—Ámín.

Tab Qasís yih duạ́ i ḳhair de,

KHUDÁ Báp, Ḳhudá Beṭe, Ḳhudá Rúh-ul-Quds, tumhen barakat de, tumhárí hifázat aur nigahbání kare; Ḳhudáwand mihr se tum par apní shafaqat kí nazar rakhe, aur tumhen tamám rúhání barakat aur fazl se yun mạmúr kar de ki tum is tarah ek sáth yih zindagí guzráno ki ánewále jahán men hamesha kí zindagí hásil karo.—Ámín.

Tab Qasís yá Ḳhádim-ud-dín Ḳhudáwand kí mez pás jákar is Zabúr ko paṛhen yá gáwen,

Zabúr 128.

Yá yih,

Zabúr 67.

Jab Zabúr ho chuke aur mard o ạuraṭ Ḳhudáwand kí mez ke sámhne ghuṭne ṭeken, tab Qasís mez pás khaṛá aur un kí taraf mutawajjih hokar yun kahe,

Ḳhudáwand ham par rahm kar.

Jawáb.—Masíh ham par rahm kar.

Ḳhádim-ud-dín.—Ḳhudáwand ham par rahm kar.

AI hamáre Báp, jo ásmán par hai, tere nám kí taqdís howe. Terí bádsháhat áwe. Terí marzí jaisí ásmán par hai, zamín par bhí howe. Hamáre roz kí roṭí áj hamen de. Aur jis tarah ki ham apne taqsírwáron ko muạ́f karte hain, tú hamárí taqsíren muạ́f kar. Aur hamen imtihán men na ḍál, balki burái se bachá.—Ámín.

Khádim-ud-dín.—Ai Khudáwand, apne bande aur apní bandí ko mahfúz rakh;

Jawáb.—Jo tujh par apná bharosá rakhte hain.

Khádim-ud-dín.—Ai Khudáwand, apne muqaddas maqám se un kí madad bhej;

Jawáb.—Aur hamesha un kí nigahbání kar.

Khádim-ud-dín.—Un ke liye ek mazbút qila ho;

Jawáb.—Un ke dushman ke munh par.

Khádim-ud-dín.—Ai Khudáwand hamárí duá sun.

Jawáb.—Aur hamárí faryád áp tak pahunchne de.

Khádim-ud-dín.

Ai Ibráhím ke Khudá, Isháq ke Khudá, Yaqúb ke Khudá, apne in bandon ko barakat de, aur un ke dilon men hamesha kí zindagí ká bíj bo, ki we jo kuchh tere muqaddas Kalám se apne fáide ke liye síkhen, so hí amal men láwen. Ai Khudáwand, ásmán par se un par mihrbání kí nazar rakh, aur unhen barakat bakhsh; aur jaise tú ne Ibráhím aur Sárah par un kí barí tasallí ke liye apní barakat názil kí, waise hí in apne bandon par rahm karke apní barakat bhej, táki we terí marzí ke tábidár hoke aur terí panáh men sadá mahfúz rahkar, apní umr bhar terí muhabbat men bane rahen; hamáre Khudáwand Yesú Masíh ke wasíle se.—Ámín.

Yih duá, jo níche likhí játí hai, agar aurat san i ayás ko pahunchí ho, to na parhí jáwe.

Ai Rahím Khudáwand aur ásmání Báp, terí kamál ináyat se ádamzád barhte hain; ham terí minnat karte hain, ki in donon shakhson kí apní barakat se madad kar, táki we aulád se phúlen phalen, aur ápas men mil jul ke díní muhabbat aur nekokárí ke sáth itní muddat tak jíte rahen, ki apne bál bachchon ko Masíhí aur nek ráh par chalte dekhen, táki terí buzurgí aur jalál záhir ho; hamáre Khudáwand Yesú Masíh ke wasíle se.—Ámín.

Ai Khudá, tú ne apní barí qudrat se sab chízen nest se hast kín, aur dúsrí chízon kí tartíb dene bad yih thahráyá, ki mard se jo terí hí shakl aur súrat par paidá huá, aurat ká shurú ho, aur un ko ápas men gúthke

sikhláyá ki jinhen tú ne nikáh se ek kiyá hai we sharíạt ke rú se kadhí judá na howeṇ; Ai Ḳhudá, jis ne aise sirr i ạzím se nikáh ke muqaddama ko pák ṭhahráyá hai, ki us se Masíh aur us kí Kalísyá ke darmiyán ká rúhání nikáh aur yagánagat matlab aur murád hai, apne in bandoṇ par mihrbání se nazar kar, ki yih mard bhí tere Kalám ke muwáfiq apní jorú se muhabbat rakhe, (jaise ki Masíh ne apní duhlin yạne Kalísyá se muhabbat rakhí, aur ḳhud áp ko us kí iwaz meṇ de diyá, aur apne jism kí mánind us se ulfat rakhke use pálá posá,) aur yih ạurat bhí muhabbat aur ḳhush mizájí, pák dámaní, aur tábịdárí se apne shauhar ke sáth rahe, aur baṛí garíbí, parhezgárí aur milansárí se muqaddas aur díndár ạuratoṇ kí pairawí kare; Ai Ḳhudáwand, in donoṇ ko barakat de, aur apní hamesha kí bádsháhat meṇ inheṇ mírás ịnáyat farmá; hamáre Ḳhudáwand Yesụ́ Masíh ke wasíle se.—ÁMÍN.

Tab Qasís kahe,

QÁDIR i Mutlaq Ḳhudá, jis ne shurụ́ meṇ hamáre pahle Má Báp Ádam aur Hawwá ko paidá kiyá, aur unheṇ pákíza karke nikáh ke rishte se báham miláyá, tum par apne fazl kí daulat barsáwe, tum ko muqaddas banáwe, aur barakat baḳhshe, táki tum ján o tan se us ko ḳhush rakho, aur tamám ụmr pák muhabbat se ek sáth jíte raho.

Bạd us ke agar ạurat aur shauhar ke wájibát ke bayán meṇ koí wạz na ho, to Ḳhádim-ud-dín yih paṛhe,

TUM sab jin ká byáh huá hai, yá jo ki nikáh ke pák dastúr par ạmal kiyá cháhte ho, suno, ki muqaddas Kitáb shauharoṇ ko un kí jorúoṇ aur jorúoṇ ko un ke shauharoṇ kí wájibát kí bábat kyá kahtí hai:

Muqaddas Pulús apne us maktúb ke pánchweṇ báb meṇ, jo us ne Afsíoṇ ko likhá, sab byáhe mardoṇ ko yuṇ hukm kartá hai; ki, ai mardo, apní jorúoṇ ko yuṇ pyár karo, jyuṇ Masíh ne bhí Kalísyá ko pyár kiyá, aur apne taíṇ us ke badle diyá, táki us ko pání ke gusl ke sáth Kalám se pákíza karke muqaddas banáwe aur apne liye ek jalíl

Kalísyá tayár kare, jis meṇ koí dág yá chín yá aisí kuchh chíz na ho, balki wuh pák aur beaib howe. Yuṇ hí mardoṇ ko lázim hai, ki apní jorúoṇ ko aisá pyár kareṇ jaisá apne badan ko. Jo apní jorú ko pyár kartá hai so áp ko pyár kartá hai, kyuṇki kisí ne apne jism se kabhí dushmaní na kí, balki use páltá postá hai, jaisá ki Khudáwand bhí Kalísyá ko: ki ham us ke badan ke ạzú aur us ke gosht aur us kí haḍḍíoṇ meṇ se haiṇ. Isí sabab ádmí apne Má Báp ko chhoṛkar apní jorú se milá rahegá, aur we donoṇ ek tan hoṇge. Yih ek baṛá bhed hai; par Masíh aur Kalísyá kí bábat main kahtá huṇ, garaz, tum meṇ se har ek apní apní jorú ko aisá cháhe jaisá áp ko cháhtá hai.

Isí tarah wuhí muqaddas Pulús us maktúb meṇ jo us ne Qulussíoṇ ko likhá sab byáhe mardoṇ ko yuṇ farmátá hai; ai mardo, apní jorúoṇ ko pyár karo, aur un se kaṛwe na ho.

Yih bhí suno, ki muqaddas Patras jo Masíh ká Rasúl aur khud byáhá thá byáhoṇ se kyá kahtá hai; ai mardo, apní jorúoṇ ke sáth ạqlmandí ke taur par raho, aur ạurat ko názuk bartan aur apne sáth zindagí ke fazl kí wáris samajhkar ịzzat bakhsho, táki tumhárí duạeṇ ruk na jáweṇ.

Yaháṇ tak to shauhar par jorú ká jo haqq hai tum ne suná. Ab ai ạurato, tum par tumháre shauharoṇ ká jo haqq hai tum suno, aur síkho, chunáṇchi muqaddas Kitáb meṇ sáf bayán hai.

Muqaddas Pulús maktúb i mazkúr meṇ, jo us ne Afsíoṇ ko likhá, yuṇ tum ko sikhátá hai, ki, ai ạurato, apne shauharoṇ kí aisí farmánbardár raho, jaisí Khudáwand kí, kyuṇki shauhar ạurat ká sir hai, jaisá Masíh Kalísyá ká sir; aur wuh badan ká Bachánewálá hai. Pas jaisí Kalísyá Masíh kí farmánbardár hai, waise hí ạurateṇ bhí har bát meṇ apne shauharoṇ kí howeṇ. Aur phir yih kahtá hai, ki ạurat ko cháhiye ki apne shauhar ká adab kare.

Aur wuhí muqaddas Pulús apne maktúb meṇ jo us ne Qulussíoṇ ko likhá tumheṇ yih mukhtasar nasíhat kartá hai; ai ạurato, jaisá Khudáwand meṇ munásib hai apne shauharoṇ kí farmánbardárí karo.

Muqaddas Patras bhí tumhen yih kahke achchhí tarah se sikhátá hai; ki ai aurato, tum apne shauharoṇ ke tábi raho, ki agar baze un meṇ se Kalám ko na mánte hoṇ to we bagair Kalám ke apní jorúoṇ kí chál se fáida hásil kareṇ, jis waqt tumhárí pák chalan jo khauf ke sáth hai dekheṇ. Aur tumhárá singár záhirí na ho, jaise sir gúndhná, aur sone ke gahne aur rang ba rang kí posháken pahinná; balki cháhiye ki wuh dil kí poshída insániyat ho, jo gairfání, aur halím, aur garíb mizáj hai, ki yih Khudá ke áge beshqímat hai. Kyuṇki isí tarah agle zamáne meṇ muqaddas aurateṇ bhí jo Khudá par bharosá rakhtíṇ, áp ko saṇwártíṇ, aur apne apne shauhar ke tábi rahtí thíṇ, chunáṇchi Sárah Ibráhím kí farmánbardárí kartí, aur use khudáwand kahtí thí; so jab tak tum nekokár raho, aur kisí dahshat se na ghabráo, uskí beṭíáṇ ho.

Munásib hai ki nae byáhe apne nikáh ke waqt yá us ke bad pahlí fursat ke waqt pák Sákramint leweṇ.

MURDOṆ KE DAFN KÍ TARTÍB.

Qasís aur Khádim Kalísyá ke iháta ke darwáze par lásh ke hamráh ho leṇ, aur us ke áge áge yih kahte yá gáte Kalísyá yá qabr kí taraf chaleṇ.

KHUDÁWAND farmátá hai, qiyámat aur hayát maiṇ hí huṇ; jo mujh par ímán láwe wuh agarchi mar jáwe tau bhí jíegá; aur jo koí jítá hai aur mujh par ímán látá hai, wuh abad tak na maregá.—*Yúhanná* xi. 25, 26.

MAIṆ jántá huṇ, ki merá makhlasí Bakhshnewálá zinda hai, aur ákhirí roz wuh zamín par khaṛá hogá, aur agarchi mere post ke bad kíṛe merá gosht khá jáweṇge, tau bhí maiṇ apne jism meṇ Khudá ko dekhuṇgá; háṇ, maiṇ áp hí use dekhuṇgá, aur merí yihí áṇkheṇ us par nazar kareṇgí, aur begána nahíṇ.—*Áiyúb* xix. 25, 26 aur 27 áyateṇ.

IS jahán meṇ ham kuchh láe nahíṇ, aur záhir hai ki ham yaháṇ se kuchh le já nahíṇ sakte. Khudáwand

ne diyá aur Ḳhudáwand ne liyá; Ḳhudawand ká nám mubárak hai.—1 *Timtáús* vi. 7. *Aiyúb* i. 21.

Zabúr 39.

Zabúr 90.

1 Qurintíoṇ xv. 20 se áḳhir tak.

Jab ki we qabr pás pahunchkar lásh ko zamín ke andar rakhne kí tayárí kareṉ, tab Qasís kahe, yá ki Qasís aur Ḳhádim milkar gáweṉ:

ADMÍ jo aurat se paidá hotá thoṛe hí din tak jítá, aur musíbat meṇ giriftár rahtá hai. Wuh phúl sá khiltá, phir kumhlá játá; sáe kí tarah ḍhal játá; aur eksáṇ nahíṇ rahtá hai.

Ham jíte hí maut ke panje meṇ haiṇ: tere siwá, Ai Ḳhudáwand, jo hamáre gunáhoṇ ke sabab insáf kí ráh se ham par gussa hai, kiskí panáh ḍhuṇḍheṇ.

Tau bhí Ai Ḳhudáwand, Ḳhudá i aqdas, Ai Qádir i Mutlaq Ḳhudáwand, Ai Quddús aur Kamál Karím Naját baḳhsh, hameṇ hamesha kí maut kí talḳhí dard ke hawále na kar.

Ḳhudáwandá, tú hamáre diloṇ ke bhed jántá hai; hamárí duạ́ se apne mihr ke kán band na kar le, balki hameṇ muạ́f kar de; Ai Ḳhudáwand i aqdas, Ai Ḳhudá i Qádir Mutlaq, Ai Quddús aur Karím Bachánewále, tú jo hamesha kí munsifí ka niháyat sazáwár hai, hamáre marte dam maut kí kisí talḳhí ke sabab hameṇ apne se judá hone na de.

Jab baze házirín meṉ se lásh par miṭṭí ḍáleṉ, Qasís kahe,

CHÚṆKI Ḳhudá i Qádir i Mutlaq kí yuṇ marzí huí, ki hamáre is pyáre *bhái* kí ján ko jo mar gayá hai, apní baṛí mihrbání se apne yaháṇ bulá liyá, is liye ham us kí lásh ko zamín ke hawále karte haiṇ, miṭṭí ko miṭṭí, rákh ko rákh, ḳhák ko ḳhák ke, is ummed i kámil aur qawí par ki hamesha kí zindagí ke liye qiyámat hogí; hamáre Ḳhudáwand Yesụ́ Masíh ke wasíle se, jo hamáre zalíl badan ko apne jalíl jism kí mánind badal ḍálegá, us kamál qudrat ke muwáfiq jis se wuh sab chízoṇ ko apne tábị kar saktá hai.

Tab yih paṛhí yá gáí jáwe.

MAIN ne ásmán se ek áwáz suní, jis ne mujh se kahá, ki likh, we murde jo Ḳhudáwand meṇ marte haiṇ, ab se mubárak haiṇ: Rúh kahtá hai, ki háṇ we apní mihnatoṇ se árám páte.

Tab Qasís kahe,

Ḳhudáwand ham par rahm kar.
Masíh ham par rahm kar.
Ḳhudáwand ham par rahm kar.

AI hamáre Báp, jo ásmán par hai, tere nám kí taqdís howe. Terí bádsháhat áwe. Terí marzí jaisí ásmán par hai, zamín par bhí howe. Hamáre roz kí rotí áj hameṇ de. Aur jis tarah ki ham apne taqsírwároṇ ko muáf karte haiṇ, tú hamárí taqsíreṇ muáf kar. Aur hameṇ imtihán meṇ na ḍál, balki burái se bachá.—Ámín.

Qasís.

AI Qádir i Mutlaq Ḳhudá, jis ke sáth un kí rúheṇ jo Ḳhudáwand meṇ hoke yaháṇ se uṭh játíṇ, bastí haiṇ, aur jis ke sáth ímándároṇ kí rúheṇ is badan ke bár se rihái páne bad ḳhushí aur ḳhurramí meṇ rahtí haiṇ; Ham dil se terá shukr karte haiṇ, ki is *hamáre bhái* ko is ḳharáb dunyá kí musíbatoṇ se ḳhalásí dení tujhe pasand ái; ham terí minnat karte haiṇ, ki apne kamál karam se mihrbání karke fauran apne barguzídoṇ ká shumár púrá kar, aur apní saltanat ko jald záhir farmá, táki ham un sab ke sáth jinhoṇ ne tere muqaddas nám ke sachche iatiqád par intiqál kiyá hai, tere azlí o abadí jalál meṇ jism o ján se apní púrí kámliyat aur ḳhushí ko hásil kareṇ; hamáre Ḳhudáwand Yesú Masíh ke wasíle se.—Ámín.

DUÁ.

AI Rahím Ḳhudá, hamáre Ḳhudáwand Yesú Masíh ke Báp, ki wuh qiyámat aur zindagí hai, jis par jo koí ímán látá hai, agarchi wuh mar jáe tau bhí jítá rahegá,

aur jo koí zinda hokar us par ímán rakhtá hai, hamesha kí maut ká maza na chakhegá, aur us ne apne muqaddas Rasúl Pulús kí ma̤rifat ham ko sikhláyá, ki ham un ke wáste jo us men̤ hoke so gae hain̤, náummedon̤ kí tarah gam na karen̤; Ai Báp, ham a̤jizí se terí minnat karte hain̤, ki ham ko gunáh kí maut se zinda kar, ki ham rástbází men̤ jíen̤, táki jab is dunyá se kúch karen̤, to us men̤ árám páwen̤, jaisí hamen̤ ummed hai, ki *hamáre is bhái* ne páyá hai, aur yih, ki ák̤hirí roz jab sab kí qiyámat hogí, ham terí nazar men̤ pasandída t̤hahren̤, aur is sa̤datmandí kí bát ham se kahí jáwe, jo terá bar̤á pyárá Bet̤á un sab se jo tujh se muhabbat rakhte aur d̤arte hain̤, us waqt farmáwegá, ki Ai mere Báp ke sa̤datmand farzando, idhar áo, us bádsháhat ko mírás men̤ lo, jo dunyá ke shurṳ́ se tumháre liye taiyár kí gaí. Ai Rahím Báp, ham terí minnat karte hain̤, hamáre darmiyání aur k̤halásí Bak̤hshnewále Yesṳ́ Masíh ke wasíle se, yih i̤náyat kar.—Ámín.

HAMÁRE K̤hudáwand Yesṳ́ Masíh ká fazl, aur K̤hudá kí muhabbat, aur Rúh-ul-Quds kí rifáqat, ham sab ke sáth hamesha howe.—Ámín.

A̤URATON̤ KÁ SHUKRÁNA,

JANNE KE BA̤D.

A̤urat janne ke ba̤d murauwaj waqt par suthre kapr̤e pahinkar Kalísyá men̤ jáwe, aur wahán̤ dastúr ke muwáfiq yá hákim i shara̤ ke kahe bamujib mauqa̤ kí jagah par ghut̤ne t̤eke; tab Qasís use kahe,

CHUN̤KI Qádir i Mutlaq K̤hudá ne mihrbání farmáí ki tum salámatí ke sáth janín̤, aur us ne tumhen̤

janne ke baṛe ḳhatre se bacháyá; is liye tum dil o ján se Ḳhudá ká shukr karo, aur kaho,

Tab Qasís kahe,

Zabúr 116.

Yá

Zabúr 127.

Tab Qasís kahe,

Ham duạ́ máṇgeṇ.

Ḳhudáwand ham par rahm kar.

Masíh ham par rahm kar.

Ḳhudáwand ham par rahm kar.

AI hamáre Báp, jo ásmán par hai, tere nám kí taqdís howe. Terí bádsháhat áwe. Terí marzí jaisí ásmán par hai, zamín par bhí howe. Hamáre roz kí roṭí áj hameṇ de. Aur jis tarah ki ham apne taqsírwároṇ ko muáf karte haiṇ, tú hamárí taqsíreṇ muạ́f kar. Aur hameṇ imtihán meṇ na ḍál, balki burái se bachá. Kyuṇki bádsháhat, qudrat, aur jalál hamesha terá hí hai.—ÁMÍN.

Ḳhádim-ud-dín.—Ai Ḳhudáwand, apní bandí is ạurat ko bachá;

Jawáb.—Jo tujh par bharosá rakhtí hai.

Ḳhádim-ud-dín.—Tú us ke liye ek mazbút qilạ ho;

Jawáb.—Us ke dushman ke muṇh par.

Ḳhádim-ud-dín.—Ḳhudáwand hamárí duạ́ sun;

Jawáb.—Aur hamárí faryád áp tak pahuṇchne de.

Ḳhádim-ud-dín.—Ham duạ́ máṇgeṇ.

AI Qádir i Mutlaq Ḳhudá, ham farotaní se terá shukr bhejte haiṇ, ki tú ne karam karke apní bandí is ạurat ko janne ke baṛe dukh aur ḳhatre se bachá liyá; Ai

Kamál Rahím Báp, ham terí minnat karte hain, yih ịnáyat kar, ki wuh terí madad se is zindagání men díndárí ke sáth apná waqt guzáre aur terí marzí ke muwáfiq chale, aur ánewálí zindagání men hamesha ke jalál kí sharík howe; hamáre Ḳhudáwand Yesụ́ Masíh ke wasíle se.—ÁMÍN.

Ạurat jo shukrána adá karne átí hai, dastúr ke muwáfiq nazráne guzráne, aur agar Ạshá i Rabbání ạmal men áwe, to munásib hai ki wuh bhí us men sharík ho jáwe.

WAỊD KÁ BAYÁN,

YẠNE

GUNAHGÁRON PAR ḲHUDÁ KE ĢAZAB AUR QAHR KÁ IZHÁR.

Kaí ek duạ́on ke sáth jo Lenṭ ke pahle roz, aur kisí dúsre waqt, jab hákim i sharạ farmáwe, paṛhá jáwe.

Subh kí namáz ke bạd jab *Litání* dastúr ke muwáfiq ho chuke, tab Qasís paṛhne kí jagah yá mimbar par se kahe,

BHÁÍO, agle dinon kí Kalísyá men ek achchhá qáịda thá, ki Lenṭ ke shurụ́ men aise shaḳhson par jo mashhúr gunáh se ba tahqíq mulzim ṭhahre the, barmalá riyázat ká hukm hotá thá, aur we is jahán men sazá páte the, táki Ḳhudáwand ke din un kí jánen bach jáwen; aur yih ki aur log un ke nishán se ḳhabardár hokar gunáh karne se ziyáda ḍaren.

Us ke ịwaz (jab tak ki qáịda i mazkúr phirkar járí na ho, aur us ká járí honá bahut hí munásib hai,) yih manzúr hai,

ki is waqt tum sab ke sámhne Ḳhudá kí lạnat ke wuh fatwe i ámm paṛhe jáweṇ, jo un gunahgároṇ par haiṇ, ki tauba nahíṇ karte, aur Istisná ke sattáíswen bab aur Bible ke dúsre muqámoṇ se chune gae; aur tum har ek fatwe ke jawáb meṇ *Ámín* kaho: Táki tum Ḳhudá ke baṛe qahr se, jo gunahgároṇ par hai, ágáh hokar dilí aur sachchí tauba kí taraf ziyáda máil ho jáo; aur in ḳhatroṇ ke dinoṇ meṇ ziyáda hoshyárí se chalo, aur gunáhoṇ se bhágo, jin ká tum apní zubání iqrár dete ho, ki we Ḳhudá kí lạnat ke sazáwár haiṇ.

MALAÚN hai wuh shaḳhs jo kisí khudí yá ḍhalí múrat ko parastish ke liye banátá hai.

Aur jamáạt jawáb de aur kahe.—ÁMÍN.

Ḳhádim-ud-dín.—Malạún hai wuh, jo ki apne Báp yá Má par lạnat bhejtá hai.

Jawáb.—Ámín.

Ḳhádim-ud-dín.—Malạún hai wuh, jo apne paṛosí kí zamín kí sarhadd ko dabátá hai.

Jawáb.—Ámín.

Ḳhádim-ud-dín.—Malạún hai wuh, jo andhe ko ráh se bhaṭkátá hai.

Jawáb.—Ámín.

Ḳhádim-ud-dín.—Malạún hai wuh, jo garíb aur yatím aur bewa ká muạmala haqq ke barḳhiláf kartá hai.

Jawáb.—Ámín.

Ḳhádim-ud-dín.—Malạún hai wuh, jo apne paṛosí ko chhipkar mártá hai.

Jawáb.—Ámín.

Ḳhádim-ud-dín.—Malạún hai wuh, jo apne paṛosí kí joṛú ke sáth ham-bistar hotá hai.

Jawáb.—Ámín.

Khádim-ud-dín.—Malạún hai wuh, jo begunáh ke qatl karne ko mazdúrí letá hai.

Jawáb.—Ámín.

Khádim-ud-dín.—Malạún hai wuh, jo ádmí par apná bharosá rakhtá, aur ádmí ko apní panáh ṭhahrá letá, aur apne dil se Khudáwand ko chhoṛ detá hai.

Jawáb.—Ámín.

Khádim-ud-dín.—Malạún hain berahm, harámkár, zinákár, zarparast, butparast, tuhmat lagánewále, matwále, aur zulm karnewále.

Jawáb.—Ámín.

Khádim-ud-dín.

AB chunki malúm huá, ki we sab malạún hain, (chunánchi Dáúd nabí gawáhí detá hai,) jo Khudá ke hukmon se bahakte aur bhaṭak játe hain; pas us khaufnák gazab ko jo ham par ákar har dam paṛne ko taiyár hai, yád karke, ham tamám shikastagí aur farotaní se apne Khudáwand Khudá kí taraf phiren, aur apní burí chál par ro roke apní taqsíron ká iqrár karen aur unhen mán lewen, aur koshish karke tauba ke láiq phal láwen; kyunki ab darakhton kí jaṛ par kulháṛá lagá hai, is liye jo darakht achchhá phal nahín látá wuh káṭá aur ág men dálá játá hai. Zinda Khudá ke háthon men paṛná haulnák hai; wuh sharíron par angáre, o ág, aur gandhak barsáwegá, aur ándhí o tufán láwegá; un ke píne ká yihí piyála hogá. Is liye dekho, ki Khudáwand apní jagah se niklá hai, ki zamín ke rahnewálon kí sharárat ká badlá de; par us ke áne ke din kaun ṭhahar sakegá? jab wuh záhir howe to kaun tham sakegá? Us ká súp us ke háth men hai, wuh apne khaliyán ko sáf karegá, aur apne gehuon ko khatte men jama karegá; par bhúse ko us ág men jo hargiz nahín bujhtí jaláwegá. Khudáwand ká din is tarah áwegá, jis tarah rát ko chor, aur jis waqt log kahte honge ki salámatí aur sab tarah kí bekhaufí hai,

tab, jaise ki hámila ko dard lage, nágahání un par halákat á pahuṇchegí, aur we na bacheṇge. Tab badlá lene ke din meṇ Ḳhudá ká qahr záhir hogá, jise magre gunahgároṇ ne apne dil kí haṭ se apne úpar jamạ kar rakhá hai; ki unhoṇ ne Ḳhudá kí mihr, bardásht aur muhlat ko náchíz jáná, jab ki wuh sadá unheṇ pukártá rahá, ki tauba karo. Ḳhudáwand farmátá hai, us waqt we mujhe pukáreṇge, par maiṇ na sunuṇgá; we sawere mujhe ḍhuṇḍheṇge, par na páweṇge; aur yih is wáste hogá ki unhoṇ ne marifat se dushmaní rakhí, aur Ḳhudáwand ke ḳhauf ko na máná, balki merí saláh se nafrat kí, aur merí tambíh ko haqír jáná. Phir jab darwáza band ho chuká to khaṭkhaṭáne ká waqt játá rahá; aur jab ạdálat ká waqt á pahuṇchá tab faryád par rahm hásil karne kí gharí guzar gaí. Kyá hí haulnák áwáz us kamál rást o durust fatwe kí! jo un par diyá jáegá, jab un ko yih kahá jáegá, ki, Ai malaúno, us hamesha kí ág meṇ jáo, jo ki shaitán aur us kí fauj ke wáste maujúd kí gaí. Is sabab se, ai bháío, jab tak naját ká din maujúd hai ham áge se ḳhabardár ho jáweṇ, kyuṇki rát átí hai jab koí kuchh kám na kar sakegá. So jab tak núr hamáre sáth hai ham núr par ímán láweṇ, aur núr ke farzandoṇ kí tarah chaleṇ táki báhar kí tárikí meṇ na ḍále jáweṇ jaháṇ roná aur dáṇt písná hogá. Ham Ḳhudá kí niạmat ko bemauqạ ḳharch na kareṇ, ki wuh mihrbání kí ráh se hameṇ sudhar jáne ko bulátá, aur apní kamál shafqat se ham se wạda kartá hai, ki agar ham púre aur sachche dil se us kí taraf rujụ́ láweṇ, to jo kuchh ham se ho gayá wuh baḳhsh degá. Kyuṇki agarchi hamáre gunáh qirmiz kí mánind lál hoṇ, par barf kí mánind sufed ho jáeṇge; aur harchand argwán se hoṇ, par ún kí tarah ujle kiye jáeṇge. Apní tamám badíoṇ se tum báz áo, (Ḳhudáwand kahtá hai) to tumhárá gunáh tumhárí halákat ká báịs na hogá; jo bedíniáṇ ki tum ne kíṇ, sab apne se dúr pheṇko; apne dil nae aur apne mizáj durust karo; jab ki maiṇ us kí maut se jo martá hai ḳhush nahíṇ huṇ, to ai Baní Isráil, tum káhe ko maroge? Ḳhudáwand Ḳhudá farmátá hai. Pas tum phiro, ki jíoge. Agarchi ham ne gunáh kiyá, tau bhí

Báp pás hamárá ek Wakíl hai, Yesú Masíh, Rástbáz, aur wuh hamáre gunáhoṇ ká kafára huá; ki us ne hamárí taqsíroṇ ke wáste zakhm uṭháyá, aur hamárí badíoṇ ke liye márá gayá. Is wáste chalo, ham us kí taraf phireṇ, ki wuh un sab gunahgároṇ ko jo sachchí tauba karte haiṇ, mihrbání se qabúl farmátá hai; aur ham yaqín kar jáneṇ ki agar sachchí tauba karke ham us pás áweṇ, to wuh hameṇ qabúl karne ko taiyár, aur hamáre gunáh bakhshne par niháyat mustaid hai, agar apne taíṇ us ke tábi kareṇ, aur áge ko us kí ráh par chaleṇ; agar us ká sahaj júá aur halká bojh apne úpar le leṇ, táki us kí farotaní, sabar aur muhabbat kí pairawí kareṇ; aur us ke Rúh-ul-Quds kí hukúmat ke mahkúm howeṇ; aur us ke jálal ke sadá tálib raheṇ, aur apne kám meṇ láiq taur se shukrguzárí ke sáth us kí bandagí kiyá kareṇ. Yih agar ham kareṇ, to Masíh hameṇ shara kí lanat aur us ákhirí bad duá se bacháwegá, jo un par paṛegí, ki báeṇ háth khaṛe honge; aur hameṇ apne dahne háth khaṛá karke apne Báp ke karam ká mubárak kalima ham se kahegá aur farmáegá, ki us ke jalál kí bádsháhat ke qábiz ho. Us meṇ wuh apní behadd rahmat se ham sab ko pahuṇcháwe. —Ámín.

Tab we sab ghuṭne ṭekeṇ, aur Qasís aur Khádim us jagah par jahán Litání paṛhne ká dastúr hai, ghuṭne ṭekkar yih Zabúr paṛheṇ.

51 Zabúr.

Khudáwand ham par rahm kar.
Masíh ham par rahm kar.
Khudáwand ham par rahm kar.

Ai hamáre Báp, jo ásmán par hai, tere nám kí taqdís howe. Terí bádsháhat áwe. Terí marzí jaisí ásmán par hai, zamín par bhí howe. Hamáre roz kí roṭí áj hameṇ de. Aur jis tarah ki ham apne taqsírwároṇ ko muáf karte haiṇ, tú hamárí taqsíreṇ muáf kar. Aur hameṇ imtihán meṇ na ḍál, balki burái se bachá.—Ámín.

Khádim-ud-dín.—Ai Khudáwand, apne bandoṇ ko bachá;

Jawáb.—Jo tujh par bharosá rakhte haiṇ.

Khádim-ud-dín.—Úpar se un kí madad bhej;

Jawáb.—Aur sadá baṛí qudrat se un kí himáyat kar.

Khádim-ud-dín.—Ai Khudá hamáre Bachánewále, hamárí madad kar;

Jawáb.—Aur apne nám kí izzat ke wáste hameṇ bachá: apne nám kí khátir ham gunahgároṇ par mihrbán ho.

Khádim-ud-dín.—Ai Khudáwand, hamárí sun;

Jawáb.—Aur hamárí faryád apne pás pahuṇchne de.

Khádim-ud-dín.—Ham duạ máṇgeṇ.

AI Khudáwand, ham terí minnat karte haiṇ, hamárí duạoṇ ko rahmat se sun, aur un sab ko jo tere sámhne apne gunáhoṇ ká iqrár karte haiṇ, chhoṛ de; táki we jin ke dil gunáh se mulzim haiṇ, terí rahmat kí magfirat se muạfí páweṇ; hamáre Khudáwand Yesụ Masíh ke wasíle se.—ÁMÍN.

AI Qádir i Mutlaq Khudá, aur Rahím Báp, jo sab ádmíoṇ par taras khátá, aur apne kisí makhlúq se dushmaní nahíṇ rakhtá; tú gunahgár kí maut nahíṇ, balki yih cháhtá hai, ki wuh apne gunáh se báz áwe, aur naját páwe; rahm karke hamárí taqsíroṇ ko muạf kar; hameṇ jo apne gunáhoṇ ke bojh se dabe aur thake haiṇ, qabúl kar, aur tasallí de, sadá Rahm karná terí shán hai; gunáhoṇ ko bakhshná terá hí kám hai. Is liye, Ai mihrbán Khudáwand ham se tahammul kar, apne logoṇ se jinheṇ tú ne khalásí dí tahammul kar; apne bandoṇ ká hisáb ạdl se na le, ki ham zalíl gard aur láchár bekas gunahgár haiṇ; balki apná gazab ham se jo ạjizí ke sáth apní kharábí ke muqir hote, aur sachchái ke sáth apní taqsíroṇ se tauba karte haiṇ, yuṇ tál de, aur is tarah jaldí karke is jahán meṇ hamárí madad kar, ki ánewále jahán meṇ ham sadá tere sáth jíte raheṇ; hamáre Khudáwand Yesụ Masíh ke wasíle se.—ÁMÍN.

Tab jamáat Kḥádim-ud-dín ke píchhe píchhe yih paṛhe,

AI mihrbán Kḥudáwand hameṇ rujú kar, tab ham rujú hoṇge. Mihrbán ho, Ai Kḥudáwand, apne logoṇ par mihrbán ho, jo ki zárí aur roze o namáz ke sáth terí taraf rujú láte haiṇ; ki tú ek Kḥudá mihrbán, mihr se bhará, burdbár, aur baṛá hí rahím hai. Jab ham sazá ke qábil haiṇ, tú ham se tahammul farmátá, aur apne gazab meṇ mihr ko kḥiyál meṇ látá hai. Apne logoṇ se tahammul kar, Ai mihrbán Kḥudáwand un se tahammul kar, aur apní mírás ko besaropá na hone de. Ai Kḥudáwand, hamárí sun, kyuṇki terá rahm baṛá hai, aur apní rahmatoṇ kí kasrat ke muwáfiq ham par nazar kar; apne mubárak Beṭe hamáre Kḥudáwand Yesú Masíh ke sawáb aur sifárish ke tufail se.—ÁMÍN.

Tab akelá Kḥádim-ud-dín kahe,

KHUDÁWAND hameṇ barakat dewe, aur hamárí nigahbání kare; Kḥudáwand apne chihre ká núr ham par chamkáwe, aur hameṇ salámatí aṭá farmáwe, ab aur hamesha ko.—ÁMÍN.

ZABÚR KÍ KITÁB.

1 ROZ.—FAJR KÍ NAMÁZ.

1 ZABUR.

1 MUBÁRAK wuh ádmí jo sharíroṇ kí mashwarat
par nahíṇ chaltá: aur ḳhatákároṇ kí ráh par
khaṛá nahíṇ rahtá, aur ṭhaṭṭhá karnewáloṇ kí majlis meṇ
nahíṇ baiṭhtá hai.
2 Balki Ḳhudáwand kí sharíạt meṇ magan rahtá: aur
din rát us kí sharíạt meṇ sochá kartá hai.
3 So wuh us daraḳht kí mánind hogá, jo pání kí nah-
roṇ ke kanáre par lagáyá jáwe; aur apne waqt par mewe
láwe: jis ke patte murjháte nahíṇ; aur apne har ek kám
meṇ phúltá phaltá rahegá.
4 Sharír aise nahíṇ: balki we bhúse kí mánind haiṇ, jise
hawá uṛá le játí hai.
5 So sharír ạdálat meṇ khaṛe na raheṇge: na ḳhatákár
sádiqoṇ kí jamáạt meṇ.
6 Kyuṇki Ḳhudáwand sádiqoṇ kí ráh jántá hai: par
sharíroṇ kí ráh nest o nábúd hogí.

2 ZABUR.

1 QAUMEN kis liye josh meṇ haiṇ: aur log bátil
ḳhiyál karte haiṇ?
2 Ḳhudáwand ke aur us ke Masíh ke barḳhiláf zamín
ke bádsháh sámhnạ karte: aur sardár ápas meṇ mansúba
báṇdhte haiṇ.

3 Ki áo ham un kí band khol ḍáleṇ: aur un kí rassí
apne se toṛ pheṇkeṇ.
4 Wuh, jo ásmán par takht-nashín hai, haṇsegá:
Khudáwand unheṇ ṭhaṭṭhoṇ meṇ uṛáegá.
5 Tab wuh apne gusse meṇ un se bolegá: aur apne qahar
se unheṇ paréshán karegá.
6 Ki main ne apne bádsháh ko: apne koh i muqaddas
Saihún par biṭhláyá hai.
7 Main farmán ká ishtihár karuṇgá, Khudáwand ne
mujhe kahá: Tú merá beṭá hai, áj hí tú mujh se
paidá huá.
8 Mujh se máṇg, ki main tujhe qaumoṇ ká wáris karuṇ-
gá: aur zamín sarásar tere qabze meṇ kar duṇgá.
9 Tú lohe ke asá se unheṇ toṛegá: kumhár ke bartan kí
mánind tú unheṇ chaknáchúr karegá.
10 Pas ab, ai bádsháho, hoshyár ho: ai zamín ke mun-
sifo, nasíhat máno.
11 Ḍarte hue Khudáwand kí ibádat karo: aur kámpte
hue khushí karo.
12 Beṭe ko chúmo, tá na howe, ki wuh bezár ho, aur
tum beráh hoke halák ho jáo, jab us ká gussa achának
bhaṛke: Mubárak we sab, jin ká tawakkul us par hai.

3 ZABUR.

1 AI Khudáwand, we jo mujhe dukh dete hain kyá hí
baṛh gae! we bahut hain jo merí mukhálifat
par uṭhte hain.
2 Bahutere merí ján kí bábat kahte hain: ki Khudá se
us ká bacháo nahíṇ.
3 Par tú, ai Khudáwand, mere liye sipar hai: tú merí
shaukat, aur merá sarfaráz karnewálá hai.
4 Main Khudáwand kí taraf apní áwáz buland kartá
huṇ, wuh apne muqaddas paháṛ par se merí sun
letá hai.
5 Main leṭ gayá aur so rahá, main jág uṭhá: kyuṇki
Khudáwand merá sambhálnewálá hai.
6 Das hazár ádmí se jinhoṇ ne mujhe gher liyá hai:
main na ḍaruṇgá.

7 Uṭh, ai Khudáwand; ai mere Khudá, mujhe bachá;
ki tú ne mere sáre dushmanoṇ ke jabṛe par tamánche
máre; tú ne sharíroṇ ke dánt toṛe haiṇ.
8 Naját Khudáwand hí se hai; terí barakat tere logoṇ
par hai.

4 ZABÚR.

1 JAB maiṇ pukáruṇ, to tú merí sun, ai merí sadáqat
ke Khudá; taṇgí meṇ tú ne mujhe kushádagí
bakhshí; mujh par rahm farmá, aur merí duá sun le.
2 Ai baní insán, kab tak merí izzat ruswáí giní jáe: kab
tak butlán ko dost rakhoge, aur jhúṭh kí pairawí karoge?
3 Yaqín kar jáno, ki Khudáwand ne apne liye díndár ko
alag kar rakhá hai; Khudáwand, jab maiṇ use pukáruṇgá,
sun legá.
4 Khafá hoo, magar gunáh na karo; apne bistar par
paṛe hue apne diloṇ meṇ socho, aur chupke raho.
5 Sadáqat ke zabíhoṇ ko zabah karo, aur Khudáwand
par tawakkul karo.
6 Bahutere kahte haiṇ, ki kaun ham ko bhaláí dikhláwe?
ai Khudáwand, tú apne chihre kí roshní ham par jalwagar
farmá.
7 Tú ne mere dil ko aisí khushí bakhshí hai, ki unheṇ
us waqt nahíṇ huí jab un ke galle aur wain baṛh gae.
8 Maiṇ sahíh salámat leṭtá hí so jáuṇgá; kyuṇki tú hí
ai Khudáwand akelá mujhe be-khatar rakhtá hai.

5 ZABÚR.

1 AI Khudáwand, merí bátoṇ par kán dhar, mere
soch par dhyán rakh.
2 Ai mere Bádsháh, aur mere Khudá, mere nále kí
áwáz sun le, ki maiṇ tujhí se duá máṇgtá huṇ.
3 Ai Khudáwand, tú subh ko merí áwáz sunegá; subh
ko maiṇ tere liye tayárí karuṇgá aur ták rahuṇgá.
4 Ki tú wuhí Khudá nahíṇ, jo sharárat se khush ho;
sharír tere sáth rah nahíṇ saktá.
5 Magrúr terí áṇkhoṇ ke sámhne nahíṇ á sakte; tú sab
badkirdároṇ se adáwat rakhtá hai.

6 Tú un ko, jo jhúṭh bolte haiṇ, nábúd karegá; Ḳhudá-
wand ḳhuní aur dagábáz ádmí se nafrat rakhtá hai.
7 Lekin maiṇ terí mihr kí kasrat se tere ghar meṇ
áuṇgá; tujh se ḍar kar terí muqaddas haikal kí taraf
maiṇ sijda karuṇgá.
8 Ai Ḳhudáwand, apní sadáqat meṇ merá rahbar ho;
mere dushmanoṇ ke sabab se mere sámhne apní ráh ko
sídhá kar dikhlá.
9 Ki un ke muṇh meṇ kuchh kharáí nahíṇ; un ká bátin
mahz ḳharábí hai; un ká galá khulí gor hai; we apní
zubán se ḳhushámad karte haiṇ.
10 Ai Ḳhudá, unheṇ mulzim ṭhahrá; we apne hí mansú-
boṇ se áp hí gir jáweṇ; un ke gunáhoṇ kí kasrat ke sabab
tú unheṇ nikál pheṇk, ki unhoṇ ne tujh se sarkashí kí
hai.
11 Aur we sab, jo tujh par bharosá rakhte haiṇ, ḳhush
hoṇge; we abad tak ḳhushí se lalkáreṇge; aur tú un par
sáya karegá; aur tere nám ke dost rakhnewále tujh se
ḳhushí manáweṇge.
12 Is liye ki tú ai Ḳhudáwand, sádiq ko barakat detá
hai; tú us ko mihrbání kí sipar tale ḍhámp letá hai.

1 ROZ.—SHÁM KÍ NAMÁZ.

6 ZABÚR.

1 AI Ḳhudáwand, tú mujhe apne gusse se mat ḍapaṭ,
aur apne gazab kí garmí se mujh ko tambíh na de.
2 Ai Ḳhudáwand, mujh par rahm kar, ki maiṇ kumhlá
gayá huṇ; ai Ḳhudáwand mujhe chaṇgá kar, ki merí
haḍḍíoṇ meṇ kapkapí hai.
3 Aur merí ján meṇ bhí niháyat kapkapí hai; pas, tú
ai Ḳhudáwand, kab tak?
4 Ai Ḳhudáwand, phir á, merí ján ko chhuṛá; apní
rahmatoṇ ke wáste mujhe bachá.
5 Kyuṇki maut kí hálat meṇ terí yád nahíṇ; gor ke
andar kaun terí taríf karegá?

6 Main karáhte karáhte thak gayá ; main ánsú bahá bahá-
ke sárí rát apná bistar tar kartá hun : main apná palang
bhígátá hun.
7 Tasdiya ke sabab merí ánkhen dhundhlá gaín hain ;
mere sab dushmanon ke sabab se we burhiyá gaín.
8 Mujh se dúr ho jáo, ai sáre badkirdáro, ki Khudá-
wand ne mere rone kí áwáz suní hai.
9 Khudáwand ne merí faryád suní hai ; Khudáwand
merí duá qabúl karegá.
10 Mere sáre dushman sharminda ho jáenge ; aur
niháyat kapkapí men parenge ; we ulte phirenge ; we
nágahání sharminda ho jáenge.

7 ZABÚR.

1 AI Khudáwand, mere Khudá, merá bharosá tujh
par hai ; mujh ko un sab se, jo mere píchhe pare
hain, bachá, aur mujhe chhurá.
2 Na howe ki sher kí tarah wuh mujh ko pháre, aur jis
waqt koí merá chhuránewálá na ho, mujhe purze purze kare.
3 Ai Khudáwand, mere Khudá, agar main ne yih kiyá ;
agar mere háth se badí huí ;
4 Agar main ne us se, jo mere sáth sulah rakhtá thá,
badí kí ho ; yá us ká jo be-sabab merá dushman thá
nuqsán kiyá ho :
5 To dushman dar-pai hoke merá jí lewe, aur merí ján
zamín par pámál kare, aur merí izzat khák men miláwe.
6 Ai Khudáwand, apne qahr men uth, mere dushmanon
ke gazab par apne taín buland kar ; aur mere liye jág,
adálat tú ne muqarrar kí hai.
7 Jo logon kí jamáat tujhe gheregí, so tú us ke úpar
phir bulandí par já.
8 Khudáwand logon kí adálat karegá ; ai Khudáwand,
jaisí merí sadáqat, aur jaisí merí diyánatdárí hai, waisá
hí merá insáf kar.
9 Kásh ki buron kí burái nest o nábúd ho jáwe ; lekin
sádiqon ko tú qúwat de ; ki sádiq Khudá dilon aur gurdon
ká jánchnewálá hai.

10 Khudá ke yahán merí sipar hai; wuh unká jin ke
dil sídhe hain, bachánewálá hai.
11 Khudá sádiq ká insáf kartá hai; aur Khudá sadá
qahhár hai.
12 Agar báz na áwegá, wuh apní talwár tez karegá; us
ne apní kamán par chillá charháyá hai, aur use tayár kiyá
hai.
13 Aur us ke liye maut ká sámán tayár kiyá hai; wuh
apne tír jalte hue banátá hai.
14 Dekho, use badkárí ke dard lage, aur fasád ká use
peṭ rahá hai, aur jhúṭh ko jantá hai.
15 Us ne garhá khodá, aur gahrá kiyá; aur us garhe
men, jise wuh banátá thá, áp girá.
16 Us ká fasád usí ke sir par paregá, aur us ká zulm
usí kí khoprí par utregá.
17 Main Khudáwand kí, us kí sadáqat ke mutábiq, sitá-
ish karungá; aur Khudáwand Taálá ke nám kí madhsaráí
karungá.

8 ZABÚR.

1 AI Khudáwand, hamáre Rabb, kyá hí buzurg hai
terá nám tamám zamín par! tú ne apní shaukat
ásmánon ke úpar záhir kar rakhí hai.
2 Tú ne apne mukhálifon ke sabab bachchon aur shír-
khwáron ke munh se qúwat paidá kí hai, táki dushman
aur kínawar ko khámosh kare.
3 Jab main tere ásmánon par, jo terí dastkárí hain,
dhyán kartá hun, aur chánd aur sitáron par, jo tú ne banae:
4 To insán kyá hai, ki tú us kí yád kare, aur ádamzád
kyá, ki tú us par mutawajjih ho?
5 Aur tú ne ulúhiyat se us ko thorá kam kar rakhá hai,
aur shán o shaukat ká táj use pahináyá hai.
6 Tú ne usko apne háth ke kámon par hukúmat bakh-
shí; tú ne sab kuchh us ke qadam ke níche kiyá hai:
7 Sárí bher bakríán aur gáe bail, aur janglí chaupáe bhí:
8 Aur ásmán ke parinde, aur daryá kí machhliyán, aur
har chíz, jo daryá kí ráhon men guzartí hai.
9 Ai Khudáwand, hamáre Rabb, kyá hí buzurg hai terá
nám tamám zamín par!

2 ROZ.—FAJR KÍ NAMÁZ.

9 ZABUR.

1 MAIN apne sáre dil se Khudáwand kí sitáish karungá; main tere sáre ajáib kámon ká bayán karungá.
2 Main tujh se khush o khurram houngá; ai Haqq Taálá main tere nám kí madhsaráí karungá.
3 Jab mere dushman ulte phiren we tere sámhne se thokar kháenge, aur halák ho jáenge.
4 Ki merá insáf aur qaziyá tú ne chukáyá; tú takht par baithke sadáqat se munsafí kartá hai.
5 Tú ne qaumon ko dántá; sharír ko faná kiyá; un ká nám abad-ul-ábád tak mitá dálá.
6 Ai dushman, wíránián hamesha ke liye tamám huí hain; tú ne shahron ko ujárá hai; un ká zikr un ke sáth mit gayá hai.
7 Aur Khudáwand abad tak takht-nishín hai; us ne adálat ke liye apní masnad taiyár kí hai.
8 Aur wuhí sadáqat se jahán ká insáf karegá, aur rástí se ummaton ká muqaddama chukáwegá.
9 Aur Khudáwand mazlúmon ke liye panáh; musíbat ke waqt panáh hogá.
10 Aur we, jo terá nám jánte hain, terá bharosá rakhenge; ki tú ne ai Khudáwand, apne mutaláshíon ko tark nahín kiyá hai.
11 Khudáwand kí, jo Saihún par kursí-nishín hai madahsaráí karo; logon ke darmiyán us ká jo us ne kiyá hai bayán karo.
12 Jab wuh khún kí pursish kartá hai, to unhen yád kartá hai; wuh dukhíon kí faryád ko bhúltá nahín.
13 Ai Khudáwand, mujh par rahm kar; us dukh par, jo main apne bugz rakhnewálon se khainchtá hun, nazar kar, ki maut ke darwázon par se merá uthánewálá tú hí hai:
14 Táki main Saihún kí Betí ke darwázon par terí sab sitáishen bayán karun; aur terí naját se khushí karun.

15 Gair qaumen us kúe men, jo unhon ne khodá thá girí
hain, us dám men jo unhon ne chhipáyá thá, unhín ke pánw
phanse hain.
16 Khudáwand jáná gayá; us ne insáf kiyá hai, sharír
apne háthon ke kám ke phande men phansá hai.
17 Sharír palatke jahannam men dále jáenge; sári qau-
men, jo Khudá ko bhúl játi hain.
18 Ki miskín hamesha farámosh na kiyá jáegá; garíbon
kí ummed sadá torí na jáegí.
19 Uth, ai Khudáwand, insán gálib na howe; qaumon kí
adálat tere huzúr kí jáe.
20 Ai Khudáwand, un ko dará, qaumen ján jáengí ki
ham insán hí hain.

10 ZABUR.

1 AI Khudáwand, tú kyun dúr khará rahtá hai? dukh
ke waqt kyun apne taín chhipátá hai?
2 Sharír ke gurúr se garíb ázurda hotá hai; un man-
súbon men jo unhon ne bándhe hain, pakre játe hain.
3 Ki sharír apne nafs kí khwáhish par fakhr kartá hai,
aur ganím kufr kahke Khudáwand ko haqír jántá hai.
4 Sharír apne dimág se mutaláshí nahín hotá; us ke sáre
khiyál yih hain, ki Khudá hai hí nahín.
5 Us kí ráhen har waqt baní hain; terí adálaten buland
hain, us kí nazar se báhar: wuh apne sáre dushmanon se
akar kartá hai;
6 Apne dil men kahtá hai, mujh ko jumbish na hogí;
mujh par pusht dar pusht bipat na paregí.
7 Us ká munh lanat, aur dagá, aur zulm se bhará hai; us
kí zubán ke níche fasád aur badí hai.
8 Wuh dihát kí gháton men baithtá hai, wuh khilwat ke
makánon men begunáh ko qatl kartá hai; us kí ánkhen
poshída miskín par lagí huí hain.
9 Wuh chhipke sher kí mánind, jo apní jhárí men ho,
ghát men lagá huá hai; wuh ghát men lagá hai, ki miskín
ko pakre, wuh miskín ko apne dám men láke pakartá hai.
10 Wuh chúr chár hoke dab játá hai; miskín us ke zorá-
waron se gir játe hain.

11 Us ne apne dil meṇ kahá hai, Khudá bhúl gayá hai ;
us ne apná muṇh chhipáyá ; wuh hargiz dekhtá nahíṇ.
12 Uṭh, ai Khudáwand, ai Khudá, apná háth baṛhá ;
garíboṇ ko bhúl na já.
13 Khudá kí tahqír sharír kyuṇ kartá hai? apne dil
meṇ kahtá, ki tú tahqíqát na karegá.
14 Tú to dekh rahá hai ; ki tú dukh aur ranjídagí par
nazar kartá hai, ki apne háth se badlá de ; miskín áp ko
tere hawále kartá hai ; yatím ká madadgár tú hai.
15 Sharír aur bure ká bázú toṛ, aisá ki us kí sharárat
phir ḍhúṇḍhí na páí jáwe.
16 Khudáwand abad tak bádsháh hai ; gair qaumeṇ us
kí zamín par se faná huíṇ.
17 Ai Khudáwand, tú ne garíboṇ kí muríd suní ; tú un
ke diloṇ ko mustaqím kartá, aur kán dharke suntá ;
18 Ki yatímoṇ, aur mazlúmoṇ ká insáf kare, táki kháki
ádmí phir zulm na kare.

11 ZABÚR.

1 MERÁ tawakkul Khudáwand par hai ; tum kyuṇ-
kar merí ján ko kahte ho, ki chiṛiyá sí apne
pahár par játí rah ;
2 Ki dekh, sharír apní kamán par chillá chaṛháte haiṇ ;
apná tír chille meṇ joṛte haiṇ, táki poshída sídhe-dil-
wáloṇ ko máreṇ.
3 Ki bunyád kharáb ho gaí, sádiq kyá kar saktá hai?
4 Khudáwand apní muqaddas haikal meṇ hai ; Khudá-
wand ká takht ásmán par hai ; us kí áṇkheṇ dekhtí haiṇ ;
us kí palakeṇ baní Ádam ko ázmátí haiṇ,
5 Khudáwand sádiq ko ázmátá hai ; par sharír, aur
wuh jo zulm ko cháhtá hai, us kí rúh us se dushmaní
rakhtí hai.
6 Wuh sharíroṇ par phande, ág aur gandhak, barsáwegá,
aur ág kí sí hawá un ke piyále ká hissa hogí.
7 Kyuṇki Khudáwand, jo sádiq hai, sadáqat ko cháhtá
hai, us ká chihra sídhe logoṇ ko dekhtá hai.

2 ROZ.—SHÁM KÍ NAMÁZ.

12 ZABUR.

1 AI Khudáwand, madad kar; ki díndár ádmí játá rahtá hai, ímándár log baní Ádám meṉ se tamám ho játe haiṉ.
2 Un meṉ har ek apne hamsáe ke sáth behúda baktá, cháplúsí ke haṉṭhoṉ se we bolte haiṉ.
3 Khudáwand sab cháplúsí ke hoṉṭh aur wuh zubán, jis se baṛá bol nikaltá hai, káṭ ḍálegá;
4 Jo yuṉ kahte haiṉ, ham apní zubán se gálib hoṉge; hamáre hoṉṭh hamáre haiṉ; kaun hamárá málik?
5 Miskínoṉ kí kharáb-hálí par hájatmandoṉ kí ṭhanḍí sáns par nazar karke, Khudáwand farmátá hai, Ab maiṉ uṭhtá huṉ; jo us se akaṛ kartá hai, maiṉ us se us ko naját duṉgá.
6 Khudáwand kí báteṉ khális báteṉ haiṉ, jaise rúpá miṭṭí kí ghariyá meṉ táyá gayá, aur sát martaba sáf kiyá gayá.
7 Tú hí, ai Khudáwand, un ká háfiz hai; tú unheṉ is zamáne ke logoṉ se abad tak bachá rakhegá.
8 Sharír chároṉ taraf ghúmte phirte haiṉ, jab kamíne log sarfaráz hote haiṉ.

13 ZABUR.

1 AI Khudáwand kab tak, tú mujhe nit bhúltá rahegá? kab tak tú apná muṉh mujh se chhipáwegá?
2 Kab tak maiṉ apne jí meṉ mansúba aur roz apne dil meṉ gam karuṉ? kab tak merá dushman mujh par sar-buland rahe?
3 Tawajjuh karke, merí sun, ai Khudáwand, mere Khudá, merí áṉkheṉ roshan kar, na ho, ki mujhe maut kí nínd á jáwe;

4 Na ho, ki merá dushman kahe, Main us par gálib áyá; aur mere satánewále mere ṭal jáne se khush hon.
5 Par main jo hun, so terí rahmat par merá bharosá hai; merá dil terí naját se khush hogá.
6 Main Khudáwand kí saná gáunga; kyunki us ne mujh par barí mihrbání kí hai.

14 ZABÚR.

1 AHMAQ ne apne dil men kahá hai, Khudá nahín. We kharáb hue, un ke kám makrúh hain, koí nekokár nahín.
2 Khudáwand ne ásmán par se baní Ádam par nazar kí, tá dekhe, ki un men koí dáná, Khudá ká tálib hai.
3 We sab gumráh hue, we ek sáth bigar gae; koí nekokár nahín, ek bhí nahín.
4 Kyá sáre badkáron ko samajh nahín, jo mere bandon ko yun khá játe hain, jaise roṭí kháte hain? we Khudáwand ká nám nahín lete.
5 Wahán we shiddat se ḍare; kyunki Khudá sádiqon ki nasl ke sáth hai.
6 Tum miskín ke mansúbe kí tahqír karte ho, is liye ki Khudáwand us kí panáh hai.
7 Káshki Isráel kí naját Saihún men se huí hotí! jab Khudáwand apní qaum ke qaidíon ko pher láegá, to Yaqúb khush, aur Isráel shád hogá.

3 ROZ.—FAJR KÍ NAMÁZ.

15 ZABÚR.

1 AI Khudáwand tere khaime men kaun ṭikegá? tere koh i muqaddas par kaun sakúnat karegá?
2 Wuh jo sídhí chál chaltá hai, aur sadáqat ke kám kartá hai, aur apne dil se sach bolá kartá hai.

3 Apní zubán se chuglí nahíṇ khátá apne hamsáe se burái nahíṇ kartá, aur apne paṛosí par ạib nahíṇ lagátá hai.
4 Us kí nazar meṇ mardúd ádmí haqír hai, par Ḳhudáwand se jo ḍarnewále haiṇ unkí wuh ịzzat kartá hai, wuh apne nuqsán par qasam khátá hai, aur badaltá nahíṇ.
5 Wuh súd ke liye qarz nahíṇ detá, aur be-gunáhoṇ ko satáne ke liye rishwat nahíṇ letá. Wuh jo yih kartá hai abad tak na ṭalegá.

16 ZABÚR.

1 KHUDÁYÁ, tú merí hifázat kar, kyuṇki mujhe terá hí bharosá hai.
2 Ai merí ján, tú ne Ḳhudáwand se kahá hai, ki Tú merá málik hai, tere bagair merí bhalái nahíṇ;
3 Aur muqaddas logoṇ se jo zamín par haiṇ, yih wuhí sharíf haiṇ jin se merí sárí ḳhushí hai.
4 Un ke gam, jo gair ke píchhe dauṛte haiṇ, baṛhte raheṇge; un ke ḳhúnwále tapáwan maiṇ na tapáuṇgá, aur apne honṭhoṇ se un ke nám na luṇgá.
5 Merí mírás ká aur mere piyále ká hissa Ḳhudáwand hai; mere baḳhre ká nigahbán tú hai.
6 Dilpazír makánoṇ meṇ mere liye jaríb kí gai; háṇ merí mírás suthrí hai.
7 Maiṇ Ḳhudáwand ko mubárak kahuṇgá, jo mujhe saláh detá hai; mere gurde bhí rát ko mujhe tạlím dete haiṇ.
8 Merí nigáh hamesha Ḳhudáwand par hai; is liye ki wuh mere dahne háth hai, mujh ko kabhí jumbish na hogí.
9 Isí sabab merá dil ḳhush hai, aur merí shaukat shád; merá jism bhí ummed meṇ chain karegá.
10 Ki tú merí ján ko ạlam i gaib meṇ na chhoṛegá, na apne muqaddas ko saṛne degá.
11 Tú mujh ko zindagání kí ráh dikhláwegá; tere huzúr meṇ ḳhushíoṇ kí serí hai; tere dahne háth abad tak niạmateṇ haiṇ.

17 ZABÚR.

1 AI Khudáwand, haqq ko sun; merí faryád par
dhyán rakh; merí duá par, jo beriyá labon se
nikaltí hai, kán dhar.
2 Merá insáf tere huzúr se nikle; terí ánkhen rástí par
nazar karen.
3 Tú ne mere dil ko ázmáyá; rát ko áke tú ne mujhe
táyá; tú koí bát nahín pátá, merá kalám mere khiyál se
ziyáda barhtá nahín.
4 Insán ke kámon kí bábat, tere labon ke sukhn ke
sabab main ne apne taín halák karnewále kí ráhon se
bachá rakhá hai.
5 Mere qadmon ne terí ráhen pakrín; mere pánw nahín
tale.
6 Main ne tujhe pukárá, ki tú ai Khudá merí sunegá;
merí taraf kán dhar; merí arz sun.
7 Apní kháss mihrbání záhir kar, ai tú, jo apne dahne
háth se, tawakkul karnewálon ko mukhálifon se bachátá
hai.
8 Mujhe ánkh kí putlí kí mánind mahfúz rakh; mujhe
apne páron ke sáya tale chhipá le,
9 Un sharíron se, jo mujh par zulm karte hain; mere
jání dushmanon se, jo mujhe ghere hue hain.
10 We apní charbí men chhip gae hain; we apne munh
se bará bol bolte hain.
11 Unhon ne ab hamáre har ek qadam par ham ko gherá
hai; un kí ánkhen lagáí huí hain, ki zamín par girá dewen.
12 Aur un kí misál yih hai, jaise sher, jo shikár par jí
lagáe; aur jaisá sher ká bachcha, jo chhipke ghát men
baithe.
13 Uth, ai Khudáwand, us ko chhenk; us ko dhakel
de; merí ján ko sharír se, jo terí teg hai, chhurá:
14 Un logon se, ai Khudáwand, jo tere háth hain, dunyá
ke logon se, jin ká bakhra isí zindagání men hai, aur jin ke
pet tú apne ganj men se bhartá: we daulat se ser hain, aur
apní báqí daulat apne bál bachchon ke liye chhor játe hain.
15 Par main jo hun, sadáqat men terá munh dekhungá;
jab main terí súrat par hoke jágungá, to main ser houngá.

3 ROZ.—SHÁM KÍ NAMÁZ.

18 ZABÚR.

1 MAIN tujhe pyár kartá huṇ, ai Ḳhudáwand, merí
qúwat.
2 Ḳhudáwand merí chaṭán, aur merá gaṛh, aur merá
chhuṛánewálá hai; merá Ḳhudá merí chaṭán jis par merá
bharosá hai; merí ḍhál, aur merí najat ká síng, merá
úṇchá burj.
3 Maiṇ Ḳhudáwand mahmúd ko pukártá huṇ; yuṇ apne
dushmanoṇ se bach játá huṇ.
4 Maut kí saḳhtíoṇ ne mujh ko gherá, aur badí ke
sailáboṇ ne mujhe ḍaráyá.
5 Álam i gaib kí saḳhtíoṇ ne mujhe gher liyá; maut ke
phandoṇ ne mujhe chheṇká.
6 Maiṇ ne taṇgí ke waqt Ḳhudáwand ko pukárá, aur
apne Ḳhudá ke áge chilláyá; us ne merí áwáz apní haikal
meṇ se suní, aur merí faryád us ke sámhne us ke kánoṇ
tak pahuṇchí.
7 Zamín kámpí, aur larzí, aur paháṛ jaṛ múl se hil gae,
aur thartharáe kyuṇki wuh gazabnák huá.
8 Us ke nathnoṇ se dhuwáṇ uṭhá, aur us ke muṇh se
átash bhaṛkí, jis se aṇgáre dahak uṭhe.
9 Us ne ásmánoṇ ko jhukáyá, aur níche utrá; aur us ke
páṇwoṇ tale táríkí thí.
10 Wuh karúbí par sawár huá, aur parwáz kar gayá;
wuh hawá ke paroṇ par uṛá.
11 Us ne táríkí ko apná parda kiyá, us ke girdágird
páníoṇ ká andherá aur bádaloṇ kí ghaṭá us ká ḳhaima thá.
12 Us chamak se, jo us ke áge thí, us ke bádal phaṭe,
ole aur aṇgáre.
13 Ḳhudáwand ásmánoṇ meṇ garjá, aur Haqq Taạ́lá ne
apní áwáz nikálí; ole aur aṇgáre.
14 Háṇ, us ne apne tír chhoṛe, aur un ko parágandá
kiyá; aur bijlíyáṇ chamkáíṇ, aur unheṇ ghabrá diyá.

15 Us waqt pání kí náliáṇ dikháí díṇ, aur jahán kí
neweṇ khul gaíṇ terí jhunjhláhaṭ se, ai Ḳhudáwand, háṇ,
tere nathnoṇ ke dam ke jhoke se.
16 Us ne úpar se bhejkar mujhe pakaṛ liyá, gahre
pánioṇ meṇ se us ne mujhe khaiṇch liyá.
17 Mere zabardast dushman se, aur un se, jo merá kína
rakhte the, us ne mujhe chhuṛáyá, ki we mujh se saḳht
zoráwar the.
18 Unhoṇ ne bipat ke din mujhe chheṇká; lekin Ḳhudá-
wand merá takiya thá.
19 Wuh mujhe nikálke ek kusháda jagah meṇ le gayá:
us ne mujhe chhuṛáyá, kyuṇki wuh mujh se ḳhush thá.
20 Ḳhudáwand ne jaisí merí sadáqat thí, mujh ko jazá
dí, mere háthoṇ kí pákízagí ke mutábiq us ne mujhe badlá
diyá.
21 Ki maiṇ ne Ḳhudáwand kí ráheṇ yád rakhíṇ, aur
sharárat karke apne Ḳhudá se muṇh na moṛá.
22 Kyuṇki us kí sárí ʿadálateṇ mere zer i nazar rahíṇ,
aur us ke hukmoṇ ko maiṇ ne apne se dúr na kiyá.
23 Háṇ maiṇ us ke sáth sídhá rahá, aur maiṇ ne áp ko
apní badkárí se báz rakhá.
24 So Ḳhudáwand ne merí sadáqat ke mutábiq, merí
pákdastí ke muwáfiq, jo us kí áṇkhoṇ ke sámhne thí,
mujh ko badlá diyá hai.
25 Rahm karnewále ko tú apne taíṇ rahím dikhlátá hai;
aur sídhe ádmí ke sáth tú áp ko sídhá záhir kartá.
26 Ḳhális ko tú apne taíṇ ḳhális dikhlátá hai, aur ṭeṛhe
ke sáth tú ṭeṛhá nazar átá hai.
27 Kyuṇki tú garíb logoṇ ko bachátá hai; aur úṇchí
áṇkhoṇ ko níchí kartá hai.
28 Ki tú merá chirág jalátá hai; Ḳhudáwand merá
Ḳhudá mere andhere ko ujálá kartá hai.
29 Ki maiṇ terí kumak se ek fauj par dauṛtá huṇ; aur
apne Ḳhudá kí madad se díwár kúd játá huṇ.
30 Ḳhudá jo hai, us kí ráh kámil hai; Ḳhudáwand ká
suḳhan táyá huá hai; wuh un sab kí, jinheṇ us ká bharosá
hai, sipar hai.
31 Ki Ḳhudáwand ke siwá Ḳhudá kaun hai? aur hamáre
Ḳhudá ko chhoṛ chaṭán kaun hai?

32 Yane wuhí Khudá jo merí kamar mazbút bándhtá, aur merí ráh kámil kartá hai.

33 Wuh mere pánw harníon ke se kartá, aur mujhe mere únche makánon par khaṛá kartá hai.

34 Wuh mere háthon ko jang kí talím detá hai, yahán tak ki pítal kí kamán mere bázúon se jhukáí játí hai.

35 Tú ne apní naját kí sipar mujh ko ináyat kí, aur tere dahne háth ne mujh ko sambhálá, aur terí mihrbání ne mujh ko buzurg kiyá hai.

36 Mere qadmon ko, mere tale tú ne kusháda kiyá, aur mere ṭakhne kánpte nahín.

37 Main ne apne dushmanon ká píchhá kiyá, aur unhen já liyá, aur píchhe na phirá, jab tak unhen faná na kiyá.

38 Main ne unhen márá, aisá ki we uṭh nahín sake; mere qadmon ke níche gir paṛe hain.

39 Ki tú ne laṛáí ke wáste merí kamar mazbút bándhí hai; tú ne mere mukhálifon ko mere níche jhukáyá hai.

40 Tú ne mere dushmanon kí píṭh mujhe dikhláí, aur main ne un ko, jo mujhe se kína rakhte the, nábúd kiyá.

41 We chilláe, aur koí bachánewálá nahín; hán Khudáwand ko pukárá, par us ne unhen jawáb na diyá.

42 Tab main ne unhen aisá písá, ki we gard kí mánind, jo hawá men hotí hai, ho gae; main ne unhen yun nikál phenká, jaise ráston men kí kích.

43 Tú ne mujhe logon ke jhagron se chhuṛáyá hai; tú ne mujhe gair qaumon ká sardár kiyá; we log, jinhen main nahín jántá, merí farmánbardárí karenge.

44 Kán se sunte hí we mujhe mánenge; ajnabíon kí naslen mujh se dab niklengí.

45 Ajnabíon kí naslen murjhá jáwengí, aur apne chhipne ke makánon men se tharthiráwengí.

46 Zinda hai Khudáwand; aur mubárak hai merí chaṭán; aur buland hai merá naját denewálá Khudá.

47 Wuhí Khudá, jo merá intiqám letá hai, aur logon ko mere tábi kartá hai.

48 Wuh mujhe mere dushmanon se chhuṛátá hai; hán, tú mujhe un par, jo mujh se muqábila karte hain, bálá kartá hai; tú ne mujhe zálim ádmí se makhlasí dí.

49 So main, ai Khudáwand, qaumon ke darmiyán terí
saná karungá, aur tere nám kí madhsaráí karungá.
50 Wuh apne bádsháh ko naját i kullí bakhshtá hai, aur
apne masíh par, Dáúd par, aur us kí nasl par abad tak
mihr karnewálá hai.

4 ROZ.—FAJR KÍ NAMÁZ.

19 ZABU'R.

1 A'SMA'N Khudá ká jalál bayán karte hain, aur fazá
us kí dastkárí dikhlátí hai.
2 Ek din dúsre din se báten kartá hai, aur ek rát dúsrí
rát ko marifat bakhshtí hai.
3 Un kí koí lugat aur zubán nahín, un kí áwáz suní
nahín játí:
4 Sárí zamín men un kí jaríb, aur dunyá ke kanáron tak
un ká kalám já pahunchá hai. Un men us ne áftáb ke liye
khaima khará kiyá hai.
5 Jo dulhá kí mánind khalwat kháne se nikal átá hai, aur
pahlawán kí tarah maidán men daurne se khush hotá hai.
6 A'smán ke kanáre se us kí barámad hai, aur us kí gar-
dish us ke dúsre kanáre tak hotí; us kí garmí se koí chíz
chhipí nahín.
7 Khudáwand kí tauret kámil hai, dil kí phernewálí;
Khudáwand kí shahádat haqq hai, sáde ko dánáí denewálí.
8 Khudáwand kí sharíaten sídhí hain, dil ko khushí
bakhshnewálíán; Khudáwand ká hukm pák hai, ánkhon ká
roshan karnewálá hai.
9 Khudáwand ká khauf sáf hai, us ko abad tak páedárí
hai; Khudáwand kí adálaten sachchí, we tamám o kamál
rást hain.
10 We sone se, balki bahut kundan se, ziyáda dilkhwáh
hain, shahd aur us ke chhatte ke tapaknewále se bahut hí
míthí.
11 Phir un se terá banda roshní pátá hai; un ke yád
rakhne men bará hí ajr hai.

12 Apní chúkoṇ ko kaun ján saktá hai? tú mujh ko
chhipe gunáhoṇ se barí kar.
13 Apne bande ko ạmd ke gunáhoṇ se bhí báz rakh;
unheṇ mujh par gálib hone mat de; tab maiṇ khaṛá houṇgá
aur baṛe gunáh se pák ṭhahruṇgá.
14 Mere muṇh kí báteṇ, aur mere dil ke soch tere huzúr
manzúr hoṇ, ai Ḳhudáwand, merí chaṭán, aur mere fidiya
denewále.

20 ZABUR.

1 MUSÍBAT ke din Ḳhudáwand terí sune; Yạqúb
ke Ḳhudá ká nám tujhe mahfúz rakhe;
2 Maqdis se terí madad bheje, aur Saihún meṇ se tujhe
sambhále;
3 Tere sáre hadíoṇ ko yád farmáwe; aur tere charháwoṇ
ko qabúl kare.
4 Tere dil kí ḳhwáhish ke muwáfiq tujh ko dewe, aur
tere sáre mansúboṇ ko púrá kare.
5 Ham terí naját se ḳhushí manáweṇge, aur apne
Ḳhudá ke nám par apne jhaṇḍe khaṛe kareṇge; Ḳhudá-
wand terí sárí darḳhwásteṇ púrí kare.
6 Ab maiṇ ján gayá, ki Ḳhudáwand apne masíh ká
bachánewálá hai, apne dahne háth kí naját denewálí
qudratoṇ se wuh apne muqaddas ásmán par se us kí sunegá.
7 Ye gáríoṇ ká, we ghoṛoṇ ká, par ham Ḳhudáwand
apne Ḳhudá ke nám ká zikr kareṇge.
8 We jhuk gae, aur gir paṛe; lekin ham uṭhe, aur sídhe
khaṛe hue.
9 Ai Ḳhudáwand, naját de; jis waqt ki ham pukáreṇ,
bádsháh hamárí sune.

XXI ZABUR.

1 AI Ḳhudáwand, terí tawánái se bádsháh ḳhushí
kartá hai, aur terí naját se kyá hí dil shád hai.
2 Tú ne us ko us ke dil ká matlab diyá; aur us ne jo
kuchh apne muṇh se máṇgá, tú ne use radd na kiyá.

3 Ki peshdastí karke tú achchhí achchhí niạmateṇ use
bakhshtá hai: ḳhális sone ká táj tú us ke sir par rakhtá
hai.
4 Us ne tujh se zindagí cháhí; tú ne us ko ụmr kí
darází abad tak bakhshí.
5 Terí naját se us kí shaukat ạzím hai; ạzmat o hash-
mat tú ne us par rakhí hai.
6 Ki tú ne us ko sadá kí barakatoṇ ká sabab ṭhahrá rakhá
hai; tú ne us ko apne chihre se niháyat ḳhushwaqt kiyá
hai.
7 Ki Bádsháh Ḳhudáwand par bharosá rakhtá hai; aur
Haqq Taạ́lá kí rahmat se wuh jumbish na páwegá.
8 Terá háth tere sáre dushmanoṇ ko ḍhúṇḍh nikálegá;
terá dahná háth tere bairíoṇ ká ṭhikáná lagáwegá.
9 Tú apne záhir hone ke waqt un ko tanúr kí tarah
dahkáwegá; Ḳhudáwand un ko apne qahr se nigal jáwegá;
aur ág unko khá legí.
10 Tú zamín par se un ká phal aur un kí nasl baní
Ádam meṇ se nest karegá.
11 Kyuṇki unhoṇ ne tere barḳhiláf badí phailáí; aisí
burí fikr sochí, ki us ko niháyat tak pahuṇchá na sakeṇge.
12 Ki tú un kí píṭh dikhláwegá; tú un ke ru barú apne
chille ko chaṛháwegá.
13 Ai Ḳhudáwand, tú apne zor se buland ho; ham terí
qudrat par gít gáeṇge aur madhsaráí kareṇge.

4 ROZ.—SHÁM KÍ NAMÁZ.

22 ZABUR.

1 AI mere Ḳhudá, ai mere Ḳhudá, tú ne mujhe kyuṇ
chhoṛá hai? mere bacháo se, mere karáhne kí
bátoṇ se tú dúr rahá hai.
2 Ai mere Ḳhudá, maiṇ din ko chillátá huṇ, par tú
nahíṇ suntá; rát ko bhí, aur chup nahíṇ rahtá.
3 Aur tú quddús hai, Isráel kí madh meṇ sakúnat
karnewálá.

4 Hamáre bápdádoṇ ne tujh par tawakkul kiyá; unhoṇ
ne tawakkul kiyá, aur tú ne unheṇ chhuṛáyá.
5 Unhoṇ ne tujh se faryád kí, aur chhuṛáe gae; unhoṇ
ne tujh par bharosá kiyá, aur sharminda na hue.
6 Par maiṇ jo huṇ kíṛá huṇ, na insán; ádmíoṇ ká naṇg
huṇ aur qaum kí áṛ.
7 We sab, jo mujh ko dekhte haiṇ, mujh par haṇste
haiṇ, we hoṇṭh pasárte haiṇ, we sir hiláke kahte haiṇ.
8 Ki Ḳhudáwand par chhoṛ; wuhí use bacháwe: wuhí
use chhuṛáwe; ki wuh us se ḳhush thá.
9 Bahar hál, tú hí hai, jo mujhe peṭ se báhar láyá: jab
maiṇ apní má kí chhátíoṇ par thá tú hí ne mujh bharosá
diyá.
10 Maiṇ paidá hote hí tujh par pheṇká gayá; merí má
ke peṭ se tú merá Ḳhudá hai.
11 Mujh se dúr mat rah, ki taṇgí nazdík hai, aur madad-
gár koí nahíṇ.
12 Bahut se bailoṇ ne muhje á gherá hai; Basan ke
zoráwar bailoṇ ne chároṇ taraf se mujh par hujúm kiyá
hai.
13 We mujh par pháṛnewále aur gúṇjnewále sher kí
tarah muṇh pasáre hue haiṇ.
14 Maiṇ pání kí tarah bahá játá huṇ, aur mere band
band alag ho chale haiṇ; merá dil mom kí tarah mere síne
meṇ pighal gayá.
15 Merí qúwat ṭhíkṛe kí tarah ḳhushk ho gaí; aur merí
zubán tálú se lagí játí hai, aur tú mujhe maut kí ḳhák par
biṭhátá hai.
16 Kyuṇki kuttoṇ ne mujh ko gher liyá hai; sharíroṇ
kí guroh ne merá iháta kiyá hai; unhoṇ ne mere háth aur
mere páṇw chhede.
17 Maiṇ apní sab haḍḍíoṇ ko gin saktá huṇ; we mujhe
tákte aur ghúrte haiṇ.
18 We mere kapṛe ápas meṇ báṇṭte haiṇ, aur mere
libás par quṛa ḍálte haiṇ.
19 Par tú, ai Ḳhudáwand, dúr mat rah; ai merí twánái
jald merí madad ke liye á.
20 Merí ján ko talwár se bachá; merí wahída ko kutte
ke háth se.

21 Babar ke munh se mujhe bachá: bhainson ke síngon
se tú ne merí suní.
22 Main apne bháíon men terá nám bayán karungá;
jamáat men terá sanákhwán houngá.
23 Tum, jo Khudáwand se ḍarte ho, us kí saná karo;
ai Yaqúb kí sárí nasl, tum us kí buzurgí karo; ai Isráel kí
sárí aulád, us ká ḍar máno.
24 Ki us ne dardmand ke dard kí tahqír nahín kí, na us
se use nafrat áí, na us ne us se apná munh pher liyá; balki
jab us ne us ko pukárá, us ne jawáb diyá.
25 Baṛí jamáat men mujh se terí sitáish hogí; main un-
ke áge jo us se ḍarte hain, apní nazren adá karungá.
26 We jo halím hain, kháwenge, aur ser howenge; we,
jo Khudáwand ke tálib hain, us kí sitáish karenge; tum-
hárá dil abad tak jítá rahe!
27 Sárá jahán sarásar chet jáegá, aur Khudáwand kí
taraf rujú láwegá; aur qaumon ke sáre gharáne tere áge
sijda karenge.
28 Ki bádsháhat Khudáwand kí hai; qaumon men wuhí
hákim hai.
29 Dunyá ke sáre daulatmand kháwenge, aur sijda
karenge; we sab, jo khák men milte hain, us ke huzúr
jhukenge; aur kisí ne apní ján ko nahín jiláyá.
30 Ek nasl us kí ibádat karegí; Khudáwand ke kiye ká
bayán ánewálí pusht ke sámhne kiyá jáegá.
31 We áwenge, aur un logon par jo paidá honge, us kí
sadáqat záhir karenge, ki us ne aisá aisá kiyá hai.

23 ZABÚR.

1 KHUDÁWAND merá chaupán hai; mujh ko kuchh
kamí nahín.
2 Wuh mujhe sabzazár charágáh men biṭhlátá hai; wuh
ráhat ke chashmon kí taraf mujhe liye phirtá hai.
3 Wuh merí ján pher látá hai; wuh mujhe sadáqat kí
ráhon men liye phirtá hai, apne nám kí khátir se.
4 Hán, jab mujhe maut ke sáya kí wádí men se chalná
ho mujhe kuchh khauf o khatar nahín, ki tú mere sáth
hai; terí chhaṛí, aur terí láṭhí jo hain wuhí merí tasallí
hain.

5 Tú mere dushmanoṇ ke rú barú mere áge dastarkhwán
bichhátá ; tú ne mere sir par tel malá ; merá pyála labrez
hoke chhalaktá hai.
6 Lá-kalám khair aur mihrbání umr bhar mere qadam
se lagí rahegí, aur maiṇ hamesha Khudáwand ke ghar
meṇ rahuṇgá.

5 ROZ.—FAJR KÍ NAMÁZ.

24 ZABÚR.

1 ZAMÍN aur us kí mamúrí ; jahán aur us ke báshinde
Khudáwand ke haiṇ.
2 Kyuṇki us ne un kí biná páníoṇ ke úpar rakhí, aur
use sailáboṇ ke úpar qáim kiyá.
3 Khudáwand ke pahár par kaun charh saktá hai ? aur
us ke makán i muqaddas par kaun khará rah saktá hai ?
4 Wuhí jis ke háth sáf haiṇ, aur jis ká dil pák hai, jis
ne butlán kí taraf apná jí nahíṇ lagáyá aur na makr se
qasam kháí.
5 Wuhí Khudáwand se barakat aur apne naját-denewále
Khudá se sadáqat páwegá.
6 Yih guroh us kí tálib hai, tere chihre ke joyáṇ Yaqúb
haiṇ.
7 Ai pháṭako, apne sir úṇche karo, aur ai abadí darwázo,
úṇche ho, ki jalál ká Bádsháh dákhil howe.
8 Yih jalál ká Bádsháh kaun hai ? Khudáwand, jo qawí
aur qádir hai ; Khudáwand, jo jaṇg meṇ qádir hai.
9 Ai pháṭako, apne sir úṇche karo, úṇche karo, ai abadí
darwázo, ki jalál ká Bádsháh dákhil howe.
10 Yih jalál ká Bádsháh kaun hai ? Lashkaroṇ ká
Khudáwand wuhí jalál ká Bádsháh hai.

25 ZABÚR.

1 AI Khudáwand, maiṇ apní ján ko terí taraf uṭhátá
huṇ.

2 Ai mere Khudá, main tujh par bharosá rakhtá hun,
mujhe sharminda na hone de, mere dushman mujh par
shádiyána na bajáwen.

3 Aur un men se bhí, jo terí ráh tákte hain, koí shar-
minda na ho; balki we, jo náhaqq bewafáí karte hain,
sharminda howen.

4 Ai Khudáwand, mujhe apní ráhen dikhlá, mujh ko
apne ráste batlá.

5 Apní sadáqat men mujh ko le chal, aur mujh ko talím
de, ki merá naját-denewálá Khudá tú hai; sáre din main
terá intizár khainchtá hun.

6 Ai Khudáwand, apní rahmaton ko aur apní mihrbání
ko yád kar, ki we qadím se hain.

7 Merí jawání ke gunáhon aur mere qusúron ko yád
mat kar; tú apní rahmaton ke mutábiq apní khubí ke
wáste, ai Khudáwand, mujhe yád rakh.

8 Khudáwand bhalá aur sídhá hai; wuh is liye gunah-
gáron ko ráh dikhlátá hai.

9 Wuh halímon ko adálat kí ráh batátá hai, aur halímon
ko apní ráh kí bát sikhátá hai.

10 Khudáwand kí sárí ráhen rahmat aur sachcháí hain
un ke liye, jo us ke ahd aur us kí shahádaton ko yád
rakhte hain.

11 Ai Khudáwand, apne nám ke wáste merá gunáh
bakhsh de, ki wuh bará hai.

12 Wuh kaun sá insán hai, jo Khudáwand se dartá hai?
wuh us ko wuhí ráh, jo use pasand hai, batláwegá.

13 Us ká jí khairiyat se rahegá, aur us kí nasl zamín
kí wáris hogí.

14 Khudáwand ká bhed un pás hai, jo us se darte hain;
aur un ko wuh apne ahd kí pahchán degá.

15 Merí ánkhen hamesha Khudáwand kí taraf lagí rahtí
hain; kyunki wuhí mere pánw phande se nikálegá.

16 Merí taraf mutawajjih ho, aur mujh par rahm kar,
ki main akelá aur dukh men hun.

17 Mere dil ke gam bahut barh gae; tú mujh ko merí
musíbaton se chhurá.

18 Mere dukh aur merí mashaqqat par nigáh kar; aur
mere sab gunáh bakhsh de.
19 Mere dushmanon par nigáh kar, ki we bahut hain,
aur jo mujh se adáwat rakhte hain, so andher hain.
20 Merí ján kí hifázat kar, aur mujhe naját de; mujhe
sharminda na hone de, ki mujhe terá hí bharosá hai,
21 Kharáí aur sídháí mere nigahbán howen, ki main ne
terí intizárí khainchí hai.
22 Ai Khudá, Isráel ko us ke sáre dukhon se makhlasí
de.

26 ZABU'R.

1 AI Khudáwand, merá insáf kar, ki main apní kharáí
kí ráh chalá aur main ne Khudáwand par tawak-
kul kiyá; main lagzish na kháungá.
2 Ai Khudáwand, mujhe ázmá, aur merá imtihán kar;
mere gurdon, aur mere dil ko tá le.
3 Ki terí mihrbání merí ánkhon ke sámhne hai, aur
main terí sachcháí kí ráh chalá hun.
4 Main behúdon ke sáth nahín baithá, aur makkáron ke
sáth nahín chaltá hun.
5 Badkáron kí jamáat ká main dushman hun; aur
sharíron ke sáth main nahín baithtá hun.
6 Main begunáhí men apne háth dhoungá; tab ai
Khudáwand main tere mazbah ke girdágird phirungá;
7 Táki saná kí áwáz sunáun aur tere sáre ajáib kámon
ká bayán karun.
8 Ai Khudáwand mujh ko tere ghar kí sakúnatgáh, aur
wuh makán, jahán terá jalál rahtá hai, khush áyá.
9 Merí ján ko gunahgáron men, aur merí hayát ko
khúníon men shámil mat kar.
10 Ki un ke háthon men fasád hai, aur un ká dahná
háth rishwat se pur hai.
11 Par main jo hun, apní kharáí men ráh chalungá
mujhe makhlasí de, aur mujh par rahm kar.
12 Merá pánw barábar jagah par hai; main jamáaton
men Khudáwand ko mubárak kahungá.

5 ROZ.—SHÁM KÍ NAMÁZ.

27 ZABÚR.

1 KHUDÁWAND merí roshní hai, aur merí naját:
mujh ko kis kí dahshat? Khudáwand merí
zindagí ká qila hai; mujh ko kis kí haibat?
2 Jis waqt sharír, aur mere mukhálif, aur mere bairí
merá gosht kháne ko mujh par charh áe, to unhon ne
thokar kháí, aur gir gae.
3 Agar ek lashkar mere barkhiláf khaima khará kare, to
mere dil ko kuchh khauf nahín; agar jang mere khiláf
barpá ho, to báwajúd us ke bhí merá tawakkul sábit rahegá.
4 Main ne Khudawand se ek suwál kiyá, usí ká main
tálib rahungá, ki main umr bhar Khudáwand ke ghar men
rahun, táki Khudáwand ke jamál ko dekhun, aur us kí
haikal men gaur karun.
5 Kyunki musíbat ke waqt wuh mujh ko apne khaime
men chhipá legá; dere ke parde men mujhe poshída karegá;
wuh mujhe chatán par charháwegá.
6 So ab main apne sáre dushmanon par, jo mere ás pás
hain, sarbuland houngá; aur main us ke khaime men khushí
ke zabíhe zabah karungá; main gáungá, hán, Khudáwand
kí madhsaráí karungá.
7 Ai Khudáwand sun, main buland áwáz se pukártá
hun; aur mujh par mihr kar, aur mujhe jawáb de.
8 Jab tú ne farmáyá, ki mere chihre ko dhúndho, to
merá dil tujh se bol uthá, Ai Khudáwand, main tere chihre
ko dhúndhúngá.
9 Apná chihra mujh se mat chhipá, gusse se apne bande
ko mat hanká; tú to sadá merá madadgár huá hai; mujh
ko tark na kar, aur mujh ko chhor mat de, ai mere naját-
denewále Khudá.
10 Ki merá báp, aur merí má mujh ko chhor gae, par
Khudáwand merí parwarish kartá hai.
11 Ai Khudáwand, mujh ko apní ráh batá, aur mere
dushmanon ke sabab mujhe us ráh par jo barábar hai le
chal.

12 Mere dushmanoṇ kí ḳhwáhish par mujhe mat chhoṛ
kyuṇki jhúṭhe gawáh aur we jo zulm kí sáṇs lete haiṇ
mujh par uṭhe haiṇ.
13 Agar mujhe iạtiqád na hotá, ki maiṇ zindagí kí
zamín meṇ Ḳhudáwand kí niạmat dekhuṇgá, to maiṇ be-
hawás ho jatá.
14 Ḳhudáwand kí ráh dekhtá rah, ustuwár ho: wuh
tere dil ko taqwiyat degá; garaz Ḳhudáwand kí ráh
dekhtá rah.

28 ZABÚR.

1 MAIṆ tujhe pukártá huṇ; ai Ḳhudáwand, merí
chaṭán; mujh se ḳhámoshí mat kar; na howe,
ki agar tú mujh se ḳhámoshí kare, to maiṇ un sá ho jáuṇ,
jo gaṛhe meṇ girnewále haiṇ.
2 Jab maiṇ terí duhái dúṇ, aur terí muqaddas bárgáh kí
taraf apne háth uṭháúṇ, to tú merí minnatoṇ kí áwáz
sun le.
3 Un sharíroṇ aur badkirdároṇ ke sáth jo apne ham-
sáyoṇ se salámatí kí báteṇ karte haiṇ, aur un ke ḍiloṇ meṇ
sharr hai, mujh ko shámil karke mat nikál.
4 Jaise un ke aạmál, aur jaise un ke bure fiạl haiṇ, un
ko iwaz de; jaise un ke háthoṇ ne kiyá, waisá hí un se
kar; un ká badlá un ko de.
5 Is liye ki we Ḳhudáwand ke kámoṇ aur us ke háthoṇ
kí sanạtoṇ par dhyán nahíṇ karte; wuh unheṇ ḍháwegá,
aur na banáwegá.
6 Ḳhudáwand mubárak hai, ki us ne merí minnatoṇ kí
áwáz suní hai.
7 Ḳhudáwand merá zor, aur merí sipar hai; mere dil
ne us par tawakkul kiyá, aur mujhe us kí pushtí huí; so
merá dil shiddat se ḳhush hai; aur maiṇ gít gá gáke us
kí madh karuṇgá.
8 Ḳhudáwand un kí tawánái hai, aur wuhí apne masíh
kí naját ká gaṛh hai.
9 Apne logoṇ ko naját bakhsh, aur apní mírás meṇ
barakat de; aur un kí riạyat kar, aur unheṇ hamesha ko
sarfaráz farmá.

29 ZABÚR.

1 KHUDÁWAND kí taraf mansúb karo, ai qudrat-wálo, Khudáwand kí taraf jalál aur qudrat mansúb karo.
2 Khudáwand kí taraf us ke nám ká jalál mansúb karo; husn i taqaddus se Khudáwand ko sijda karo.
3 Khudáwand kí áwáz pánioṇ par hai; jalálwálá Khudá garajtá hai; Khudáwand baṛe pánioṇ par hai.
4 Khudáwand kí áwáz zoráwar hai; Khudáwand kí áwáz jalálwálí hai.
5 Khudáwand kí áwáz sanaubaroṇ ko toṛtí hai, balki Khudáwand Lubnán ke sanaubaroṇ ko toṛtá hai.
6 Aur un ko bachhroṇ kí mánind kudátá hai; Lubnán aur Siryún ko jawán bhaiṇse kí mánind.
7 Khudáwand kí áwáz ág ke shuạloṇ ko chírtí hai.
8 Khudáwand kí áwáz dasht ko larzátí hai; Khudáwand dasht i Qádis ko larzátá hai.
9 Khudáwand kí áwáz se harníoṇ ke peṭ girte haiṇ, aur wuh jaṇgaloṇ ko sáf kar detí hai, aur us kí haikal meṇ har ek jalál! jalál! kahtá hai.
10 Khudáwand túfán par baiṭhá: háṇ Khudáwand hamesha ke liye bádsháh hoke baiṭhá hai.
11 Khudáwand apne logoṇ ko zor bakhshtá hai: Khudáwand apne logoṇ ko salámatí kí barakat detá hai.

6 ROZ.—FAJR KÍ NAMÁZ.

30 ZABÚR.

1 AI Khudáwand, maiṇ terí tạzím karuṇgá; kyuṇki tú ne mujh ko sarfaráz kiyá, aur mere dushmanoṇ ko mujh par khushí karne na diyá.
2 Ai Khudáwand mere Khudá, maiṇ ne tujhe pukárá, aur tú ne mujhe chaṇgá kiyá.
3 Ai Khudáwand, tú merí ján ko ạlam i gaib se uṭhá láyá; gaṛhe meṇ ke girnewáloṇ meṇ se tú ne mujhe zinda bacháyá.

4 Ai Ḳhudáwand ke muqaddas logo, us ke liye gáo, aur
us kí quddúsí ke zikr meṇ us kí sitáish karo.
5 Ki us ká gussa ek dam ká hai; us ke karam meṇ zinda-
gání hai; shám ko roná á ṭike par subh ko ḳhushí hotí.
6 Maiṇ ne apní salámatí ke waqt kahá, Mujh ko kabhí
jumbish na hogí.
7 Ai Ḳhudáwand tú ne apní taufíq se mere pahár ko
ḳhúb qáim kiyá hai; tú ne apná muṇh chhipáyá, maiṇ
ghabráyá.
8 Tujh ko maiṇ ne pukárá, ai Ḳhudáwand, chilláyá: aur
maiṇ ne Ḳhudáwand se iltijá kí.
9 Mere khún meṇ kyá fáida hai, jo maiṇ garhe meṇ
girúṇ? kyá ḳhák terí saná karegí? kyá wuh terí sachchái
bayán karegí?
10 Sun, ai Ḳhudáwand, aur mujh par tawajjuh farmá;
ai Ḳhudáwand, tú merá madadgár ho.
11 Tú ne mere mátam ko mere liye náchne se badal
diyá; tú ne merá ṭáṭ khol ḍálá, aur merí kamar meṇ ḳhushí
ká paṭká bándhá hai.
12 Itne liye ki merí shaukat terí madhsarái kare, aur
ḳhámosh na rahe. Ai Ḳhudáwand mere Ḳhudá, maiṇ
abad tak terí sitáish kartá rahuṇgá.

31 ZABÚR.

1 AI Ḳhudáwand, merá tawakkul tujh par hai; maiṇ
kabhí sharminda na hoúṇ, apní sadáqat se mujhe
rihái de.
2 Apne kán merí taraf jhuká; jhaṭ paṭ mujhe chhuṛá;
tú mere liye mazbút chaṭán, aur mere bacháo ke liye ek
muhkam qilạ ho.
3 Ki tú merí chaṭán aur merá gaṛh hai: aur tú apne
nám ke liye merá rahbar, aur merá rahnumá hogá.
4 Mujhe us jál se, jo unhoṇ ne chhipáke mere liye
bichháyá hai, tú nikálegá, ki tú merá zor hai.
5 Maiṇ apní rúh ko tere háth meṇ somptá huṇ, ai
Ḳhudáwand, sachchái ke Ḳhudá, tú ne mujhe maḳhlasí
dí hai.

6 Maiṇ un se ạdáwat rakhtá húṇ, jo jhúṭh kí butlán ko
mánte haiṇ; aur maiṇ jo húṇ, so Ḳhudáwand par merá
bharosá hai.
7 Maiṇ terí rahmat par shádán aur ḳhush hoúṇgá, ki tú
ne mere dukh par nigáh kí; tú merí ján kí taṇgíoṇ se
wáqif hai;
8 Aur mujh ko dushman ke háth meṇ hawále na kar
diyá, tú ne kusháda jagah meṇ merá páṇw khaṛá kiyá.
9 Ai Ḳhudáwand, mujh par tars khá, ki taṇg huṇ; merí
áṇkheṇ gam se játí rahíṇ, balki merí ján aur merá peṭ bhí.
10 Ki merí zindagání dukh meṇ faná húí, aur merí ụmr
karáhne meṇ; merí qúwwat merí burái se ghaṭ chalí, aur
merí haḍḍíáṇ ḳhushk ho gaíṇ.
11 Maiṇ apne sab dushmanoṇ ke sabab ruswá ho gayá
huṇ; ḳhusúsan apne hamsáyoṇ ke nazdík; aur apne ján
pahchánoṇ ke pás ịbrat; jis kisí ne mujh ko ráh meṇ dekhá
mujh se dúr bhágá.
12 Maiṇ us ádmí kí mánind, jo mar jáwe, aur koí use
yád na kare, farámosh ho gayá huṇ: maiṇ ṭúṭe húe básan
kí tarah ṭúṭ gayá húṇ.
13 Ki maiṇ ne bahutoṇ kí tuhmateṇ sunín; har taraf
se ḳhauf hai, jab ki we ápas meṇ mere barkhiláf hoke
mashwarat karte, to merí ján márne par mansúba bándhte
haiṇ.
14 Par, ai Ḳhudáwand, maiṇ ne tujh par bharosá rakhá;
maiṇ ne kahá, Tú merá Ḳhudá hai.
15 Merí auqát tere háth meṇ haiṇ; mujh ko mere
dushmanoṇ ke háth se chhuṛá, aur un se jo mere píchhe
paṛe haiṇ.
16 Apne chihre ko apne bande par jalwagar farmá:
apní rahmat se mujhe bachá le.
17 Ai Ḳhudáwand, mujhe sharminda na hone de, kyuṇki
maiṇ ne tujhe pukárá; sharír sharminda howeṇ, we
ạlam i gaib meṇ jákar chup cháp paṛe raheṇ.
18 Jhúṭhe laboṇ ko ḳhámosh kar, jin se ghamanḍ aur
gustáḳhí ke sáth burí báteṇ sádiqoṇ ke haqq meṇ nikaltí
haiṇ.
19 Wáh, kyá hí baṛí terí ḳhúbí hai jo tú ne apne ḍarne-

wálon ke liye ganj kar rakhí hai, aur apne mutawakkilon
ke liye baní A'dam ke sámhne taiyár kí hai!
20 Tú unhen ádmíon kí bandishon se apne huzúr ke
parde men chhipátá hai: tú unhen zubánon ke jhagre se
apne khaime men poshída kartá hai.
21 Khudáwand mubárak hai, ki us ne muhkam shahr
men apní ajíb mihrbání mujh ko dikhláí.
22 Main ne ghabrá ke kahá, ki main terí ánkhon ke
sámhne se kát dálá gayá; báwajúd us ke jab main tere áge
chilláyá, to tú ne merí minnat kí áwáz sun lí.
23 Ai Khudáwand ke sáre muqaddas logo, us se ma-
habbat rakho; Khudáwand ímándáron ká háfiz hai, aur
gurúr karnewálon ko sakht badlá detá hai.
24 Ai logo, jo Khudáwand se ummed rakhte ho, tum
sab qúwwat pakro; ki wuh tumháre dilon ko mazbútí bakh-
shegá.

6 ROZ.—SHA'M KI' NAMA'Z.

32 ZABU'R.

1 MUBA'RAK hai wuh jis ká gunáh bakhshá gayá,
aur khatá dhánpí gaí.
2 Mubárak hai wuh ádmí, jis ke báb men Khudáwand
gunáh mahsúb nahín kartá, aur jis ke dil men dagá nahín.
3 Jab main chup rahá, to merí haddíán sáre din karáhte
karáhte gal gaín.
4 Kyunki terá háth rát din mujh par bhárí thá; merí
taráwat garmíon kí khushkí se badal gaí.
5 Main ne apní khatá tere sámhne záhir kí, aur apní
badí nahín chhipáí. Main ne kahá, Main Khudáwand ke
áge apne gunáhon ká iqrár karúngá: aur tú ne merí khatá
kí badí ko muáf kiyá.
6 Isí liye har ek jo díndár hai, jab tak tú mil saktá hai
tujh se duá mangegá: yaqínan jo bare páníon ke sailáb
áwen, we us tak na pahunchenge.
7 Tú mere chhipne ká makán hai; tú mujhe dukhon se
bachátá hai; naját ke gíton se tú mujhe ghertá hai.

8 Maiṇ tujhe samajh bakhshúṇgá, aur us ráh meṇ, jis
meṇ tú chalegá, tujhe sikhláuṇgá; terí rahnumáí ke liye
merí áṇkheṇ tujh par lagí raheṇgí.
9 Ġaraz ghoṛoṇ aur khachcharoṇ kí mánind mat ho, ki un
ko samajh nahíṇ; un ká muṇh lagám aur bág se band kiyá
cháhiye; nahíṇ to we tere pás na áweṇge.
10 Sharír par bahut sí musíbateṇ haiṇ; par jo Ḳhudá-
wand par bharosá rakhnewálá hai, us ko mihr ghertí hai.
11 Ai sádiqo, Ḳhudáwand meṇ khush ho, aur shádmání
karo; aur tum sab, jo rást dil ho, ḳhushí se chilláo.

33 ZABU'R.

1 AI sádiqo, Ḳhudáwand meṇ ḳhushí manáo; hamd
karná sídhe logoṇ ko sajtá hai.
2 Barbat chheṛte húe Ḳhudáwand kí sitáish karo, das
tár ká bín bajá ke us kí madhsaráí karo.
3 Us ke liye ek nayá gít gáo; sughṛáí se bajá bajá ke
ḳhushí se chilláo.
4 Kyuṇki Ḳhudáwand ká kalám sídhá hai, aur us ke
sáre kám wafá ke sáth haiṇ.
5 Wuh sadáqat aur ạdálat ko dost rakhtá hai; zamín
Ḳhudáwand kí mihr se mạmúr hai.
6 Ḳhudáwand ke kalám se ásmán bane, aur un ke sáre
lashkar us ke muṇh ke dam se.
7 Wuh daryá ká pání túde kí mánind jamạ kartá hai;
wuh gahrápoṇ ko makhzanoṇ meṇ rakh chhoṛtá hai.
8 Sárí zamín Ḳhudawand se ḍartí rahe, jahán kí sárí
ábádí us ká ḳhauf máne.
9 Ki us ne kahá, aur wuh ho gayá; us ne farmáyá, aur
wuh barpá huá.
10 Ḳhudáwand qaumoṇ kí mashwaratoṇ ko náchíz kartá
hai; wuh logoṇ ke mansúboṇ ko bátil kar detá hai.
11 Ḳhudáwand kí mashwarat abad tak sábit rahegí; us
ke dil ke mansúbe pusht dar pusht.
12 Mubárak wuh qaum, jis ká Ḳhudá Ḳhudáwand hai;
we log, jinheṇ us ne pasand karke apní mírás kí hai.

13 Khudáwand ásmán par se dekhtá hai; wuh sáre baní
Ádam par nigáh kartá hai.
14 Wuh apní sukúnat ke maqám se zamín ke sab
báshindon ko táktá hai.
15 Un sab ke dilon ká muhaiyá karnewálá wuhí hai,
wuh un ke sáre kámon ko samajh letá hai.
16 Koí bádsháh nahín, jo apne lashkar kí firáwání ke
sabab bache, koí pahlwán apne zor kí kasrat se riháí nahín
pátá.
17 Bach nikalne ke liye ghore se kám nahín chaltá;
wuh apne bare zor se kisí ko bachá nahín saktá.
18 Dekho, Khudáwand kí ánkh un par hai jo us se darte
hain; un par jo us kí rahmat ke ummedwár hain:
19 Táki un kí jánon ko maut se chhuráwe, aur unhen
kál men jítá rakhe.
20 Hamárí jánon ko Khudáwand ká intizár hai; wuhí
hamárá chára aur hamárí sipar hai.
21 Ki hamárá dil usí se khush hogá, kyunki ham ne us
ke muqaddas nám par bharosá rakhá hai.
22 Ai Khudáwand jaise hamen terá intizár hai, waise
hí terí rahmat ham par howe.

34 ZABÚR.

1 MAIN har waqt Khudáwand ko mubárak kahungá;
us kí sitáish sadá merí zubán par hogí.
2 Merí rúh Khudáwand par fakhr karegí; halím log
sunenge aur khush honge.
3 Mere sáth Khudá kí baráí karo; ham milke us ke
nám ko buland karen.
4 Main ne Khudáwand ko dhúndhá; us ne merí suní,
aur mujhe mere sáre khaufon se riháí dí.
5 Unhon ne us par nazar kí, aur roshan ho gae; aur un
ke munh sharminda na hue.
6 Yih garíb chilláyá, aur Khudáwand ne suná, aur use
us kí sárí musíbaton se bachá liyá.
7 Khudáwand ká firishta un kí cháron taraf, jo us se
darte hain, khaima khará kartá hai, aur unhen bachátá hai.

8 Áo, chakho, aur dekho, ki Ḳhudáwand ḳhúb hai;
mubárak hai wuh ádmí, jis ká bharosá us par hai.
9 Ai us ke muqaddas logo, Ḳhudáwand se ḍaro; kyuṇki
jo us se ḍarte haiṇ, unheṇ kuchh kamí nahíṇ.
10 Sherní ke bachche hájatmand hote, aur bhúkhe
rahte haiṇ; par jo Ḳhudáwand ke tálib haiṇ, unheṇ kisí
niạmat kí kamí nahíṇ.
11 Ai larko, áo, aur merí suno; maiṇ tumheṇ Ḳhudá-
tarsí sikháuṇgá.
12 Wuh kaun insán hai, jo zindagí kí ḳhwáhish rakhtá,
aur barí umr cháhtá hai, táki bhaláí dekhe?
13 Apní zubán ko badí se, aur apne hoṇṭhoṇ ko dagá kí
bát bolne se báz rakh.
14 Badí se bhág, aur nekí kar; salámatí ko ḍhúṇḍh,
aur usí ká píchhá kar.
15 Ḳhudáwand kí áṇkheṇ sádiqoṇ par, aur us ke kán
un kí faryád par haiṇ.
16 Ḳhudáwand ká muṇh un ke barḳhiláf hai jo badkir-
dár haiṇ, táki un kí yádgárí zamín par se miṭá ḍále.
17 Sádiq chilláte haiṇ, aur Ḳhudáwand suntá hai, aur
unheṇ un ke sáre dukhoṇ se chhuṛátá hai.
18 Ḳhudáwand un ke nazdík hai, jo shikasta-dil haiṇ;
aur un ko, jo ḳhasta-ján haiṇ, bachátá hai.
19 Sádiq par bahut sí musíbateṇ hotí haiṇ; par Ḳhudá-
wand us ko un sab se chhuṛátá hai.
20 Wuh us kí sárí haḍḍíoṇ ká nigahbán hai; un meṇ se
ek bhí ṭúṭne nahíṇ pátí.
21 Badí sharír ko halák karegí; aur we, jo sádiq ke kína
rakhnewále haiṇ, mujrim ṭhahreṇge.
22 Ḳhudáwand apne bandoṇ kí jánoṇ ko maḳhlasí detá
hai; aur koí un meṇ se, jin ká tawakkul us par hai, muj-
rim na ṭhahregá.

7 ROZ.—FAJR KÍ NAMÁZ.

35 ZABÚR.

1 AI Ḳhudáwand, un se, jo mujh se jhagaṛte haiṇ,
jhagaṛ; unheṇ jo mujhe halák kiyá cháhte haiṇ
halák kar.

2 Sipar aur pharí pakaṛ, aur merí madad ke liye khaṛá ho.
3 Aur bhálá nikál, aur un kí ráh band kar, jo merí ján ke píchhe paṛe haiṇ; merí ján ko farmá, ki Terí naját maiṇ huṇ.
4 We jo merí ján ke ḳhwáhán haiṇ, sharminda aur ruswá hoṇ; we, jo merí badí kí tajwíz karte haiṇ, haṭáe jáweṇ aur pareshán hoṇ.
5 Jaise bhúsí hawá ke sámhne hotí hai, waise hí we howeṇ; aur Ḳhudáwand ká firishta unheṇ ḍhakele.
6 Un kí ráh andherí aur phisalní ho; aur Ḳhudáwand ká firishta unheṇ ragede.
7 Ki unhoṇ ne be-sabab mere liye ek gaṛhe meṇ apná jál chhipáyá; náhaqq merí ján ke liye ḍahak khodá.
8 Us par nágahání tabáhí paṛe, aur wuh apne jál meṇ jo us ne chhipáyá áp hí phaṇse; usí hí tabáhí meṇ giriftár howe.
9 Aur merá jí Ḳhudáwand meṇ ḳhush-waqt hogá, us kí naját se shádyána bajáegá.
10 Merí sárí haḍḍiáṇ kaheṇgí, Ai Ḳhudáwand, tujh sá kaun hai, jo garíb ko us ke háth se jo us se zabardast hai, chhuṛátá hai; háṇ, garíb aur muhtáj ko us se, jo unheṇ gárat kartá hai?
11 Jhúṭhe gawáh uṭhe haiṇ; we mujh se we suwálát karte haiṇ, jin se maiṇ ágáh nahíṇ.
12 We nekí ke iwaz mujh se badí karte haiṇ; we merí ján ko bekas karte haiṇ.
13 Maiṇ ne to jab we bímár the, ṭáṭ ká libás pahiná; roze rakh rakh maiṇ ne apne jí ko be-árám kiyá, aur merí duạ́ palaṭke mere síne meṇ átí thí.
14 Maiṇ ne un se wuh sulúk kiyá, jo koí apne dost aur bháí se kartá; maiṇ sir jhukákar aisá kuṛhá, jaise koí apní má ke liye gam kare.
15 Par merí musíbat se we ḳhush hue, aur jamạ ho gae; zalíl log mujh par ekaṭṭhe hue, aur maiṇ be-ḳhabar thá; we mujhe pháṛte, aur thamte na the;
16 Kamínoṇ ke sáth jo roṭí ke liye ṭhaṭṭhá márte, aur mujh par dáṇt kichkicháte.

17 Ai Khudáwand kab tak tú dekhá karegá? un kí kharábíon se merí ján ko chhuṛá lá; merí wahíd ko sheroṇ se.
18 Main baṛí jamáat men terí hamd bajá láúngá; bahut logon ke darmiyán terí sitáish karungá.
19 We jo mere jhúṭh kahnewále dushman hain mujh par khush-waqt na hon; we, jo be-sabab mere bad-khwáh hain, mujh par palak na máren.
20 Kyunki we salámatí kí bát nahín karte; balki un par, jo mulk men chup cháp baiṭhe hain, makr ke mansúbe bándhte hain.
21 Aur unhon ne mujh par apná munh pasárá hai; unhon ne kahá hai, Áhá, áhá, hamárí ánkhon ne dekhá.
22 Ai Khudáwand, tú ne dekhá hai; khámosh mat rah; ai Khudáwand, mujh se dúr mat ho.
23 Ai mere Khudá, ai mere Rabb, uṭh, aur mere insáf ke liye aur mere faisale ke liye jág.
24 Ai Khudáwand, mere Khudá, apní sadáqat ke mutábiq merá insáf kar, aur unhen mujh par khush-waqt na hone de.
25 We apne dilon men kahne na páwen, Wáchhiṛe, yihí ham cháhte the; aur we na kahen, ki Ham use chaṭ kar gae.
26 We, jo mere dukh se khush hote hain, ek sáth sharminda aur ruswá howen; jo merí dushmaní par phúlte hain, sharmindagí aur ruswáí ká libás pahinen.
27 We, jo merí sadáqat ke mushtáq hain, khushí se chilláwen, aur shádmán hon, aur sadá kahá karen, ki Khudáwand kí baṛáí ho, jo apne bande kí salámatí cháhtá hai.
28 Aur merí zubán terí sadáqat aur terí sitáish kí bát tamám din kahtí rahegí.

36 ZABÚR.

1 BADKÁR kí sharárat ká bayán mere dil ke andar hai; Khudá ká khauf us kí ánkhon ke áge nahín.
2 Kyunki apní badkárí ke záhir hone aur makrúh hone kí bábat áp ko bhulákar apne taín chikní chupṛí báten kartá hai.

3 Us ke munh kí báten badí aur fareb hain; us ne
dánishmandí aur nekí ko tarak kiyá hai.
4 Wuh apne bistar par pare pare badí ke mansúbe
bándhtá hai; jo ráh ki achchhí nahín wuh us men mustaid
hoke khará rahtá hai; wuh burái se nafrat nahín khátá.
5 Ai Khudáwand, ásmánon men terí rahmat hai, terí
wafádárí badlíon tak pahunchí hai.
6 Terí sadáqat bare paháron kí mánind hai; terí adá-
laten bará gahráo hain; ai Khudáwand, tú insán aur hai-
wán ká parwardigár hai.
7 Ai Khudáwand, terí mihr kyá hí azíz hai! is liye Baní
Ádam tere paron ke sáya tale áke panáh lete hain.
8 We tere ghar kí chiknái kháne se ser howenge, aur tú
apní ishraton ke daryá se unhen seráb karegá.
9 Ki zindagí ká chashma tere kane hai; terí roshní men
ham roshní dekhenge.
10 Tú apne pahchánnewálon par apní rahmat ko barhá,
aur un par jinke dil sídhe hain, apní sadáqat ko.
11 Ghamand karnewálon ká pánw mujh par na pare;
aur sharír ká háth mujhe áwára na kare.
12 Badkár wahán gire hue hain; we dhakele gae hain,
phir uth na sakenge.

7 ROZ.—SHÁM KÍ NAMÁZ.

37 ZABÚR.

1 BADKÁRON ke sabab tú mat kurh; bure kám
karnewálon se tú dáh na kar.
2 Ki we jaldí ghás kí mánind kát dále jáenge, aur hare
sabze kí tarah murjháwenge.
3 Khudáwand par tawakkul rakh, aur nekí kar; tú
zamín par zindagání basar kar, aur sachchái ke maidán
men chará kar.
4 Aur Khudáwand se khushí maná, ki wuh tere dil ke
matálib pure karegá.

5 Apní ráh Ḳhudáwand par chhoṛ de; aur us par
tawakkul kar; wuh ḳhud baná legá.
6 Aur terí sadáqat ko núr kí tarah záhir karegá, aur
terí adálat ko do pahar kí sí roshní baḳhshegá.
7 Ḳhudáwand ke tábi chup cháp baná rah, aur us ke
liye ṭhahar já; us shaḳhs ke sabab se, jo apní ráh meṇ
kámyáb hotá, aur bandisheṇ báṇdhtá hai, mat kuṛh.
8 Ġussa karne se báz á, aur ġazab ko tark kar: badí
karne ke liye hargiz apne taíṇ mat kuṛhá.
9 Ki badkár káṭ ḍále jáeṇge; lekin jo Ḳhudáwand ke
muntazir haiṇ, we hí zamín ko mírás meṇ leṇge.
10 Ki ek thoṛí sí muddat hai, ki sharír na hogá; tú
ġaur karke us ká makán ḍhúṇḍhegá, aur wuh na milegá.
11 Lekin we jo garíb haiṇ, zamín ke wáris hoṇge, aur
bahut sí salámatí se ḳhushí manáweṇge.
12 Sharír sádiq ke ḳhiláf-bandish báṇdhtá hai, aur us
par dáṇt kichkichátá hai.
13 Ḳhudáwand us par haṇstá hai; kyuṇki dekhtá hai,
ki us ká din átá hai.
14 Sharíroṇ ne talwár nikálí aur apní kamán khaiṇchí,
táki dukhí aur muhtáj ko girá deṇ, aur un ko, jin kí ráh
sídhí hai, ján se máreṇ.
15 Us kí talwár unhíṇ ke diloṇ meṇ paiṭhegí; aur un
kí kamáneṇ ṭúṭ jáweṇgí.
16 Thoṛá sá, jo sádiq ká hai, bahut se sharíroṇ ke mál o
asbáb se bihtar hai.
17 Ki sharíroṇ ke bázú toṛe jáweṇge, par Ḳhudáwand
sádiqoṇ ká thámnewálá hai.
18 Ḳhudáwand kámiloṇ ke dinoṇ ko jántá hai, aur un
kí mírás abadí hogí.
19 We bure waqt sharminda na howeṇge, aur kál ke
dinoṇ meṇ ser raheṇge.
20 Ki sharír halák hoṇge: aur Ḳhudáwand ke dushman
barroṇ kí charbí kí mánind faná hoṇge; we dhuṇweṇ kí
mánind játe raheṇge.
21 Sharír udhár letá hai, aur phir adá nahíṇ kartá; par
sádiq rahm kartá hai aur detá hai.

22 Ki jin par us kí barakat hai, zamín ke wáris honge;
aur jin par us kí lanat hai, kaṭ jáenge.
23 Ádmí ke qadam Khudáwand sábit kartá hai, aur us
kí ráh ko dost rakhtá hai.
24 Agarchi wuh gir jáwe, lekin paṛá na rahegá: kyunki
Khudáwand us ká háth thámtá hai.
25 Main jawán thá, ab búṛhá huá: par main ne sádiq
ko bekas, aur us kí nasl men se kisí ko ṭukṛe mángte na
dekhá.
26 Wuh sadá rahm kartá rahtá hai, aur qarz diyá kartá
hai: aur us kí nasl mubárak hai.
27 Badí se bhág, aur nekí kar, aur abad tak ábád rah.
28 Ki Khudáwand adálat ká dostdár hai, aur apne
muqaddas logon ko tarak nahín kartá; we abad tak mahfúz
rahenge, par sharíron kí nasl káṭí jáegí.
29 Sádiq zamín ke wáris honge, aur abad tak us par
basenge.
30 Sádiq ká munh dánáí kí bát kahtá hai; aur us kí
zubán se adálat ká kalima nikaltá hai.
31 Us ke Khudá kí sharíat us ke dil men hai; us ká
pánw kabhí na phislegá.
32 Sharír sádiq kí ghát men lagá hai, aur us ke qatl ke
darpai rahtá hai.
33 Khudáwand us ko us ke háth men na chhoṛegá, aur
jab us ká muqaddama darpesh ho use mujrim na ṭhahrá-
wegá.
34 Khudáwand ká muntazir rah, aur us kí ráh ko yád
rakh, ki wuh tujh ko zamín ká wáris karke sarfarází
bakhshegá, jab sharír káṭe jáenge, to tú dekhegá.
35 Main ne sharír bahut zabardast dekhá, jo áp ko us
hare darakht kí mánind, jo apní hí zamín men uge, phai-
látá thá.
36 Par wuh guzar gayá, goyá thá hí nahín; main ne use
ḍhúnḍhá bhí, wuh kahín na milá.
37 Kámil ko ták, aur sídhe ko dekh rakh; ki sulh ke ádmí
ke liye áqibat hai.
38 Par bágí ek sáth halák ho jáenge; sharír kí áqiba
munqata hai.

39 Sádiqon kí naját Khudáwand se hai; dukh ke waqt
wuh un ká garh hai.
40 Aur Khudáwand un kí madad karegá, aur unhen
chhuráwegá; wuh un ko sharíron se chhuráwegá aur
bacháwegá; is liye ki un ká bharosá us par hai.

8 ROZ.—FAJR KÍ NAMÁZ.

38 ZABÚR.

1 AI Khudáwand, apne gusse se mujhe ko mat jhirak,
aur na apne qahr se mujhe tambíh kar.
2 Ki tere tír mujhe chubh gae hain, aur terá háth mujh
par bhárí hai.
3 Tere gusse ke sabab mere jism ko sihhat nahín; merí
khatá ke sabab merí haddíon ko árám nahín.
4 Ki mere gunáh mere sir se guzar gae; bhárí bojh kí
mánind mujh par bhárí ho gae.
5 Mere gháo bad-bú ho gae, aur sar gae, merí himáqat
ke sabab se.
6 Main akar gayá; niháyat hí jhuk gayá hun; main din
bhar kurhtá huá phirtá hun.
7 Kyunki merí kamar men ág jal rahí hai, aur mere jism
men sihhat nahín.
8 Main sust ho gayá hun, aur nipat pis gayá; dil kí zárí
se chillátá hun.
9 Ai Khudáwand, merá sárá ishtiyáq tere huzúr hai, aur
merá áh márná tujh se chhipá nahín.
10 Merá dil dharak uthtá hai; merá bútá mujh se játá
rahá, aur merí ánkhon kí roshní jo thí wuh bhí játí rahí.
11 Mere pyár karnewale aur mere dost mere sadma ke
sabab mujh se alag khare rahe, aur mere rishtadár mujh
se dúr já khare hue hain.
12 Aur we, jo merí ján ke khwáhán hain, mere phansá-
ne ko phande márte hain: aur we, jo mere dukh ke rawá-
dár hain, mere haqq men aisí báten kahte hain, jin se merá
ziyán hai, aur sáre din makr ke mansúbe bándhte hain.
13 Par main bahre kí mánind ho gayá, jo kuchh suntá
nahín: aur gúnge kí mánind jo apná munh nahín kholtá.

14 Maiṇ us shaḳhs kí mánind huá, jo nahíṇ suntá; aur
jis ke muṇh meṇ kuchh jawáb nahíṇ.
15 Ai Ḳhudáwand, mujhe terá hí intizár hai: tú sunegá,
ai Ḳhudáwand mere Ḳhudá.
16 Kyuṇki maiṇ ne kahá, na howe, ki we mujh par
ḳhushí kareṇ; jo mere páṇw ke phisalne par phúlte haiṇ.
17 Ki maiṇ lagzish kháne par huṇ; aur merá gam sadá
mere sámhne hai.
18 Maiṇ apná gunáh kholke kahuṇgá, maiṇ apní taqsír
ke liye gamgín huṇ.
19 Par mere dushman jíte haiṇ, we qawí haiṇ; aur we
jo náhaqq mere bairí haiṇ, bahut ho gae.
20 Aur we, jo nekí ke iwaz meṇ badí karte haiṇ, is liye
mere dushman bane haiṇ, ki maiṇ nekí kí pairawí kartá
huṇ.
21 Ai Ḳhudáwand, mujh ko tark mat kar; ai mere
Ḳhudá, mujh se dúr mat rah.
22 Merí madad ke liye jaldí kar, ai Ḳhudáwand, mere
naját denewále.

39 ZABÚR.

1 MAIṆ ne kahá, Maiṇ apní ráhoṇ par nigáh rakhuṇgá,
ki merí zubán se ḳhatá na ho; jis waqt sharír mere
sámhne hogá, to maiṇ apne muṇh ko lagám duṇgá.
2 Maiṇ gúṇgá aur ḳhámosh ho rahá, bhalí bát kahne se
bhí maiṇ chup cháp rah gayá: aur merá gam táza huá.
3 Mere andar mere dil meṇ tapish huí; mere sochne
meṇ ág bhaṛkí: tab maiṇ apní zubán se bol uṭhá.
4 Ai Ḳhudáwand, mujhe batá, ki merá anjám kyá hai,
aur merí umr kitní hai? tá maiṇ jánuṇ, ki maiṇ kis qadr
nápáedár huṇ.
5 Dekh, tú ne merí umr bálisht bhar kí, aur merí zindagí
tere áge nestí kí sí hai; yaqínan har ek ádmí mahaz bátil
ṭhahrá hai.
6 Bilá-shakk har ek insán wahm aur ḳhiyál sá chaltá
phirtá hai; be-shubah we abas be-kal hote haiṇ: wuh jamạ
kartá hai, aur nahíṇ jántá ki use kaun baṭor legá.

7 Aur ab, ai Ḳhudáwand, mujhe kis ká intizár hai? mujhe terí hí ummed hai.
8 Mujhe mere sáre gunáhoṇ se naját de; mujhe ahmaqoṇ ká nang mat kar.
9 Maiṇ gúṇgá rahá, apná muṇh nahíṇ kholtá; kyuṇki tú hí ne yih kiyá hai.
10 Mujh se apná sadma dúr kar; maiṇ tere háth ke zor se faná huá játá huṇ.
11 Jab tú ádmí ko gunáh ke báis tambíhoṇ ke sáth nasíhat kartá hai, to jo use azíz hai tú use pataṅge kí mánind kho detá hai; yaqínan har ek insán butlán hai.
12 Ai Ḳhudáwand, merí duá sun, aur mere nále par kán dhar; mere áṇsúoṇ se ḳhámosh mat ho; kyuṇki maiṇ tere yaháṇ pardesí, apne sáre bápdádoṇ kí mánind musáfir huṇ.
13 Mujhe chhoṛ, táki dam le luṇ, us se peshtar ki maiṇ yaháṇ se jáuṇ, aur phir na rahuṇ.

40 ZABÚR.

1 MAIN ne sabr se Ḳhudáwand ká intizár kiyá: wuh merí taraf máil huá, aur us ne merí faryád suní.
2 Aur mujhe haulnák gaṛhe aur daldal kí kích se báhar nikál láyá, aur mere páṇw chaṭán par rakhe; us ne mere qadmoṇ ko sábit kiyá.
3 Aur mere muṇh meṇ ek nayá gít dálá, yane hamáre Ḳhudá kí hamd, bahutere dekheṅge, aur Ḳhudáwand par tawakkul kareṅge.
4 Mubárak hai wuh insán, jo Ḳhudáwand par apná bharosá rakhtá hai; aur magrúroṇ kí, aur un kí simt, jo jhúṭh kí taraf bahakte haiṇ, nahíṇ játá.
5 Ai Ḳhudáwand mere Ḳhudá, terá aisá koí nahíṇ; terí ajáibát jo tú ne dikhláíṇ bahut sí haiṇ, aur terí tadbíreṇ jo hamáre liye haiṇ, maiṇ unheṇ kholke bayan kartá, lekin we to shumár se báhar haiṇ.
6 Zabíha aur hadye ko tú ne nahíṇ cháhá: tú ne mere kán chhede haiṇ; chaṛháwe aur ḳhatiyat ká tú tálib nahíṇ.

7 Tab main ne kahá, Dekh, main átá hun; kitáb ke
warqon men mere haqq men likhá huá hai.
8 Ai mere Khudá, main terí marzí bajá láne par khush
hun; aur terí sharíat mere dil ke bích hai.
9 Main ne barí jamáat men sadáqat kí basharat dí hai;
dekh, main apná munh band nahín kartá, ai Khudáwand
tú jántá hai.
10 Main ne terí sadáqat ko apne dil men chhipá na
rakhá; main ne terí wafáí aur terí naját kí bát kahí: main
ne terí mihr aur terí sachcháí ko barí jamáat se poshída
nahín rakhá.
11 Ai Khudáwand tú apní rahmaton ko mujh se dareg
na kar; terí mihr aur terí sachcháí har dam merí nigahbán
rahen.
12 Ki be-shumár buráíon ne mujhe gher liyá: mere
gunáhon ne mujhe pakrá, aisá ki main ánkh úpar nahín
kar saktá; we mere sir ke bálon se shumár men ziyáda
hain; so main ne dil chhor diyá.
13 Ai Khudáwand, mihrbání karke mujhe chhurá; ai
Khudáwand, jald merí madad ko pahunch.
14 We, jo merí ján márne ke darpai hain, milke shar-
minda aur khajil hon; we, jo merí musíbat se khush
hain, hatáe jáwen aur ruswá hon.
15 We, jo mujh par áhá, áhá, kahte hain, apní is buráí
ke badle pareshán hon.
16 We sab jo tere tálib hain, tere sabab khush aur
khurram howen; we, jo terí naját ke áshiq hain, sadá
kahá karen, ki Khudáwand kí buzurgí ho.
17 Main to dukhí aur muhtáj hun; lekin Khudáwand
ko merí fikr hai: merá chára aur merá chhuránewálá tú hí
hai, ai mere Khudá der mat kar.

8 ROZ.—SHÁM KÍ NAMÁZ.

41 ZABUR.

1 MUBÁRAK hai wuh, jo miskín kí fikr kartá hai,
Khudáwand bipat ke waqt usí ko chhuráegá.

2 Khudáwand us ká háfiz rahegá, aur use jítá rakhegá,
wuh zamín par mubárak hogá; aur tú use us ke dush-
manon kí khwáhish par na chhor degá.
3 Khudáwand us ko bímárí ke bistar par sambhálegá: tú
us kí bímárí men us ká sára bichhauná ultá ke bichháwegá.
4 Main ne kahá, Ai Khudáwand, mujh par rahm kar;
merí ján ko shifá de, ki main terá gunahgar hun.
5 Mere dushman mujhe burá kahte hain, ki wuh kab
maregá, aur us ká nám kab miṭ jáegá.
6 Jab wuh mujhe dekhne ko átá hai, tab behuda báten
kartá hai: us ká dil buráí apne liye jama kartá hai: báhar
játá hai, aur use bayán karta hai.
7 Sab jitne merá kína rakhte hain, mere barkhiláf ápas
men kánáphúsí karte hain; we mere satáne ke mansúbe
bándhte hain.
8 Kahte hain, Ek burí bímárí ise lagí hai: ab jo wuh
pará hai phir na uṭhegá.
9 Hán mere dost ne bhí, jis par mujhe bharosá thá, aur
jo merí dánt kátí roṭí khátá thá, mujh par lát uṭháí.
10 Par tú, ai Khudáwand, mujh par rahm kar, aur mujh
ko uṭhá khará kar, táki main un se badlá lun.
11 Is se main ján gaya ki tú mujh se khush huá hai, ki
merá dushman mujh par fath nahín patá.
12 Aur main jo hun, tú merí kámiliyat men mujh ko
sambháltá hai, aur mujh ko apne huzúr men abad tak
sábit rakhegá.
13 Khudáwand Isráel ká Khudá azal se abad tak mubá-
rak hai, Ámín, phir Ámín.

42 ZABU'R.

1 JIS tarah se ki harní pání kí nahron kí niháyat
pyásí hoti hai, waisá hí merí rúh, ai Khudá, terí
niháyat pyásí hai.
2 Merí rúh Khudá ke liye, zinda Khudá ke liye, tarastí
hai: kab main jáun, aur Khudá ke huzúr házir houn?
3 Mere ánsú rát din merá kháná ṭhahre, jis waqt we har
roz mujh se púchhte hain, Terá Khudá kahán hai?

4 Maiṇ yih yád kartá huṇ, aur apná dil goyá áṇsú baná
baná apne úpar bahá detá huṇ, ki maiṇ jamá‘at se mil, bhíṛ
ke sáth jo íd ke din ko mántí hai, khushí kí áwáz se gatá
aur saná kartá huá, Ḳhudá ke ghar meṇ un ke áge áge
játá thá.
5 Ai mere jí, tú kyuṇ girá játá hai, aur mujh meṇ kyuṇ
be-árám hai? Ḳhudá par bharosá rakh; ki maiṇ us ke
chihre kí naját ke sabab phir us kí sitáish karuṇgá.
6 Ai mere Ḳhudá, merá jí mujh meṇ girá játá hai; so
maiṇ Yardan kí aur Harmún kí zamín se, koh i Misgár
par se tujhe yád karuṇgá.
7 Tere pání kí dháron kí áwáz se gahráo gahráo ko
pukártá hai; terí sárí maujeṇ aur tere ḍheo mere sir se
guzar gae.
8 Ḳhudáwand din ke waqt apní mihr ko farmáegá, aur
rát ko maiṇ us ká gít gáuṇgá; merí duá merí hayát ke
Ḳhudá kí taraf hogí.
9 Maiṇ Ḳhudá ko, jo merí chaṭán hai, kahuṇgá, Tú
mujhe kyuṇ bhúl gayá hai? maiṇ kyuṇ dushman ke zulm
se gam kartá chalá játá huṇ?
10 Mere dushman us talwár kí mánind, jo merí haḍḍíoṇ
se guzar jáwe, mujh ko malamat karte haiṇ, ki tamám din
mujh ko kahte haiṇ, Terá Ḳhudá kaháṇ hai?
11 Ai mere jí, tú kyuṇ girá jatá hai, aur tú mujh meṇ
kyuṇ be-árám hai? Ḳhudá par tawakkul kar; kyuṇki
maiṇ phir us kí sitáish karuṇga, jo mere chihre kí naját,
aur merá Ḳhudá hai.

43 ZABU'R.

1 AI Ḳhudá, merá insáf kar, aur is be-rahm qaum
par merí hujjat sábit kar; mujhe makkár aur
badkár ádmí se chhuṛá.
2 Ki tú ai Ḳhudá, merá maljá hai; kyuṇ tú ne mujhe
tark kiyá hai? maiṇ dushman ke zulm se kyuṇ rotá chalá
játá huṇ?
3 Apne núr aur apní sachchái ko záhir kar; we merí
rahbarí kareṇ; we mujh ko tere koh i muqaddas par, aur
tere maskanoṇ meṇ pahuṇcháweṇ.

4 Tab main Khudá ke mazbah ke pás, Khudá ke huzúr
jo merí kamal khushí hai, jáungá; aur main barbat bajá
ke terí sitáish karungá, ai Khudá, mere Khudá.
5 Ai mere jí, tú kyun girá játá hai, aur tú mujh men
kyun be-árám hai? Khudá par tawakkul kar; ki main
yaqínan phir us kí sitáish karungá, jo mere chihre kí
naját, aur merá Khudá hai.

9 ROZ.—FAJR KÍ NAMÁZ.

44 ZABUR.

1 AI Khudá, ham ne apne kánon se suná, hamáre báp-
dádon ne ham se us kám ká bayan kiyá, jo tú ne
un ke dinon sábiq zamáne men kiyá thá.
2 Ki tú ne apne háth se qaumon ko khárij kiyá, aur
inhen basáya; tú ne un logon ko ukhárá, aur in ko phai-
láyá.
3 Ki we apní shamsher se is zamín ke málik na hue, na
apne bazú se gálib áe; balki tere dahne háth se, aur tere
bázú se, aur tere chihre ke núr se; is liye ki terí mihrbání
un par thí.
4 Ai Khudá, tú hí merá Bádsháh hai; Yaqúb ke liye
naját ká hukm farmá.
5 Terí madad se ham apne dushmanon ko dhakel denge;
tere nám se ham un ko jo ham par charhte hain, pámál
karenge.
6 Ki merá takiya apní kamán par nahín, na merí talwár
mujhe bachá saktí hai;
7 Balki tú hí ne ham ko hamáre dushmanon se bacháyá,
aur hamáre kína rakhnewálon ko sharminda kiyá hai.
8 Ham tamám din Khudá kí hamd karte hain, aur tere
nám kí abad tak sitáish karenge.
9 Lekin ab tú ne ham ko radd kiyá, aur ruswá kiyá, aur
hamáre lashkaron ke sáth nahín chaltá.
10 Tú dushman ke áge se ham ko bhagá detá hai; aur
we, jo hamárá kína rakhte hain, apne wáste lút lete hain.

11 Tú ham ko bheroṇ kí mánind ḳhurish kar detá hai,
aur tú ne qaumoṇ ke darmiyán ham ko áwára kiyá hai.
12 Tú apne logoṇ ko muft bech ḍáltá, aur un kí qímat
se nafa nahíṇ letá hai.
13 Tú ne ham ko hamáre parosíoṇ ká naṇg kiyá; un ke
nazdík, jo hamáre ás pás haiṇ, ham ko angusht-numá aur
masḳhara kiyá.
14 Tú ne ham ko qaumoṇ ke darmiyán zarb ul masal
kiyá, aur logoṇ ke darmiyan sir dhunne ká sabab.
15 Merí ruswáí hamesha mere sámhne hai, aur mere
chihre kí sharmindagí ne mujh ko ḍhámp liyá.
16 Malámat aur kufr karnewále kí áwáz ke sabab, dush-
man aur intiqám lenewále ke sámhne.
17 Yih sab kuchh ham par bítá; táham ham tujhe nahíṇ
bhúle, aur tere ahd meṇ bewafáí nahíṇ kí.
18 Na hamáre dil bargashta hue, na hamáre páṇw terí
ráh se mure haiṇ.
19 Par tú ne gidaroṇ ke makán meṇ ham ko kuchlá, aur
maut ke sáya tale ham ko chhipá diyá.
20 Agar ham apne Ḳhudá ká nám bhúl gae, yá ham ne
kisí ajnabí mabúd kí taraf apne háth barháe:
21 To kyá Ḳhudá us kí tahqíqát na karegá? wuh to
diloṇ ke bhedoṇ se bhí ágáh hai.
22 Ki tere hí wáste ham sáre din máre játe haiṇ; ham
zabah kí bheroṇ ke barábar gine játe haiṇ.
23 Bedár ho; kyuṇ so rahtá hai tú, ai Ḳhudáwand?
jág, ham ko abad tak tark mat kar.
24 Tú kyuṇ apná muṇh chhipátá hai? hamárí musíbat,
aur us zulm ko jo ham par hotá, kyuṇ bhuláe detá hai?
25 Ki hamárí ján ḳhák meṇ mil chalí; hamárá peṭ zamín
se lagá hai.
26 Hamárí madad ke liye uṭh, aur apní rahmatoṇ ke
wáste ham ko maḳhlasí de.

45 ZABU'R.

1 MERE dil meṇ achchhá mazmún josh mártá hai;
main apní tasnífát kí jo Bádsháh ke báb meṇ haiṇ,
zikr kartá huṇ: merí zubán máhir likhnewále ká qalam hai.

2 Tú husn men baní Ádam se kahín ziyáda hai; tere honṭhon men niamat biṭáí gaí hai; is liye Ḳhudá ne tujh ko abad tak mubárak kiyá.
3 Ai pahalwán, apní shán o shaukat se apní talwár hamáil karke apní rán par laṭká.
4 Aur sachcháí aur hilm aur sadáqat par apní hashmat se iqbálmandí ke sáth sawár ho baṛhtá já; aur terá dahná háth tujh ko muhíb kám dikhláegá.
5 Bádsháh ke dushmanon ke dilon men tere tír tez hain; ummaten tere sámhne gir játí hain.
6 Terá taḳht, ai Ḳhudá, abad ul ábád hai, terí saltanat ká asá rástí ká asá hai.
7 Tú sadáqat ká dost aur sharárat ká dushman hai; is sabab Ḳhudá, tere Ḳhudá ne ḳhushí ke tel se, tere musáhibon se ziyáda, tujhe Masíh kiyá.
8 Tere sáre libás se murr, aur úd, aur taj kí ḳhushbú átí hai, háthí dánt ke mahallon men se, wahín se unhon ne tujhe ḳhush kiyá hai.
9 Bádsháhon kí beṭíán terí izzatwálíon men hain; Malika Ofír ke sone se árásta hoke tere dahne háth khaṛí hai.
10 Ai Beṭí, sun le, aur soch, aur apne kán idhar dhar, aur apne logon aur apne báp ke ghar ko bhúl já.
11 Táki bádsháh tere jamál ká mushtáq ho, ki wuh terá Ḳhudáwand hai; tú use sijda kar.
12 Aur Súr kí beṭí, qaum ke daulatmand hadye lákar tere huzúr darḳhwást karenge.
13 Bádsháh kí beṭí ghar ke andar bilkull jalálí hai: us ká libás sarásar tásh ká hai.
14 Wuh sozaní posháк pahin kar Bádsháh ke huzúr pahuncháí játí hai; kunwárí auraten jo us kí ḳhawásen hain, us ke píchhe píchhe tere pás házir kí játí hain.
15 Ḳhushí aur shádmání se we pahuncháí játí hain; we bádsháh ke mahall men dákhil hotí hain.
16 Tere farzand tere bápdádon ke qáim-maqám honge; tú unhen tamám zamín ke sardár muqarrar karegá.
17 Main sárí pushton men tere nám ká zikr kará deungá; is liye ummaten abad ul ábád terí sitáish karengí.

46 ZABUR.

1 KHUDÁ hamárí panáh, aur hamárá zor hai; dukhoṇ meṇ wuh bahut hí mustaid madadgár páyá gayá hai.
2 Is liye hameṇ kuchh khauf nahíṇ, agarchi zamín badle, aur pahár apní jagah se hil ke samundar ke bích meṇ bah jáweṇ.
3 Agarchi us ke pání shor macháweṇ aur kaf láweṇ; pahár us ke barhne se hil jáweṇ.
4 Ek nadí hai, jis kí dháreṇ Khudá ke shahr ko khush kartí haiṇ, Haqq Taálá ke maskanoṇ ke maqdis ko.
5 Khudá us ke bích o bích hai; use hargiz jumbish na hogí; Khudá subh sawere us kí madad karegá.
6 Gair qaumeṇ jhuṇjhlátí haiṇ; mamlukateṇ jumbish khátí haiṇ; wuh apní áwáz sunátá; zamín pighal játí hai.
7 Lashkaroṇ ká Khudáwand hamáre sáth hai; Yaqúb ká Khudá hamárí panáh hai.
8 Áo, Khudáwand ke kámoṇ ko dekho, ki zamín par kaisí kaisí wíráníáṇ kartá hai.
9 Wuh zamín kí intihá tak laráíáṇ mauqúf kartá hai; wuh kamán tortá, aur neze do tukre kartá, wuk gáríoṇ ko ág se jalátá hai.
10 Tham jáo aur jáno, ki maiṇ Khudá huṇ; maiṇ qaumoṇ meṇ buland houngá; maiṇ zamín par buland huṇgá.
11 Lashkaroṇ ká Khudáwand hamáre sáth hai; Yaqúb ká Khudá hamári panáh hai.

9 ROZ.—SHÁM KÍ NAMÁZ.

47 ZABUR.

1 AI sab logo, tum tálíáṇ bajáo; khushí kí áwáz se Khudá ke huzúr nara máro.
2 Ki Khudáwand Taálá muhíb hai; wuh sárí zamín ke úpar Bádshah i azím hai.

3 Wuh logoṇ ko hamáre zer kartá hai, aur ummatoṇ ko
hamáre pánw ke níche.
4 Wuh hamárí mírás hamáre liye pasand kartá, Yaqúb
ká faḳhr, jise wuh cháhtá hai.
5 Ḳhudá ḳhushí kí buland áwáz se úpar charhá hai;
háṇ, Ḳhudáwand turhí kí áwáz ke sáth.
6 Ḳhudá kí madhsaráí karo, madhsaráí karo; hamáre
Bádsháh kí madhsaráí karo, madhsaráí karo.
7 Ki Ḳhudá sárí zamín ká Bádsháh hai; soch samajh ke
us kí madhsaráí karo.
8 Ḳhudá gair qaumoṇ kí bádsháhat kartá hai; Ḳhudá
apne muqaddas taḳht par baiṭhá hai.
9 Logoṇ ke umrá, Ibráhím ke Ḳhudá ke log se milke
jamạ hue haiṇ; kyuṇki jahán kí sipareṇ Ḳhudá kí haiṇ;
wuh niháyat buland hai.

48 ZABÚR.

1 KHUDÁWAND buzurg hai, aur bahut hí hamd ke
láiq, hamáre Ḳhudá ke shahr meṇ, us ke muqad-
das paháṛ par.
2 Bulandí se ḳhúbsúrat, tamám zamín kí ḳhushí, koh i
Saihún hai; uttar kí atráf bare Bádsháh ká shahr.
3 Us ke mahalloṇ meṇ mashhúr hai, ki Ḳhudá jáe panáh
hai.
4 Kyuṇki dekh, ki bádsháh báham áe, we ek sáth guzar
gae.
5 We dekhkar fauran daṇg hue; we ghabráe, aur bhág
gae.
6 Kampkampí ne unheṇ wahán pakṛá, aur dard ne jaisá
janne ke waqt aurat ko hotá hai;
7 Tú purwá hawá se Tarsís ke jaházoṇ ko toṛ dáltá hai.
8 Jaisá ham ne suná thá, waisá hí Ḳhudáwand ul afwáj
ke shahr meṇ, apne Ḳhudá ke shahr meṇ, ham ne
dekhá; Ḳhudá use abad tak barqarár rakhegá.
9 Ai Ḳhudá, ham ne terí haikal ke darmiyán terí mihr
par gaur kiyá hai.

10 Ai Khudá jaisá terá nám hai, zamín par sartásar waisí hí terí madh hai; terá dahná háth sadáqat se bhará huá hai.
11 Koh i Saihún khush howe; Yahúdáh kí beṭíán khushí kareṇ; terí ạdálatoṇ ke sabab.
12 Saihún ko ghúmo, aur us ke chaugird phiro; us ke burjoṇ ko gino.
13 Tum us kí shahr panáh par ḳhúb ḳhiyál karo, soch ke us ke mahalloṇ ko dekho, táki tum ánewálí pusht ko us kí ḳhabar do.
14 Ki yih Khudá abad ul ábád hamárá Ḳhudá hai; tá dam i marg wuhí hamárá hádí rahegá.

49 ZABÚR.

1 AI sárí ummato, yih suno; ai jahán ke báshindo kán dharo.
2 Kyá adná kyá ạlá, kyá daulatmand, kyá muhtáj, sab ek sáth.
3 Mere muṇh se hikmat ke kalime nikleṇge, aur mere dil ká dhiyán ḳhirad par hogá.
4 Maiṇ ek tamsíl kí taraf apná kán dharuṇgá; maiṇ apní ráz kí bát barbat bajáte hue kholke kahuṇgá.
5 Maiṇ musíbat ke dinoṇ meṇ kis liye ḍaruṇ, jab un kí burái jo mere píchhe paṛe haiṇ mujhe ghere?
6 Jo apní daulat par ịatimád karte haiṇ, aur apne mál kí firáwání par phúlte haiṇ;
7 Un meṇ se hargiz kisí ká maqdúr nahíṇ, ki apne bhái ká fidya, yá us ká kafára Ḳhudá ko dewe:
8 Ki un kí ján ká fidya bhárí hai: aur us kí ummed abad tak chhoṛ dene hotí hai;
9 Ki wuh sadá jítá rahe, aur hargiz maut ko na dekhe.
10 Kyuṇki wuh dekhtá hai, ki dánishmand log marte haiṇ, isí tarah se bewaqúf aur haiwán ke se ádmí bhí faná hote haiṇ, aur apní daulat auroṇ ke liye chhoṛ játe haiṇ.
11 Un ke dil meṇ yih gumán hai, ki hamáre ghar abad tak qáim raheṇge, hamáre maskan pusht dar pusht; we apne nám apní zamínoṇ par rakhte.

12 Par insán hashmat meṇ baná naḥíṇ rahtá ; wuh hai-
wánoṇ kí misl hai ; we nest ho játe haiṇ.
13 Yih un kí ráh un kí himáqat hai, aur un ke pichhle
log un ke kalám saráhte haiṇ.
14 We bheroṇ kí mánind qabr meṇ ḍále játe haiṇ ; maut
unheṇ char jáegí ; aur rástkár subh ko musallit hoṇge ; aur
un ká jamál gal jáne ká, qabr un ká ghar hai.
15 Lekin Khudá merí ján ko qabr ke qábú se makhlasí
degá, ki wuh mujhe le rakhegá.
16 Tú khaufnák mat ho, jab koí daulatmand ho jáwe,
jab us ke ghar kí shaukat baṛhe ;
17 Kyuṇki wuh marne ke waqt kuchh sáth na le jáegá,
us kí shaukat us ke píchhe na utregí.
18 Agarchi wuh apne jíte jí apní ján ko mubárakbád detá
thá, aur jab tú apná bhalá kare log terí taríf kareṇge.
19 Wuh apne bápdádoṇ kí nasl meṇ shámil ho jáegá,
we hargiz ujálá na dekheṇge.
20 Ádmí jo hashmat meṇ hai, aur samajhtá nahíṇ, hai-
wánoṇ kí misl hai ; we nest ho játe haiṇ.

10 ROZ.—FAJR KÍ NAMÁZ.

50 ZABÚR.

1 KHUDÁ Qádir i Mutlaq Khudáwand ne farmáyá
hai, aur zamín ko súraj ke nikalne kí jagah se
leke us ke ḍúbne kí jagah tak buláyá hai.
2 Saihún se, husn ke kamál se, Khudá jalwagar huá.
3 Hamárá Khudá áwegá, aur chup cháp na rahegá ; ág
us ke áge áge faná kartí jáegí, aur us ke girdágird shiddat
se túfán hogá.
4 Wuh úpar ásmán ko buláegá, aur zamín ko, táki apne
logoṇ kí ạdálat kare.
5 Mere muqaddas bandoṇ ko jinhoṇ ne zabíhe par mere
sáth ạhd báṇdhá hai, mere pás jamạ karo.
6 Aur Ásmán us kí sadáqat ko áshkára kareṇge ; ki
Khudá áp hí ạdalat karnewálá hai.

7 Ai mere log sun, ki maiṇ kahtá huṇ; ai Isráel ki maiṇ tujh par gawáhí detá huṇ: Ḳhudá terá Ḳhudá maiṇ hí huṇ.

8 Maiṇ tujh ko tere zabíhoṇ kí bábat malámat na karuṇgá; aur tere charháwe to hamesha mere sámhne haiṇ.

9 Maiṇ tere ghar ká bail na luṇgá, na tere báṛe ká bakrá.

10 Ki jangal ke sab jándár mere haiṇ, aur kohistán ke haiwánát hazárhá hazár.

11 Maiṇ pahár ke sáre parindoṇ se ágáh huṇ, aur dashtí charinde mere haiṇ.

12 Agar maiṇ bhúkhá hotá, to tujh se na kahtá; ki dunyá aur us kí maṃúrí merí hai.

13 Kyá maiṇ bailoṇ ká gosht khátá huṇ, yá bakroṇ ká lahú pítá huṇ.

14 Sitáish ke zabíhe Ḳhudá ke áge guzrán, aur Haqq Taạlá ke huzúr apní nazreṇ adá kar.

15 Aur musíbat ke din mujh se faryád kar: maiṇ tujhe makhlasí duṇgá, aur tú merá jalál záhir karegá.

16 Par sharír ko Ḳhudá kahtá hai: Tujhe mere hukmoṇ ke bayán karne se kyá kám? tú kyuṇ apne muṇh se mere ạhd ká zikr kartá hai?

17 Háláṇki tú tarbiyat se ạdáwat rakhtá hai, aur mere kalám ko apne píchhe pheṇktá hai?

18 Jab tú ne chor ko dekhá, to us se rází huá, aur záníoṇ ká sharík huá.

19 Tú ne apná muṇh sharárat par somp diyá; aur terí zubán daga ká mansúba báṇdhtí hai.

20 Tú baiṭh ke apne bháí kí gíbat kartá hai: tú apní hí má ke beṭe par tuhmat lagátá hai.

21 Tú ne yih kiyá, aur maiṇ ḳhámosh ho rahá; tú ne gumán kiyá, ki maiṇ tujhí sá huṇ; par maiṇ tujhe tambíh duṇgá, aur tere kámoṇ ko terí áṇkhoṇ ke áge ek ek karke tujhe dikháuṇgá.

22 Ab, ai Ḳhudá ke farámosh karnewálo, yih socho; na ho, ki maiṇ tumheṇ pára pára karuṇ, aur koí chhuṛánewálá na ho.

23 Jo koí sitáish ke zabíh guzrántá hai, wuh merá jalál záhir kartá hai; aur us ko, jo apní ráh durust rakhtá hai, main Khudá kí naját dikhláungá.

51 ZABU'R.

1 AI Khudá, apne fazl o karam se mujh par rahm kar; apní rahmaton kí kasrat ke muwáfiq mere gunáh miṭá de.
2 Merí buráí se mujhe khúb dho ḍál, aur merí khatá se mujhe pák kar.
3 Ki main apne gunáhon ko mán letá hun, aur merí khatá hamesha mere sámhne hai.
4 Main ne terá hí gunáh kiyá hai, aur tere huzúr badí kí hai; táki tú apní báton men sádiq ṭhahre, aur adálat men pák záhir ho.
5 Dekh, main buráí men paidá huá, aur gunáh ke sáth merí má ne mujhe peṭ men liyá.
6 Dekh tú andar kí sachchaí cháhtá hai: aur khilwat men mujhe hikmat sikhláegá.
7 Zúfá se mujhe pák kar, ki main sáf ho jáun; mujh ko dho, ki main barf se ziyáda sufed hoún.
8 Mujhe khushí aur khurramí kí khabar suná; merí haḍḍíán jinhen tú ne toṛ ḍálá, khush hon.
9 Merí khátáon par nazar na kar, aur merí sárí buráíon ko meṭ de.
10 Ai Khudá, mere andar ek pák dil paidá kar, aur ek mustaqím rúh mere bátin men sar i nau baná.
11 Mujh ko apne huzúr se mat hánk, aur apná Rúh-ul-Quds mujh se judá na kar.
12 Apní naját kí khushí mujh ko phir ináyat kar, aur ázád rúh se mujhe sambhál.
13 Tab main gunahgáron ko terí ráhen sikhláungá, aur khatákár terí taraf rujú karenge.
14 Ai Khudá, mere naját-denewále Khudá, khún ke gunáh se mujhe rihái de, ki merí zuban terí sadáqat ke gít gáwe.

15 Ai Khudáwand, mere honṭhoṇ ko khol, to merá muṇh
terí sitáish bayán karegá.
16 Ki tú zabíhe ko nahíṇ cháhtá, nahíṇ to main detá;
charháwe meṇ terí khushnúdí nahíṇ.
17 Khudá ke zabíhe shikasta ján hain; ai Khudá tu kisí
shikasta o khasta dil ko náchíz na samjhegá.
18 Apní razámandí se Saihún ke sáth bhaláí kar;
Yarúsalam kí díwároṇ ko baná.
19 Tab tú sadáqat ke zabíhoṇ aur charháwoṇ aur kámil
qurbáníoṇ se khush hogá; tab we tere mazbah par bail
charháwenge.

52 ZABÚR.

1 AI pahalwán, tú buráí par kyuṇ fakhr kartá hai?
Khudá kí mihr sadá ko hai.
2 Terí zubán kharábiáṇ íjád kartí hai; dagábáziáṇ kartí
hai, tez usture kí mánind.
3 Tú sharárat ko nekí se, jhúṭh bolne ko sach kahne se
ziyáda dost rakhtá hai.
4 Ai dagábáz zubán tú sárí nigalnewálí bátoṇ ko cháhtí
hai.
5 Is liye Khudá abad tak tujhe barbád karegá, wuh
tujhe uṭhá le jáwegá, aur tujhe tere khaime se jháṛ pheṇ-
kegá, aur zindagí kí zamín se tujhe ukháṛ ḍálegá.
6 Aur sádiq dekhenge, aur ḍarenge, aur us par hansenge.
7 Dekh, yih wuh shakhs hai, ki jis ne Khudá ko apná
zor na samjhá, par apne mál kí firáwání par takiya kiyá
aur apní sharárat se zoráwar huá.
8 Lekin main Khudá ke ghar meṇ zaitún ke ek haro
darakhṭ kí mánind huṇ; merá bharosá abad ul ábád Khudá
kí rahmat par hai.
9 Main sadá terí sitáish karuṇgá, ki tú ne yih kiyá; aur
tere nám ká intizár karuṇgá, ki tere muqaddasoṇ kí nazar
meṇ khúb hai.

10 ROZ.—SHÁM KÍ NAMÁZ.

53 ZABÚR.

1 AHMAQ ne apne dil meṇ kahá hai, ki Ḳhudá nahíṇ.
We ḳharáb hue, un ke kám makrúh haiṇ, koí neko-
kár nahíṇ.
2 Ḳhudá ne ásmán par se baní Ádam par nazar kí, tá
dekhe, ki koí dánishwálá, Ḳhudá ká tálib hai.
3 Har ek un meṇ se gumráh huá; we sab ke sab bigaṛ
gae; koí nekokár nahíṇ, ek bhí nahíṇ.
4 Kyá badkároṇ ko samajh nahíṇ, jo mere bandoṇ ko yuṇ
kháte haiṇ, jaise rotí kháte haiṇ, we Ḳhudá ká nám nahíṇ
lete haiṇ.
5 We waháṇ niháyat ḍare, jaháṇ ḳhauf ká maqám na
thá; ki Ḳhudá ne un kí haḍḍíáṇ, jo tere muqábil ḳhaimazan
haiṇ, khinḍá díṇ; tú ne unheṇ sharminda kiyá, Ḳhudá ne
unheṇ radd kiyá hai.
6 Kásh ki Isráel kí naját Saihún meṇ se huí hotí! Jab
Ḳhudá anpe log ke qaidioṇ ko phir láwegá, to Yaqúb ḳhush
aur Isráel shád hogá.

54 ZABÚR.

1 AI Ḳhudá, apne nám se mujh ko bachá, aur apní
qúwwat se merá insáf kar.
2 Ai Ḳhudá, merí duạ́ sun; mere muṇh kí bátoṇ par
kán dhar.
3 Ki begáne merí muḳhálifat meṇ uṭhe haiṇ, aur zálim
merí ján ke píchhe paṛe haiṇ: ye Ḳhudá ko apne rúbarú
nahíṇ rakhte.
4 Dekho, Ḳhudá merá madadgár hai; Ḳhudáwand un ke
darmiyán hai, jo merí ján ke sambhálnewále haiṇ:
5 Wuhí buráí mere dushmanoṇ par wuh láegá, apní
sachchái se unheṇ faná kar.
6 Ai Ḳhudáwand, maiṇ tere liye apní razá ká zabíha
guzránuṇgá, maiṇ tere nám kí sitáish karuṇgá, ki bhalá hai.

7 Kyuṇki us ne sárí musíbatoṇ se mujhe chhuṛáyá hai,
aur merí áṇkhoṇ ne mere dushmanoṇ par nazar kí hai.

55 ZABÚR.

1 AI Khudá, merí duá par kán dhar, aur merí minnat
se muṇh mat pher.
2 Merí taraf tawajjuh farmá, aur merí sun; maiṇ soch-
tá sochtá beqarár ho játá, aur chillátá huṇ,
3 Dushman kí awáz se aur sharír ke zulm ke sabab; ki
we mujh se badí kiyá cháhte, aur gazab ke sáth merá kína
rakhte haiṇ.
4 Merá dil mujh meṇ nipaṭ dukhtá hai, aur maiṇ maut
ke hauloṇ meṇ paṛá huṇ.
5 Ḍarná aur kámpná mujh par á paṛá; aur kampkapí
mujh par galib áí.
6 Maiṇ ne kahá, Kash ki kabútar ke se mere paṇkh
hote! to uṛ játá, aur árám pátá.
7 Háṇ, maiṇ tab dúr tak sair kartá, aur jaṇgaloṇ meṇ
rahtá.
8 Maiṇ shiddat kí áṇdhí aur túfán se jaldí panáh ke liye
bach nikaltá.
9 Ai Khudáwand, unheṇ halák kar; un kí zubáneṇ judí
judí kar; ki maiṇ ne shahr meṇ zulm aur jhagṛá dekhá hai.
10 Din aur rát we us kí díwároṇ par sair karte phirte
haiṇ; aur buráí aur dukh us ke bích hotá rahtá hai.
11 Sharárat us ke darmiyán hai; zulm aur dagá us ke
kúchoṇ se játí nahíṇ rahtíṇ.
12 Dushman to nahíṇ thá jo mujhe malámat kartá thá,
nahíṇ to maiṇ us kí bardásht kartá; na merá kína rakhne-
wálá thá jo mujh qar báladastí kartá thá, ki maiṇ us se
chhip játá;
13 Balki tú, mere barábar ká insán, aur merá rafíq, aur
merá iatibárí.
14 Ham milke shírín mashwarateṇ karte the; ham Khudá
ke ghar meṇ bhíṛ ke bích ek sáth chalte phirte the.
15 Nágaháṇ un par maut á paṛe; we jíte jí pátál meṇ
utreṇ; kyuṇki un ke gharoṇ meṇ aur un ke bích sharárat hai.

16 Par main Khudá ko pukárungá; aur Khudáwand
mujhe bachá legá.
17 Shám ko, aur subh ko, aur do pahar ko, main
sochungá, aur nála karungá; so wuh merí áwáz sun legá.
18 Us ne merí ján ko us jang men, jo unhon ne mujh se
kí, salámat chhuráyá; ki bahut mere muqábil the.
19 Khudá sunegá, aur unhen jawab degá; ki wuh qadím
se takht nashín hai. Azbas ki unhon ne tabdilen nahín
dekhín we Khudá se nahín darte.
20 Us ne un par jo us se milansárí rakhte the apná háth
barháyá hai; us ne ahd shikaní kí.
21 Us ká munh makkhan se ziyáda chikná hai, par us
ke dil men jang hai; us kí báten tel se ziyáda muláim hain,
par nangí talwáren hain.
22 Apná bojh Khudáwand par dál, ki wuh tujhe thám
legá; wuh kabhí sádiq ko lagzish kháne na degá.
23 Aur tú, ai Khudá, un ko halákat ke garhe men girá
degá; khúní aur dagábáz log apní ádhí umr tak na pahun-
chenge; par main jo hun merá bharosá tujhí par hai.

11 ROZ.—FAJR KÍ NAMÁZ.

56 ZABÚR.

1 AI Khudá, mujh par rahm farmá, ki insán mujhe
niglá cháhtá hai; wuh lartá huá har roz mujhe
satátá hai.
2 Mere dushman har roz mujhe ko niglá cháhte hain, ki
bahut hain, jo ghamand se mujh se larte hain.
3 Jab main dartá hun, to main tujh par tawakkul kartá
hun.
4 Khudá men main us ke kalám kí saná karungá; merá
tawakkul Khudá par hai, main darne ká nahín, bashar
merá kyá kar saktá hai.
5 We har roz merí báten kátte hain, un ke sáre man-
súbe mujhe dukh dene ko hain.

6 Wuh jamạ hoke ghát meṇ baiṭhe haiṇ ; we mere qad-
moṇ ko tákte haiṇ, jab merí ján lene kí intizárí meṇ haiṇ.
7 Badí par un kí bachne kí ummed hai? ai Ḳhudá apne
qahr se ummatoṇ ko girá de.
8 Tú ne merí áwáragí ká shumár kiyá hai, tú mere
áṇsúoṇ ko apne shíshe meṇ rakh; kyá we tere daftar meṇ
mazkúr nahíṇ ?
9 Jab maiṇ faryád karuṇgá, tab mere dushman ulṭe
phireṇge ; mujhe yih yaqín hai, ki Ḳhudá merí taraf hai.
10 Ḳhudá meṇ maiṇ kálam kí saná karuṇgá ; Ḳhudá-
wand meṇ maiṇ kalám kí saná karuṇgá.
11 Merá tawakkul Ḳhudá par hai ; maiṇ ḍarne ká nahíṇ ;
ádmí merá kyá kar saktá hai ;
12 Ai Ḳhudá, terí nazreṇ mujh par haiṇ ; maiṇ terá
shukrána adá karuṇgá.
13 Kyuṇki tú ne merí ján maut se bacháí ; kyá tú mere
páṇwoṇ ko phisal jáne se na bacháegá, táki maiṇ Ḳhudá
ke huzúr zindoṇ ke núr meṇ chaluṇ phiruṇ.

57 ZABÚR.

1 MUJH par rahm kar, ai Ḳhudá, mujh par rahm kar ;
kyuṇki merí ján ne terí panáh lí hai ; háṇ, maiṇ
tere paroṇ ke sáye tale panáh liye rahuṇgá, jab tak ki yih
áfateṇ ṭal jáweṇ.
2 Maiṇ Ḳhudá se, jo Haqq Taạlá hai, faryád karuṇgá ;
usí Ḳhudá se, jo mere liye sab kuchh kartá hai.
3 Wuh ásmán par se bhejegá aur mujh ko bacháwegá,
aur jo mujhe niglá cháhtá hai, us ne malámat kí. Ḳhudá
apní rahmat, aur apní sachchái ko bhejegá.
4 Merí ján sheroṇ ke bích meṇ hai ; maiṇ átish-mizáj
baní ádam ke darmiyán leṭtá huṇ, jin ke dáṇt barchhíáṇ
aur tír haiṇ, aur jin kí zubán tez talwár hai.
5 Tú ásmánoṇ par buland ho, ai Ḳhudá, sárí zamín par
terá jalál záhir ho.
6 Unhoṇ ne mere páṇw ke liye jál lagáyá hai ; merí ján
jhukí hai ; unhoṇ ne mere áge gaṛhá khodá, jis meṇ áp
gire haiṇ.

7 Merá dil mustaqím hai, ai Khudá, merá dil mustaqím
hai; main gáungá, aur madhsaráí karungá.
8 Jág, ai merí shaukat; ai bín aur barbart, jág; main
sawere uthungá.
9 Main logon ke darmiyán terí sitáish karungá, ai Khudá-
wand, main ummaton ke bích terá madhsará houngá.
10 Ki terí rahmat ásmánon tak buland hai, aur terí
sachcháí badlíon tak.
11 Ai Khudá tú ásmánon par buland ho: sárí zamín par
terá jalál záhir ho.

58 ZABU'R.

1 KYA' tum sach much gúnge ho, ki sadáqat kí báten
nahín bolte, khará insáf nahín karte ho, ai baní
ádam?
2 Hán tum dil se badkáríán karte ho; apne háthon ká
zulm zamín par taulte ho.
3 Ahl i sharárat rihm se begána hote; jhúth bolnewále
paidá hote hí bhatak játe hain.
4 Un ká zahr sámp ká sá zahr hai; we us bahre nág kí
mánind hain, jo apne kán band kartá hai.
5 Aur mantar parhnewálon kí áwáz nahín suntá; bare
se bare mantar kí us men tásír nahín.
6 Ai Khudá un ke dánt un ke munh men tor; ai Khudá-
wand, sher-bachchon kí dárhen tor dál.
7 We pání kí tarah, jo chalá játá hai gal ke chale jáen;
jab wuh apne tír chille men jore, to we kate hue malúm hon.
8 Jis tarah ghongá gudáz ho játá we faná howen: we
aurat ke saqte kí tarah áftáb ko na dekhen.
9 Us se peshtar ki tumhárí handíon men kánton kí ánch
lage, khwáh kachchá khwáh pakká ho wuh use urá le jáegá.
10 Sádiq jab intiqám ko dekhegá, to khush hogá; wuh
sharír ke lahú se apne páon dhoegá.
11 Aisá ki ádmí kahegá, yaqínan sádiq ke liye jazá hai;
be-shakk ek Khudá hai, jo zamín par insáf kartá hai.

11 ROZ.—SHÁM KÍ NAMÁZ.

59 ZABÚR.

1 AI mere Khudá, mere dushmanoṇ se mujhe chhuṛá ;
mujhe un se jo mujh par chaṛhe haiṇ mahfúz rakh.
2 Mujhe badkároṇ se chhuṛá, aur khúní ádmí se mujhe
bachá.
3 Ki dekh, we merí ján kí ghát meṇ lage haiṇ ; zoráwar
merí mukhálifat par jamạ hue haiṇ ; ai Khudáwand, merá
kuchh gunáh aur taqsír nahíṇ.
4 We dauṛte haiṇ, aur áp ko taiyár karte haiṇ, par
mere kisí qusúr ke sabab nahíṇ ; tú mujh se milne ke liye
jág, aur dekh.
5 Pas, ai Khudáwand, Rabb ul afwáj, Isráel ke Khudá,
sárí gair qaumoṇ kí tahqíqát ke liye jág ; kisí dagábáz bad-
kár par rahm mat kar.
6 We shám ko lauṭte haiṇ ; we kutte kí mánind bhauṇkte
haiṇ, aur shahr meṇ ghúmte haiṇ.
7 Dekh, we muṇh se ḍakárte haiṇ, un ke honṭhoṇ ke
andar talwáreṇ hain ; kahte haiṇ ki kaun suntá hai ?
8 Par tú, ai Khudáwand, un par haṇsegá ; tú sárí gair
qaumoṇ ko ṭhaṭṭhe meṇ uṛáwegá.
9 Us ká zor dekhkar maiṇ tujhí par nigáh rakhuṇgá, ki
Khudá merí panáh hai.
10 Merá Khudá jo hai, us kí rahmat mere áge áge
chalegí ; Khudá mujh ko mere dushmanoṇ par khushí kí
nazar karne degá.
11 Unheṇ ján se mat már, na ho, ki mere log bhúl jáeṇ ;
unheṇ apní qudrat se áwára aur past kar, ai Khudáwand
hamárí sipar.
12 Un ke honṭhoṇ ká kalám unke muṇh kí khatá hai ;
we apne ghamanḍ meṇ aur laṇ taṇ karne aur jhúṭh bolne
ke sabab giriftár ho jáweṇ.
13 Qahr se un ko faná kar, faná kar, táki we báqí na
raheṇ ; aur log ján jáeṇ ki Khudá Yạqúb par zamín kí
sar haddoṇ tak hukúmat karta hai.

14 Phir shám ko we lauṭenge, aur kutte kí mánind
bhaunkenge, aur shahr men ghúmte phirenge.
15 We kháne kí talásh men bhaṭakte phirenge, aur jab
ser na howen, to yun hí rát bitáwenge.
16 Main to terí qudrat ká gít gáungá ; aur subh ko pukár
ke terí rahmat kí saná karungá, ki tú mere liye ek qilạ
huá hai, aur merí musíbat ke din jáe panáh.
17 Ai merí quwwat, main terí madhsaráí karungá, ki
Ḳhudá merá qilạ, merá mihrbán Ḳhudá hai.

60 ZABU'R.

1 AI Ḳhudá, tú ne ham ko radd kar diyá, tú ne ham
ko parágandá kiyá, tú náḳhush huá ; tú hamárí
taraf phir mutawajjih hotá hai.
2 Tú ne zamín ko larzáyá ; tú ne use toṛá : us ke raḳhne
milá de, ki wuh kámptí hai.
3 Tú ne apne logon ko saḳht báten dikhláín ; tú ne ham
ko hairat kí mai piláí.
4 Tú ne un ko jo tujh se ḍarte hain ek jhanḍá diyá, ki
haqq kí ḳhátir khaṛá kiyá jáwe.
5 Táki tere mahbúb riháí páwen, tú apne dahne háth se
bachá le, aur hamárí sun.
6 Ḳhudá ne apne taqaddus men farmáyá hai. Pas main
ḳhushí manáungá ; main Sikm ko taqsím karungá, aur
Sukkát kí wádí ko mápungá.
7 Jiliád merá hai aur Manassí merá ; Ifráím bhí mere
sir ká ṭop hai ; Yahúdáh merá qánún ṭhahránewálá hai.
8 Moáb mere háth dhone ká lagan hai ; main Adúm par
apní jútí chaláungá ; ai Filist, mere báis shádyána bajá.
9 Mujh ko hasín shahr men kaun le jáegá ? Adúm tak
mujh ko kaun pahuncháwegá ?
10 Ai Ḳhudá, kyá tú hí nahín, jis ne hamen radd kar
diyá ? tú hí, ai Ḳhudá, jo hamáre lashkaron ke sáth na
chalá ?
11 Musíbat men se hamárí madad karke riháí de, ki
ádmí kí taraf se riháí ạbas hai.
12 Ḳhudá hí se ham bahádurí karenge ; aur wuhí
hamáre dushmanon ko pámál karegá.

61 ZABÚR.

1 AI Khudá, merá nála sun; aur merí duá qabúl kar.

2 Apní dilgírí meṇ maiṇ zamín ke sire se terí faryád
kartá huṇ; us chaṭán tak, jo mujh se úṇchí hai, mujh ko
le pahuṇchá.
3 Kyuṇki tú mere liye ek panáh huá hai; dushman ke
sámhne ek mazbút burj.
4 Maiṇ tere maskan meṇ sadá rahá karuṇgá; maiṇ tere
paroṇ ke sáye tale panáh luṇgá.
5 Ki ai Khudá, tú ne merí nazreṇ qabúl kíṇ; tú ne mujh
ko un logoṇ kí sí, jo tere nám se ḍarte haiṇ, mírás dí.
6 Tú bádsháh kí zindagání bahut baṛháegá, us kí umr
pusht dar pusht tak.
7 Wuh Khudá ke huzúr, abad tak sábit rahegá: aisá
kar ki mihr aur sachcháí us kí hifázat kare.
8 So maiṇ sadá tere nám kí madhsaráí karuṇgá, táki
har roz apní nazreṇ guzráṇuṇ.

12 ROZ.—FAJR KÍ NAMÁZ.

62 ZABÚR.

1 SIRF Khudá hí kí taraf se merí ján ko chain hai;
usí se merí naját hai.
2 Wuhí akelá merí chaṭán, aur merí naját hai; wuhí
merá qila hai, mujh ko ba shiddat jumbish na hogí.
3 Tum kab tak ek mard par hamla karoge? tum sab use
qatl kiyá cháhte ho, wuh to jaisá jhukí huí díwár, aur
ṭúṭí huí báṛ hai.
4 We mansúba báṇdhte haiṇ, faqat is wáste ki use us
kí shaukat se utár deṇ; we jhúṭh se khush hote haiṇ; we
apne muṇh se to barakat bhejte haiṇ, par apne bátin meṇ
lanat karte haiṇ.
5 Ai merí ján, chupke faqat Khudá hí ke intizár meṇ
rah; ki merí ummed usí se hai.

6 Wuhí akelá merí chaṭán, aur merí naját; wuhí merá
qila hai; mujh ko jumbish na hogí,
7 Merí naját, aur merí shaukat, Khudá kí taraf se hai;
mere zor kí chaṭán, aur merí panáh, ba Khudá hai.
8 Ai logo, har waqt us par tawakkul karo, apne dil us
ke huzúr uṇḍel do: Khudá hamárí panáh hai.
9 Yaqínan, kam-qadr log bátil hain, aur álí-qadr jhúṭhe
haiṇ; we tarázú meṇ sab ke sab butlán se halke haiṇ.
10 Zulm par takya na karo, aur lúṭ páṭ karke behúda na
bano; mál harchand baṛhe, us par dil na lagáo.
11 Khudá ne ek bár farmáyá, do martaba maiṇ ne yih
suná, ki qudrat Khudá kí hai.
12 Aur rahmat bhí tujhí se hai, ai Khudáwand; ki tú
har shakhs ko us ke aamál ke mutábiq badlá detá hai.

63 ZABUR.

1 AI Khudá, tú merá Khudá hai, maiṇ taṛke tujh ko
ḍhúṇḍhúṇgá; merí ján terí pyásí hai, merá jism
terá mushtáq hai, khushk aur súkhí zamín meṇ, jahán
pání nahíṇ.
2 Táki terí qudrat, aur terí hashmat ko dekhuṇ, jaisá ki
maiṇ ne maqdis meṇ tujh ko dekhá hai.
3 Ki terí mihr zindagí se bihtar hai; mere hoṇṭh terí
sitáish karte raheṇge.
4 Isí tarah jab tak maiṇ jítá huṇ, tujhe mubárak kahá
karuṇgá; terá nám le leke apne háth uṭháuṇgá.
5 Merí ján yuṇ ser hogí, jaise gúdá aur charbí se; aur
merá muṇh khurramí ke laboṇ se terí sitáish karegá.
6 Jab ki maiṇ tujhe apne bistar par yád kartá huṇ, to
rát ke pahroṇ meṇ terá dhyán kartá huṇ.
7 Kyuṇki tú merá chára huá hai, aur maiṇ tere paroṇ
kí chháoṇ tale khushí manáuṇgá.
8 Merí ján tere píchhe lagí hai; terá dahná háth mujh
ko thámtá hai.
9 So we, jo halákat ke liye merí ján ke khwáháṇ haiṇ,
zamín ke asfal ko játe raheṇge.

10 We talwár se khet áwenge; we gídaron ká luqma
howenge.
11 Lekin bádsháh Khudá se khush waqt hogá; har ek
shakhs, jo us kí qasam khátá, shádiyána bajáwegá; kyun-
ki un ká munh, jo jhúth bolte hain, band ho jáegá.

64 ZABÚR.

1 AI Khudá, merí fikr kí áwáz sun, dushman ke khatre
se merí ján kí hifázat kar.
2 Sharíron kí poshída mashwarat se badkáron ke balwe
se mujhe chhipá;
3 Jo apní zubán ko teg kí mánind tez karte hain, aur
kamán khainchte hain, ki karwí báton ke tír chaláwen;
4 Táki chhip ke kámil ádmí ko máren; we nágahání tír
lagáte hain, aur darte nahín.
5 Un ke dil ek bure kám par thane hue hain: we
poshída phande márne kí bát chít karte hain, we kahte
hain ki ham ko kaun dekhegá?
6 We badkárion kí tadbír men hain; kahte hain, ki ham
ne ek pakkí tadbír kí hai; ádmí ká dil aur batin gahrá hai.
7 Par Khudá un par ek tír chaláwegá; we hí nágahán
gháyal ho jáenge.
8 So we apní zubán ke phande men áp ko phansáwenge;
sab jo un ko dekhenge, bhágenge;
9 Aur sab ádmí darenge, aur Khudá ke kám ko bayán
karenge; aur us ke fial ko achchhí tarah samjhenge.
10 Sádiq ádmí Khudáwand se khushí manáwegá, aur
us par tawakkul karegá, aur we sab jo dil ke sídhe hain
hamd karenge.

12 ROZ.—SHÁM KÍ NAMÁZ.

65 ZABÚR.

1 AI Khudá, hamd o saná Saihún men tere huzúr chain
se hotí hai, aur tujhí ko nazr adá kí jáegí.

2 Ai duá ke sunnewále, sáre bashar tujh pás áwenge.
3 Khatáon ne mujhe maglúb kiyá hai; hamáre gunáhon
ká kafára tú hí karegá.
4 Mubárak hai wuh, jise tú chun letá aur apná muqar-
rab kar rakhtá hai, táki wuh terí bárgáhon men sukúnat
kare: ham tere ghar kí, hán, terí muqaddas haikal kí
khúbí se ser honge.
5 Tú sadáqat se haibatnák báten dikháke ham ko jawáb
detá hai, ai hamáre naját denewále Khudá, zamín ke sáre
kináron kí, aur un kí bhí, jo dúr daryá ke bích hain, tú
ummedgáh hai.
6 Tú zor se kamar-basta hoke apní qudrat se paháron ko
qáim rakhtá hai;
7 Tú daryáon ke shor, un kí maujon ke shor ko, aur
logon ke dhúm ko faro kartá hai.
8 Aur we, jo zamín kí intihá men baste hain, tere ni-
shánon se khauf kháte hain; tú subh aur shám ke nikalne
kí jagahon ko khush o khurram kartá hai;
9 Tú zamín par tawajjuh farmátá, aur us ko serábí
bakhshtá hai; tú us ko málámál kartá hai; Khudá ká daryá
pání se bhará hai; un ke liye isí tarah tú use taiyár karke
anáj muhaiyá kartá hai.
10 Tú us kí regháríon ko síncht́á; tú us ke dhelon ko
chauras kartá hai: tú us ko menhon se narm kartá hai;
tú us kí roídagí men barakat bakhshtá hai.
11 Tú apne lutf se sál ko táj bakhshtá hai; aur terí sair
se raugan tapaktá hai.
12 Bayábán men charágáhon par qatre tapakte hain; aur
pahárían khushí se kamar-basta hain.
13 Charágáhen gallon se mulabbas huí hain, aur nasheb
galle se dhap gae hain: we khushí kí áwáz sunáte; hán we
gáte hain.

66 ZABU'R.

1 AI sárí sarzamíno, Khudá ke liye khushí kí buland
áwáz sunáo.
2 Us ke nam ke jalál kí madhsaráí karo: hamd karte
hue us ká jalál záhir karo.

3 Khudá se kaho, Tere kám kyá hí muhíb hain; terí
qudrat kí bahutáyat se tere dushman tujh se dab jáenge.
4 Sárí zamín tujhe sijda karegí, aur terí madhkhwán
howegí; we tere nám kí madhsaráí karenge.
5 Áo, Khudá ke kám dekho; ki baní Ádam ke haqq
men us ke kám muhíb hain.
6 Us ne samundar ko khushkí se badal dálá; we daryá
se pánw pánw chale gae; waháṇ ham us ke sabab se khushí
manáwen.

7 Wuh apní qudrat se abadí saltanat kartá hai; us kí
ánkhen qaumon ko dekhtí hain; gardankash apne taín
sar-buland na karen.
8 Ai logo, hamáre Khudá ko mubárak kaho, aur us kí
sitáish kí áwáz sunáo;
9 Jo hamárí ján ko zinda rakhtá hai, aur hamáre pánw
phisalne nahín detá.

10 Ki tú ne ai Khudá, ham ko ázmáyá; tú ne ham ko
yun táyá jaisá rúpá táyá jáwe.
11 Tú ne ham ko dám men phansáyá; tú ne hamárí
kamaron par dukh bándhá.
12 Tú ne logon ko hamáre siron par charháyá; ham ág
aur pání men pare; par tú ne ham ko serí kí jagah pahun-
cháyá hai.

13 Main charháwe leke tere ghar men jáungá; main
tere liye apní nazren adá karungá;
14 Wuh, jo bipat ke waqt main ne apne honthon se
muqarrar kín, aur apne munh se mánín.
15 Main pále hue jánwaron ke charháwe, mendhon kí
khushbúíon samet, tere liye guzránungá; main bachhre
aur bakre charháungá.
16 Ai Khudátarso, tum sab áo: suno, ki main bayán
kartá hun, ki us ne merí ján ke liye kyá kyá kuchh kiyá hai.
17 Main ne apne munh se us ko pukárá; aur us kí baṛáí
merí zubán se hotí thí.
18 Agar merá dil badkárí par máil hotá, to Khudáwand
merí na suntá.
19 Par Khudá ne to suná hai; us ne merí duá kí áwáz
par kán dhará hai.

20 Mubárak hai Ḳhudá, jis ne merí duạ́ ko nahíṇ pherá hai, aur na apní rahmat ko mujh se.

67 ZABU'R.

1 KHUDA' ham par rahm kare, aur ham ko barakat dewe; wuh apná chihra ham par jalwagar farmáwe;
2 Táki terí ráh zamín par, terí naját sárí qaumoṇ meṇ jání jáwe.
3 Ai Ḳhudá, log terí sitáish kareṇ; sáre log terí sitáish kareṇ.
4 Ummateṇ ḳhush howeṇ, aur ḳhushí ke máre gáweṇ; ki tú rástí se logoṇ kí ạdálat karegá, aur zamín par ummatoṇ ko hidáyat farmáegá.
5 Ai Ḳhudá, log terí sitáish kareṇ, sáre log terí sitáish kareṇ.
6 Zamín apná kásil maujúd karegí; Ḳhudá, hamárá Ḳhudá ham ko barakat degá.
7 Ḳhudá ham ko barakat degá, aur zamín kí sárí sarhaddeṇ us se ḍareṇgí.

13 ROZ.—FAJR KÍ NAMÁZ.

68 ZABUR.

1 KHUDA' uṭhe, us ke dushman titar bitar ho jáweṇ; aur we, jo us ká kína rakhte haiṇ, us ke huzúr se bhágeṇ.
2 Jis tarah dhúwáṇ záil ho játá hai, usí tarah tú unheṇ záil kar; jis tarah mom ág par pighaltá hai, sharír Ḳhudá ke huzúr meṇ faná howeṇ.
3 Par sádiq shádmán hoṇ, we Ḳhudá ke sámhne masrúr hoṇ; háṇ, ḳhushí ke máre phúle na samáweṇ.
4 Ḳhudá ke liye gáo; us ke nám kí madhsaráí karo; us ke liye ráh taiyár karo, jo apne nám YA'H se dashtoṇ meṇ se sawár ho átá hai, aur us ke huzúr ḳhushí karo.

5 Yatímoṇ ká báp aur bewoṇ ká walí apne makán i
muqaddas meṇ, Ḳhudá hai.
6 Ḳhudá tanháoṇ ko gharánewále kartá hai; asíroṇ ko
chhuṛá ke ḳhushwaqtí meṇ pahuṇchátá hai: magar sarkash
ḳhushk zamín meṇ rahte haiṇ.
7 Ai Ḳhudá, jis dam tú apne bandoṇ ke áge áge báhar
niklá, jis dam tú bayábán se guzrá.
8 Zamín larzí, aur ásmán ṭapke, Ḳhudá ke huzúr: yih
Síná Ḳhudá ke huzúr jo Isráel ká Ḳhudá hai.
9 Ai Ḳhudá, tú ne zor ká meṇh barsáyá jis se tú ne
apní zaíf mírás ko qáim kiyá.
10 Terí jamáạt us meṇ basí hai; ai Ḳhudá, tú apne lutf
se miskínoṇ ke liye taiyárí kartá hai.
11 Ḳhudáwand ne hukm diyá, aur ḳhushḳhabarí dene-
wálí baṛí jamáạt thí.
12 Lashkarwále bádsháh bhág bhág gae; aur ạurat ne,
jo ghar meṇ rahí, lúṭ ká mál báṇṭá.
13 Jab tum bhersáloṇ ke darmiyán áráni karoge, tum
aise hoge, jaise kabútar, jis ke bál rúpe se maṛhe hoṇ, aur
jis ke par ḳhális sone se.
14 Jis waqt Qádir i Mutlaq bádsháhoṇ ko us meṇ titar
bitar kaṛtá, to Zalmún barf kí mánind safed ho játá hai.
15 Ḳhudá ká paháṛ Basan ká paháṛ hai; Basan ká
paháṛ ek úṇchá shikhar paháṛ hai.
16 Tum kyuṇ ḍáh karke tákte ho, ai úṇche shikhar pa-
háṛo? yih wuh paháṛ hai, jis meṇ Ḳhudá ne cháhá, ki
base; háṇ, Ḳhudáwand us meṇ tá abad basegá.
17 Ḳhudá kí gáṛíáṇ bís hazár haiṇ, balki hazárhá hazár
haiṇ; Ḳhudáwand un meṇ hai, aur Síná maqdis meṇ hai.
18 Tú úṇche par chaṛhá; tú ne asíroṇ ko asír kiyá: tú
ne ádmíoṇ ke bích balki sarkashoṇ ke bích bhí, inạ́m páye,
táki Ḳhudáwand Ḳhudá sukúnat kare.
19 Ḳhudáwand, sadá mubárak hai; ham par bár rakhtá
hai; hamárá naját denewálá Ḳhudá hai.
20 Hamárá Ḳhudá jo hai so naját denewálá Ḳhudá
hai; aur maut se riháí baḳhshná Ḳhudáwand Ḳhudá hí
ká kám hai.

21 Magar Khudá apne dushmanoṇ ke sir, aur us shakhs
kí bálwálí khoprí ko, jo gunáh kartá játá hai, chúr kar degá.
22 Khudáwand ne farmáyá, Maiṇ Basan se unheṇ pher
láuṇgá : maiṇ daryá ke gahráo meṇ se unheṇ pher láuṇgá ;
23 Táki tere páṇw tere dushmanoṇ ke lahú se surkh
hoṇ, aur tere kuttoṇ kí jíbheṇ bhí waisí ho jáweṇ.
24 Unhoṇ ne, ai Khudá, terí cháleṇ dekhíṇ ; háṇ, mere
Khudá, mere bádsháh kí cháleṇ maqdis meṇ.
25 Gánewále áge áge chale, bajánewále píchhe píchhe,
un ke darmiyán kuṇwáríáṇ tablá bajátí játíáṇ thíṇ.
26 Jamáaton meṇ Khudá ko mubárak kaho, háṇ, Khudá-
wand ko, tum jo Isráel ke chashme se ho.
27 Waháṇ chhotá Binyámín, un ká zer karnewálá ;
Yahúdáh ke umrá un ke saṇgsár karnewále ; Zablún ke
umrá, aur Naftálí ke umrá haiṇ.
28 Tere Khudá ne terí mazbútí ká hukm kiyá ; ai Khudá,
us ko, jo tú ne hamáre liye kiyá, mazbútí bakhsh.
29 Terí haikal ke sabab jo Yarúsalam meṇ hai bádsháh
tere liye hadiye láeṇge.
30 Tú naistán ke wahshí ko, aur bailoṇ ke jhunḍ ko,
qaumoṇ ke bachhroṇ samet, ḍáṇṭ ; ab chánḍí ke ṭukre
láke, tábidár bane ; un qaumoṇ ko, jo jaṇg se khush hotí
haiṇ, us ne titar bitar kiyá hai.
31 Sháhzáde Misr se áweṇge ; Kúsh ke log chustí se
apne háth Khudá kí taraf baṛháweṇge.
32 Ai zamín kí mamlukato, Khudá ke liye gáo ; Khudá-
wand kí madhsaráí karo ;
33 Us hí kí, jo qadím falak ul aflák par, sawár hai ;
dekh, wuh apní áwaz sunátá hai, jo qawí áwáz hai.
34 Khudá hí kí taraf tum qúwwat mansúb karo : Isráel
ke úpar us kí buzurgí hai, aur us kí qúwwat badlíoṇ meṇ hai.
35 Ai Khudá, tú apne muqaddas makánoṇ meṇ se muhíb
hai. Isráel ká Khudá, wuhí qúwwat aur táqat logoṇ ko
bakhshtá hai. Khudá mubárak hai.

13 ROZ.—SHÁM KÍ NAMÁZ.

69 ZABÚR.

1 AI Khudá, tú mujh ko bachá le, ki pání merí ján
tak pahunche haiṇ.
2 Maiṇ gahrí kích meṇ dhas chalá, jaháṇ khaṛe hone kí
jagah nahíṇ: maiṇ gahre pání meṇ paṛá; ḍheo mere úpar
se guzarte haiṇ.
3 Maiṇ chilláte chilláte thaká; merá galá khushk huá
apne Khudá kí intizárí karte karte merí áṇkheṇ dhuṇdhalá
gaíṇ.
4 We, jo be-sabab merá kína rakhte haiṇ, shumár meṇ
mere sir ke báloṇ se ziyáda haiṇ; we, jo mujhe halák kiyá
cháhte haiṇ, mere jhúṭh kahnewále dushman, zabardast
haiṇ: jo kuchh ki maiṇ ne nahíṇ chhíná, so maiṇ pher
detá huṇ.
5 Ai Khudá, tú merí himáqat ko jántá hai, aur mere
gunáh tujh se chhipe nahíṇ.
6 Ai Khudáwand, Rabb ul afwáj, we jo tere muntazir
haiṇ, mere sabab sharminda na hoṇ; we jo tere mutaláshí
haiṇ, ai Isráel ke Khudá, mere báis ruswá na hoṇ.
7 Kyuṇki tere wáste maiṇ ne malámat sah lí, ruswáí ne
mere muṇh ko ḍháṇpá.
8 Maiṇ apne bháíoṇ ke nazdík pardesí, aur apní má ke
farzandoṇ ke nazdík ajnabí ṭhahará.
9 Ki tere ghar kí gairat ne mujh ko khá liyá; aur un kí
malámateṇ jo tujh ko malámat karte haiṇ, mujh par paṛíṇ.
10 Jab maiṇ ne roze meṇ ro ro apní ján halák kí, to
wuh bhí merí malámat ká báis huá.
11 Jab maiṇ ne ṭáṭ ká libás pahiná, to unhoṇ ne mujhe
zarb-ul-masal kiyá.
12 We, jo phâṭak par baiṭhe haiṇ, merí bábat bakte
haiṇ, aur nashebáz mere haqq meṇ gáte haiṇ.
13 Lekin, ai Khudáwand, maiṇ jo huṇ, tujh se duá
máṇgtá huṇ qabúliyat ke waqt, ai Khudá, apní rahmat kí
be-páyání se, apní naját kí sachchái se merí sun le.

14 Mujhe kích se nikál, ki main na dúbun; main un se
jo merá kína rakhte hain, aur páníon kí gahráí se, bach
niklun.
15 Pání kí bárh ko mujh par se guzarne na de; gahráo
mujhe nigalne na páwe; aur kúá apná munh mujh par
band karne na páwe.
16 Ai Khudáwand, merí sun le, ki terí mihr khúb hai;
apní rahmaton kí firáwání ke mutábiq merí taraf mutawaj-
jih ho.
17 Aur apne bande se apná munh na chhipá, ki mujh
par bipat hai; jald ho, merí sun.
18 Merí ján ke pás á, us ko chhurá; mere dushmanon
ke sabab mujhe khalásí de.
19 Tú merí malámat, aur merí sharmindagí, aur merí
ruswáí se ágáh hai; mere sáre bairí tere áge hain.
20 Malámat ne merá dil torá hai, main ázárí hun; main
táktá rahá, ki koí mujh par tars kháe, par koí nahín; aur
koí mujhe dilásá dewe, par na milá.
21 Unhon ne mujhe kháne ke iwaz pitt diyá; aur merí
piyás bujháne ko mujhe sirká piláyá.
22 Aisá kar, ki un ká dastarkhwán un ke liye phandá
ho: aur jo kuchh un kí bihtarí ke liye hai, phansáne ká
jál ho.
23 Un kí ánkhen andhí howen, ki na dekhen; aur un
kí kamaren sadá kámptí rahen.
24 Apná gazab un par undel de, aur tere qahr kí jalan
unhen pakar le.
25 Un ká mahall ujár ho jáe; aur un ke khaime men
rahnewálá koí na rahe.
26 Kyunki we tere máre hue ko satáte hain; aur tere
zakhmíon kí taklíf báton se barháte hain.
27 Un ke gunáh par gunáh barhá, aur unhen apní sadá-
qat men dákhil hone na de.
28 Unhen zindon ke daftar se met de, aur sádiqon ke
darmiyán un ko qalamband na kar.
29 Par main miskín aur gamgín hun; ai Khudá apní
naját se mujhe únchá kar.
30 Main gít gáke Khudá ke nám kí hamd karungá, aur
shukrguzárí karke us kí baráí karungá.

31 Is se Khudáwand bail aur bachhre kí nisbat, jin ke
síng aur khur hote hain, ziyáda khush hogá.
32 Garíb log dekhenge, aur khush honge, yane tum jo
Khudá ke tálib ho; aur tumhárá dil zinda rahe.
33 Kyunki Khudáwand muhtájon kí suntá hai, aur apne
asíron kí hiqárat nahín kartá.
34 Ásmán aur zamín us kí sitáish karen; samundar aur
har ek chíz, jo us men rengtí hai.
35 Ki Khudá Saihún ko naját degá aur Yahúdáh ke
shahron ko banáegá, aur we wahán basenge, aur use mírás
men lenge.
36 Us ke bandon kí aulád bhí us par qábiz hogí; aur
we jo us ke nám par áshiq hain, us men búd o básh karenge.

70 ZABÚR.

1 Ai Khudá, merí riháí ke liye, ai Khudáwand merí
madad ke liye jald á.
2 We, jo merí ján ke khojí hain, sharminda aur lajjit ho
jáen; we jo merí buráí ke cháhnewále hain píchhe haten
aur ruswá ho jáen.
3 We, jo kahte hain, Áhá, áhá, apní sharmindagí par
ulte phiráe jáwen.
4 We sab, jo tere tálib hain, tujh se khush aur khurram
hon; aur we, jo terí naját ke áshiq hain, sadá kahá karen,
ki Khudá kí baráí ho.
5 Main to dukhí hun, aur muhtáj; ai Khudá, merí taraf
jald á; tú hí merá chára hai, aur merá chhuránewálá; ai
Khudáwand, der na kar.

14 ROZ.—FAJR KÍ NAMÁZ.

71 ZABÚR.

1 Ai Khudáwand, merá bharosá tujh par hai: tú
mujhe kabhí sharminda na hone de.
2 Apní sadáqat se mujhe chhurá, aur mujhe makhlasí
bakhsh; merí taraf kán dhar, aur mujhe bachá.

3 Tú mere rahne ke liye ek chatán ho, jahán main
hamesha jáyá karun; tú hí ne merí naját ká hukm kiyá hai;
ki tú merí chatán, aur merá garh hai.
4 Ai mere Khudá, sharír ke háth se, aur kaj aur be-mihr
insán ke panje se mujhe chhurá.
5 Kyunki ai Khudáwand Khudá, tú merí ummedgáh hai,
merí larkáí se merá bharosá tujhí par hai.
6 Main us dam se ki pet se niklá tujhí se sambhálá gayá,
tú wuh hai, jis ne merí má ke rihm men se nikálá; main
sadá terí sitáish karnewálá hun.
7 Main bahuton ke liye ek achambhá huá hun, par tú
merí qawí panáh hai.
8 Merá munh terí sitáish aur tere jamál kí taríf se sáre
din labrez rahe.
9 Burhápe ke waqt mujhe phenk na de; merí zaífí men
mujhe tark mat kar.
10 Ki mere dushman mujhe báten sunáte hain; aur we,
jo merí ján kí ghát men hain, ápas men maslahat karte.
11 Kahte hain, ki Khudá ne use tark kiyá hai; us ká
píchhá karo, aur use pakro; ki us ká chhuránewálá koí
nahín.
12 Ai Khudá, mujh se dúr na ho; ai mere Khudá, jald
merí madad kar.
13 We, jo mere jání dushman hain, sharminda aur faná
howen; we jo merá nuqsán cháhte hain, sharm aur ruswáí
se dhanp jáwen.
14 Par main har dam ummedwár rahungá, aur terí sárí
sitáish ziyáda ziyáda kartá jáungá.
15 Merá munh terí sadáqat aur terí naját sáre din bayán
karegá; kyunki main un ká hisáb nahín jántá.
16 Main Khudáwand Khudá ke qawí kámon ká zikr
kartá huá áungá, main terí, sirf terí hí sadáqat ká tazkira
karungá.
17 Ai Khudá, tú ne mujhe larkáí se tarbiyat kiyá, aur
ab tak main terí ajáibát bayán kartá rahá hun.
18 Ab main búrhá aur sir safed hun; so ai Khudá, tú
ab bhí mujhe tark na kar, yahán tak ki main terí qúwwat is
pusht par, aur terá zor har ek shakhs par, jo áge ko paidá
hogá, záhir karun.

19 Ai Khudá, terí sadáqat bahut buland hai, ki tú ne baṛe baṛe kám kiye; ai Khudá, terí misl kaun hai.
20 Tú jis ne hameṇ baṛí sakht musíbateṇ dikhláíṇ, ham ko phir jiláegá, aur zamín ke gahráoṇ se hameṇ phir úpar le áegá.
21 Tú merí baṛáí ziyáda karegá, aur phir kar mujhe tasallí bakhshegá.
22 Phir maiṇ bín bajá bajá ke, ai Khudá, terí háṇ terí wafá kí sitáish karuṇgá; ai Isráel ke Quddús, maiṇ barbat bajá ke terí madhsaráí karuṇgá.
23 Mere hoṇṭh, jis waqt ki maiṇ terí madhsaráí karuṇgá niháyat khush hoṇge, aur aise hí merá jí, jise tú ne khalásí bakhshí hai.
24 Apní zubán se bhí sáre din terí sadáqat kí báteṇ maiṇ kahtá rahuṇgá; ki merí buráí ke tálib sharminda aur pashemán ho gae haiṇ.

72 ZABÚR.

1 AI Khudá, bádsháh ko apní ạdálateṇ, aur bádsháh ke beṭe ko apní sadáqat de.
2 Wuh tere logoṇ meṇ sadáqat se hukm karegá; aur tere dukhíoṇ meṇ ạdl se.
3 Pahár logoṇ ke liye salámat záhir kareṇge, aur ṭíle bhí sadáqat se.
4 Wuh qaumoṇ ke dukhíoṇ ká insáf karegá, muhtájoṇ ke farzandoṇ ko bacháwegá, aur zálim ko ṭukṛe ṭukṛe karegá.
5 Jab tak ki súraj aur chánd báqí raheṇge, sárí pushtoṇ ke log tujh se ḍará kareṇge.
6 Wuh bárish kí mánind jo káṭe hue ghás par paṛe, názil hogá; aur phúhí ke meṇh kí tarah, jo zamín ko síṇchtá hai.
7 Us ke zamáne meṇ, jab tak ki chánd báqí rahegá, sádiq phaleṇge, aur salámat firáwán hogí.
8 Samundar se samundar tak, aur daryá se intihá i zamín tak us ká hukm hogá.

9 We, jo bayábán ke báshinde hain, us ke sámhne jhu-
kenge, aur us ke dushman mátí cháṭenge.
10 Tarsís aur jazíroṇ ke salátín nazreṇ láwe ge, aur
Sabá aur Sibá ke bádsháh hadye guzránenge.
11 Háṇ, sáre bádsháh us ke huzúr sijda kareṇge; sárí
qaumeṇ us kí ibádat kareṇgí.
12 Kyuṇki wuh duhái denewále muhtáj ko, aur dukhí
ko, aur un ko, jin ká koí madadgár na ho, chhuṛáegá.
13 Wuh miskín aur muhtáj par tars kháegá, aur muh-
tájoṇ kí ján bachá legá.
14 Wuh un kí jánoṇ ko zor zulm se ḳhalásí degá; aur
un ká khún us kí nazar meṇ besh-qímat hogá.
15 Wuh jítá rahegá, aur Sabá ká soná use diyá jáegá;
aur wuh us ke liye sadá duạ́ kiyá karegá; wuh sáre din
use mubárakbádí diyá karegá.
16 Ek muṭṭhí bhar dáná, zamín meṇ, paháṛoṇ kí choṭíoṇ
par hogá, us ká phal Lubnán ke darakht kí tarah jhar-
jhaṛáwegá, aur shahr ke log maidán kí ghás kí mánind
sarsabz hoṇge.
17 Us ká nám abad tak báqí rahegá; jab tak ki áftáb
rahegá, us ke nám ká riwáj hogá; aur log us ke báịs apne
taíṇ mubárak kaheṇge; sárí qaumeṇ use mutabarrak gar-
dáneṇgí.
18 Ḳhudáwand Ḳhudá, Isráel ká Ḳhudá, mubárak hai,
jo akelá hí ạjaib kám kartá hai.
19 Aur us ká jalíl nám abad tak mubárak hai; aur sárá
jahán us ke jalál se mạmúr howe; A'mín, phir A'mín.
20 Dáúd bin Yassí kí duạ́eṇ tamám huíṇ.

14 ROZ.—SHA'M KI' NAMA'Z.

73 ZABU'R.

1 KHUDA' Isráel ke liye, un ke liye jo sáf dil haiṇ,
sirf ḳhúb hí hai;
2 Lekin maiṇ jo huṇ, so nazdík thá, ki mere páṇwoṇ
phisal játe: mere qadamoṇ ká rapaṭ jáná qaríb thá.

3 Ki main fakhr karnewálon par hasad kartá thá; main
sharíron kí kámyábí par nazar kar rahá thá.
4 Ki un ke marne tak koí uqda nahín; aur un kí táqat
púrí hai.
5 Insán kí tarah un ko dukh nahín, aur na ádmí kí
tarah un par áfat átí.
6 Is liye ghamand un kí gardanon ká tauq huá; zulm
ne un ko poshák kí mánind dhámp liyá.
7 Un kí ánkhen charbí ke báis ubhrí huí hain; un ke
dil ke tasawwur hadd se barhte hain.
8 We thatthá márte, aur zulm kí báten karte hain; gurúr
se bolte hain.
9 Unhon ne apne munh ásmánon par kiye hain, aur un
kí zubánen zamín kí sair kartíán hain.
10 So us ke log idhar rujú láte hain, aur bahut sá pání
un ke liye nichorá játá hai.
11 Aur we kahte hain, Khudá kyunkar jáne? aur Haqq
Taálá ko kiyá ágáhí hai?
12 Dekho yih sharír hain, jo sadá sahíh salámat rah ke
apne mál matáa barháte játe hain.
13 Yaqínan main ne apne dil ko bas sáf kiyá, aur be-
gunáhí se apne háth dhoe hain.
14 Ki main sáre din be-árám rahtá hun, aur har subh
ko tambíh pátá hun.
15 Agar main kahtá, ki yun bayán karungá; to dekh, ki
main terí aulád kí guroh se be-ímání kartá.
16 Aur main ne fikr kí, ki is kí mujhe samajh ho, par
mere nazdík yih bará kathin thá.
17 Jab tak ki main Khudá ke maqdis men dákhil huá,
tab main un ká anjám samajh gayá.
18 Yaqínan tú un ko phisaltí jagahon men bithlátá hai;
tú un ko halákat men dhakel detá hai.
19 We ek dam men kyá hí wírán ho gae: we sakht dah-
shaton se kaise faná o barbád ho gae!
20 Jágnewále ke khwáb kí mánind, ai Khudáwand, jab
tú jágegá, tú un kí súrat ko haqír jánegá.
21 Ki merá dil malúl huá, aur mere gurde chhid gae.

22 Aisá main wahshí o nádán thá: main tere huzúr hai-
wán kí mánind thá.
23 Tab bhí main hamesha tere hí sáth thá; tú ne merá
dahná háth pakṛá.
24 Tú apní maslahat se mujhe hidáyat karegá; aur
ákhirash mujhe jalál meṇ shámil kar legá.
25 Ásmán par merá kaun hai, magar tú? zamín par
tere siwá koí nahíṇ, jis ká main mushtáq huṇ.
26 Merá jism aur merá dil ghaṭá játá hai; par Ḳhudá
mere dil kí chaṭán, aur merá hissa abad tak hai.
27 Ki dekh, we, jo tujh se dúr haiṇ, faná ho játe haiṇ,
tú ne un sab ko, jo terí taraf se phirke zání hue, halák
kiyá hai.
28 Par maiṇ jo huṇ, so merí bhaláí Ḳhudá kí nazdíkí
meṇ hai; maiṇ ne Ḳhudáwand Yahowáh par tawakkul
kiyá hai, táki tere sáre kámoṇ ko bayán karuṇ.

74 ZABUR.

1 AI Ḳhudá, tú ne kyuṇ ham ko tá abad radd kiyá?
terí charágáh kí bheṛoṇ par tere qahr ká dhúwáṇ
kyuṇ uṭhtá hai?
2 Apní us jamáạt ko, jis kí tú ne qadím se ḳharídárí kí,
apne mírásí firqe ko, jise tú ne ḳhalásí baḳhshí, us koh i
Saihún ko jis meṇ tú ne sukúnat kí, yád farmá.
3 Dáimí wíráníoṇ kí taraf apne qadam baṛhá; dushman
ne Bait i Quds meṇ sab kuchh ḳharáb kar dálá hai.
4 Tere dushman tere majmạoṇ ke darmiyán gúṇj rahe
haiṇ; unhoṇ ne apne hí nishán, nishán ṭhahráe haiṇ.
5 Malúm hotá hai, ki koí ghane daraḳhtoṇ par kulháṛá
chalátá hai.
6 Phir ab we us kí naqqáshíoṇ ko ekbárgí tabaroṇ aur
hathyároṇ se toṛte haiṇ.
7 Unhoṇ ne tere maqdis meṇ ág lagáí hai; unhoṇ ne
tere nám ke maskan ko zamín tak nápák kiyá.
8 Unhoṇ ne apne dil meṇ kahá, Áo, un ko ek hí sáth
barbád kareṇ; unhoṇ ne mulk bhar meṇ Ḳhudá kí sárí
ịbádatgáhoṇ ko jalá diyá hai.

9 Ham apne nishánon ko nahín dekhte; koí nabí bhí
nahín; aur hamáre darmiyán koí nahín, jo jáne, ki yih kab
tak hogá.
10 Ai Khudá, dushman kab tak malámat karegá? kyá
dushman abad tak tere nám par kufr bakegá?
11 Tú kyun apná háth, balki apná dahná háth, khainch
letá hai? use apní bagal men se nikálke tamám kar.
12 Khudá merá qadímí bádsháh hai; jo zamín ke bích
naját ke kám kartá hai.
13 Tú ne apní qudrat se daryá ko chírá; tú ne pánínon
men tinnínon ke sir kuchle.
14 Tú ne livyátán ke siron ke ṭukṛe kiye; tú ne use
bayábán ke basnewálon kí khurish kiyá.
15 Tú ne chashmon ko aur sailáb ko chírá; tú ne sadá
bahnewále daryáon ko khushk kiyá.
16 Din terá, rát bhí terí hai; núr o áftáb tú hí ne taiyár
kar rakhá hai.
17 Zamín kí sárí sarhadden tú ne muqarrar kín; garmí
aur jáṛá tú hí ne banáyá hai.
18 Ai Khudáwand, ise yád kar, ki dushman malámat
kartá hai, aur ahmaq log tere nám par kufr bakte hain.
19 Wahshí jamáat kí khwáhish par apná pinduk mat
chhoṛ de: apne garíbon kí jamáat abad tak mat bhúl.
20 Ahd kí taraf mutawajjih ho; ki zamín ke andhere
maqám zulm ke maskan se bhar gae.
21 Mazlúm ruswá hoke ulṭá na phire: garíb aur muhtáj
tere nám kí sitáish karen.
22 Uṭh, ai Khudá, apná muqaddama áp hí kar; yád kar
ki ahmaq sadá tujhe malámat kartá játá hai.
23 Apne dushmanon kí áwáz ko bhúl na já; un ká shor
gul jo terá muqábala karte hain, nit uṭhtá játá hai.

15 ROZ.—FAJR KÍ NAMÁZ.

75 ZABÚR.

1 AI Khudá, ham terí hamd karte hain; ham terí hamd karte hain, ki terá nám nazdík hai: we tere ajáib kám bayán karte hain.
2 Ki míád jab pahunchegí tab main rástí se adálat karungá.
3 Zamín aur us par ke sáre basnewále pighal gae: main hí ne us ke sutúnon ko sambhálá hai.
4 Main ne fakhr karnewálon se kahá, ki fakhr mat karo, aur sharíron se, Síng mat utháo:
5 Apná síng únchá na karo; gardankashí se mat bolo.
6 Ki na púrab se na pachchhim se na paháron ke bayábánon se faisala hai:
7 Balki Khudá hí hákim hai; wuh is ko girátá hai, aur us ko buland kartá hai.
8 Ki Khudáwand ke háth men ek piyála hai, jis men surkh mai hai; masálih ghul ke us men bhará huá hai; us men se wuh undeltá hai; sirf us kí talchhat zamín ke sáre sharír nichorenge, aur píenge.
9 Par main jo hun, abad tak bayán karungá; Yaqúb ke; Khudá kí hamd gáungá.
10 Aur sharíron ke sab síng kát dálungá, par sádiqon ke síng buland kiye jáenge.

76 ZABÚR.

1 YAHUDÁH ke darmiyán Khudá pahcháná huá hai; Isráel men us ká nám buzurg hai.
2 Aur Sálim men us ká khaima thá, aur Saihún men us ká maskan.
3 Wahan us ne kamán ke tír, aur sipar, aur talwár aur laráí shikast kar dí.
4 Tú jalíl hai; shikárí paháron se ziyáda shaukatwálá hai.

5 Mazbút dil wále luṭ gae, we apní níṇd meṇ so gae;
aur sáre zabardastoṇ meṇ se kisí ne apne háth na páe.
6 Terí ḍapaṭ se, ai Yaqúb ke Khudá, gáṛíáṇ aur ghoṛe
níṇd meṇ garq hue.
7 Tujh se, háṇ, tujhí se ḍará cháhiye; aur jab tú ek
dafa qahr kare, to kaun tere huzúr khaṛá rah sake?
8 Tú ne ásmán par se hukm sunáyá, zamín ḍarí, aur
tham gaí;
9 Jis waqt Khudá adálat karne uṭhá, táki zamín ke sáre
garíboṇ ko bacháwe.
10 Ki ádmí ká gazab terí sitáish karegá, aur báqí gazab
ko tú rok rakhegá.
11 Tum sab, jo us ke áspás ho, Khudáwand apne Khudá
kí nazreṇ máno, aur unheṇ adá karo: us ke huzúr, jis se
ḍará cháhiye hadye láweṇ.
12 Wuh umráoṇ kí ján letá; wuh zamín ke bádsháhoṇ
ke liye muhíb hai.

77 ZABU'R.

1 MAIN Khudá kí taraf apní áwáz se chillátá huṇ,
háṇ, Khudá hí kí taraf apní áwáz se: wuh merí
taraf kán dhare.
2 Bipat ke din maiṇ ne Khudáwand kí talásh kí; mere
háth rát ko uṭhe rahe aur gire nahíṇ; merí ján ne tasallí
páne se inkár kiyá.
3 Maiṇ Khudá ko yád kartá, aur karáhtá huṇ: maiṇ
sochtá aur merá jí udás hotá hai.
4 Tú ne merí áṇkheṇ khulí rakhíṇ; maiṇ ghabrá gayá,
aur bol nahíṇ saktá.
5 Maiṇ agle dinoṇ ko, qadímí barasoṇ ko sochá.
6 Maiṇ apná gít jo rát ke waqt gáyá yád karuṇ; maiṇ
apne dil meṇ sochuṇ; aur merí rúh talásh kare.
7 Kyá Khudáwand abad tak radd karegá? aur phir
kabhí tawajjuh na farmáegá.
8 Kyá us kí mihr abad tak ákhir ho gaí? kyá wada sab
pushtoṇ ke liye bátil ho gayá?

9 Kyá Khudá apní karímí bhúl gayá? kyá us ne qahr
se apní rahmaton ko band kar liyá hai?
10 Aur main ne kahá, yih merá marz hai, aur Haqq
Taálá ke dahne háth ke baras hain.
11 Main Khudáwand ke kámon ká tazkira karungá;
kyunki main tere qadímí ajáibát ko yád karungá.
12 Main tere sab fiạlon ko sochungá, aur tere kámon
par dhiyán karungá.
13 Ai Khudá, quds men terí ráh hai: kaun mabúd
Khudá ká sá bará hai?
14 Tú wuh Khudá hai, jo ajáib kám kartá hai; tú ne
apne zor ko logon men záhir kiyá.
15 Tú ne apne bázú se apne logon ko, baní Yaqúb aur
baní Yúsuf ko, makhlasí bakhshí.
16 Páníon ne, ai Khudá páníon ne tujh ko dekhá; we
ḍar gae; gahráo bhí kámp uthe.
17 Abr ne pání undelá; bádalon ne karak márí; hán
tere tír cháron taraf se ure.
18 Terí garaj kí áwáz girdbád men huí; bijlíon ne
jahán ko roshan kar diyá; zamín larzí aur kámpí.
19 Terí ráh samundar men, aur terá guzar bare páníon
men aur terá naqsh i qadam malúm nahín.
20 Tú ne Músá aur Hárún ke háth se galle kí mánind
apne logon kí rahnumáí kí.

15 ROZ.—SHÁM KÍ NAMÁZ.

78 ZABUR.

1 AI merí guroh, merí sharíat par kán rakho: aur
mere munh kí báten kán dharke suno.
2 Main apná munh kholke ek tamsíl kahungá; main
rás kí báten jo qadím se hain, záhir karungá.
3 Jinhen ham ne suná hai, aur jáná, aur hamáre báp-
dádon ne ham se bayán kiyá.

4 Ham un ke farzandoṇ se poshída na rakheṇge, balki
ánewálí pusht par Khudáwand kí sitáish aur us kí qudra-
teṇ, aur us ke ajáib kám, jo us ne kiye, záhir kareṇge.
5 Kyuṇki us ne Yaqúb meṇ ek shahádat qáim kí, aur
baní Isráel meṇ ek sharíat kar rakhí, jis kí bábat us ne
hamáre bápdádoṇ ko hukm kiyá, ki we us kí aulád ko
sikhláweṇ.
6 Táki ánewálí pusht, we farzand jo paidá howeṇ síkheṇ;
phir we utheṇ, aur apní aulád ko sikháweṇ.
7 Aur Khudá par apná bharosá rakheṇ, aur Khudá ke
kámoṇ ko bhulá na deṇ, balki us ke hukmoṇ ko hifz kareṇ;
8 Aur apne bápdádoṇ kí tarah ek sharír aur sarkash
nasl na hoṇ; aisí nasl, ki jis ne apná dil mustaid na kiyá,
aur un ke jí Khudá ke amánatdár na ṭhahre.
9 Baní Ifráím ne jo hathyár bandhne aur kamán pakar-
newále haiṇ, jang ke din píṭh pherí.
10 Unhoṇ ne Khudá ke ahd ko hifz nahíṇ kiyá, aur us
kí sharíat par chalne se inkár kiyá.
11 Aur us ke kámoṇ ko, aur us kí ajáibát ko, jo us ne
un par záhir kíṇ, bhúl gae.
12 Us ne un ke bápdádoṇ ke sámhne zamín i Misr meṇ,
Zuan ke maidán meṇ ajáib kám kiye.
13 Us ne samundar ke do hisse kiye, aur unheṇ pár
pahuṇcháyá; aur us ne páníoṇ ko túde kí mánind khaṛá
kar diyá.
14 Aur din ke waqt us ne badlí se un kí rahbarí kí, aur
sárí rát ág ke shuale se.
15 Us ne bayábán meṇ chaṭánoṇ ko chírá, aur un meṇ
se un ke píne ko, goyá baṛe daryáoṇ meṇ se pání bakhshá.
16 Háṇ us ne chaṭán meṇ se sailáb nikále, aur nahroṇ
ká sá pání baháyá.
17 Lekin we phir bhí us ke huzúr gunáh karte, jaṇgal
meṇ Haqq Taálá se sarkashí karte chale gae.
18 Aur apne nafs ke liye kháná máṇgke apne diloṇ meṇ
Khudá ko ázmáyá.
19 Aur Khudá ke barkhiláf kalám kiyá: unhoṇ ne kahá,
Kyá Khudá dasht meṇ dastarkhwán bichhá saktá hai?

20 Dekho, us ne chatán ko to márá, aisá ki pání bah
niklá, aur dháren phúṭ chalín; kyá wuh roṭí bhí de saktá
hai? kyá apne logon ke liye gosht taiyár kar saktá hai?
21 So Khudáwand ne suná, aur gusse huá; aur Yaqúb
men ek ág bharkí; aur Isráel par bhí qahr uṭhá.
22 Kyunki unhon ne Khuda par iatiqád na rakhá, aur
us kí naját par bharosá na kiyá.
23 Aur us ne úpar se badlíon ko hukm kiyá; aur ásmán
ke darwáze khole;
24 Aur un par mann barsáyá, ki kháwen, aur un ko
ásmání galla bakhshá.
25 Ádmí ne firishton kí roṭí kháí; us ne unhen khurák
bhejkar ásúda kiyá.
26 Us ne ásmán men purabí hawá chaláí, aur apne zor
se dakhaní hawá ko bhí baháyá.
27 Aur un par khák kí mánind gosht, aur daryá ke ret
kí mánind pardár murg barsáe.
28 Aur unhen, un ke khaimon ke bích, un ke maskanon
ke áspás, giráyá.
29 So unhon ne kháyá, aur khúb ser hue; ki us ne un
kí tamanná unhen bakhshí;
30 We apní tamanná se kanáre na rahe. Par jab ki un
ká kháná un ke munh hí men thá.
31 Tab Khudá kí qahr un par bharká aur un men se
tanáwaron ko qatl kiyá, aur Isráel ke jawánon ko már
dálá.
32 Báwajúd is sab ke phir unhon ne gunáh kiye, aur us
ke ajáib kámon ko dekhke bhí iatiqád na kiyá.
33 Tab us ne un ke dinon ko behúdagí men, aur un ke
barason ko dahshat men tamám kiyá.
34 Jab us ne unhen qatl kiyá, tab unhon ne use ḍhúnḍhá,
aur báz áe, aur Khuda ke tálib hue;
35 Aur yád kiya, ki Khudá un kí chaṭán, aur Khudá
Taálá un ká Fidya denewálá thá.
36 Lekin unhon ne apne munh se us ke sáth riyákárí kí,
aur apní zubán se us se jhúṭh bole:
37 Aur un ke dil us ke sáth mustaqím na the, aur we us
ke ahd men wafádár na rahe.

38 Par wuh hai rahím, badkárí ká bakhshnewálá aur
halák nahíṇ kartá : aur bárhá apne qahr ko phirá detá, aur
apne sáre gazab ko bhaṛkátá nahíṇ.
39 Aur us ne yád kiyá, ki we bashar haiṇ ; ek hawá, jo
chaltí hai aur phir nahíṇ átí.
40 Kitní bár unhoṇ ne bayábán meṇ bagáwat kí, aur
wírána meṇ use bezár kiyá.
41 Aur unhoṇ ne phir Khudá ko ázmáyá, aur Isráel ke
Quddús ko mahdúd kiyá.
42 Unhoṇ ne us ke háth ko yád na kiyá, na us din ko
ki jab us ne un ko dushman se chhuṛáyá.
43 Ki kyuṇkar us ne Misr meṇ apne nishán, aur Zuạn
ke maidán meṇ apne ajáib kám záhir kar dikháe.
44 Us ne un kí nadíoṇ ko lahú kar ḍálá, ki we apní
nahroṇ se pí na sake.
45 Us ne un meṇ makkhíáṇ bhejíṇ, jo unheṇ khá gaíṇ ;
aur meṇḍak, jinhoṇ ne unheṇ halák kiyá.
46 Us ne un ke mewe kíṛoṇ ko, aur un kí kamáí ṭiḍḍíoṇ
ko khiláí.
47 Us ne un ke aṇgúroṇ ko oloṇ se aur un ke anjír ke
darakhtoṇ ko pále se márá.
48 Us ne un ke mawáshí ko oloṇ ke hawále kiyá aur
un ke galloṇ ko bijlí ke.
49 Us ne balá ke firishte bhejke un par apne qahr kí
tundí, gussa aur gazab, aur musíbat názil kí.
50 Us ne apne qahr ke liye ráh barábar khol dí ; un kí
ján ko maut se chhuṛáyá nahíṇ, balki un kí hayát wabá ke
hawále kí.
51 Aur Misr meṇ sáre pahlauṭhe máre ; Hám ke ḍeroṇ
meṇ un ke qúwwat ke pahle phal.
52 Par apne logoṇ ko bheṛoṇ kí mánind rawána kiyá,
aur un ko galle kí tarah bayábán meṇ ráh dikhái.
53 Aur unheṇ amn se le gayá, aisá ki we na ḍare ; par
un ke dushmanoṇ ko samundar ne ḍubá liyá.
54 Aur us ne unheṇ apne muqaddas siwáne par pahuṇ-
cháyá, us paháṛ par, ki jise us ke dahne háth ne hásil
kiyá.

55 Aur qaumoṇ ko un ke sámhne se háṇká, aur jaríb se
unheṇ mírás báṇṭí, aur Isráel ke firqoṇ ko un ke ḳhaimoṇ
meṇ basáyá.
56 Tis par bhí unhoṇ ne Ḳhudá Taạ́la ko ázmáyá, aur
us se bagáwat kí, aur us kí gawáhíoṇ ko hifz na kiyá;
57 Aur bargashta hue, aur apne bápdádoṇ kí mánind
be-ímání kí; we ṭeṛhí kamán kí mánind ek taraf phir gae.
58 Aur unhoṇ ne apne úṇche makánoṇ ke sabab use
gussa diláyá, aur apní khodí huí múratoṇ se us ko gairat
diláí.
59 Ḳhudá yih sunke gussa huá, aur Isráel se nipaṭ
ghináyá:
60 Aur us ne Silá ke maskan ko, us ḳhaime ko, jo us ne
ádmíoṇ ke darmiyán khaṛá kar diyá thá, tark kiyá.
61 Aur apne zor ko asír karwáyá, aur apní hashmat ko
dushman ke háth meṇ kar diyá.
62 Aur apne logoṇ ko talwár ke supurd kiyá, aur apní
mírás se gazabnák huá.
63 Ág ne us ke jawánoṇ ko faná kiyá, aur un kí kuṇwá-
ríoṇ ke jilwe ká gít na huá.
64 Un ke káhin talwár se máre paṛe, aur un kí bewoṇ
ne mátam na kiyá.
65 Tab Ḳhudáwand us shaḳhs kí tarah, jo níṇd se chauṇ-
ke jágá; us pahalwán kí mánind jo mai píke lalkártá hai.
66 Aur us ne apne dushmanoṇ kí pichháṛí márí: us ne
unheṇ sadá ká naṇg kiyá.
67 Aur us ne Yúsuf ke ḳhaime ko radd kiyá, aur Ifráím
ke firqe ko chun na liyá:
68 Par Yahúdáh ke firqe ko, koh i Saihún ko jo us ká
mahbúb thá, barguzída kiyá.
69 Aur apne maqdis ko úṇche paháṛoṇ kí mánind banáyá,
zamín kí mánind jis kí neo hamesha ke liye us ne rakhí.
70 Aur us ne apne bande Dáúd ko barguzída kiyá, aur
galloṇ ke bheṛsáloṇ meṇ se use nikál liyá.
71 Us ne use bachchewálí bheṛoṇ ke píchhe se le liyá,
táki apne logoṇ, baní Yaqúb ko, aur baní Isráel ko, jo us
kí mírás hai, charáwe.

72 So us ne apne dil kí kharáí ke mutábiq unheṇ charáyá aur apne háthoṇ kí fahmíd se un kí rahnumáí kí.

16 ROZ.—FAJR KÍ NAMÁZ.

79 ZABUR.

1 AI Khudá, gair-qaumoṇ ne terí mírás meṇ dakhl
kiyá; terí muqaddas haikal ko unhoṇ ne nápák
kiyá; Yarusalam ko ḍher kar diyá hai.
2 Tere bandoṇ kí láshoṇ ko unhoṇ ne ásmání parindoṇ
kí, tere muqaddasoṇ ke gosht ko zamín ke wahshíoṇ kí
khurish kiyá.
3 Unhoṇ ne un ke lahú ko Yarusalam ke girdnawáh
meṇ pání kí mánind baháyá; aur un ká koí gáṛnewálá
nahíṇ.
4 Ham apne hamsáyoṇ ke liye ek nang un ke liye, jo
hamáre áspás haiṇ, jáe tamaskhur aur ṭhaṭholí hue.
5 Ai Khudáwand, tú kab tak hamesha bezár rahegá?
kab tak terí gairat átish kí mánind bhaṛaktí rahegí?
6 Apná gussa un qaumoṇ par ḍál de, jinhoṇ ne tujh ko
na pahchāná, aur un bádsháhatoṇ par, ki jinhoṇ ne terá
nám na liyá.
7 Ki unhoṇ ne Yaqúb ko nigal liyá, aur us ke maskan
ko ujáṛ diyá hai.
8 Agloṇ kí badkáríoṇ ko hamáre haqq meṇ yád mat kar;
apní rahmatoṇ ko jald hamáre liye áṛ kar, ki ham bahut
zalíl ho gae haiṇ.
9 Ai hamáre naját denewále Khudá, apne nám ke jalál ke
wáste hamárí madad kar: aur ham ko chhuṛá, aur hamáre
gunáhoṇ ká kafára de, apne nám ke wáste.
10 Gair-qaumeṇ kis liye kaheṇ, ki un ká Khudá kahán
hai? tú hamárí nazar ke áge apne bandoṇ ke khún ká badlá
jo baháyá gayá, gair-qaumoṇ ke darmiyán záhir kar.
11 Asír kí sáṇs ko áp tak pahuṇchne de; apní baṛí qud-
rat ke muwáfiq un ko, jo maut ke liye muqarrar hue haiṇ
bachá le.

12 Aur hamáre hamsáyon kí malámat ká badlá, jis tarah
ki unhon ne, ai Khudáwand, terí malámat kí, sát-guní un
kí god men bhar de.
13 So ham, tere bande, aur terí charágáh kí bher, abad
tak terí hamd karenge; pusht dar pusht ham terí sitáish
bayán karenge.

80 ZABÚR.

1 AI Isráel ke garariye, tú jo Yúsuf ko galle kí má-
nind le chaltá hai, kán dhar: tú jo karúbím par
baithá hai, jalwagar ho.
2 Ifráím aur Binyámín aur Manassí ke áge, apní quwwat
ko uksá, aur áke ham ko bachá.
3 Ai Khudá, ham ko phirá, aur apne chihre kí roshní
dikhlá, to ham bach jáenge.
4 Ai Khudáwand Rabb ul afwáj, tú kab tak apne bandon
kí duá se gazabnák rahegá?
5 Tú unhen ánsúon ká kháná khilátá hai, aur unhen
matke bhar bhar ke ánsú pilátá hai.
6 Tú ham ko hamáre hamsáyon ke áge jhagre ká sabab
kartá hai; aur hamáre dushman ápas men hanste hain.
7 Ai Rabb ul afwáj, ham ko phirá, aur apne chihre kí
roshní dikhlá, to ham bach jáenge.
8 Tú ek ták ko Misr se nikál láyá; tú ne gair-qaumon
ko khárij kiyá, aur use lagáyá.
9 Tú ne us ke liye taiyárí kí, aur us ne jar pakrí, aur
zamín ko bhar diyá.
10 Pahár us ke sáya tale chhip gae, aur Khudá ke
sanaubar us kí dálíon se.
11 Us ne apní dálíán samundar tak phailáín, aur apní
tahníán daryá tak.
12 Phir tú ne us ke iháte ko kyun tor dálá? ki we sab,
jo us ráh se guzarte hain, use noch lete hain?
13 Janglí súar use kharáb kartá hai, aur dashtí
darinda use khá játá hai.
14 Ai lashkaron ke Khudá, mihrbání karke phir á;
ásmán par se nigáh kar, aur dekh, aur is ták par tawajjuh
kar;

15 Aur jo kuchh tere dahne háth ne lagáyá hai, us kí
hifázat kar, háṇ us shákh kí, jise tú ne apne liye mazbút
kiyá,
16 Wuh ág se jaláí gaí aur káṭí gaí; we tere chihre kí
ḍapaṭ se halák hote haiṇ.
17 Terá háth, tere dahne háth ke insán par ho, us ibn i
ádam par jise tú ne apne liye mazbút kiyá.
18 Tab ham tujh se na phireṇge; ham ko jilá, ki terá
nám liyá kareṇge.
19 Ai Ḳhudáwand, Rabb ul afwáj, ham ko phirá; apne
chihre kí roshní dikhlá to ham bach jáeṇge.

81 ZABÚR.

1 PUKÁRKE Ḳhudá kí jo hamárá zor hai, madh gáo;
Yaqúb ke Ḳhudá ke liye ḳhushí se nara máro.
2 Gít gáo, aur tabla bajáo, suhánewálí barbat aur bín
samet.
3 Daras meṇ purnamásí ko hamárí íd ke din narsingá
phúṇko.
4 Kyuṇki yih Isráel ke liye sunnat, yih Yaqúb ke Ḳhudá
ká hukm hai.
5 Us ne yih Yúsuf ke liye ek gawáhí ṭhahráí, jab wuh
use Misr kí zamín par se hoke láyá; waháṇ maiṇ ne ek bolí
suní, jo na samjhá.
6 Maiṇ ne us ke káṇdhe par se bojh utárá; us ke háth
ṭokríoṇ se chhúṭ gae.
7 Tú ne bipat meṇ faryád kí; maiṇ ne tujhe chhuṛáyá;
maiṇ ne garj ke parde meṇ se tujhe jawáb diyá; maiṇ ne
tujhe Maríbáh ke pánioṇ par ázmáyá.
8 Ai mere log, suno; ai Isráel, agar tú merí sunegá, to
maiṇ tujhe tákíd se chitá duṇgá.
9 Tere darmiyán dúsrá mabúd na ho; aur tú kisí ajnabí
mabúd ko sijda mat karná.
10 Maiṇ hí Ḳhudáwand, terá Ḳhudá huṇ, jo tujhe Misr
kí sarzamín se báhar láyá; apná muṇh khol, ki maiṇ use
bhar duṇgá.

11 Par mere logoṇ ne merí áwáz par kán na dhará, aur
Isráel ne mujhe na cháhá.

12 Tab maiṇ ne unheṇ un ke diloṇ kí sharárat ke supurd
kiyá; we apní mashwaratoṇ par chale.

13 Kásh ki mere log merí sunte, aur Isráel merí ráhoṇ
par chaltá.

14 Ki maiṇ jaldí un ke dushmanoṇ ko maglúb kartá;
aur un ke bairíoṇ par apná háth phirátá.

15 Khudáwand ke kína rakhnewále, us se dab chalte;
par in ká waqt abadí hotá.

16 In ko suthre se suthre gehúṇ khilátá, aur chaṭán ke
shahd se maiṇ tujhe ser kartá.

16 ROZ.—SHÁM KÍ NAMÁZ.

82 ZABÚR.

1 KHUDÁ kí jamáat meṇ Khudá mutaqaddim hai;
Iláhoṇ ke darmiyán wuh adálat kartá hai.

2 Tum kab tak be-insáfí se adálat karoge, aur sharíroṇ
kí tarafdárí karoge?

3 Miskín aur yatím ká insáf karo; dukhí aur hájat-
mand ká haqq pahuncháo.

4 Miskín aur muhtáj kí riháí karo; sharíroṇ ke háth se
unheṇ chhuráo.

5 We nahíṇ jánte, aur nahíṇ samjheṇge; we andhere
meṇ chalá karte haiṇ; zamín kí sárí bunyádeṇ jumbish
kartí haiṇ.

6 Maiṇ ne to kahá, ki tum iláh ho; tum sab Haqq
Taálá ke farzand ho.

7 Par tum ádmí kí tarah maroge, aur sháhzádoṇ meṇ se
ek kí mánind gir jáoge.

8 Ai Khudá, uṭh; tú áp zamín kí adálat kar; ki tú sárí
qaumoṇ ko mírás meṇ legá.

83 ZABU'R.

1 AI Khudá, chup mat rah; khámoshí mat kar, aur
chain na le, ai Khudá.
2 Kyunki, dekh, tere dushman dhúm macháte hain; aur
unhon ne, jo terá kína rakhte hain, sir utháyá hai.
3 We chaturáí se tere log par mansúba bándhte hain,
aur tere chhipáe huon ke khiláf saláh karte hain.
4 We kahte hain, ki A'o, un ko ukhár dálen, ki qaum na
rahen, aur Isráel ke nám ká phir zikr na ho.
5 Kyunki unhon ne dil lagá ke ek sáth mashwarat kí
hai; unhon ne terí mukhálifat par ahd bándhá kai.
6 Adúm aur Ismáilíon ke khaime; Muábí, aur Hájríon
ke:
7 Jabal, aur Ammún, aur Amáliq, Filist, Súr ke báshin-
don samet:
8 Asúr bhí un se mil gayá hai: we Baní Lút ke madad-
gár hain.
9 Tú un se aisá kar, ki jaisá tú ne Midyáníon, aur
Sisará, aur Yábín se, wádí i Qaisún men kiyá:
10 Jo Ain-Dor men halák hue; we zamín kí khád ho
gae.
11 Unhen, hán, un ke amíron ko Gurab aur Zaib kí má-
nind kar; aur un ke sáre sardáron ko Zibah aur Zillmana
kí mánind:
12 Ki unhon ne kahá hai, A'o, Khudá ke gharon ke ham
málik banen.
13 Ai mere Khudá, unhen girdbád ke mánind kar; bhus
kí mánind rúbarú hawá ke.
14 Jis tarah ág jangal ko bhasam kartí hai, aur jis tarah
shuala paháron ko jalá detá hai;
15 Usí tarah tú apní ándhí se un ká píchhá kar, aur
apne túfán se unhen pareshán kar.
16 Ai Khudáwand, un ke munh ko ruswáí se bhar de,
táki we tere nám ke tálib howen.
17 We abad tak sharminda aur pareshán hon; hán, we
ruswá hon, aur faná ho jáwen.
18 Aur we jánen, ki tú hí akelá jis ká nám YAHOWA'H
hai, sárí zamín par álá hai.

84 ZABU'R.

1 AI lashkaroṇ ke Ḳhudáwand, tere maskan kyá hí dilkash haiṇ!
2 Merí rúh Ḳhudáwand kí bárgáhoṇ kí mushtáq, balki
un ke liye beḳhud ho játí hai; merá man aur merá tan
zinda Ḳhudá ke liye pukártá hái.
3 Gaure ne bhí apná ghoṇslá aur abábíl ne apná áshiyána
páyá hai, jaháṇ we apne bachche rakheṇ: terí bárgáhoṇ
ko, ai lashkaroṇ ke Ḳhudáwand, mere Bádsháh, aur mere
Ḳhudá.
4 Mubárak we, jo tere ghar meṇ baste haiṇ; we sadá
terí sitáish karte raheṇge.
5 Mubárak wuh insán, jis kí quwwat tujh hí se hai; jin
ke dil meṇ terí ráheṇ haiṇ.
6 We áṇsúoṇ kí wádí meṇ se guzar karte hue use
chashma banáte; barakatoṇ se bhí aglí barsát us ko bhar
detí hai.
7 We quwwat se quwwat tak taraqqí karte chale játe
haiṇ; Ḳhudá ke áge Saihún meṇ házir hote haiṇ.
8 Ai Ḳhudáwand, Rabb ul afwáj merí duạ́ qabúl kar;
ai Yạqúb ke Ḳhudá, kán dhar.
9 Ai Ḳhudá, ai hamárí sipar, nazar kar, aur apne Masíh
ke munh par nigáh farmá.
10 Ki ek din, jo terí bárgáhoṇ meṇ kaṭe, ek hazár se
bihtar hai. Mere liye Ḳhudá ke ghar kí darbání sharárat
ke ḳhaimoṇ meṇ rahne se bihtar hai.
11 Ki Ḳhudáwand Ḳhudá ek áftáb, aur sipar hai;
Ḳhudáwand fazl aur jalál baḳhshtá hai; un logoṇ se, jo
sídhí chál chalte haiṇ, koí achchhí chíz dareg na karegá.
12 Ai lashkaroṇ ke Ḳhudáwand, mubárak wuh insán jo
tujh par bharosá rakhtá hai.

85 ZABU'R.

1 AI Ḳhudáwand, tú apní zamín par mihrbán huá; tú Yạqúb ke qaidíoṇ ko pher láyá.
2 Tú ne apne logoṇ ke gunáh baḳhsh diye; tú ne un kí
sab ḳhatá chhipá ḍálí.

3 Tú ne apne sab qahr ko pherá; tú apne gazab kí
shiddat se báz áyá.
4 Ai hamáre naját denewále Ḳhudá, ham ko phirá, aur
apne qahr ko ham par se dafa kar.
5 Kyá tú ham se sadá bezár rahegá; kyá tú sárí pushton
par apne qahr ko khainchegá?
6 Kyá tú phirke hamen na jiláwegá, táki tere log tujh
se ḳhushí karen?
7 Ai Ḳhudáwand, ham ko apní rahmat dikhá, aur apní
naját ham ko baḳhsh.
8 Main sunúngá, ki Ḳhudáwand Ḳhudá kyá farmátá
hai; wuh to apne bandon aur apne muqaddason se salá-
matí kí bát farmátá hai; lekin we phir himáqat kí taraf
na jáen.
9 Yaqínan us kí naját us ke darnewálon ke nazdík hai,
táki jalál hamárí sarzamín men base.
10 Rahmat aur sachchái mil gaí hain; sadáqat aur
salámat ne ápas men chúmá liyá hai.
11 Sachchái zamín se ugtí, aur sadáqat ásmán par se
níche nazar kartí hai.
12 Hán, Ḳhudáwand jo kuchh ḳhúb hai so detá; aur
hamárí sarzamín apná hásil maujúd kartí hai.
13 Sadáqat us ke áge chaltí, aur apne naqsh i qadam ko
ráh banátí hai.

17 ROZ.—FAJR KÍ NAMÁZ.

86 ZABÚR.

1 AI Ḳhudáwand, apná kán jhuká, tú merí sun; ki
main garíb aur muhtáj hun.
2 Merí ján kí hifázat kar, ki main díndár hun; ai tú jo
merá Ḳhudá hai, apne bande ko, jis ká bharosá tujh par
hai, naját de.
3 Ai Ḳhudáwand, mujh par rahm kar, ki main tamám
din tere áge nála kartá hun.
4 Apne bande ke dil ko ḳhush kar, ki ai Ḳhudáwand,
main apne dil ko terí taraf uthátá hun.

5 Kyuṇki tú, ai Ḳhudáwand, bhalá hai, aur gafúr, aur
terí rahmat un sab par, jo tujhe pukárte haiṇ, wáfir hai.
6 Ai Ḳhudáwand, merí duá kán dharke sun, aur merí
munáját kí áwáz par máil ho.
7 Maiṇ apní bipat ke din tujhe pukártá huṇ, ki tú merí
suntá hai.
8 Mabúdoṇ ke darmiyán, ai Ḳhudáwand, tujh sá koí
nahíṇ, aur terí sí sanateṇ kahíṇ nahíṇ.
9 Ai Ḳhudáwand, sárí qaumeṇ jinheṇ, tú ne paidá kiyá,
áweṇgí, aur tere áge sijda kareṇgí, aur tere nám kí buzurgí
kareṇgí.
10 Ki tú buzurg hai, aur ajáib kám kartá hai, tú hí akelá,
ai Ḳhudá.
11 Ai Ḳhudáwand, mujh ko apní ráh batá; maiṇ terí
sachchái meṇ chaluṇgá; merá dil ektarfa kar, táki maiṇ
tere nám se ḍaruṇ.
12 Ai Ḳhudáwand mere Ḳhudá, maiṇ apne sáre dil se
terí sitáish karuṇgá; aur abad tak tere nám kí buzurgí
karuṇgá.
13 Ki terí rahmat mujh par bahut hai, aur tú ne merí
rúh ko gahre pátál se rihái dí hai.
14 Ai Ḳhudá, magrúroṇ ne mujh par chaṛhái kí hai, aur
kaṭṭar logoṇ kí jamáat merí ján ke píchhe paṛí hai; aur
unhoṇ ne tujhe apní áṇkhoṇ ke sámhne nahíṇ rakhá.
15 Lekin tú, ai Ḳhudáwand, Ḳhudá i rahím o karím
hai; bardásht karnewálá hai, aur rahmat aur sachchái
meṇ baṛh kar hai.
16 Merí taraf mutawajjih ho, aur mujh par rahm kar;
apne bande ko apní taraf tawánái baḳhsh, aur apní lauṇḍí
ke beṭe ko naját de.
17 Mujhe bhalái ká koí nishán dikhlá, táki we, jo merá
kína rakhte haiṇ, dekheṇ, aur sharminda howeṇ; ki tú ne,
ai Ḳhudáwand, merí madad kí, aur mujhe tasallí dí hai.

87 ZABU'R.

1 US kí bunyád muqaddas paháṛoṇ meṇ hai.

2 Ḳhudáwand Saihún ke phátakoṇ ko Yaqúb ke sáre maskanoṇ se ziyáda pyár kartá hai.
3 Ai Ḳhudáwand, terí bábat jalálwálí báteṇ kahí játí haiṇ.
4 Maiṇ apne pahchánnewáloṇ meṇ, Rahab aur Bábul ko mazkúr karuṇgá; dekh, Filist, aur Súr, Kúsh samet; yih waháṇ paidá hue.
5 Aur Saihún kí bábat kahá játá hai, ki Fuláná, fuláná us meṇ paidá huá; aur Ḳhudá Taạlá us ko áp qiyám bakhshtá hai.
6 Ḳhudáwand, jis waqt logoṇ ke nám likhegá, to gin ke kahegá, ki Yih shaḳhs waháṇ paidá huạ thá.
7 Gánewále aur bajánewále bhí hoṇge; mere sáre chashme tujh meṇ haiṇ.

88 ZABU'R.

1 AI Ḳhudáwand Ḳhudá mere naját dihinde, maiṇ ne din rát tere áge faryád kí.

2 Merí duạ tere huzúr pahuṇche; apná kán merí faryád par dhar.

3 Ki merá jí dukhoṇ se bhará huá hai, aur merí ján pátál ke nazdík á pahuṇchí hai.

4 Maiṇ un meṇ giná gayá huṇ, jo gaṛhe meṇ gire játe haiṇ; maiṇ us mard kí mánind huṇ, jis kí quwwat kuchh na ho:

5 Murdoṇ ke darmiyán ázád huṇ; un maqtúloṇ kí mánind, jo gor meṇ leṭe haiṇ, jinheṇ tú phir yád nahíṇ farmátá hai; balki we tere háth se káṭ ḍále gae haiṇ.

6 Tú ne mujh ko gaṛhe ke asfal meṇ ḍálá, andhere makánoṇ meṇ, gahráoṇ meṇ.

7 Terá qahr mujh par paṛá rahtá; aur tú ne apní sárí maujoṇ se mujh ko ḍubáyá hai.

8 Tú ne mere ján-pahchánoṇ ko mujh se dúr kiyá, tú ne aisá kiyá, ki unheṇ mujh se nafrat átí hai; maiṇ qaid meṇ paṛ gayá, aur nikal nahíṇ saktá.

9 Merí ánkhen dukh ke sabab dhundhlá gaín hain : ai
Khudáwand, main harroz tujhe pukár rahá hun ; apne háth
terí taraf phailáe hain.
10 Kyá tú murdon ke liye ajáib kám dikhláwegá ? kyá
sáye uṭhke terí sitáish karenge ?
11 Kyá gor men terí rahmat, kyá halákat men terí
wafádárí bayán kí jáegí ?
12 Kyá tere ajáib kám andhere men malúm kiye jáenge ;
aur terí sadáqat farámoshí kí zamín men ?
13 Ai Khudáwand, main jo hun, merí duháí tere sámhne
hai ; phir subh ko merí arz tere liye taiyár rahegí.
14 Ai Khudáwand, tú kyun merí ján ko radd kartá
hai ? apná munh mujh se kyun chhipátá hai ?
15 Larakpan se main dukhí, aur merá dam nikalne hí
par rahá hai ; tú mujhe haibatnák nazar áyá ; main nipaṭ
ghabrá játá hun.
16 Terá qahr mere sir se guzar gayá : terí dahshaton
ne mujhe faná kiyá hai.
17 We din bhar pání kí mánind merí cháron taraf mauj-
zan hain ; unhon ne ek sáth mujhe gher liyá hai.
18 Dost aur rafíq tú ne mujh se dúr kar diye ; mere ján
pahchán táríkí hain.

17 ROZ.—SHÁM KÍ NAMÁZ.

89 ZABÚR.

1 MAIN abad tak Khudáwand kí rahmaton kí madh-
saráí karungá , main sárí pushton ko apne munh
se terí sachcháí kí khabar dungá.
2 Kyunki main ne kahá, ki Rahmat abad tak barqarár
rahegí ; tú apní sachcháí ko ásmánon hí par qáim kar
rakhegá.
3 Main ne apne barguzíde se ek ahd kiyá hai ; apne
bande Dáúd se qasam kháí hai :
4 Main terí nasl ko abad tak qáim rakhungá, aur tere
takht ko pusht dar pusht qarár bakhshungá.

5 Aur ásmán, ai Khudáwand, tere ajáib kámoṇ kí sitáish
karenge; muqaddas logoṇ kí jamáat terí wafádárí kí bhí.
6 Ki ásmán par Khudáwand ká nazír kaun? Qudrat-
wáloṇ meṇ Khudáwand kí mánind kaun hai?
7 Khudá muqaddasoṇ kí majlis meṇ niháyat muhíb hai;
aur un sab kí, jo us ke gird haiṇ, tazím ke láiq hai.
8 Ai Khudáwand, Rabb ul afwáj, tujh sá qawí, ai
Khudáwand, kaun hai? aur tere áspás terí sachchái hai.
9 Tú samundar ke josh o kharosh par hukmrání kartá
hai; tú us kí maujoṇ ko, jis waqt ki we uṭhtí haiṇ, dhímá
kar detá hai.
10 Tú ne Rahab ko ek qatl kiye hue kí mánind chúr chár
kiyá; tú ne apne zor i bázú se apne dushmanoṇ ko titar
bitar kiyá.
11 A'smán tere, zamín bhí terí, jahán aur us kí ábádí tú
ne banáí.
12 Uttar aur dakhin ká banánewálá tú hai; Tabúr aur
Harmún tere nám se khushí manáte haiṇ.
13 Terá bázú zor ká hai, terá háth qawí, terá dahná
háth buland hai.
14 Sadáqat aur insáf tere takht ká maqám hai; rahmat
aur sachchái tere áge áge chaltí.
15 Mubárak wuh log jo khushí kí áwáz se wáqif haiṇ;
ai Khudáwand, we tere chihre kí roshní meṇ chalá karenge.
16 Tere nám se we sáre din khushwaqt rahenge; aur
terí sadáqat se sarfarází páwenge.
17 Kyuṇki un kí quwwat kí shaukat tú hí hai; aur tú
apní mihrbání se hamáre síng buland karegá.
18 Ki hamárí sipar Khudáwand kí hai, aur hamárá bád-
sháh Isráel ke quddús ká hai.
19 Tab tú ne royá meṇ apne muqaddas se kálam kiyá
aur kahá, Maiṇ ne ek zabardast ko madad ká báis kiyá;
maiṇ ne guroh meṇ se ek barguzída ko buland kíyá.
20 Maiṇ ne apne bande Dáúd ko páyá; maiṇ ne use
apne muqaddas tel se masíh kiyá.
21 Merá háth us ke sáth baná rahegá; merá bázú bhí
use zor bakhshegá.

22 Dushman use zarar na pahunchá sakegá; aur sharárat ká farzand use dukh na degá.
23 Aur main us ke bairíon ko us ke sámhne kuchlungá; aur un ko, jo us ká kína rakhte hain, márungá.
24 Aur merí sachchái aur merí rahmát us ke sáth; aur mere nám se us ká síng buland hogá.
25 Aur main us ká háth samundar par rakhungá, aur us ká dahná háth nahron par.
26 Wuh mujhe pukár ke kahegá, ki Tú merá báp, merá Khudá, aur merí naját kí chatán hai.
27 Main bhí use apná pahlauthá thahráungá; zamín ke bádsháhon se bálá.
28 Abad tak apní rahmat us par qáim rakhungá; aur merá ahd us ke sáth ustuwár hogá.
29 Us kí nasl ko bhí abad tak páedárí bakhshungá, aur us ke takht ko ásmán ke dinon ke barábar.
30 Agar us ke farzand merí sharíat ko chhor denge, aur mere hukmon par na chalenge;
31 Agar we mere huqúq ko tor dálenge, aur mere hukmon ko yád na rakhenge:
32 To main chharí se un ke gunáhon kí, aur koron se un kí badí kí sazá dungá.
33 Lekin main apní rahmat ko us par se khainch na lungá, aur apní sachchái ko jhuthláungá nahín.
34 Main apne ahd ko na torúngá, aur jo mere munh se nikal gayá, use na badlungá.
35 Main ne apní quddúsí men ek bát kí qasam khái; ki main Dáúd se jhúth na bolungá.
36 Us kí nasl abad tak, aur us ká takht mere sámhne súraj ke barábar báqí rahegá.
37 Wuh chánd kí tarah, abad tak qáim rahegá; aur ásmán par gawáhí baní rahtí hai.
38 Par tú ne to tark kar diyá, aur radd kiyá hai; tú to apne Masíh se bezár huá.
39 Tú ne us ahd ko jo apne bande se kiyá thá, bátil kiyá; tú ne us ke táj ko zamín par phenk ke nápák banáyá.
40 Tú ne us ke sáre iháton ko tor dálá; us ke garhon ko gárat kiyá.

41 Sáre ráh guzar use lúṭte haiṇ; wuh apne hamsáyoṇ
ká naṇg huá.
42 Tú ne us ke dushmanoṇ ke dahne háth ko buland
kiyá; us ke sáre bairíoṇ ko ḳhush kiyá hai.
43 Tú ne us kí talwár kí dhár ko bhí moṛ diyá, aur jaṇg
meṇ use khaṛá nahíṇ kará diyá.
44 Tú ne us kí shaukat ko kho diyá, aur us ke taḳht ko
ḳhák par de márá.
45 Tú ne us kí jawání ke dinoṇ ko kotáh kiyá; use
sharmindagí ke libás se ḍhámpá hai.
46 Ai Ḳhudáwand, kab tak tú apne taíṇ nit chhipáe
rahegá? kyá terá gussa ág kí tarah bhaṛaktá rahegá?
47 Yád kar, ki merá waqt kitná kotáh hai; tú ne kyuṇ
sáre baní Ádam ko ạbas paidá kiyá;
48 Kaun sá insán jítá hai, jo maut ko na dekhegá?
kyá wuh pátál ke qabze se apní ján bachá sakegá?
49 Ai Ḳhudáwand, terí aglí we mihrbáníáṇ kyá huíṇ,
jinhoṇ kí bábat tú ne Dáúd se apní sachchái meṇ qasam
kháí?
50 Ai Ḳhudáwand, apne bandoṇ kí malámat ko yád kar;
ki bahuterí qaumoṇ ko maiṇ goyá bilkull apní god meṇ liye
hue huṇ;
51 Ki, ai Ḳhudáwand, tere dushmanoṇ ne malámat kí;
aur tere Masíh ke naqsh i qadam ko malámat kí hai.
52 Mubárak hai Ḳhudáwand abad ul ábád. Ámín aur
Ámín.

18 ROZ.—FAJR KÍ NAMÁZ.

90 ZABÚR.

1 AI Ḳhudáwand, hamárá maskan tú hí rahá hai,
pusht dar pusht.
2 Peshtar us se ki pahâṛ paidá hue, aur zamín aur dunyá
ko tú ne banáyá thá, azal se abad tak, tú hí Ḳhudá hai.
3 Tú insán ko ḳhák meṇ pher detá hai, aur farmátá hai,
ki Ai baní Ádam phiro.

4 Ki hazár baras tere áge aise hain, jaise kal ká din jo
guzar gayá, aur jaise ek pahar rát.
5 Tú unhen yun le játá hai, jaise sailáb se; we goyá
khwáb-khiyál hain: we fajr ko us ghás kí mánind hain, jo
ugí ho;
6 Wuh subh ko lahlahátí hai, aur tar o táza hotí hai;
shám ko kátí játí, aur súkh játí hai.
7 Ki ham tere qahr se gal gae, aur tere gazab se pareshán
hue.
8 Tú ne hamárí badkáríán apne áge rakhín, hamáre
chhipe gunáh apne chihre kí roshní men.
9 Ki hamáre sáre din tere qahr men guzre; ham apne
barason ko khiyál hí kí tarah kátte hain.
10 Hamárí zindagí ke din sattar baras hain; aur agar
quwwat ho, to assí baras: táham yih tawánái mihnat aur
mashaqqat hai; kyunki ham jald játe rahte hain, aur ur
játe hain.
11 Tere qahr kí shiddat ká nigáh karnewálá kaun hai?
aur tere gazab ká, jaisá tujh se ḍará cháhiye.
12 Hamen hamárí umr ke din ginná sikhá, aisá ki ham
dáná dil hásil karen.
13 Ai Khudáwand, phir; kab tak? aur bandon kí taraf
phir mutawajjih ho.
14 Ham ko sawere apní rahmat se ser kar, táki ham
apní umr bhar khushnúd aur khushwaqt rahen.
15 Jitne dinon tak tú ne ham ko dukhí rakhá, aur
jitne baras rak ham ne zabúní dekhí, utne hí ham ko
khushwaqt kar.
16 Apne kám apne bandon ko, aur apní shaukat un ke
farzandon ko dikhlá.
17 Aur Khudáwand hamáre Khudá ká jalál ham par
záhir ho, aur hamáre háthon ká kám ham par qáim kar,
hán, tú hamáre háthon ke kám ko qáim kar.

91 ZABÚR.

1 WUH jo Haqq Taálá ke parde tale rahtá hai, so
Qádir i Mutlaq ke sáye tale rát bitátá hai.

2 Maiṇ Ḳhudáwand ko apní panáh aur apná gaṛh, apná
Ḳhudá kahtá huṇ; merá bharosá us par hai.
3 Yaqínan wuh mujh ko shikárí ke phande se, badíoṇ kí
wabá se chhuṛáegá.
4 Wuh tujhe apne paroṇ tale chhipáwegá, aur us ke
pankhoṇ ke níche hoke tú panáh páegá; us kí sachchái
sipar aur pharí hai.
5 Tú rát kí haibat se na ḍaregá, na us tír se, jo din ko
uṛtá hai;
6 Aur na us wabá se, jo andhere meṇ phirtí hai, na us
marí se, jo do pahar ko wírán kartí hai.
7 Tere pás hazár gir jáwenge, aur das hazár tere dahne
háth par; lekin tujh tak na pahuṇchegí.
8 Faqat tú apní áṇkhoṇ se, nazar karegá, aur sharíroṇ
ke badle ko dekhegá.
9 Kyuṇki tú, ai Ḳhudáwand merí panáh hai. Tú ne
Haqq Taạlá ko apná maskan kiyá:
10 Tujh par koí áfat na paṛegí; aur koí wabá tere ḳhaime
ke pás na pahuṇchegí.
11 Kyuṇki wuh tere liye apne firishtoṇ ko hukm karegá,
ki terí sab ráhoṇ meṇ terí nigahbání kareṇ;
12 We donoṇ háth se tujhe uṭhá lenge, tá na ho, ki tere
páṇwoṇ ko kisí patthar se ṭhes lage.
13 Tú sher aur sámp ko latáṛegá: tú sher-bachcha aur
tinnín ko páṇw tale kuchlegá.
14 Is liye ki us ne mujh se dil lagáyá, maiṇ use naját
duṇgá: maiṇ use buland karuṇgá, ki wuh merá nám jántá
hai.
15 Wuh mujh ko pukáregá; aur maiṇ use jawáb duṇgá,
dukh ke waqt maiṇ us ke sáth huṇ, maiṇ use chhuṛáuṇgá
aur use izzat bakhshuṇgá.
16 Umr kí darází se maiṇ us ko ser karuṇgá, aur apní
naját use dikháuṇgá.

92 ZABU'R.

1 KHUDA'WAND kí hamd karná, aur tere nám kí
sitáish ke gít gáná, ai Haqq Taạlá, bhalá hai;

2 Subh ko terí rahmat ká, aur rát ko terí amánatdárí ká
tazkira karná;
3 Das tár ká sáz, aur bín, aur barbat dhiyán se bajá bajá
ke.
4 Ki tú ne, ai Ḳhudáwand, apne kám se mujhe ḳhush-
waqt kiyá; maiṇ tere háthoṇ kí sanaṭoṇ se shádiyána
bajáuṇgá.
5 Ai Ḳhudáwand, tere kám kyá hí ạzím haiṇ, tere ḳhiyál
niháyat hí ạmíq.
6 Wahshí ádmí jántá nahíṇ, aur ahmaq is ko nahíṇ
samajhtá hai.
7 Jab ki sharír ghás kí mánind ugte haiṇ, aur sáre bad-
kár phulte haiṇ: to yih is liye hai, ki we abad tak faná ho
jáweṇ.
8 Par, ai Ḳhudáwand, tú abad ul ábád ạlá hai.
9 Kyuṇki dekh tere dushman, ai Ḳhudáwand, háṇ, tere
dushman faná hoṇge; sáre badkárí karnewále titar bitar
hoṇge.
10 Lekin tú mere síṇg ko arne ke síṇg kí mánind buland
kartá hai; maiṇ táza tel se malá játá húṇ.
11 Merí áṇkheṇ mere dushmanoṇ ko dekh leṇgí: mere
kán sharíroṇ kí, jo mujh par chaṛh áe, sun leṇge.
12 Sádiq táṛ ke daraḳht kí mánind lahlaháegá; wuh
Lubnán ke sanobar kí tarah baṛhegá.
13 We Ḳhudáwand ke ghar meṇ lagáe gae haiṇ; we
hamáre Ḳhudá kí bárgáhoṇ meṇ phuleṇge.
14 We buṛhápe meṇ bhí mewa deṇge; we moṭe aur tar
o táza raheṇge.
15 Táki záhir kareṇ, ki Ḳhudáwand barhaqq hai: wuh
merí chaṭán hai; aur us meṇ nárástí nahíṇ.

18 ROZ.—SHÁM KÍ NAMÁZ.

93 ZABÚR.

1 KHUDÁWAND saltanat kartá hai; wuh shaukat
ká ḳhilạt pahine hue hai; pahine hue hai! Ḳhudá-

wand ne quwwat se apní kamar báṇdhí hai; is liye jahán
qáim hai; wuh ṭaltá nahíṇ.
2 Terá taḳht qadím se qáim hai; tú azalí hai.
3 Ai Ḳhudáwand, sailáboṇ ne uṭhái; sailábon ne apní
áwáz uṭhái hai; sailáb josh márke áwáz uṭháte haiṇ.
4 Bahut se qawí pánioṇ kí áwáz se samundar kí maujoṇ
se Ḳhudáwand bulandí par qawítar hai.
5 Terí gawáhíáṇ niháyat hí yaqíní haiṇ; ai Ḳhudáwand,
hamesha tak quddúsí tere ghar ko sajtí hai.

94 ZABÚR.

1 AI Ḳhudáwand, intiqámoṇ ke Ḳhudá, ai intiqámoṇ
ke Ḳhudá, jalwagar ho.
2 Ai jahán ke insáf karnewále, apne taíṇ buland kar;
ghamanḍ karnewáloṇ ko badlá de.
3 Ai Ḳhudáwand, sharír kab tak, sharír kab tak shádi-
yána bajáyá kareṇge?
4 We ḍakárte haiṇ; we burí bát bolte, we faḳhr karte
haiṇ, yaṇe sáre badkár log.
5 We, ai Ḳhudáwand, tere logoṇ ko pís ḍálte haiṇ, aur
terí mírás ko dukh dete haiṇ.
6 We bewa aur pardesí ko ján se márte haiṇ, aur
yatímoṇ ko qatl karte haiṇ;
7 Aur kahte haiṇ, Ḳhudáwand na dekhegá; aur Yaqúb
ká Ḳhudá samajh na legá.
8 Ai qaum meṇ ke wahshí logo, samjho; ai ahmaqo,
tum kab hoshyár hoge?
9 Wuh jis ne kán ko paidá kiyá kyá, nahíṇ suntá? wuh,
jis ne áṇkheṇ banáíṇ, nahíṇ dekhtá?
10 Wuh, jo qaumoṇ ko tambíh detá hai, kyá wuh sazá
na karegá? wuh jo ádmí ko ilm sikhlátá hai, kyá wuh
ạlim nahíṇ?
11 Ḳhudáwand insán ke khiyálát jántá hai, ki we bátil
haiṇ.
12 Mubárak wuh insán, jise tú, ai Ḳhudáwand, tambíh
kartá, aur apní shariạt meṇ se us ko sikhlátá hai.

13 Táki tú us ko buráí ke din chain bakhshe, yahán tak ki sharír ke liye garhá khodá jáwe.
14 Ki Khudáwand apne bandon ko tark na karegá, aur apní mírás ko na chhoregá.
15 Kyunki adálat phir ke sadáqat kí taraf hogí, aur we sab jin ke dil sídhe hain us ke píchhe ho lenge.
16 Mere wáste sharíron ke muqábil kaun khará hogá? mere liye badkárí karnewálon ká kaun sámhná karegá?
17 Agar Khudáwand merá madadgár na hotá, to merí rúh jald khámoshí ke álam men já rahtí.
18 Jis waqt main kahtá ki merá pánw phisal játá, to ai Khudáwand, terí rahmat mujh ko thám letí hai.
19 Mere dil ke andeshon kí kasrat men terí tasallíán mere jí ko khush kartí hain.
20 Kyá sharr ká takht, jo áín se buráí ko járí kartá hai, tere sáth rifáqat rakhtá hai?
21 We sádiq kí ján lene par jama hote hain, aur be-gunáh ke lahú baháne ká fatwá dete hain.
22 Lekin Khudáwand merá qila hai, aur merá Khudá merí panáh kí chatán hai:
23 So wuhí un kí badkárí un par dálegá, aur unhín kí buráí men un ko halák karegá; hán Khudáwand hamárá Khudá un ko halák karegá.

19 ROZ.—FAJR KÍ NAMÁZ.

95 ZABUR.

1 AO, Khudáwand kí madhsaráí karen; apní naját kí chatán par khushí se nara máren.
2 Us ke huzúr shukrguzárí ke sáth áwen; gít gá gáke us ke sámhne khushí se nara máren.
3 Kyunki Khudáwand bará Khudá, aur sab mabúdon se bará Bádsháh hai.
4 Zamín kí gahráíán us ke qabze men, aur paháron kí bulandíán usí kí hain.
5 Samundar usí ká hai, aur us ne use banáyá; aur usí ke háthon ne khushkí ko taiyár kiyá.

6 Áo, ham sijda kareṇ, aur jhukeṇ; apne paidá karnewále Ḳhudáwand ke huzúr ghuṭne ṭekeṇ.
7 Ki wuhí hamárá Ḳhudá hai, aur ham us kí charágáh ke log, aur us ke háth kí bheṛeṇ haiṇ; Áj agar tum us kí áwáz suno,
8 Apne diloṇ ko saḳht na karo, jaisá Maríbáh meṇ, jaisá Massah ke din jangal meṇ kiyá thá;
9 Jis waqt tumháre bápdádoṇ ne merá imtihán kiyá, mujhe ázmáyá merá kám bhí dekhte rahe.
10 Chálís baras tak maiṇ us pusht se bezár rahá, aur maiṇ ne kahá, ki ye we log haiṇ, jin ke dil ḳhatákár haiṇ; aur unhoṇ ne merí ráhoṇ ko nahíṇ pahcháná.
11 Un kí bábat maiṇ ne apne gusse meṇ qasam kháí, ki we mere árám meṇ dáḳhil na honge.

96 ZABÚR.

1 KHUDÁWAND ke liye ek nayá gít gáo; Ḳhudáwand ke liye gáo, ai sárí zamín.
2 Ḳhudáwand ke liye gáo, us ke nám ko mubárak kaho; roz roz us ke nám kí bashárat do.
3 Gair-qaumoṇ ke darmiyán us ká jalál, sárí ummatoṇ ke bích us ke ajáib kám bayán karo,
4 Kyuṇki Ḳhudáwand buzurg aur niháyat hí mahmúd hai; wuh sáre mabúdoṇ se ziyáda muhíb hai.
5 Ki ummatoṇ ke sáre mabúd hech haiṇ; par ásmánoṇ ká banánewálá Ḳhudáwand hí hai.
6 Azmat aur hashmat us ke áge hai; quwwat aur jamál us ke maqdis meṇ.
7 Ḳhudáwand hí kí jáno, ai ummatoṇ ke ḳhándáno, Ḳhudáwand hí kí hashmat o quwwat samjho.
8 Ḳhudáwand kí taraf us ke nám ká jalál mansúb karo; hadya láo, aur us kí bárgáhoṇ meṇ áo.
9 Ḳhudáwand ko taqaddus ke husn ke sáth sijda karo; ai sárí zamín us ke huzúr kámpo.
10 Qaumoṇ ke darmiyán kaho, ki Ḳhudáwand saltanat kartá hai; is liye jahán qáim hai; wuh ṭaltá nahíṇ; wuh rástí se ummatoṇ ká insáf karegá.

11 Ásmán ḳhushí karen, aur zamín shádiyána bajáwe;
samundar aur us kí mamúrí shor macháwen.
12 Maidán, us ke samet jo un men hai, bág bág howen;
tab ban ke sáre daraḳht lahlaháwen,
13 Khudáwand ke áge: kyunki wuh átá hai; wuh zamín
kí adálat karne átá hai; wuh sadáqat se jahán kí, aur
apní sachchái se ummaton kí, adálat karegá.

97 ZABUR.

1 KHUDÁWAND saltanat kartá hai; zamín ḳhushí-
án kare: jazíre jo bahutere hain, shád howen.
2 Badlíán aur kálí ghaṭá us ke ás pás hain; sadáqat aur
adálat us ke taḳht ká maqám.
3 Ág us ke áge áge játí hai, aur us ke dushmanon ko
har taraf jalátí hai.
4 Us kí bijlíon ne jahán ko roshan kiyá; zamín dekhte
kí kámp gaí.
5 Pahár, Khudáwand ke áge, sáre zamín ke Ḳhudáwand
ke áge, mom kí mánind, pighal gae.
6 Ásmán us kí sadáqat ká bayán karte hain, aur sárí
ummaten us ká jalál dekhtí hain.
7 Sharminda howen we sab, jo khode hue but pújte
hain, aur múraton par phúlte hain; sáre mabúdo, tum use
sijda karo.
8 Saihún ne suná, aur magan huí: aur Yahúdáh kí
beṭíán, ai Ḳhudáwand, terí adálaton se ḳhushwaqt huín.
9 Kyunki, ai Khudáwand, tú sárí zamín par bálá hai;
tú sáre mabúdon se nipaṭ sar buland hai.
10 Tum, jo Khudáwand ke cháhnewále ho, badí se kína
rakho; wuh apne muqaddason kí jánon ká nigahbán hai,
sharíron ke háth se unhen chhurátá hai.
11 Núr sádiqon ke liye boyá gayá hai; aur ḳhushí un
ke liye, jin ke dil sídhe hain.
12 Ai sádiqo, tum Ḳhudáwand men ḳhushí manáo, aur
us kí quddúsí ke zikr men hamd karo.

19 ROZ.—SHÁM KÍ NAMÁZ.

98 ZABÚR.

1 KHUDÁWAND ká nayá gít gáo; kyuṇki us ne
ạjáib kám kiye; us ke dahne háth aur us ke
muqaddas bázú ne use fath bakhshí.
2 Khudáwand ne apní naját záhir kí; apní sadáqat
ummatoṇ ko sáf dikhlái hai.
3 Us ne Isráel ke gharáne kí bábat apní mihrbání aur
sachchái yád farmáí; zamín kí sárí haddoṇ ne hamáre
Khudá kí naját dekhí hai.
4 Ai sárí sarzamín, Khudáwand ke liye khushí se nạra
már, pukár pukár khushí se madhsarái kar.
5 Khudáwand ke liye barbat bajáke gáo, barbat bajáke
sur báṇdhke gáo.
6 Turhí phúṇkte narsinge bajáte Khudáwand Bádsháh
ke áge khushí kí áwáz karo.
7 Samundar aur us kí mạmúrí dunyá aur us ke rahne-
wále shor macháweṇ.
8 Nahreṇ tál deweṇ, pahár milke khushíáṇ manáweṇ.
9 Khudáwand ke huzúr; kyuṇki wuh zamím kí ạdálat
karne átá hai; wuh rástí se dunyá kí aur insáf se logoṇ
kí ạdálat karegá.

99 ZABÚR.

1 KHUDÁWAND saltanat kartá hai; ummateṇ
káṃpeṇ; wuh karúbíoṇ ke úpar baiṭhá hai;
zamín larze.
2 Khudáwand Saihún meṇ buzurg hai, aur wuh sárí
ummatoṇ se buland hai.
3 We tere buzurg aur muhíb nám kí sitáish kareṇ;
wuh quddús hai;
4 Aur bádsháh kí quwwat kí; wuh ạdálat ko dost rakh-
tá hai; tú hí ne rástí ko ṭhahrá rakhá hai; ạdálat aur sa-
dáqat baní Yạqúb meṇ tú hí ne jári kí hai.

5 Ḳhudáwand hamáre Ḳhudá ko tum buzurg jáno, aur
us ke páṉwoṉ kí kursí pás sijda karo: Quddús hai wuh.
6 Músá aur Hárún, us ke káhinoṉ ke darmiyán, aur
Samúel un ke bích, jo us ke nám ke pukárnewále haiṉ;
we Ḳhudáwand ko pukárte haiṉ, aur wuh un kí suntá hai.
7 Us ne badlí ke sutún meṉ se un ke sáth báteṉ kíṉ;
unhoṉ ne us kí gawáhíoṉ ko hifz kiyá, aur us ne unheṉ
sharíat dí.
8 Ai Ḳhudáwand hamáre Ḳhudá, tú ne un kí suní; tú
un ká baḳhshnewálá Ḳhudá thá, aur badlá lenewálá bhí
un ke bad aamál ká.
9 Ḳhudáwand hamáre Ḳhudá ko buzurg jáno, aur us ke
muqaddas pahár pás sijda karo; ki Ḳhudáwand hamárá
Ḳhudá quddús hai.

100 ZABÚR.

1 AI tamám zamíno, Ḳhudáwand ke liye ḳhushí se
nara máro.
2 Ḳhushí se Ḳhudáwand kí ibádat karo; gátí huí us ke
huzúr áo.
3 Jáno, ki Ḳhudáwand wuhí Ḳhudá hai; usí ne ham ko
apne log aur apní charágáh kí bheṛeṉ banáyá, na ki ham
ne apne taíṉ.
4 Shukrguzárí karte hue us ke darwázoṉ meṉ, aur
hamd karte hue us kí bárgáhoṉ meṉ dáḳhil ho; us ke
shukrguzár ho; us ke nám ko mubárak kaho.
5 Ki Ḳhudáwand bhalá hai; us kí rahmat abadí, aur
us kí wafáí pusht dar pusht hai.

101 ZABÚR.

1 MAIṈ rahmat aur adálat ke gít gáuṉgá; ai Ḳhudá-
wand, maiṉ terí madhsaráí karuṉgá.
2 Maiṉ ráh i rást meṉ dánishmandí ke sáth chaluṉgá,
Tú mujh pás kab áwegá? maiṉ apne ghar meṉ dil kí rástí
se tahaltá phiruṉgá.

3 Main apní ánkhon ke rúbarú kisí burí bát ko na rakhungá; kajrawí karne se mujhe adáwat hai; wuh mujhe se na liptegá.
4 Tirchhá dil mujh se játá rahegá; main sharr se áshnáí na karungá.
5 Wuh, jo chhip ke apne hamsáye par tuhmat lagátá hai, main use ján se márungá; jo ghamand se dekhtá, aur jis ká magrá dil hai, main us kí bardásht na karungá.
6 Merí ánkhen zamín ke ímándáron par hain, ki we mere sáth rahen; jo ráh i rást par chaltá hai, wuhí merí khidmat karegá.
7 Wuh, jo dagábáz hai, mere ghar men na rahegá; jhúth kahnewálá merí nazar ke tale na thahregá.
8 Sawere main zamín ke sáre sharíron ko halák karungá, táki Khudáwand ke shahr se sáre badkáron ko kát dálun.

20 ROZ.—FAJR KÍ NAMÁZ.

102 ZABÚR.

1 AI Khudáwand, merí duá sun, aur merí faryád ko apne huzúr pahunchne de.
2 Apná munh mujh se na chhipá, merí tangí ke din merí taraf kán rakh; jis din main pukárun, jald mujhe jawáb de.
3 Ki merí umr dhuwen kí tarah gáib ho játí, aur merí haddíán luktí kí mánind jal játín.
4 Ghás kí mánind merá dil márá pará, aur súkh gayá hai; aisá ki mujhe rotí kháne ká bhí chet nahín rahtá.
5 Mere karáhne ke shor se merí haddíán mere gosht se á milín.
6 Main jangalí hawásil kí mánind huá; main wíráne ká ullú baná.
7 Main pará jágtá hun, aur gaure kí mánind hun, jo chhat ke úpar akelá baithá ho.

8 Mere dushman sáre din mujhe malámat karte haiṇ; we, jo merá nám leke koste haiṇ, merí dushmaní meṇ díwáne haiṇ.
9 Ki maiṇ roṭí kí jagah ḳhák pháṇktá huṇ, aur apne pání meṇ áṇsú milátá huṇ,
10 Tere gazab aur qahr ke sabab se; kyuṇki tú ne mujh ko uṭháyá aur mujhe paṭak diyá.
11 Mere din sáya kí mánind haiṇ, jo záil ho játá hai, aur maiṇ ghás kí mánind murjháyá.
12 Par, tú ai Ḳhudáwand, abad tak báqí hai, aur terá zikr pusht dar pusht.
13 Tú uṭhegá, tú Saihún par rahm karegá, ki us par mihr karne ká waqt, háṇ, us ká muạiyan waqt pahuṇchá hai.
14 Ki us ke pattharoṇ se tere bande ḳhushí manáte aur us kí ḳhák par taras kháte haiṇ.
15 Aur qaumeṇ Ḳhudáwand ke nám se ḍareṇgí, aur zamín ke sáre bádsháh tere jalál se.
16 Ki Ḳhudáwand Saihún ko biná kartá; wuh apne jalál meṇ záhir hotá hai.
17 Wuh náchár kí duạ́ kí taraf mutwajjih hotá, aur un kí duạ́ ko náchíz nahíṇ jántá hai.
18 Yih pichhlí pusht ke liye likhá jáegá; aur log, jo paidá howeṇge, Ḳhudáwand kí sitáish kareṇge.
19 Ki us ne apní muqaddas bulandí par se nigáh kí; Ḳhudáwand ne ásmán par se zamín par nazar kí;
20 Táki qaidí ká karáhná sune; táki unheṇ, jo maut ke panje meṇ haiṇ, chhuṛáwe;
21 Táki Saihún meṇ Ḳhudáwand ká nám bayán kiyá jáe, aur Yarúsalam meṇ us kí sitáish;
22 Jab ki ummateṇ aur mamlukateṇ Ḳhudáwand kí ịbádat ke liye ek sáth jamạ howeṇ.
23 Us ne ráh meṇ merá zor ghaṭá diyá; merí ụmr ko kotáh kiyá.
24 Maiṇ ne kahá, Ai mere Ḳhudá, merí ádhí ụmr meṇ mujh ko na uṭhá le; tere baras pusht dar pusht haiṇ.
25 Tú ne qadím se zamín kí biná ḍálí; aur ásmán tere háth kí sanạteṇ haiṇ.

26 We nest ho jáenge, par tú baqí rahegá; hán, we sab
poshák kí mánind puráne ho jáenge; tú unhen libás kí
mánind badlegá, aur we mubaddal howenge:
27 Par tú wuhí hai, aur tere barason kí intihá nahín.
28 Tere bandon ke farzand basenge, aur un kí nasl tere
huzúr qáim rahegí.

103 ZABUR.

1 AI merí ján, Khudáwand ko mubárak kah; aur wuh
sab, jo mujh men ho, us ke muqaddas nám ko.
2 Khudáwand ko mubárak kah, ai merí ján; aur us kí
sab niamaton ko farámosh na kar:
3 Wuh terí sárí badí ko muáf kartá; wuh tujhe sárí
bímáríon se shifá bakhshtá hai;
4 Wuh terí ján ko halákat se khalásí detá; wuh tujh
par tars aur rahmaton ká táj rakhtá hai.
5 Wuh khushí se terí khátir jamaí kartá hai; uqáb kí
mánind terí jawání naí ho játí hai.
6 Khudáwand sadáqat aur insáf ká karnewálá hai, sáre
mazlúmon ke liye.
7 Us ne apní ráhen Músá ko batláín; aur apne kám
báníIsráel ko.
8 Khudáwand rahím o karím hai; tahammul karnewálá,
aur niháyat hí mihrbán.
9 Us ká jhunjhláná dáimí nahín; wuh apne gusse ko
abad tak nahín rakh chhortá.
10 Us ne hamáre gunáhon ke muwáfiq ham se nahín
kiyá, aur hamárí khatáon ke mutábiq ham ko badlá nahín
diyá.
11 Ki jis tarah se ásmán zamín ke upar buland hai, usí
tarah us kí rahmat un par barí hai jo us se darte hain.
12 Jitní púrab pachchhim se dúr hai, utní dúr tak us ne
hamárí khatáon ko ham se judá kiyá hai.
13 Jis tarah báp beton par tars khátá hai, usí tarah
Khudáwand un par, jo us se darte hain, tars khátá hai.
14 Ki wuh hamárí asl ko jántá hai; use yád hai, ki
ham mittí hain.

15 Ádmí jo hai, us ke din ghás kí mánind haiṇ : wuh
janglí gul kí mánind phúltá hai.
16 Ki hawá us par se guzrí, aur wuh nahíṇ ; aur us kí
jagah phir use na pahchánegí.
17 Lekin Ḳhudáwand kí rahmat un par, jo us se darte
haiṇ, azal se abad tak hai, aur us kí sadáqat farzandoṇ ke
farzandoṇ par ;
18 Jo ki us ke ahd ko hifz karte haiṇ, aur us ke hukmoṇ
ko yád karke un par amal karte haiṇ.
19 Ḳhudáwand ne ásmánoṇ par apná takht taiyár kar
rakhá hai, aur us kí bádsháhat sab par hukm-rán hai.
20 Ḳhudáwand ko mubárak kaho, ai us ke firishto,
tum, jo zor meṇ qawí ho, aur us ke hukmoṇ par amal karte
ho ; tum jo us ke kalám kí áwáz sunte ho.
21 Ḳhudáwand ko mubárak kaho, ai us ke sab lashkaro,
us ke ḳhidmat karnewálo, jo us kí marzí par chalte ho.
22 Ḳhudáwand ko mubárak kaho, ai us ke sáre maḳhlúq,
us kí mamlukat ke har maqám meṇ ; ai merí ján, tú Ḳhudá-
wand ko mubárak kah.

20 ROZ.—SHÁM KÍ NAMÁZ.

104 ZABÚR.

1 AI merí ján Ḳhudáwand ko mubárak kah. Ai
Ḳhudáwand mere Ḳhudá, tú niháyat hí buzurg
hai ; tú azmat o hashmat ká libás pahine hue hai.
2 Núr ko poshák kí mánind pahintá hai, ásmánoṇ ko
parde kí mánind phailátá hai :
3 Wuh apne báláḳháne páníoṇ se banátá ; badlíoṇ ko
apní rath thahrátá ; hawá ke bázúoṇ par sair kartá hai :
4 Wuh hawáoṇ ko apne firishte banátá hai ; jaltí ág ko
apne ḳhidmatguzár.
5 Us ne zamín ko us kí bunyádoṇ par banáyá, ki use
kabhí abad tak jumbish nahíṇ.
6 Tú ne us ko jaise libás se, gahráoṇ se ḍhámpá ; pání
paháṛoṇ ke úpar khaṛe hote haiṇ.

7 We terí ghuṛkí se bhágte, terí garj kí áwáz se hálí
hálí chalte;
8 Paháṛoṇ par chaṛhte haiṇ, we nícháíoṇ meṇ utar játe,
us jagah ke bích jo tú ne un ke liye banáí.
9 Tú ne hadd báṇdhí hai; we us se guzarte nahíṇ; we
zamín ko ḍhámpne ke liye phirte nahíṇ.
10 Wuh sotoṇ ko wádíoṇ meṇ bhejtá hai; we paháṛoṇ
ke darmiyán bahte haiṇ.
11 We har ek dashtí haiwán ko pání dete haiṇ: gor-
khar us se apní pyás bujháte haiṇ.
12 Un ke úpar ásmán ke parande basere lete haiṇ; we
ḍál ḍál par chahchaháte haiṇ.
13 Wuh apne báláḳhánoṇ se paháṛoṇ ko síṇchtá hai;
terí sanaṭoṇ ke phal se zamín ser hai.
14 Charindoṇ ke liye ghás, aur insán kí ḳhidmat ke liye
sabzí wuhí ugátá hai; táki zamín se ḳhurák paidá kare;
15 Aur mai, jo insán ke dil ko ḳhush kartí hai, aur
raugan se ziyáda chihre ko chamkátí hai, aur roṭí, jo insán
ke dil ko táqat baḳhshtí hai.
16 Ḳhudáwand ke daraḳht ser haiṇ; Lubnán ke sanau-
bar jo us ne lagáe;
17 Jin meṇ parande áshiyáne banáte haiṇ; aur laglag, jo
hai, saro ke daraḳhtoṇ meṇ us ká ghar hai.
18 U'ṇche paháṛ kohí bakroṇ ke liye haiṇ; aur chaṭán
jaṇglí ḳhargoshoṇ kí panáh ke liye.
19 Us ne cháṇd ko míáḍoṇ ke liye banáyá; áftáb apne
gurúb ko ján rakhtá hai.
20 Tú andherá kartá, aur rát hotí, jis meṇ sáre jaṇglí
chárpáe sair karte haiṇ.
21 Sher bachche apní shikár ke liye garjte haiṇ, aur
Ḳhudá se apní ḳhurák máṇgte haiṇ.
22 A'ftáb nikaltá we jamạ hote haiṇ, aur apne gároṇ meṇ
já baiṭhte haiṇ.
23 Insán apne kár o bár ke liye báhar nikaltá hai, aur
apní mihnat ke liye shám tak.
24 Ai Ḳhudáwand, terí sanạteṇ kyá hí bahut haiṇ! tú
ne un sab ko hikmat se banáyá; zamín tere mál se pur
hai.

25 Phir yih samundar hai, bará aur chaurá, jis meṇ be-
shumár chhoṭe aur baṛe chalnewále jánwar haiṇ.
26 Us meṇ jaház chalte haiṇ: livyátán bhí, jo tú ne
banáyá, ki us meṇ kheltá phire.
27 Ye sab terí taraf tákte haiṇ, ki tú waqt par un kí
ḳhurák pahuṇchá dewe.
28 Tú unheṇ detá hai, we le lete haiṇ; tú apní muṭṭhí
kholtá hai, we achchhí chízoṇ se ser ho játe haiṇ.
29 Tú apná chihra chhipátá hai, we ghabrá játe haiṇ;
tú un ká dam pher letá hai, we mar játe aur apní máṭí meṇ
phir mil játe haiṇ.
30 Tú apná dam bhejtá hai; we paidá hote haiṇ, aur tú
rú i zamín ko sar i nau kar dikhlátá hai.
31 Ḳhudáwand ká jalál abad tak ho: Ḳhudáwand apne
kámoṇ se ḳhushí manáwe.
32 Wuh zamín par nazar kartá hai, so kámp játí hai;
wuh paháṛoṇ ko chhútá hai, un se dhuwáṇ uṭhtá hai.
33 Maiṇ jab tak merí zindagí hai, tab tak Ḳhudáwand
ke gít gáuṇgá; maiṇ, jab tak maiṇ huṇ, apne Ḳhudá kí
madhsaráí karuṇgá.
34 Merá soch use pasand áwe; maiṇ Ḳhudáwand se
ḳhushwaqt houṇgá.
35 Gunahgár zamín par se faná ho jáweṇge, aur sharír
báqí na raheṇge. Ai merí ján, Ḳhudáwand ko mubárak
kah. Hallelú-yáh!

21 ROZ.—FAJR KÍ NAMÁZ.

105 ZABUR.

1 KHUDÁWAND kí sitáish karo; us ká nám leke
pukáro; ummatoṇ ke darmiyán us ke kámoṇ ko
záhir karo.
2 Us ke gít gáo; us kí madhsaráí karo: us ke sab ạjáib
kámoṇ ko socho.
3 Us ke muqaddas nám par faḳhr karo; Ḳhudáwand ke
táliboṇ ke dil ḳhushwaqt howeṇ.

4 Khudáwand aur us kí quwwat ká khoj karo; sadá us
ke chihre kí talásh men raho.
5 Us ke ajáib kámon ko, jo us ne kiye, muajizon ko aur
us ke munh kí adálaton ko yád karo,
6 Ai nasl i Ibráhím, us ke bando; ai baní Yaqúb, us ke
barguzído.
7 Wuhí Khudáwand hamárá Khudá hai; tamám rú i
zamín par us kí adálaten hain.
8 Us ne abad tak apne ahd ko, us kalám ko, jo us ne
hazár pushton ke liye farmáyá yád kiyá hai:
9 Jis ko us ne Ibráhím se kiyá, aur Isháq se us kí
qasam kháí;
10 Aur use Yaqúb ke liye ek sharíat Isráel ke liye ek
abadí ahd thahráyá;
11 Yih kahte hue, ki tujhe main Kanán kí zamín, tum-
hárí mírás ká hissa dungá.
12 Jis waqt ki we shumár men thore, bahut thore the,
aur zamín men pardesí.
13 Aur we qaum ba qaum aur mamlukat ba mamlukat
phirá kiye.
14 Us ne kisí ko un par zulm karne na diyá; aur un kí
khátir bádsháhon ko tambíh kí.
15 Ki, Mere mamsúhon ko mat chhúo, aur mere nabíon
ko dukh mat deo.
16 Aur us ne us sarzamín par kál ko buláyá; us ne
rotí kí tek bilkull torí.
17 Us ne un ke áge ek shakhs ko bhejá: Yúsuf bechá
gayá ki gulám ho;
18 Jis ke pánwon ko unhon ne paikaríán pahináke dukh
diyá; us kí ján lohe kí qaid huí.
19 Jis waqt tak ki us ka kalám pahunchá; Khudáwand
ke sukhan ne use táyá.
20 Bádsháh ne bhejá, aur use riháí dí; ummaton ke
hákim ne, aur use ázád kiyá.
21 Us ne use apne ghar ká mukhtár aur apní sárí milki-
yat par hákim thahráyá;
22 Táki us ke sardáron ko, jab cháhe, bándh dále, aur
us ke buzurgon ko aql sikhláwe.

23 Isráel bhí Misr meṇ áyá, aur Yaqúb Hám kí zamín
meṇ musáfir huá.
24 Aur us ne apne log ko bahut hí baṛháyá, aur unheṇ
un ke dushmanoṇ se ziyáda qawí kiyá.
25 Us ne un ke diloṇ ko pherá, ki we us ke log se adá-
wat karne lage, aur us ke bandoṇ se fitrat.
26 Us ne apne bande Músá ko bhejá, aur Hárún ko jise
us ne chuná.
27 Inhoṇ ne un ke darmiyán, Hám kí zamín meṇ us ke
nishánoṇ aur muajizoṇ ko záhir kiyá.
28 Us ne táríkí bhejí, so andherá huá; aur unhoṇ ne us
ke sukhan se sarkashí na kí.
29 Us ne un ke pánioṇ ko lahú kar ḍálá, aur un kí
machhlíoṇ ko már ḍálá.
30 Un kí zamín ne bahut se menḍak ugle; un ke bád-
sháhoṇ kí koṭhríoṇ meṇ bhí.
31 Us ne hukm kiyá, aur makkhíáṇ aur machchhaṛ un kí
sab haddoṇ meṇ áíṇ.
32 Us ne meṇh kí jagah un par ole barsáe; un kí sar-
zamín meṇ bharaktí huí ág.
33 Aur un ke angúr aur un ke anjíroṇ ke bág barbád
kiye, aur un kí haddoṇ ke darakht toṛ ḍále.
34 Us ne hukm kiyá, aur ṭiḍḍí áí aur malakh, aur we
be-shumár the;
35 Aur un kí zamín kí sárí sabzíáṇ khá gae, aur un ke
mulk ke mewe nigal gaíṇ.
36 Aur us ne un kí sarzamín meṇ sáre pahlauṭhe máre;
un kí tamám quwwat ke pahle phal.
37 Aur wuh unheṇ rúpe, aur sone ke sáth nikál láyá,
aur un ke firqoṇ meṇ ek bhí nátawán na thá.
38 Un ke nikal jáne se Misr khush huá; kyuṇki un ká
khauf un par paṛá thá.
39 Us ne badlí ko phailáyá, táki sáya kare; aur ág ko,
táki rát ke waqt roshní dewe.
40 Unhoṇ ne máṇgá, us ne baṭereṇ pahuṇchá díṇ, aur
un ko ásmání roṭí se ser kiyá.
41 Us ne chaṭán ko chírá, aur pání uchhle; we nahr
kí mánind khushkí par bahe.

42 Kyuṇki us ne apne muqaddas kalám ko, aur apne bande Ibráhím ko yád rakhá.

43 Aur apne log ko ḳhushí ke sáth, apne barguzídoṇ ko kaṛak ke sáth nikál láyá ;

44 Aur unheṇ qaumoṇ kí sarzamíneṇ díṇ : aur ummatoṇ ká hásil unhoṇ ne mírás meṇ páyá :

45 Táki we us ke hukmoṇ ko hifz kareṇ, aur us kí sharíạt ko yád rakheṇ. Hallelú-yáh !

21 ROZ.—SHÁM KÍ NAMÁZ.

106 ZABU'R.

1 HALLELU'-YA'H Khudáwand kí sitáish karo, kyuṇki wuh bhalá hai ; ki us kí rahmat abadí hai.

2 Kaun Khudáwand ke zabardast kámoṇ ká bayán kar saktá hai ? kaun us kí púrí taṛíf suná saktá hai ?

3 Mubárak we, jo ạdl ko yád rakhte haiṇ ; wuh jo har waqt sadáqat par ạmal kartá.

4 Ai Khudáwand, wuh mihr mere haqq meṇ yád farmá, jo tú apne bandoṇ par kartá hai : mujh par apní naját leke mutawajjih ho ;

5 Táki maiṇ tere barguzídoṇ kí bhalái dekhúṇ ; terí qaumoṇ kí ḳhushí se ḳhush houṇ, terí mírás ke sáth shádiyána bajáuṇ.

6 Ham ne apne bápdádoṇ samet gunáh kiye : ham ne náfarmání kí ; ham ne sharárat kí.

7 Hamáre bápdáde Misr ke bích terí ạjáib qudratoṇ ko na samjhe ; unhoṇ ne terí rahmatoṇ kí kasrat ko yád na kiyá ; balki daryá par, daryá i Qulzum par, bagáwat kí.

8 Lekin us ne apne nám ke wáste unheṇ bacháyá, táki apní qudrat záhir kare.

9 Aur us ne daryá i Qulzum ko ḍánṭá, so wuh súkh gayá : aur wuh unheṇ gahráioṇ meṇ se pár le gayá, jaise bayábán meṇ se.

10 Aur us ne unheṇ us ke háth se, jo un ká kína rakhtá thá, naját dí, aur dushman ke háth se unheṇ ḳhalásí bakhshí.

11 Aur pánío̤n ne un ke bairío̤n ko chhipá liyá; un me̤n
se ek bhí na bachá.
12 Tab we us ke kalám par ímán láe; we us kí hamd ká
gít gáe.
13 We jaldí karke us ke kámo̤n ko bhúl gae; us kí
saláh ke intizár me̤n na rahe.
14 Unho̤n ne ja̤ngal me̤n hirs se ḳhwáhish kí, aur
bayábán me̤n Ḳhudá ko ázmáyá.
15 Aur us ne un ká matlab púrá kiyá, par un kí jáno̤n
me̤n dublápá bhejá.
16 Aur unho̤n ne ḳhaimagáh me̤n Músá par, aur Ḳhudá-
wand ke muqaddas mard Hárún par, hasad kiyá.
17 Aur zamín phaṭí, aur Dátan ko nigal gaí; aur
Abirám kí jamáạt ḍhámp lí.
18 Aur un kí jamáạt me̤n ág jal uṭhí; shuạle ne sharíro̤n
ko bhasam kiyá.
19 Unho̤n ne Húreb me̤n ek bachhṛá banáyá, aur ḍhálí
huí múrat ko sijda kiyá.
20 Aur apne jalál ko ek bail kí tashbíh se, jo ghás khátá
hai, badal ḍálá.
21 Unho̤n ne apne naját denewále Ḳhudá ko bhulá diyá,
jis ne Misr me̤n baṛe baṛe kám kiye the;
22 Ajáib kám Hám kí zamín me̤n; haibatnák kám daryá
i Qulzum par.
23 Aur us ne farmáyá, ki Mai̤n unhe̤n halák karunga;
agar us ká barguzída Músá darár me̤n us ke áge na khaṛá
hotá, táki us ke gazab ko phere, na howe ki wuh unhe̤n
halák kar ḍále.
24 Há̤n, unho̤n ne us dilpizír zamín kí hiqárat ki; we
us ke kalám par ímán na láe;
25 Aur apne ḳhaimo̤n me̤n kuṛkuṛáe; we Ḳhudáwand
kí áwáz ke shanwá na hue.
26 Aur us ne apná háth un par uṭháyá, ki unhe̤n
bayábán me̤n girá de;
27 Aur un kí nasl ko qaumo̤n me̤n girá de, aur unhe̤n
mulko̤n me̤n titar bitar kar de.
28 Phir we Baal-Fagúr se mil gae, aur murdo̤n kí
qurbánía̤n kháne lage.

29 Aur unhoṇ ne us ko apne ạmaloṇ se gussa diláyá ; aur wabá un meṇ ṭúṭ paṛí.
30 Us waqt Finihás uṭhá aur insáf kiyá ; so wabá mauqúf ho gaí.
31 Aur yih us ke wáste sadáqat giní gaí, pusht dar pusht abad tak.
32 Unhoṇ ne phir us ko Maríbáh ke páníoṇ par gussa diláyá ; aur un ke sabab Músá se buráí huí :
33 Kyuṇki unhoṇ ne us kí rúh ko diqq kiyá, aisá ki wuh apne hoṇṭhoṇ se námunásib bolá.
34 Unhoṇ ne un qaumoṇ ko halák na kiyá, jin ke haqq meṇ Khudáwand ne unheṇ farmá diyá thá ;
35 Balki gair-qaumoṇ se mel kiyá, aur un ke kám síkhe.
36 Aur un ke butoṇ kí parastish kí ; aur ye un ke liye phandá ho gae.
37 Aur unhoṇ ne apne beṭoṇ aur apní beṭíoṇ ko Shayátín ke liye qurbání kiyá ;
38 Aur bequsúr lahú yane apne beṭoṇ aur apní beṭíoṇ ká lahú baháyá, jinheṇ Kanán ke butoṇ ke áge zabh kiyá, aur zamín lahú se nápák huí.
39 Aur we apne kámoṇ se palíd ho gae, aur apne fiạloṇ se zinákár ṭhahare.
40 Tab Khudáwand ká gussa apne log par bhaṛká, aur us ne apní mírás se nafrat kí ;
41 Aur unheṇ gair-qaumoṇ ke qabze meṇ kar diyá ; aur we, jo un ká kína rakhte the, un par málik hue.
42 Aur un ke dushmanoṇ ne un par zulm kiyá ; aur we zerdast hoke un ke taht ho gae.
43 Us ne bárhá un ko chhuṛáyá ; aur unhoṇ ne apní mashwarat se sarkashí kí ; aur we apní badí ke sabab past hue.
44 So us ne un ke dukh par nazar kí ; jab ki us ne un ká nála suná.
45 Aur us ne un ke liye apne ạhd ko yád farmáyá, aur apní rahmatoṇ kí firáwání ke mutábiq pachhtáyá.
46 Aur aisá kiyá, ki un sab ne, jo unheṇ asír karke le gae, un par tars kháyá.

47 Ai Ḳhudáwand, hamáre Ḳhudá, ham ko naját baḳhsh,
aur ham ko gair-qaumoṇ meṇ se nikálke jamạ kar, táki
tere muqaddas nám kí sitáish kareṇ; aur terí saná meṇ
shádiyána bajáweṇ.
48 Mubárak hai Ḳhudáwand, Isráel ká Ḳhudá, azal se
abad tak; aur sáre log boleṇ, Ámín.—Hallelú-yáh.

22 ROZ.—FAJR KÍ NAMÁZ.

107 ZABÚR.

1 KHUDÁWAND kí sitáish karo, ki wuh bhalá hai,
ki us kí rahmat abad tak hai.
2 We, jo Ḳhudáwand ke ḳhalás kiye hue haiṇ, yuṇ
kaheṇ; jinheṇ us ne dushman ke háth se ḳhalás kiyá hai.
3 Aur mulkoṇ meṇ se jamạ kiyá, púrab aur pachchhim
se, uttar aur samundar se.
4 We jaṇgal meṇ us wíráne meṇ, jaháṇ ráh nahíṇ,
bhaṭakte the; unheṇ koí shahr na miltá thá, jaháṇ baseṇ.
5 Bhúkhe aur pyáse, un kí ján gash kháti thí.
6 Aur unhoṇ ne apní bipat meṇ Ḳhudáwand ko pukárá;
us ne un kí musíbatoṇ se unheṇ chhuṛáyá.
7 Aur unheṇ sídhí ráh meṇ chaláyá, táki we basne láiq
shahr meṇ pahuṇcheṇ.
8 We Ḳhudáwand ke áge us kí rahmat kí, aur baní
Ádam ke liye us ke ạjáib kámoṇ kí sitáish kareṇ!
9 Kyuṇki us ne mushtáq ján ko ásúda kiyá, aur bhúkhe
ká jí ḳhúbí se bhar diyá hai.
10 We, jo tárík í meṇ aur maut ke sáye meṇ baiṭhe the,
aur musíbat aur lohe se jakṛe hue;
11 Kyuṇki unhoṇ ne Ḳhudá ke hukmoṇ se bagáwat kí,
aur Haqq Taạlá kí maslahat kí hiqárat kí;
12 Is liye us ne un ke diloṇ ko mashaqqat se ạjiz
kiyá; we gir paṛe, aur koí madadgár na thá.
13 Aur unhoṇ ne apní bipat meṇ Ḳhudáwand ko pukárá;
us ne unheṇ musíbatoṇ se chhuṛáyá.
14 Us ne unheṇ tárík í aur maut ke sáye tale se báhar
nikálá, aur un ke bandhanoṇ ko toṛ ḍálá.

15 We Khudáwand ke áge us kí rahmat kí, aur baní
Ádam ke liye us ke ajáib kámon kí sitáish karen!
16 Kyunki us ne pítal ke darwáze tore, aur lohe ke
bende kát diye.
17 Ahmaq apní badchálí se aur apní badkárí ke sabab
ranjída hue.
18 Un ke jí ko har ek tarah ke kháne se nafrat huí, aur
we maut ke darwázon pás á pahunche.
19 Aur unhon ne apní bipat men Khudáwand ko pukárá;
us ne unhen un kí musíbaton se chhuráyá.
20 Us ne apná kalám bhejá, aur unhen changá kiyá,
aur unhen un kí halákaton se rihái bakhshí.
21 We Khudáwand ke áge us kí rahmat kí, aur baní
Ádam ke liye us ke ajáib kámon kí sitáish karen!
22 Aur hamd ke zabíhon ko guzránen, aur shádmání
se us ke kámon ko bayán karen.
23 We, jo jaházon men samundar kí sair karte hain;
aur bare pánion par kám rakhte hain:
24 We hí Khudáwand ke kámon ko, aur gahráo men
us ke ajáibát ko dekhte hain.
25 Ki wuh hukm kartá hai, túfání hawá uthtí aur us
kí maujon ko buland kartí hai.
26 We ásmán par charhte hain; phir gahráo men
utarte hain; un kí jánen pareshání se pighal játí hain.
27 We badmast kí tarah dagmagáte aur larkharáte
hain; aur un ke hawáss bilkull ur gae hain.
28 Aur we apní bipat men Khudáwand ko pukárte hain;
aur wuh un kí musíbaton se unhen chhurátá hai.
29 Wuh túfán ko thamá detá hai; aur us kí maujen
qarár pakartí hain.
30 Tab we khush hote hain, ki unhen chain milá; aur
wuh un ko, jis bandar men jáyá cháhte hain, pahunchátá hai.
31 We Khudáwand ke áge us kí rahmat kí, aur baní
Ádam ke liye us ke ajáib kámon kí sitáish karen!
32 Aur logon kí jamáat men us kí baráí karen, aur
buzurgon kí majlis men us kí sitáish bajá láwen.
33 Wuh nahron ko sahrá, aur pání ke chashmon ko
sukhí zamín baná dáltá hai;

34 Mewadár zamín ko shor kar detá hai, un kí sharárat
ke sabab, jo wahán baste hain.
35 Wuh bayábán ko jhíl, aur khushk zamín ko chashme
banátá hai.
36 Aur wahán bhúkhon ko basátá hai; aur we rahne ke
liye shahr taiyár karte hain;
37 Aur khetí karte, aur angúron ke bag lagáte, aur phal
kí tahsíl karte hain.
38 Aur wuh unhen barakat detá hai; so we bahut ho
játe hain, aur un kí mawáshí ko kam hone nahín detá.
39 We phir ghat játe hain, aur zalíl hote hain, zulm aur
musíbat aur gam ke máre.
40 Wuh amíron par zillat dáltá hai; aur aisá kartá hai,
ki we jangal jangal be-ráh bhatakte phirte hain.
41 Aur wuh muhtáj ko dukh se chhurá buland kartá
hai, aur galle kí tarah gharáne kar detá hai.
42 Sádiq log dekhenge, aur khush honge, aur sárí badí
ká munh band ho jáegá.
43 Kaun hai hakím ki in báton par nigáh rakhe? we hí
Khudáwand kí mihr ko samjhenge.

22 ROZ.—SHÁM KÍ NAMÁZ.

108 ZABÚR.

1 AI Khudá, merá dil mustaqím hai; main apní
shaukat ke sáth gáungá, aur madhsaráí karungá.
2 Jág, ai bín aur barbat; main sawere jágungá.
3 Ai Khudáwand, main ummaton ke darmiyán terí
sitáish karungá; aur qaumon ke bích terí hamd gáungá.
4 Kyunki barí hai terí rahmat ásmánon ke úpar; aur
terí sachcháí badlíon tak.
5 Ai Khudá ásmánon ke úpar buland ho, aur terá jalál
sárí zamín ke úpar.
6 Táki tere azíz chhuráe jáwen, apne dahne háth se
naját de, aur merí sun.
7 Khudá ne apne taqaddus men farmáyá hai: main
khushí manáungá, main Sikm ko taqsím karungá, aur
Sukkát kí wádí ko mápungá.

8 Jiliád merá hai; aur Manassí merá, aur Ifráím mere
sir ká zor hai; Yahúdáh merá qánún ṭhahránewálá;
9 Moáb mere dhone ká lagan, Adúm par maiṇ apní júṭí
chaláuṇgá, Filist par shádiyána bajauṇgá.
10 Hasín shahr meṇ kaun mujhe le jáegá? Adúm tak
merá rahbar kaun hogá?
11 Ai Khudá, kyá tú nahíṇ, jis ne hameṇ radd kiyá?
aur tú ai Khudá, jo hamáre lashkaroṇ ke sáth nahíṇ
chaltá?
12 Musíbat meṇ se hamárí madad karke riháí de, ki
ádmí kí taraf se madad abas hai.
13 Khudá hí ke sabab se ham bahádurí kareṇge; aur
wuhí hamáre dushmanoṇ ko latáṛ máregá.

109 ZABÚR.

1 AI Khudá, mere mahmúd chup mat rah;
2 Kyuṇki sharír ká muṇh aur dagábáz ká muṇh mujh
par khulá hai; we jhúṭhí zubán se mere sáth bát karte
haiṇ.
3 Kína kí bátoṇ se unhoṇ ne mujh ko gher liyá hai, aur
we be-sabab mujh se laṛte haiṇ.
4 Merí dostí ke iwaz meṇ we mujhe satáte haiṇ; par
maiṇ jo huṇ duá kartá.
5 Bhaláí ke iwaz we merí buráí karte haiṇ; aur merí
mahabbat ke badle meṇ adáwat.
6 Tú ek sharír ko us par muqarrar kar, aur us ke
dahne háth shaitán khaṛá rahe.
7 Jab us kí adálat kí jáwe, to wuh mujrim ṭhahare, aur
us kí duá gunáh giní jáwe.
8 Us ke din thoṛe howeṇ; us ká uhda dúsrá páwe.
9 Us ke bachche yatím ho jáweṇ, aur us kí jorú bewa
ho jáwe.
10 Us ke bachche máre máre phireṇ, aur bhíkh máṇgeṇ;
aur apne wíránoṇ se khurák ḍhuṇḍhte phireṇ.
11 Súdkhor use phaṇsá us ká sab kuchh le le, aur
pardesí us kí kamáí ko lúṭeṇ.
12 Koí us par tars na kháwe; aur us ke yatímoṇ par
koí rahm karnewálá na ho.

13 Us kí nasl báqí na rahe, aur dúsrí pusht meṇ us ká
nám miṭáyá jáwe.
14 Us ke bápdádoṇ kí badkáríáṇ Ḳhudáwand ke huzúr
mazkúr raheṇ, aur us kí má ká gunáh miṭáyá na jáwe.
15 We nit Ḳhudáwand ke áge raheṇ, aur wuh zamín par
se un ká tazkira nábúd kar de.
16 Kyuṇki us ne rahímí ko yád na kiyá; balki garíb aur
muhtáj aur dil shikasta ke píchhe paṛá, táki use qatl
kare.
17 Jaisá us ne lạnat karne ko dost rakhá, so wuh us par
á paṛe; aur jaisá wuh barakat cháhne se bezár rahá, so
barakat us se dúr rahe.
18 Jaisá us ne lạnat karne ko ḳhilạt kí mánind pahin
liyá, waise lạnat pání kí mánind us kí antríoṇ meṇ, aur tel
kí tarah us kí haḍḍíoṇ meṇ, ghuse.
19 Wuh us ke liye aisá howe, jaisá poshák, jo wuh
pahintá hai, aur jaise paṭká, jo sadá us kí kamar ke gird
lipṭá rahtá hai.
20 Ḳhudáwand kí taraf se mere muḳhálifoṇ ká, aur un
ká, jo merí ján ko burá kahte haiṇ, yihí badlá howe.
21 Par tú mujh se, ai Ḳhudáwand Ḳhudá, apne nám ke
wáste sulúk kar; ki terí rahmat ḳhúb hai; mujhe naját de.
22 Ki maiṇ garíb aur muhtáj huṇ, aur merá dil mujh
meṇ chhidá huá hai.
23 Maiṇ ḍhaltí huí chháṇw kí mánind tamám ho chalá;
maiṇ ṭiḍḍí kí tarah jhiṛká gayá huṇ.
24 Mere ghuṭne fáqe se sust ho gae, aur mere gosht kí
chiknáí játí rahí.
25 Maiṇ un ká nang bhí huá; we mujhe tákte haiṇ; we
apná sir hiláte haiṇ.
26 Ai Ḳhudáwand, mere Ḳhudá, merí madad kar; apní
rahmat ke mutábiq mujhe naját de;
27 Táki we ján jáeṇ, ki yih terá háth hai; tú hí ne, ai
Ḳhudáwand, yih kiyá hai.
28 We lạnat kareṇ, par tú barakat de; we uṭhe aur
sharminda ho jáweṇge; par terá banda ḳhushí manáwegá.
29 Mere muḳhálif ruswáí kí poshák se mulabbas hoṇ,
aur apní sharmindagí kí chádar se áp ko chhipá leweṇ.

30 Maiṇ apne muṇh se Ḳhudáwand kí bahut hí sitáish
karuṇgá; aur bahutoṇ ke darmiyán us kí hamd gáuṇgá.
31 Kyuṇki wuh muhtáj ke dahne háth par khaṛá hai, ki
us ko us kí ján ke fatwá denewáloṇ se bacháwe.

23 ROZ.—FAJR KÍ NAMÁZ.

110 ZABU'R.

1 KHUDA'WAND ne mere Ḳhudáwand ko farmáyá,
Tú mere dahne háth baiṭh, jab tak ki maiṇ tere
dushmanoṇ ko tere páṇwoṇ tale kí chaukí karuṇ.
2 Ḳhudáwand tere zor ká ạsá Saihún meṇ se bhejegá: tú
apne dushmanoṇ ke darmiyán hukmrání kar.
3 Tere log terí quwwat ke din husn i taqaddus ke sáth
apní ḳhushí se áp hí hadiye hoṇge: subh ke rihm se tere
liye terí jawání kí os hai.
4 Ḳhudáwand ne qasam kháí hai, aur wuh na pachhtá-
wegá, Tú Malik i Sidq ke taur par abad tak káhin hai.
5 Ḳhudáwand tere dahne háth par apne qahr ke din
bádsháhoṇ ko de máregá.
6 Wuh qaumoṇ meṇ ạdálat karegá; láshoṇ se un ko
bhar degá; wuh bahut mamlukatoṇ par siroṇ ko máregá.
7 Wuh ráh meṇ nále ká páni píegá: is liye wuh sir bu-
land karegá.

111 ZABU'R.

1 HALLILU'-YA'H! Maiṇ tamám dil se Ḳhudáwand
kí sitáish karuṇgá, rástoṇ kí majlis meṇ, aur ja-
máạt meṇ.
2 Ḳhudáwand ke kám baṛe haiṇ; daryáft kiye hue haiṇ
un sab se jo unheṇ cháhte haiṇ.
3 Ạzmat aur hashmat us ká kám hai, aur us kí sadáqat
abad tak qáim hai.
4 Us ne apne ạjáib kámoṇ ke liye yádgárí kar rakhí;
Ḳhudáwand karím o rahím hai.

5 Rátib apne ḍarnewálon ko us ne diyá ; wuh abad tak
apne ạhd ko yád farmáwegá.
6 Us ne apne kámon ká zor apne logon ko dikhláyá,
táki unhen qaumon kí mírás bakhshe.
7 Us ke háth ke kám haqq aur ạdálat hain ; us ke sáre
ahkám muạtabir hain.
8 We hamesha abad tak páedár, sachchái aur rástí se
kiye gae hain.
9 Us ne apne logon ke liye khalásí bhejí ; apne ạhd ko
abad tak farmá rakhá hai ; us ká nám quddús aur muhíb
hai.
10 Hikmat ká shurụ́ jo hai so Khudáwand ká khauf hai :
un sab ká, jo un par ạmal karte hain, khúb zihn hai ; us kí
sitáish abad tak qáim hai.

112 ZABÚR.

1 HALLILU'-YÁH ! Mubárak wuh ádmí, jo Khudá-
wand se ḍartá hai, so us ke farmánon se niháyat
khushí manátá hai.
2 Us kí nasl zamín par zoráwar hogí ; rástbázon kí aulád
mubárak hogí.
3 Us ke ghar men mál matáạ, aur us kí sadáqat abad tak
qáim hai.
4 Rástbázon ke liye táríkí men núr chamaktá hai ; wuh
mihrbán, aur dardmand, aur sádiq hai.
5 Bhalá hai wuh ádmí jo mihrbání kartá, aur qarz detá
hai ; wuh apne kár o bár ko rástí se chalátá hai.
6 Yaqínan us ko abad tak jumbish na hogí ; sádiq kí
yádgárí abadí hogí.
7 Wuh burí khabren sun ke ḍaregá nahín ; us ká dil
mustaqím, us ká bharosá Khudáwand par hai.
8 Barqarár hai us ká dil ; wuh na ḍaregá, yahán ták ki
apne dushmanon ko dekh na le.
9 Us ne bikhráyá, muhtájon ko diyá hai : us kí sadáqat
abad tak báqí hai ; us ká síng jalál ke sáth sarfaráz hogá.
10 Sharír dekhegá, aur kurhegá, apne dánt písegá, aur
gal jáwegá ; sharíron kí tamanná faná ho jáegí.

113 ZABU'R.

1 HALLILU'-YA'H. Hamd karo, ai Khudáwand ke
bando; Khudáwand ke nám kí hamd karo.
2 Khudáwand ká nám is dam se abad tak mubárak
howe.
3 Áftáb ke tulú se leke us ke magrib tak Khudáwand ke
nám kí hamd kí jáe.
4 Khudáwand sárí qaumon par buland hai; us ká jalál
ásmánon par hai.
5 Khudáwand hamáre Khudá kí mánind kaun hai;
bulandí par rahtá hai.
6 Aur níche, ásmán aur zamín par nazar kartá hai?
7 Wuh miskín ko khák se uthá letá hai; wuh muhtáj ko
ghúre se uthá ke buland kartá hai.
8 Táki use umrá ke sáth, apne log ke umrá ke sáth,
bithláwe.
9 Wuh ghar kí bánjh aurat ko bachchon kí khushí kar-
newálí má karke basátá hai. Hallilú-yáh.

23 ROZ.—SHÁM KÍ NAMÁZ.

114 ZABU'R.

1 JAB Isráel Misr se niklá; Yaqúb ká gharáná ajnabí
zubán bolnewále logon men se:
2 To Yahúdáh us kí maqdis huí, aur Isráel us kí mamlu-
kat huí.
3 Samundar ne dekhá, aur palat gayá; Yardan ne bhí
aur ultí phirí;
4 Paháron ne mendhon kí mánind chhalángen márín;
paháríon ne bher ke bachchon kí mánind.
5 Ai samundar, tujhe kyá huá, jo tú bhágtá hai? aur,
tujhe ai Yardan, ki tú ultí phirtí hai?
6 Aur kyá huá, ai pháro, jo tum mendhon kí mánind
aur ai tílo, jo tum bher ke bachchon kí mánind chhalángen
márte ho?

7 Ai zamín, tú Ḳhudáwand ke huzúr tharthará, Yaqúb
ke Ḳhudá ke huzúr;
8 Jo patthar ko pání ká hauz banátá hai; chaqmaq ke
patthar ko pání ká chashma.

115 ZABÚR.

1 HAM ko, ai Ḳhudáwand, nahíṇ, ham ko nahíṇ, balki
apne nám ko buzurgí de, apní rahmat ke liye, aur
apní sachcháí ke liye.
2 Qaumeṇ kyuṇ kaheṇ, ki un ká Ḳhudá ab kaháṇ hai?
3 Hamárá Ḳhudá to ásmán par hai; us ne jo kuchh
cháhá, so kiyá.
4 Un ke but rúpá aur soná haiṇ, ádmíoṇ kí dastkáríáṇ.
5 We muṇh rakhte haiṇ, par bolte nahíṇ; we áṇkheṇ
rakhte haiṇ, par dekhte nahíṇ;
6 We kán rakhte haiṇ, par sunte nahíṇ; un kí nákeṇ
bhí haiṇ, par súṇghte nahíṇ;
7 We háth rakhte haiṇ, par pakaṛte nahíṇ; we páṇwoṇ
rakhte haiṇ, par chalte nahíṇ; we apne gale se bhí áwáz
nahíṇ nikálte.
8 We, jo unheṇ banáte haiṇ, aur we sab, jo un ká bharosá
rakhte haiṇ, unhíṇ kí mánind haiṇ.
9 Ai Isráel, tú Ḳhudáwand par bharosá kar; wuhí un ká
madadgár aur un kí sipar hai.
10 Ai Hárún ke gharáne, Ḳhudáwand par bharosá karo;
wuhí un ká madadgár aur un kí sipar hai.
11 Tum, jo Ḳhudáwand se ḍarte ho, Ḳhudáwand par
bharosá karo; wuhí un ká madadgár aur un kí sipar hai.
12 Ḳhudáwand ne hamárí ḳhabar lí hai; wuh barakat
degá; wuh Isráel ke gharáne ko barakat degá; wuh Hárún
ke gharáne ko barakat degá.
13 Wuh un ko jo Ḳhudáwand se ḍarte haiṇ, chhoṭoṇ
baṛoṇ ko barakat degá.
14 Ḳhudáwand tumhárí baṛhtí kare, tumhárí aur tum-
háre laṛkoṇ kí.
15 Tum Ḳhudáwand kí taraf se, jis ne ásmán aur
zamín ko paidá kiyá, mubárak ho.

16 Ásmán jo haiṇ, háṇ ásmán Khudáwand ke liye haiṇ ;
aur zamín jo hai, so us ne baní Ádam ko ịnáyat kí.
17 Murde Ḳhudáwand kí sitáish nahíṇ karte, na we sab,
jo ḳhámoshí ke ạlam meṇ utar játe haiṇ.
18 Lekin ham is waqt se leke abad tak Ḳhudáwand ko
mubárak kaheṇge. Hallilú-yáh.

24 ROZ.—FAJR KÍ NAMÁZ.

116 ZABÚR.

1 MAIṆ mahabbat rakhtá huṇ, kyuṇki Ḳhudáwand
merí áwáz aur merí minnateṇ suntá hai.
2 Ki us ne merí taraf kán dhare, so maiṇ, jab tak ki jítá
rahuṇgá, us ká nám liye jáuṇgá.
3 Maut ke dukhoṇ ne mujhe ko gherá, aur qabr ke
dardoṇ ne mujhe pakṛá ; maiṇ dukh aur gam meṇ giriftár
huá.
4 Tab maiṇ ne Ḳhudáwand ká nám liyá, ki Ai Ḳhudá-
wand mihrbání karke merí ján bachá.
5 Ḳhudáwand mihrbán aur sádiq hai ; aur hamárá Ḳhudá
rahm karnewalá hai.
6 Ḳhudá sáda logoṇ ká nigahbán hai ; maiṇ ạjiz ho gayá
thá, usí ne mujhe bacháyá.
7 Ai merí ján, apní árámgáh meṇ phir, ki Ḳhudáwand
ne tujh par ihsán kiyá hai.
8 Tú ne mujh ko marne se, merí áṇkhoṇ ko áṇsú baháne
se, aur mere páṇw ko phisalne se bacháyá.
9 Maiṇ Ḳhudáwand ke áge zindagí kí zamín meṇ
chaluṇgá.
10 Maiṇ ímán láyá, is liye maiṇ bolá ; mujh par baṛí
bipat thí :
11 Maiṇ ne apní ghabráhaṭ meṇ kahá, ki sáre ádmí
jhúṭhe haiṇ.
12 Maiṇ Ḳhudáwand ko, us kí sárí niạmatoṇ ke ịwaz jo
mujhe milíṇ, kyá duṇ?
13 Maiṇ naját ká piyála uṭháuṇgá, aur Ḳhudáwand ká
nám pukáruṇgá.

14 Main abhí us ke sáre logon ke sámhne Ḳhudáwand
ke liye apní nazren adá karungá.
15 Ḳhudáwand kí nigáh men us ke muqaddas logon
ká marná girán qadr hai.
16 Ai Ḳhudáwand, main arz kartá hun, kyunki terá
banda hun; main terá banda, terí laundí ká beṭá; tú ne
mere bandhan khole.
17 Main tere huzúr shukrguzárí ke zabíh charháungá,
aur Ḳhudáwand ká nám pukárungá.
18 Main abhí us ke sáre logon ke áge apní nazren
Ḳhudáwand ke liye adá karungá;
19 Ḳhudáwand ke ghar kí bárgáhon men, tere darmi-
yán, ai Yarúsalam. Hallilú-yáh.

117 ZABUR.

1 AI sárí qaumo, Ḳhudáwand kí hamd karo; ai sárí
ummaton, us kí taríf karo.
2 Kyunki us kí mihr ham par qawí hai, aur Ḳhudá-
wand kí sachchái abad tak. Hallilú-yáh.

118 ZABUR.

1 KHUDAWAND kí shukrguzárí karo, ki wuh
bhalá hai; ki abad tak us kí rahmat hai.
2 Kásh ki Isráel kahe, ki Us kí rahmat abad tak hai.
3 Kásh ki Hárún ká gharáná kahe, ki Us kí rahmat
abad tak hai.
4 Kásh ki we, jo Ḳhudáwand se ḍarte hain, kahen, ki
Us kí rahmat abad tak hai.
5 Main ne tangí men Ḳhudáwand ko pukárá: Ḳhudá-
wand ne merí sunke kushádagí bakhshí.
6 Ḳhudáwand merí taraf hai, main nahín ḍarne ká; in-
sán merá kyá kar saktá hai?
7 Ḳhudáwand merí taraf mere madadgáron men hai; so
main unhen, jo merá kína rakhte hain, dekh lungá.
8 Tawakkul karná Ḳhudáwand par us se bihtar hai, ki
insán ká bharosá rakhe.

9 Ḳhudáwand par tawakkul karná us se bihtar hai, ki amíron ká bharosá rakhe.
10 Sárí qaumon ne mujh ko gher liyá; Ḳhudáwand ke nám se main albatta un ko nábúd karungá.
11 Unhon ne mujhe gherá, hán, unhon ne to mujhe gherá hai; Ḳhudáwand ke nám se main albatta unhen nábúd karungá.
12 Unhon ne mujhe shahd kí makkhíon kí tarah gher liyá; we kánṭon kí ág kí mánind bujh gae; Ḳhudáwand ke nám se main albatta unhen nábúd karungá.
13 Tú ne mujhe baṛe zor se ḍhakelá, táki mujhe girá de; lekin Ḳhudáwand ne merí madad kí.
14 Ḳhudáwand merá zor aur merá faḳhr hai; aur wuh merí naját huá.
15 Sádiqon ke ḳhaimon men ḳhushí aur naját kí áwáz hai. Ḳhudáwand ká dahná háth bahádurí kartá hai.
16 Ḳhudáwand ká dahná háth buland huá; Ḳhudáwand ká dahná háth bahádurí kartá hai.
17 Main na marungá, balki jíúngá; Ḳhudáwand ke kám bayán karungá.
18 Ḳhudáwand ne mujhe ḳhúb tambíh kí; lekin mujhe maut ke hawále ne kiyá.
19 Sadáqat ke darwáze mere liye kholo; main un se andar jáungá; main Ḳhudáwand kí sitáish karungá.
20 Ḳhudáwand ká darwáza yih hai; us men sádiq dáḳhil hote hain.
21 Main terí hamd karungá, ki tú ne merí sun lí; aur merí naját huá.
22 Wuh patthar, jis ko mimáron ne radd kiyá, kone ká sirá ho gayá hai.
23 Yih Ḳhudáwand se huá; so hamárí nazar men ajíb hai.
24 Yihí wuh din hai jise Ḳhudáwand ne paidá kiyá: ham us men ḳhush o ḳhurram howen.
25 Ai Ḳhudáwand, ham arz karte hain, ab naját bakhshiye; ai Ḳhudáwand, ham arz karte hain, ab kámyábí bakhshiye.

26 Mubárak wuh, jo átá hai, Khudáwand ke nám se;
ham Khudáwand ke ghar meṇ se tum ko mubárakbádí
dete haiṇ.
27 Khudáwand wuhí Khudá hai; aur us ne ham ko núr
dikhláyá; qurbání ko mazbah ke síṇgoṇ tak rassíoṇ se
báṇdho.
28 Merá Khudá tú hai; aur maiṇ terí sitáish karuṇgá;
merá Khudá, maiṇ terí buzurgí karuṇgá.
29 Khudáwand kí sitáish karo; ki wuh bhalá hai, ki us
kí rahmat abad tak hai.

24 ROZ.—SHÁM KÍ NAMÁZ.

119 ZABÚR.

ALAF.

1 MUBÁRAK we, jo ráh meṇ sídhe, jo Khudáwand
kí shara par chalte haiṇ.
2 Mubárak we, jo us kí shahádatoṇ ko yád rakhte haiṇ,
jo apne sáre dil se use ḍhuṇḍhte haiṇ.
3 We badí bhí nahíṇ karte; we us kí ráhoṇ par chalte
haiṇ.
4 Tú ne apne qáide farmáye, ki ham koshish se unheṇ
hifz kareṇ.
5 Kásh ki merí ráheṇ tere hukmoṇ ko hifz karne ke
liye mustaqím hoṇ.
6 Tab hí maiṇ sharminda na houṇgá, jab ki tere sáre
hukmoṇ par nigáh rakhuṇgá.
7 Maiṇ terí sadáqat kí adálatoṇ ko síkhke dil kí rástí se
terí sitáish karuṇgá.
8 Maiṇ tere hukmoṇ ko hifz karuṇgá; tú mujhe ákhir
tak na chhoṛ.

BET.

9 Jawán ádmí apní ráh kis tarah se sáf kar rakhe? tere
kalám ke mutábiq us kí khabardárí karne se.
10 Maiṇ ne apne sáre dil se terí talásh kí hai: tú mujh
ko apne hukmoṇ se bhaṭakne mat de.

11 Maiṇ ne tere kalám ko apne dil ke bích chhipá liyá,
táki maiṇ terá gunáh na karuṇ.
12 Ai Ḳhudáwand, tú mubárak hai; apne ahkám mujhe
sikhlá.
13 Maiṇ ne apne hoṇṭhoṇ se tere muṇh kí sárí ạdálatoṇ
ko bayán kiyá.
14 Maiṇ terí shahádatoṇ kí ráh meṇ aisá ḳhush huá huṇ,
jaise tamám daulat se.
15 Maiṇ tere qáịdoṇ meṇ gaur karuṇgá, aur terí ráhoṇ
ko nigáh meṇ rakhuṇgá.
16 Maiṇ tere hukmoṇ meṇ ḳhushí manáuṇgá; terá
kalám na bhúluṇgá.

JI'MAL.

17 Mihrbání karke apne bande se sulúk kar, ki maiṇ jí
jáuṇ, aur terá kalám yád rakhuṇ.
18 Merí áṇkheṇ khol to maiṇ terí sharíạt kí ạjáibát ko
dekhuṇgá.
19 Maiṇ zamín par ek musáfir huṇ: apne hukm mujh
se na chhipá.
20 Merá jí har dam terí ạdálatoṇ ke ishtiyáq meṇ paṛá
taṛaptá hai.
21 Tú ne magrúroṇ ko, jo lạnatí haiṇ, jo tere hukmoṇ
se bhaṭak játe haiṇ, dáṇṭá hai.
22 Malámat aur hiqárat mujh par se dafạ kar; kyuṇki
maiṇ ne terí shahádatoṇ ko hifz kar rakhá hai.
23 Amíroṇ ne bhí majlis karke mere ḳhiláf báteṇ kíṇ;
terá banda tere hukmoṇ par dhyán lagáe hue hai.
24 Háṇ terí shahádateṇ merí ịshrateṇ aur merí saláh
denewálíáṇ haiṇ.

DA'LAT.

25 Merí ján ḳhák se lagí játí hai; tú apne kalám ke
mutábiq mujh ko jilá.
26 Maiṇ ne apní ráheṇ bayán kíṇ, aur tú ne merí sun
hai; mujhe apne ahkám sikhlá.

27 Apne qáide kí ráh ko mujhe bujhá de, to main tere
ajáib kámon yar dhyán karungá.
28 Merí ján máre gam ke pighal játí hai; apne kalám
ke mutábiq mujh ko sambhál.
29 Jhúth kí ráh mujh se dúr kar; aur mihrbání karke
apní sharíat mujhe bakhsh.
30 Main ne sachchái kí ráh ikhtiyár kí; terí adálaten
main ne apne rúbarú rakhín.
31 Main terí shahádaton se chimat rahá hun; ai Khudá-
wand mujhe sharminda na kar.
32 Main tere hukmon kí ráh men daurungá, ki tú merá
dil kusháda kartá hai.

25 ROZ.—FAJR KÍ NAMÁZ.

HE.

33 Ai Khudáwand, mujhe apne hukmon kí ráh batlá;
aur main use ákhir tak yád rakhungá.
34 Mujh ko fahm ináyat kar, aur main terí sharíat ko
yád rakhungá; aur use apne sáre dil se hifz karungá.
35 Mujhe apne hukmon ke ráste men chalá, ki merí
khushí us men hai.
36 Mere dil ko apní shahádaton kí taraf máil kar, aur
na lálach kí taraf.
37 Merí ánkhon ko pher de, ki butlán par nazar na
karen; apní ráh men mujhe jilá.
38 Apne bande ke liye apná kalám, jo tere darnewálon
ke liye hai, púrá kar.
39 Merí malámat ko, jis se main dartá hun, mujh se dúr
kar; ki terí adálaten achchhí hain.
40 Dekh, ki main tere qáidon ká mushtáq hun: apní
sadáqat men mujhe jilá.

WÁO.

41 Ai Khudáwand, apní rahmaton ko, hán apní naját
ko apne qaul ke mutábiq mujh tak áne de.

42 Aur maiṇ apne malámat karnewáloṇ ko jawáb duṇgá; kyuṇki mujhe tere kalám ká bharosá hai.
43 Aur haqq ká kalám mere muṇh se bilkull chhín na le; ki maiṇ terí ạdálatoṇ kí intizárí meṇ huṇ.
44 Aur maiṇ terí sharíạt ko har waqt abad ul ábád tak hifz kar rakhuṇgá.
45 Aur maiṇ kusháda jagah meṇ chaltá phirtá rahuṇgá; ki tere qáịdoṇ ko ḍhuṇḍhtá huṇ.
46 Aur maiṇ bádsháhoṇ ke áge terí shahádatoṇ ká zikr karuṇgá; aur sharminda na houṇgá.
47 Aur tere hukmoṇ se ḳhushí manáuṇgá; unheṇ maiṇ cháhtá huṇ.
48 Aur maiṇ tere hukmoṇ kí taraf, jin se mahabbat rakhtá huṇ, apne háth uṭháuṇgá; aur tere farmánoṇ par gaur karuṇgá.

ZAIN.

49 Apne bande kí ḳhátir apne kalám ko yád farmá, ki tú ne mujhe umnedwár kiyá hai.
50 Mere dukh meṇ merí yihí tasallí hai, ki tere qaul ne mujhe jiláyá hai.
51 Magrúroṇ ne mujh se bahut ṭhaṭholíáṇ kíṇ; maiṇ terí sharíạt se nahíṇ haṭá.
52 Ai Ḳhudáwand, maiṇ ne terí qadímí ạdálatoṇ ko yád kiyá, aur tasallí páí.
53 Sharíroṇ ke sabab, jo terí sharíạt ko chhoṛ dete haiṇ, jaljaláhaṭ ne mujhe á pakṛá.
54 Mere musáfir-ḳháne meṇ tere ahkám mere gít haiṇ.
55 Ai Ḳhudáwand, maiṇ ne terá nám rát ko yád kiyá hai, aur terí sharíạt kí muháfizat kí hai.
56 Yih mujh ko huá hai, ki maiṇ ne tere qáịdoṇ par ạmal kiyá hai.

ḲHET.

57 Tú merá baḳhra, ai Ḳhudáwand, maiṇ ne kahá hai, ki maiṇ terí bátoṇ ko hifz karuṇgá.

58 Maiṇ ne apne sáre dil se tere huzúr darkhwást kí; tú apne qaul ke mutábiq mujh par mihr kar.
59 Maiṇ ne apní ráhoṇ par gaur kiyá, aur apne qadam terí shahádatoṇ kí taraf phere.
60 Maiṇ ne phurtí kí, aur derí na kí, ki tere hukmoṇ ko hifz karuṇ.
61 Sharíroṇ ke jáloṇ ne mujhe gherá; terí sharíạt ko maiṇ bhúlá nahíṇ.
62 Adhí rát ko maiṇ uṭhuṇgá ki terí sadáqat kí ạdálatoṇ par terí sitáish karúṇ.
63 Maiṇ un sab ká sáthí huṇ, jo tujh se ḍarte haiṇ, aur un ká jo tere qáidoṇ par ạmal karte haiṇ.
64 Ai Khudáwand, zamín terí rahmat se mạmúr hai: mujhe apne ahkám sikhlá.

TET.

65 Ai Khudáwand, tú ne apne kalám ke mutábiq apne bande se khush-sulúkí kí hai.
66 Achchhá zihn aur ịlm mujhe sikhlá de, ki maiṇ tere hukmoṇ par ímán láyá huṇ.
67 Us se peshtar ki mujhe dukh huá maiṇ bhaṭak játá thá; par ab maiṇ ne tere kalám ko hifz kiyá hai.
68 Tú nek hai, aur nekí kartá hai; mujhe apne hukm sikhlá.
69 Magrúroṇ ne mujh par jhúṭh báṇdhá hai; maiṇ tere qáịdoṇ ko apne sáre dil se hifz kar rakhuṇgá.
70 Un ká dil charbí kí mánind chikná ho rahá hai; maiṇ terí sharíạt se magan huṇ.
71 Bhalá huá, ki maiṇ ne dukh páyá; táki tere hukmoṇ ko síkhuṇ.
72 Tere muṇh kí sharíạt mere liye hazároṇ ashrafíoṇ aur rupayoṇ se bihtar hai.

25 ROZ.—SHÁM KÍ NAMÁZ.

YOD.

73 Tere háthoṇ ne mujhe banáyá, aur mujhe taiyár kiyá: mujhe tạlím de, to maiṇ tere ahkám síkhuṇgá.
74 We, jo tujh se ḍarte haiṇ, mujhe dekhke ḳhush honge; kyuṇki tere kalám se mujhe ummed hai.
75 Ai Ḳhudáwand, maiṇ ján gayá, ki terí ạdálateṇ rást haiṇ; aur yih ki tú ne wafáí se mujh ko dukh diyá.
76 Kásh ki terí mihr, jis tarah ki terá qaul tere bande se hai mujhe tasallí de.
77 Terí rahmateṇ mere shámil hál howeṇ, to maiṇ jíúṇgá; kyuṇki terí sharíạt merí ḳhushí hai.
78 Magrúr sharminda ho jáeṇ, ki unhoṇ ne jhúṭh se merí bát bigáṛí; maiṇ tere qáịdoṇ par dhyán rakhuṇgá.
79 We, jo tujh se ḍarte haiṇ, aur we, jo terí shahádatoṇ ko jánte haiṇ, merí taraf phireṇ.
80 Merá dil tere hukmoṇ par mustaqím ho; táki maiṇ sharminda na hoúṇ.

KAF.

81 Merí ján terí naját ke shuaq meṇ murchhit huí; tere kalám par merí ummed hai.
82 Merí áṇkheṇ tere qaul ke intizár meṇ yih kahte hue faná huiṇ, ki tú mujhe kab tasallí degá?
83 Ki maiṇ us mashk kí mánind huá, jo dhuweṇ meṇ dharí ho; tere hukmoṇ ko maiṇ bhúlá nahíṇ.
84 Tere bande ke din kitne haiṇ? tú kab mere satánewáloṇ kí ạdálat karegá?
85 Magrúroṇ ne, jo terí sharíạt ke pairau nahíṇ, mere liye gaṛhe khode haiṇ.
86 Tere sáre hukm barhaqq haiṇ; we náhaqq mujh ko satáte haiṇ; tú merí madad kar.
87 Nazdík thá, ki we mujhe zamín par se nest o nábúd kar ḍálte; lekin maiṇ ne tere qáịdoṇ ko tark nahíṇ kiyá.

88 Apní rahmat ke mutábiq mujhe jilá to main tere muṇh kí shahádat ko hifz karuṇgá.

LÁMAD.

89 Ai Khudáwand, terá kalám ásmán par abad tak mustahkam hai.
90 Terí sachcháí pusht dar pusht hai; tú ne zamín ko qáim kiyá, aur wuh ṭhaharí hai.
91 We terí ạdálatoṇ ke liye áj ke din ṭhahare hue haiṇ; kyuṇki sab tere bande.
92 Agar terí sharíạt merí khushí na hotí, to main apní musíbat meṇ halák ho játá.
93 Maiṇ tere qáịdoṇ ko kabhí na bhúluṇgá; ki tú ne un ke wasíle se mujhe jiláyá hai.
94 Maiṇ terá huṇ, mujhe bachá le; ki maiṇ tere qáịdoṇ ká tálib huṇ.
95 Sharír merí ghát meṇ lage húe haiṇ, ki mujhe halák kareṇ; maiṇ terí shahádatoṇ ko sochtá huṇ.
96 Tamám kámilyat kí hadd maiṇ ne dekhí hai: terá hukm bahut hí chauṛá hai.

MEM.

97 Kyá hí maiṇ terí sharíạt se mahabbat rakhtá huṇ! tamám din us hí meṇ merá dhyán hai.
98 Tú apne hukmoṇ ke wasíle se mujh ko mere dushmanoṇ se ziyáda dánishmand kartá hai; ki we hamesha mere sáth haiṇ.
99 Merí dánish un sab se, jo mujhe tạlím dete haiṇ, ziyáda hai; kyuṇki terí shahádatoṇ par merá dhyán hai.
100 Maiṇ búṛhoṇ se ziyáda samajhtá huṇ; kyuṇki tere qáịdoṇ par merí nigáh hai.
101 Maiṇ ne har ek burí ráh se apne páṇw báz rakhe, táki tere kalám ko hifz karuṇ.
102 Maiṇ terí ạdálatoṇ se haṭá nahíṇ; kyuṇki tú hí ne mujhe tạlím dí hai.

103 Terí báten mere tálú ko kyá hí míṭhí lagtí hain; shahd se ziyáda mere munh ko.
104 Tere qáidon ke wasíle se main samajhdár ho játá hun; is liye har ek jhúṭhí ráh se adáwat rakhtá hun.

26 ROZ.—FAJR KÍ NAMÁZ.

NUN.

105 Terá kalám mere pánwon ke liye chirág, aur merí ráh kí roshní hai.
106 Main ne qasam kháí hai, aur use púrá karungá, ki main terí sadáqat kí adálaton ko yád rakhungá.
107 Mujh par barí musíbat hai: ai Khudáwand, apne kalám ke mutábiq mujhe jilá.
108 Ai Khudáwand, main bintí kartá hun, mere munh ke hadyon ko manzúr farmá, aur apní adálaten mujhe sikhlá.
109 Merí ján hamesha merí hathelí par hai; par main terí sharíat ko bhúlá nahín.
110 Sharíron ne mere liye phandá lagáyá hai, par main tere qáidon se kanáre na huá.
111 Main ne terí shahádaton ko mírás samajh kar abad tak le liyá: kyunki wuhí mere dil kí khushí hai.
112 Main ne apná dil máil kiyá hai, ki tere hukmon par hamesha ákhir tak amal karun.

SA'MAK.

113 Jo do dile hain, un se main adáwat rakhtá, par terí sharíat se mahabbat rakhtá hun.
114 Tú mere chhipne ká makán, aur merí sipar hai; main tere kalám se ummed rakhtá hun.
115 Ai badkáro, mere pás se dúr ho jáo; ki main apne Khudá ke hukmon par nigáh rakhungá.
116 Apne qaul ke mutábiq mujhe sambhál, táki main jíún: aur apní ummed se sharminda na houn.

117 Mujh ko thámbh, to main salámat rahungá; aur hamesha tere hukmon kí taraf nazar rakhungá.
118 Tú ne un sab ko radd kiya hai, jo tere hukmon se bhaṭak gae; ki un ká fareb ek jhúṭh hai.
119 Tú ne zamín ke sab sharíron ko mail kí mánind dúr kiyá; is liye main terí shahádaton se mahabbat rakhtá hun.
120 Mera jism tere ḳhauf se kámptá hai, aur main terí ạdálaton se ḍartá hun.

ẠIN.

121 Main ne ạdl aur sadáqat kí hai; mujhe un ke hawále na kar, jo mujh par zulm karte hain.
122 Ḳhair ke liye apne bande ká zámin ho, magrúr mujh par zulm na karen.
123 Merí ánkhen terí naját ke, aur terí sadáqat ke qaul ke intizár men faná ho gaín.
124 Apne bande se apní rahmat ke mutábiq sulúk kar, aur mujh ko apne ahkám sikhlá.
125 Main terá banda hun, mujh ko fahm de, to main terí shahádaton ko jánungá.
126 Ḳhudáwand ko kám karne ká waqt pahunchá hai; unhon ne terí sharíạt ko torá hai.
127 Is liye main tere hukmon ko sone se, balki chokhe sone se, ziyáda ạzíz rakhtá hun.
128 Is liye tere sáre qáide mere nazdík bilkull durust hain, main sab jhúṭhí ráhon ko dushman rakhtá hun.

FE.

129 Terí shahádaten ạjíb hain; is liye merí ján ne unhen nigáh men rakhá hai.
130 Tere kálam ká khul jáná roshní baḳhshtá hai; sáda logon ko wuh samajhdár kartá hai.
131 Main apná munh kholke pará hánptá hun; kyunki main tere hukmon ká mushtáq hun.
132 Mujh par tawajjuh farmá, aur mujh par mihr kar, jis tarah terá dastúr hai un ke sáth karná, jo tere nám se mahabbat rakhte hain.

133 Apne qaul se mere qadmoṇ ko durust kar rakh; aur koí badí mujh par iḳhtiyár na páwe.

134 Ádmí ke zulm se mujh ko ḳhalásí de, to maiṇ tere qáidoṇ ko hifz karuṇgá.

135 Apne bande par apná chihra jalwagar farmá, aur mujhe apne ahkám sikhlá.

136 Pání kí nahreṇ merí áṇkhoṇ se bahtí haiṇ, is liye ki log terí sharíạt hifz nahíṇ karte haiṇ.

SÁDE.

137 Ai Ḳhudáwand, tú sádiq hai, aur terí ạdálateṇ wájibí haiṇ.

138 Tú ne sadáqat aur niháyat wafáí se apní shahádateṇ farmáí haiṇ.

139 Merí gairat ne mujhe khá liyá hai, ki mere dushmanoṇ ne tere hukmoṇ ko farámosh kiyá hai.

140 Terá qaul ḳhúb táyá huá hai; aur terá banda us se mahabbat rakhtá hai.

141 Main chhoṭá aur zalíl huṇ; tere qáidoṇ ko maiṇ nahíṇ bhúltá.

142 Terí sadáqat abad tak sadáqat hai, aur terí sharíạt haqq hai.

143 Musíbat aur áfat ne mujhe á liyá hai; tere ahkám merí ḳhushí haiṇ.

144 Terí shahádatoṇ kí sadáqat abad tak hai: mujhe samajh de to maiṇ jíúṇgá.

26 ROZ.—SHÁM KÍ NAMÁZ.

QOF.

145 Maiṇ ne apne sáre dil se pukárá hai; ai Ḳhudáwand, merí sun; maiṇ tere hukmoṇ par nigáh rakhuṇgá.

146 Maiṇ ne tujhe pukárá hai; mujhe bachá le; to maiṇ terí shahádatoṇ ko yád rakhuṇgá.

147 Maiṇ subh se peshtar chillátá hun; mujhe tere kalám se ummed hai.

148 Merí áṇkheṇ pahroṇ se peshtar ráh dekhtí haiṇ,
táki maiṇ tere qaul par gaur karuṇ.
149 Apní rahmat ke mutábiq merí áwáz sun, ai Ḳhudá-
wand, apní ạdálatoṇ ke muwáfiq mujhe jilá.
150 We, jo buráí par kamar báṇdhte, qaríb hue: we
terí sharíạt se dúr haiṇ.
151 Ai Ḳhudáwand, tú qaríb hai, aur tere sáre ahkám
haqq haiṇ.
152 Qadím se maiṇ ne terí shahádatoṇ se mạlúm kiyá,
ki tú ne un ko abad tak muqarrar kiyá hai.

RESH.

153 Merí musíbat par nazar kar, aur mujhe riháí de;
kí terí sharíạt ko maiṇ bhúlá nahíṇ.
154 Merá muqaddama laṛ aur mujhe ḳhalásí de; apne
qaul ke mutábiq mujhe jilá.
155 Naját sharíroṇ se dúr hai; kyuṇki we tere hukmoṇ
ko khojte nahíṇ.
156 Ai Ḳhudáwand, terí rahmateṇ bahut haiṇ; apní
ạdálatoṇ ke mutábiq mujhe jilá.
157 Mere satánewále, aur mere jo dushman haiṇ, so
bahut haiṇ; maiṇ terí shahádatoṇ se nahíṇ haṭá.
158 Maiṇ ne be-ímánoṇ ko jinhoṇ ne tere qaul ko yád
nahíṇ rakhá hai, dekhá, aur dilgír huá.
159 Dekh, ki maiṇ tere qáịdoṇ ko cháhtá huṇ: ai Ḳhudá-
wand, apní rahmat ke mutábiq mujhe jilá.
160 Terá kalám sarásar haqq hai; aur terí sadáqat kí
har ek ạdálat abad tak.

SHÍN.

161 Sardároṇ ne be-sabab merá píchhá liyá hai; aur
merá dil tere kalám se ḍar ke máre kámptá hai.
162 Maiṇ tere qaul se, us kí mánind, jise baṛí lúṭ mil
jáwe, ḳhushí kartá huṇ.
163 Maiṇ jhúṭh se ạdáwat aur nafrat rakhtá huṇ; terí
sharíạt ko maiṇ dost rakhtá huṇ.

164 Terí sadáqat kí ạdálatoṇ par har roz sát martabe
main terí sitáish kartá huṇ.
165 Un kí baṛí salámatí hai, jo terí sharíạt ko dost
rakhte haiṇ; aur un ko kisí tarah kí ṭhokar nahíṇ hai.
166 Ai Ḳhudáwand, maiṇ terí naját ká ummedwár huṇ;
aur tere hukmoṇ ko ạmal meṇ láyá.
167 Merí rúh ne terí shahádatoṇ ko hifz kiyá hai, aur
maiṇ unheṇ ba shiddat ạzíz rakhtá huṇ.
168 Maiṇ ne tere qáịdoṇ aur terí shahádatoṇ ko hifz
kiyá hai; ki merí sárí ráheṇ tere áge haiṇ.

TAU.

169 Ai Ḳhudáwand, mere nále ko apne huzúr qaríb áne
de; apne kalám ke mutábiq mujh ko samajh de.
170 Mere iltimás ko apne huzúr pahuṇchne de; apne
qaul ke mutábiq mujhe rihái de.
171 Mere hoṇṭhoṇ se terí sitáish niklegí, jab tú mujhe
apne ahkám sikhláe.
172 Merí zubán terí bátoṇ ko duhráegí; ki tere sáre
ahkám sadáqat haiṇ.
173 Terá háth merá madadgár ho; ki maiṇ ne tere
qáịdoṇ ko ikhtiyár kiyá hai.
174 Ai Ḳhudáwand, maiṇ terí naját ká mushtáq huṇ,
aur terí sharíạt merí ḳhurramí hai.
175 Merí ján jítí rahe aur terí sitáish kare; aur terí
ạdálateṇ merí madad kareṇ.
176 Maiṇ khoí huí bheṛ kí mánind bhaṭak gayá; apne
bande ko ḍhuṇḍh; ki maiṇ tere hukmoṇ ko nahíṇ bhúlá.

27 ROZ.—FAJR KÍ NAMÁZ.

120 ZABU'R.

1 APNI' musíbat meṇ maiṇ ne Ḳhudáwand ko pukárá,
aur us ne merí suní.
2 Ai Ḳhudáwand, merí ján ko jhúṭhe hoṇṭhoṇ se, dagá-
báz zubán se rihái de.

3 Ai dagábáz zubán, tujhe kyá milegá, aur tujhe kyá
hásil hogá?
4 Pahalwán ke tez tír, ratam ke jalte hue koelon samet.
5 Mujh par afsos, ki Masak men mujhe musáfir honá
pará, ki Qádir ke khaimon pás mujhe rahná huá hai.
6 Ai merí ján tujh ko un ke sáth bahut rahná huá, jo
sulh ká kína rakhte hain.
7 Main to sulh ká ádmí hun; lekin jab main boltá hun
to we jang par taiyár hote hain.

121 ZABÚR.

1 MAIN apní ánkhen paháron kí taraf uthátá hun:
kahán se merí madad áwegí.
2 Merí madad Khudáwand se hai, jis ne ásmán o zamín
ko paidá kiyá.
3 Wuh tere pánw ko phisalne na de; wuh, jo terá háfiz
hai, na únghe.
4 Dekh, wuh, jo Isráel ká háfiz hai, hargiz na únghegá,
aur na soegá.
5 Khudáwand terá háfiz hai; Khudáwand tere dahne
háth par terá sáyabán hai.
6 Áftáb se din ko, aur máhtáb se rát ko, tujhe kuchh
zarar na pahunchegá.
7 Khudáwand har ek burái se tujhe mahfúz rakhegá;
wuh terí ján ko mahfúz rakhegá.
8 Khudáwand tere jáne áne men, is waqt se leke abad
tak, terá háfiz rahegá.

122 ZABÚR.

1 MAIN un se khush huá, jo mujhe kahte the, Áo,
Khudáwand ke ghar chalen.
2 Ai Yarúsalam, hamáre pánw tere darwázon men
thahare hain.
3 Ai Yarúsalam tú us shahr kí mánind baní huí hai, ki
báham khúb paiwasta hai:

4 Jis meṇ firqe, Khudáwand ke firqe, jaisá Isráel ko
hukm thá, chaṛh játe haiṇ, ki Khudáwand ke nám kí
sitáish kareṇ.
5 Kyuṇki us meṇ ạdálat ke takht, Dáúd ke ḳhándán ke
takht, rakhe hue haiṇ.
6 Yarúsalam kí salámatí ke liye duạ́ máṇgo; we, jo
tujh ko dost rakhte haiṇ, salámat raheṇ.
7 Terí chárdíwárí meṇ salámatí, tere mahloṇ meṇ aman
o chain howe.
8 Apne bháíoṇ aur apne dostoṇ kí ḳhátir maiṇ ab kahtá
huṇ, Tujh meṇ salámatí howe.
9 Khudáwand hamáre Khudá ke ghar ke liye maiṇ terí
ḳhairiyat ká tálib rahuṇgá.

123 ZABŪR.

1 MAIN ne apní áṇkh terí taraf uṭhái, ai ásmán par
baiṭhnewále.
2 Dekho, jis tarah ki gulámoṇ kí áṇkheṇ apne Khudá-
wand ke háth kí taraf, jis tarah lauṇḍí kí áṇkheṇ apní bíbí
ke háthoṇ kí taraf lagí rahtí haiṇ, isí tarah hamárí áṇkh
Khudáwand apne Khudá kí taraf lagí haiṇ, jab tak ki wuh
ham par rahm na farmáwe.
3 Ai Khudáwand, ham par rahm farmá; ham par rahm
farmá, ki ham hiqárat se ḳhúb ser ho gae.
4 Dandanánewáloṇ kí ṭhaṭṭhebází se, magrúroṇ kí hiqá-
rat se hamárí ján ḳhúb ser huí.

124 ZABŪR.

1 AGAR Khudáwand hamárí taraf na hotá, kásh ki
Isráel kake;
2 Agar Khudáwand hamárí taraf na hotá, jis waqt ki
log hamáre muqábile meṇ uṭhe.
3 To usí waqt we ham ko jítá nigal játe, jab ki un ká
gazab ham par bhaṛká;
4 Usí waqt ham pání meṇ garq ho játe; dhárá hamárí
ján par guzar játí;

5 Usí waqt umandte pání hamárí ján hí par guzar karte.
6 Mubárak ho Khudáwand, jis ne ham ko un ke dánton
ká shikár na hone diyá.
7 Hamárí ján chiriyá kí tarah saiyád ke jál se chhútí;
jál tútá, aur ham chhút gae.
8 Hamárí madad Khudáwand ke nám se hai, jis ne
ásmán aur zamín ko paidá kiyá.

125 ZABU'R.

1 We, jin ká bharosá Khudáwand par hai, koh i
Saihún kí mánind hain, jo taltá nahín; sadá
qáim hai.
2 Yarúsalam ke áspás pahár hain; aur Khudáwand apne
logon ke áspás hai, is waqt se leke abad tak;
3 Ki sharíron ká sontá sádiqon ke hisse men thaharne
ká nahín; tá na howe, ki sádiq badkárí kí taraf apne háth
barháwen.
4 Ai Khudáwand, bhalon se aur un se, jo sídhe-dil hain,
bhaláí kar.
5 Par we, jo apní terhí ráhon kí taraf bhatak játe hain,
Khudáwand un ko badkáron ke sáth rawána karegá: Isráel
par salámatí howe.

27 ROZ.—SHÁM KÍ NAMÁZ.

126 ZABU'R.

1 KHUDA'WAND ne jis waqt Saihúní asíron ko
phiráyá, us waqt ham un kí mánind the, jo khwáb
dekhte hain.
2 Tab hamáre munh hansí se bhar gae, aur hamárí
zubán gáne se; tab gair-qaumon ke darmiyán yih charchá
thá, ki Khudáwand ne ham se bare sulúk kiye hain.
3 Hán, Khudáwand ne ham se bare sulúk kiye hain;
ham khush hain.

4 Ai Ḳhudáwand, hamáre asíroṇ ko pher lá, dakhin kí nahroṇ kí mánind.
5 We, jo áṇsúoṇ ke sáth bote haiṇ, ḳhushí ke sáth káṭenge.
6 Bone ke liye bíj uṭháe hue, wuh rotá huá chalá jatá; apne púle uṭháe hue ḳhushí ke sáth wuh phir átá hai.

127 ZABÚR.

1 JAB ki Ḳhudáwand hí ghar na banáwe, to un kí mihnat, jo use banáte haiṇ, befáida hai, agar Ḳhudáwand hí shahr ká nigahbán na ho to pásbán kí hoshyárí ạbas hai.
2 Tumheṇ kuchh fáida nahíṇ, jo sawere uṭhte ho, aur der kar árám karte ho, aur mihnatoṇ kí roṭí kháte ho; so wuh apne pyáre ko nínd meṇ detá hai.
3 Dekho, laṛke Ḳhudáwand kị taraf se mírás haiṇ, aur peṭ ká phal mazdúrí.
4 Jaise pahalwán ke háth meṇ tír, waise hí jawání ke laṛke haiṇ.
5 Mubárak wuh mard, jis ká tarkash un se mạmúr hai: we pashemán na howeṇge, jis waqt darwáze par dushmanoṇ se guftagú kareṇge.

128 ZABÚR.

1 MUBÁRAK hai har ek, ki Ḳhudáwand se ḍartá, aur us kí ráhoṇ par chaltá hai.
2 Ki tú apne háthoṇ kí kamáí kháwegá; tú sạdatmand, aur ḳhair tere sáth hai.
3 Terí joṛú us daraḳht i angúr kí mánind hogí, jo mewe se ladá huá tere ghar ke áspás hai; tere bachche tere dastarḳhwán ke gird zaitún ke paudhoṇ kí mánind hoṇge.
4 Dekho, wuh insán, jo Ḳhudáwand se ḍartá hai, aisá mubárak hogá.
5 Ḳhudáwand Saihún meṇ se tujhe barakat degá, ki tú apní ụmr bhar Yarúsalam kí iqbálmandí dekhe;
6 Aur apne bachchoṇ ke bachche dekhe. Isráel par salámatí howe.

129 ZABÚR.

1 MERÍ jawání se leke unhoṇ ne aksar mujhe dukh diyá, Isráel ab kahe;
2 Merí jawání se leke aksar unhoṇ ne mujhe dukh díyá;
par we mujh par gálib na hue.
3 Halwáhoṇ ne merí píṭh par hal jotá; unhoṇ ne apní
regháríáṇ lambí kíṇ.
4 Khudáwand sádiq hai; us ne sharíroṇ kí rassíoṇ ko
káṭ ḍálá hai.
5 We sab, jo Saihún se bugz rakhte haiṇ, sharminda
hoṇge, aur ulṭe phiráe jáeṇge.
6 We chhatoṇ kí ghás kí mánind hoṇge, jo peshtar us se,
ki koí use ukháṛe khushk ho játí hai:
7 Jis se káṭnewálá apní muṭṭhí aur púle báṇdhnewálá
apná dáman nahíṇ bhartá;
8 Aur ráhguzar nahíṇ kahte, ki Khudáwand kí barakat
tum par ho: ham Khudáwand ká nám leke tumháre liye
duá karte haiṇ.

130 ZABÚR.

1 AI Khudáwand, maiṇ gahráoṇ meṇ se tujhe pukártá huṇ.
2 Ai Khudáwand, merí áwáz sun; merí minnat kí áwáz
par tere kán mutawajjih howeṇ.
3 Ai Khudáwand, agar tú gunáh ká hisáb le, to ai Khu-
dáwand, kaun khaṛá rah sake?
4 Par tere pás to magfirat hai, táki terá ḍar rakheṇ.
5 Maiṇ Khudáwand ke intizár meṇ huṇ; merí ján inti-
zár meṇ hai, aur mujhe us ke kalám ká bharosá hai.
6 Merí ján Khudáwand ke intizár meṇ hai, pásbánoṇ se
ziyáda jo subh kí ráh, háṇ, pásbánoṇ se ziyáda jo subh kí
ráh takte haiṇ.
7 Ai Isráel, Khudáwand par tawakkul kar; ki rahmat
Khudáwand ke pás hai; aur us ke pás kasrat se khalásí hai.
8 Aur wuhí Isráel ko us kí sárí badkáríoṇ se makhlasí
degá.

131 ZABÚR.

1 AI Khudáwand, mere dil meṇ magrúí nahíṇ, aur
maiṇ buland-nazar nahíṇ huṇ; aur baṛí baṛí bátoṇ
meṇ, aur un mámaloṇ meṇ jo mere liye anuṭhe haiṇ, merá
shugl nahíṇ.
2 Yaqínan maiṇ ne us laṛke kí mánind, jis ká dúdh us kí
má ne chhuṛáyá ho, apne jí kí khátirjamaí kí, aur use chup
kar rakhá hai: merá jí us laṛke ká sá hai jis ká dúdh
chhuṛáyá gayá ho.
3 Ai Isráel Khudáwand par bharosá rakh, is dam se
abad tak.

28 ROZ.—FAJR KÍ NAMÁZ.

132 ZABÚR.

1 AI Khudáwand, Dáúd ke báb meṇ us ke sáre ande-
she ko yád kar:
2 Ki us ne Khudáwand kí qasam kháí, Yaqúb ke Qádir
kí nazr máni.
3 Yaqínan maiṇ apne ghar ke andar na jáuṇgá; yaqínan
maiṇ apne palaṇg ke bichhaune par na chaṛhuṇgá;
4 Yaqínan maiṇ apní áṇkhoṇ meṇ níṇd ko aur apní pala-
koṇ meṇ úṇghái ko áne na duṇgá;
5 Jab tak ki Khudáwand ke liye ek maqám, Yaqúb ke
Qádir ke liye ek maskan na páuṇ.
6 Dekho, ham ne us kí khabar Ifrátá meṇ suní; ham
ne us ko jaṇgal ke maidánoṇ meṇ páyá.
7 Ham us ke maskanoṇ meṇ jáeṇge; ham us ke páṇw
kí chaukí ke sámhne sijda kareṇge.
8 Uṭh, ai Khudáwand, apní árámgáh meṇ dákhil ho, tú
aur terí quwwat ká sandúq.
9 Tere káhin sadáqat ká jáma pahineṇ; aur tere muqad-
das log khushí se lalkáreṇ.
10 Apne bande Dáúd kí khátir apne Masíh ká chihra
námanzúr mat kar.

11 Khudáwand ne sachcháí ke sáth Dáúd se qasam kháí,
us se wuh na phiregá, ki main tere pet ke phal men se tere
liye tere takht par biṭhláuṉgá.
12 Agar tere laṛke mere ahd aur merí shahádat ko, jo
main unheṉ sikháuṉgá, hifz kareṉge, to un ke laṛke bhí
tere takht par abad tak baiṭhte chale jáeṉge.
13 Ki Khudáwand ne Saihún ko chun liyá; apne rahne
ke liye use pasand kiyá hai:
14 Yihí mere árám kí jagah abad tak; yahíṉ main
rahuṉgá; ki use main ne pasand kiyá hai.
15 Main us kí rozi meṉ bahut sí barakat duṉgá; main
us ke muhtájoṉ ko roṭí se ser karuṉgá.
16 Aur us ke káhinoṉ ko naját ká jáma pahináuṉgá, aur
us ke muqaddas log khushí se lalkáreṉge.
17 Waháṉ main Dáúd kí shákh shigufta karuṉgá: main
ne apne Masíh ke liye ek chirág taiyár kar rakhá hai.
18 Main us ke dushmanoṉ ko sharmindagí ká jáma
pahináuṉgá, lekin us ke úpar us ká táj ḍahḍaháegá.

133 ZABÚR.

1 DEKHO, kyá khúb aur kyá suháni bát hai, ki bháí
mile jule raheṉ!
2 Yih us mahaṉg-mole iṭr kí mánind hai, jo sir par ḍálá
jáwe; aur bahke ḍáṛhí par, Hárún kí ḍáṛhí par hoke, us ke
pairáhan ke garebán tak pahuṉche.
3 Harmún kí os kí mánind hai, wuh os jo Saihún ke
paháṛoṉ par girtí hai: ki waháṉ Khudáwand ne barakat
ká, hamesha kí zindagí ká hukm farmáyá.

134 ZABÚR.

1 DEKHO, ai Khudáwand ke sab bando, jo rát ko
Khudáwand ke ghar meṉ khaṛe rahte ho, Khudá-
wand ko mubárak kaho.
2 Maqdis kí taraf apne háth uṭháo, aur Khudáwand ko
mubárak kaho.
3 Khudáwand ásmán aur zamín ká kháliq, tujhe Saihún
meṉ se barakat bakhshe.

135 ZABÚR.

1 HALLILÚ-YÁH! Khudáwand ke nám kí hamd
karo; ai Khudáwand ke bando, us kí hamd karo,
2 Tum, jo Khudáwand ke ghar men, hamáre Khudá ke
ghar kí bárgáhoṇ meṇ, khaṛe rahte ho.
3 Hallilú-yáh! Kyuṇki Khudáwand bhalá hai; us ke
nám kí madhsaráí karo; yih suháná hai.
4 Ki Khudáwand ne Yaqúb ko apne liye, Isráel ko apne
kháss khazáne hone ke liye chun liyá.
5 Ki mujh ko yaqín hai, ki Khudáwand buzurg hai; aur
hamárá Rabb sáre mabúdoṇ se baṛá hai.
6 Jo kuchh ki Khudáwand ne cháhá, us ne ásmán, aur
zamín, aur daryáoṇ, aur sáre gahráoṇ meṇ kiyá.
7 Bukhárát zamín kí atráf se wuhí uṭhátá hai; meṇh ke
liye bijlí banátá hai; hawá ko apne makhzanoṇ se nikál
látá hai.
8 Us ne Misr ke pahlauṭhe máre, kyá insán ke, kyá
haiwán ke.
9 Us ne nisháníáṇ o ajáibát ai Misr, tujh meṇ, Firaún
aur us ke sáre khádimoṇ par bhejí.
10 Us ne bahut qaumoṇ ko márá, aur zabardast bád-
sháhoṇ ko qatl kiyá.
11 Amúríoṇ ke bádsháh Saihún ko, aur Basan ke bád-
sháh Új ko aur Kanán kí tamám saltanaton ko:
12 Aur un kí zamín mírás meṇ, apne log Isráel ko mírás
meṇ dí.
13 Ai Khudáwand, terá nám abad tak hai; ai Khudá-
wand, terá zikr pusht dar pusht báqí rahegá.
14 Ki Khudáwand apne logoṇ ká insáf karegá, aur apne
bandoṇ ke liye pachhtáegá.
15 Gair-qaumoṇ ke but soná aur rúpá, ádmíoṇ kí dast-
káríáṇ haiṇ.
16 We zubán rakhte haiṇ, par bolte nahíṇ; áṇkheṇ
rakhte haiṇ, par dekhte nahíṇ;
17 We kán rakhte haiṇ, par sunte nahíṇ; we to muṇh
se sáṇs bhí nahíṇ lete.

18 We, jo un ke banánewále hain, sab jinhen un ká
bharosá hai, unhín kí mánind hain.
19 Ai Isráel ke gharáne, Khudáwand ko mubárak kaho;
ai Hárún ke gharáne, Khudáwand ko mubárak kaho.
20 Ai Láwí ke gharáne, Khudáwand ko mubárak kaho;
ai tum jo Khudáwand se darte ho, Khudáwand ko mubá-
rak kaho.
21 Saihún men se Khudáwand mubárak, jo Yarúsalam
men rahtá hai. Hallilú-yáh!

28 ROZ.—SHÁM KÍ NAMÁZ.

136 ZABÚR.

1 KHUDÁWAND ká shukr karo; ki wuh bhalá hai;
ki us kí rahmat abad tak hai.
2 Us ká, jo iláhon ka Khudá hai, shukr karo; ki us kí
rahmat abad tak hai.
3 Us ká, jo khudáwandon ká Khudáwand hai, shukr
karo; ki us kí rahmat abad tak hai.
4 Us ká, jo akelá bare ajáib kám kartá hai; ki us kí
rahmat abad tak hai.
5 Us ká, jis ne hikmat se ásmán banáe; ki us kí rahmat
abad tak hai.
6 Us ká, jis ne zamín ko páníon par phailáyá; ki us kí
rahmat abad tak hai.
7 Us ká, jis ne bare bare naiyir banáe; ki us kí rahmat
abad tak hai:
8 Áftáb, ki jis ká amal din ko hai; ki us kí rahmat
abad tak hai:
9 Máhtáb aur sitáre, jin ká amal rát ko hai; ki us kí
rahmat abad tak hai.
10 Us ká, jis ne Misr ko, us ke pahlauthon samet márá;
ki us kí rahmat abad tak hai.
11 Aur Isráelíon ko un ke darmiyán se nikál láyá; ki
us kí rahmat abad tak hai:
12 Qawí háth se, aur barháe hue bázú se; ki us kí rah-
mat abad tak hai.

13 Us ká, jis ne daryá i Qulzum do hissa kiyá; ki us kí rahmat abad tak hai:
14 Aur Isráelíoṇ ko us ke darmiyán se pár le gayá; ki us kí rahmat abad tak hai.
15 Aur Firaún ko, us ke lashkar samet, daryá i Qulzum meṇ jhár ḍála; ki us kí rahmat abad tak hai.
16 Us ká, jo bayábán meṇ apne log ká rahnumá huá; ki us kí rahmat abad tak hai.
17 Us ká, jis ne baṛe baṛe bádsháhoṇ ko qatl kiyá; ki us kí rahmat abad tak hai:
18 Aur qawí salátín ko ján se márá; ki us kí rahmat abad tak hai:
19 Amúríoṇ ke bádsháh Saihún ko; ki us kí rahmat abad tak hai:
20 Aur Basan ke bádsháh U'j ko; ki us kí rahmat abad tak hai:
21 Aur un kí sarzamín ko mírás kar diyá; ki us kí rahmat abad tak hai:
22 Apne bande Isráel kí mírás; ki us kí rahmat abad tak hai.
23 Us ká, jis ne ham ko hamárí pastí kí hálat meṇ, yád farmáyá; ki us kí rahmat abad tak hai.
24 Aur ham ko hamáre dushmanoṇ se chhuṛá liyá; ki us kí rahmat abad tak hai.
25 Us ká, jo har jándár ko rozí detá hai; ki us kí rahmat abad tak hai.
26 A'smán ke Khudá kí shukrguzárí karo; ki us kí rahmat abad tak hai.

137 ZABU'R.

1 BA'BUL kí nahroṇ par, waháṇ ham baiṭhe, aur Saihún ko yád karke roe.
2 Ham ne apní barbateṇ bed ke darakhtoṇ meṇ, jo us ke bích meṇ the, ṭáṇg díṇ.
3 Ki waháṇ hamáre qaid karnewáloṇ ne cháhá ki ham gít gáweṇ, aur hamáre lúṭnewáloṇ ne ki ham khushí manáweṇ, yih kahke ki Saihún ke gítoṇ meṇ se hamáre liye ek gít gáo.

4 Ajnabí zamín meṇ ham kyuṇkar Ḳhudáwand ká gít
gáweṇ?
5 Ai Yarúsalam, agar maiṇ tujh ko bhúl jáuṇ, to merá
dahná háth apní hikmat bhúle.
6 Agar maiṇ tujh ko yád na rakhuṇ; agar maiṇ Yarú-
salam ko apní awwal ḳhushí se ziyádatar ạzíz na jánuṇ; to
merí zubán tálú se lag jáe.
7 Ai Ḳhudáwand, Yarúsalam ke din ko, baní Adúm kí
bábat yád rakh, ki unhoṇ ne kahá, ḍhá deo; bekh o bun se
us ko ḍhá deo.
8 Ai Bábul kí beṭí, barbád kí huí! kyá hí mubárak wuh
jo tujh se us sulúk ká, jo tú ne ham se kiyá, intiqám lewe.
9 Mubárak wuh, jo tere laṛkoṇ ko pakaṛke pattharoṇ
par paṭak dewe.

138 ZABÚR.

1 MAIN apne sáre dil se terí sitáish karuṇgá; mạbú-
doṇ ke áge maiṇ terí madhsaráí karuṇgá.
2 Maiṇ terí muqaddas haikal kí taraf sijda karuṇgá, aur
tere nám kí sitáish karuṇgá, terí rahmat ke sabab, aur terí
sachcháí ke sabab; ki tú ne apne qaul ko apne sáre nám ke
úpar baṛháyá hai.
3 Jis din maiṇ ne pukárá, tú ne merí suní; tú ne merí
rúh ko himmat deke qawí kiyá.
4 Ai Ḳhudáwand, zamín ke sab bádsháh tere muṇh ke
kalám sun ke terí sitáish kareṇge.
5 Aur Ḳhudáwand kí ráhoṇ meṇ gáeṇge, ki Ḳhudáwand
ká jalál baṛá hai.
6 Ki Ḳhudáwand buland hai aur pastoṇ par tawajjuh
kartá hai; par magrúroṇ ko dúr se jántá hai.
7 Harchand maiṇ dukh ke ạlam meṇ chaltá phirtá huṇ,
par tú mujhe jiláwegá; tú mere dushmanoṇ ke qahr par
apná háth baṛháegá aur apne dahne háth se mujhe
bacháegá.
8 Ḳhudáwand mere liye sab kuchh karegá; ai Ḳhudá-
wand terí rahmat abad tak hai; apne háthoṇ ke kámoṇ
ko tark mat kar.

29 ROZ.—FAJR KÍ NAMÁZ.

139 ZABÚR.

1 AI Ḳhudáwand, tú ne mujhe jáṇchá hai; aur tú
jántá hai.
2 Tú merá baiṭhná aur merá uṭhná jántá hai; tú mere
ḳhiyál ko dúr se daryáft kartá hai.
3 Tú merí rawish aur mere bistar ko chhán letá hai,
aur merí sárí ráhoṇ se wáqfiyat rakhtá hai.
4 Ki dekh, merí zubán par koí aisí bát nahíṇ, ki jise tú,
ai Ḳhudáwand, bilkull nahíṇ jántá hai.
5 Tú áge píchhe merá ghernewálá hai, aur tú ne apná
háth mujh par rakhá hai.
6 Aisá ilm mere liye niháyat ạjíb hai; yih buland hai,
maiṇ use nahíṇ pahuṇch saktá.
7 Terí Rúh se maiṇ kidhar jáuṇ, aur terí huzúrí se maiṇ
kaháṇ bháguṇ?
8 Agar asmán ke úpar chaṛh jáuṇ, to tú waháṇ hai;
agar pátál meṇ apná bistar bichháuṇ, to dekh, tú waháṇ
bhí hai.
9 Agar subh ke paṇkh leke maiṇ samundar kí intihá
meṇ já baiṭhuṇ:
10 To waháṇ bhí terá háth mujhe le chalegá, aur terá
dahná háth mujhe sambhálegá.
11 Agar maiṇ kahuṇ, ki andherí beshakk mujhe ḍhám-
pegí; to rát mere gird roshní ho jáegí.
12 Yaqínan táríkí tere sámhne tárík nahíṇ kar saktí,
par rát din kí mánind roshan hai; táríkí aur roshní donoṇ
eksáṇ haiṇ.
13 Ki tú ne mere gurdoṇ ko baná rakhá hai; merí má
ke peṭ meṇ tú ne hifázat se mujhe ḍhámp liyá.
14 Maiṇ terí sitáish kartá rahuṇgá, is liye ki maiṇ
muhíb o ạjíb tarah baná huṇ; tere kám ạjíb haiṇ; is ká
mere jí ko baṛá yaqín hai.
15 Jab ki maiṇ parde meṇ banáyá játá, zamín ke asfal
meṇ buná játá thá, to merí súrat tujh se chhipí na thí.

16 Terí áṇkhon ne mere betartíb madde ko dekhá ; aur
tere daftar men sab aiyám jo honewále the, likhe hue the,
jab hanoz un meṇ se koí maujúd na thá.
17 Aur mujh ko kyá hí beshqímat haiṇ tere ḳhiyál, ai
Bárí Taạlá ! un kí jama kyá hí bahut hai.
18 Maiṇ unheṇ kyá ginuṇ ? we to shumár meṇ ret se
ziyáda haiṇ ; maiṇ jág játá aur phir bhí tere sáth huṇ.
19 Ai Ḳhudáwand, tú yaqínan sharíroṇ ko qatl karegá ;
pas, ai khúnío, mere pás se dúr ho jáo.
20 We to sharárat ke liye terá zikr karte haiṇ ; tere
dushman terá nám bejá lete haiṇ.
21 Kyá tere kína rakhnewáloṇ se, ai Ḳhudáwand maiṇ
kína na rakhuṇ ? aur jo terí muḳhálifat meṇ uṭhte haiṇ,
un se maiṇ nafrat na karuṇ ?
22 Maiṇ shiddat se un ká kína rakhtá huṇ ; we mere
nazdík dushman haiṇ.
23 Ai Ḳhudá, mujhe jánch, aur mere dil ko ján ; mujhe
ázmá, aur mere andeshoṇ ko ján.
24 Aur dekh ki mujh meṇ kisí tarah kí ḳharábí kí ráh
hai ; aur mujh ko abadí ráh meṇ chalá.

140 ZABU'R.

1 AI Ḳhudáwand, bure ádmí se mujh ko chhuṛá ;
zálim insán se mujhe bachá rakh.
2 Jo dil meṇ burái ká mansúba báṇdhte haiṇ ; we har
roz laṛáíoṇ par jama hote haiṇ.
3 Sámpoṇ kí mánind unhoṇ ne apní zubán tez kí hai ;
un ke honṭhoṇ meṇ afaí ká zahr hai.
4 Ai Ḳhudáwand, sharír ke háth se mujhe mahfúz rakh ;
zálim insán se mujhe bachá ; jinhoṇ ne mansúba báṇdhá
hai, ki merí ráhoṇ meṇ mujh ko páemál kareṇ.
5 Magrúroṇ ne chhipke mere liye phandá aur rassíáṇ
taiyár kí haiṇ ; unhoṇ ne ráhguzar meṇ jál bichháyá hai ;
unhoṇ ne mere liye dám lagáe haiṇ.
6 Maiṇ ne Ḳhudáwand se kahá, Tú merá Ḳhudá hai ;
Ai Ḳhudáwand, merí munáját kí áwáz sun.

7 Ai Yahowáh Khudáwand, merí naját ke zor, jang ke
din tú ne mere sir par sáya kiyá.
8 Ai Khudáwand, sharír kí khwáhishon ko manzúr mat
kar; us ká iráda púrá hone na de; nahín to we sir
utháenge.
9 Jinbon ne mujhe cháron taraf se gher liyá hai, un ke
honthon kí burái unhín ke sir dhámpegí.
10 Un par angáre dále jáenge; wuh unhen ág men jhon-
kegá; aur gahráon men, ki we phir na uth sakenge.
11 Bad zubán insán zamín par qáim na rahegá; zálim
insán burái ká shikár hoke halák ho jáegá.
12 Mujh ko yaqín hai, ki Khudáwand garíbon ká
muqaddama laregá, muhtájon ká haqq pahuncháegá.
13 Filhaqíqat sádiq log tere nám kí hamd karenge; we,
jo rást hain, tere huzúr men basenge.

141 ZABUR.

1 AI Khudáwand, main tujhe pukártá hun; merí taraf
jald á; jab main tujhe pukárun merí áwáz par
kán dhar.
2 Merí duá tere huzúr bakhúr kí tarah sadá manzúr
rahe; mere háthon ká utháná shám kí qurbání kí mánind.
3 Ai Khudáwand, mere munh par nigahbán bithlá;
mere honthon ke darwáze kí darbání kar.
4 Mere dil ko kisí burí bát kí taraf máil hone na de, ki
wuh badkáron men shámil hoke badkárí kare; aur mujhe
un ke mazadár khánon men se kuchh kháne na de.
5 Sádiq mihrbání se mujh ko máre, aur mujhe tambíh
de; merá sir sir ke tel ká inkár na kare; ki phir bhí un kí
musíbaton ke waqt main duá mángungá.
6 Un ke hákim chatán kí atráf men giráe gae; aur
unhon ne merí báten suníu, ki we míthí thín.
7 Jis tarah ki koí zamín ko chástá aur chír detá hai,
usí tarah hamárí haddíán qabr ke munh par bikhar gaín.
8 Lekin, ai Yahowáh Khudáwand, merí ánkhen terí
taraf hain; merá tawakkul tujh par hai; merí ján ko halák
hone na de.

9 Mujh ko us phande se bachá, jo unhoṇ ne mere liye
bichháyá, aur badkároṇ ke jáloṇ se.
10 Jab tak ki maiṇ pár ho jáuṇ sharír apne hí dámoṇ
meṇ ek sáth phaṇs jáweṇ.

29 ROZ.—SHÁM KÍ NAMÁZ.

142 ZABÚR.

1 MAIṆ Khudáwand ke áge apní áwáz se chillátá
huṇ: apní áwáz se Khudáwand ke áge minnat
kartá huṇ.
2 Maiṇ apní faryád us ke huzúr khol khol ke kartá
huṇ; apná dukh us ke huzúr bayán kartá huṇ.
3 Jis waqt merá jí udás hai tú mere raste se wáqif hai.
Jis ráh meṇ ki mujh ko chalná hai unhoṇ ne chhipke mere
liye phandá lagáyá hai.
4 Dahne háth nigáh kar, aur dekh, ki koí nahíṇ, jo
mujhe pahchántá ho; mujhe kahíṇ panáh na rahí; kisí ko
merí ján kí fikr nahíṇ.
5 Ai Khudáwand, maiṇ tere áge chilláyá; maiṇ ne kahá,
Tú hí merí panáh, merá bakhra zindagí kí sarzamín meṇ.
6 Mere nále par tawajjuh farmá; kyuṇki maiṇ bahut
past ho gayá huṇ; mere satánewáloṇ se mujhe chhuṛá le;
ki we mujh se zoráwar haiṇ.
7 Merí rúh ko qaid se nikál, táki tere nám kí sitáish
howe: sádiq mere áspás jama ho jáeṇge jab tú mujh par
mihrbání farmáwegá.

143 ZABÚR.

1 AI Khudáwand, merí duá sun, merí minnatoṇ par
kán rakh; apní wafáí se, apní sadáqat se merá
jawáb de.
2 Aur apne bande ko adálat meṇ na lá, kyuṇki koí insán
jándár tere huzúr rástbáz ṭhahar nahíṇ saktá.

3 Ki dushman merí ján ke píchhe pará hai; us ne merí zindagí ko khák par páemál kiyá; us ne mujh ko un kí mánind, jo muddat se mar gae hain, táríkí men basáyá hai.
4 Aur merá jí mujh men udás ho gayá; merá dil mere bích men ujar gayá hai.
5 Main agle dinon ko yád kartá hun; tere sáre kámon ko sochtá hun; main terí dastkárí par gaur kartá hun.
6 Main apne háth terí taraf phailátá hun; merí rúh khushk zamín kí mánind terí pyásí hai.
7 Ai Khudáwand, jald merí sun; merí rúh be-khud ho gaí hai: mujh se munh na mor, nahín to main un kí mánind ho jáungá, jo garhe men girte hain.
8 Subh ko apní mihr kí áwáz mujhe suná; kí tujh par merá bharosá hai; wuh ráh jis par mujh ko chalná hai, mujh ko batá, kyunki main apní rúh ko terí taraf uthátá hun.
9 Ai Khudáwand, mujh ko mere dushmanon se chhurá le; main tere pás panáh letá hun.
10 Mujhe apní marzí par chalná sikhlá; kyunki tú hí merá Khudá hai; terí achchhí rúh chauras sarzamín men mujhe le chale.
11 Ai Khudáwand, tú apne nám ke wáste mujhe jiláegá; tú apní sadáqat men merí ján musíbat se chhuráegá.
12 Aur apní rahmat se tú mere dushmanon ko faná karegá; aur un sab ko, jo mere jí ko dukh dete hain, nábúd karegá; kyunki main terá banda hun.

30 ROZ.—FAJR KÍ NAMÁZ.

144 ZABUR.

1 MUBÁRAK hai, Khudáwand merí chatán; wuh mere háthon ko jang karná, merí unglíon ko larná sikhlátá hai:

2 Merá mihrbání karnewálá, aur merá gaṛh, merá úṇchá
burj, aur merá rihái-denewálá, merí sipar, aur us par merá
bharosá hai; wuh mere tale mere log ko maglúb kartá hai.
3 Ai Ḳhudáwand, insán kyá hai, ki tú use pahcháne?
ibn i Ádam kaun hai, ki tú us ká ḳhiyál kare.
4 Insán to butlán kí mánind hai: us ke din ek guzarte
hue sáye kí mánind.
5 Ai Ḳhudáwand, apne ásmánoṇ ko jhuká, aur utar á
pahároṇ ko chhú, to un se dhuwáṇ uṭhegá.
6 Bijlí girá aur unheṇ titar bitar kar; apne tír chalá
aur unheṇ ghabrá de.
7 Úpar se apná háth phailá, mujhe ḳhalásí de; aur
bahut páníoṇ se, ajnabí aulád ke háth se mujhe chhuṛá le.
8 Jin ke muṇh se wáhí báteṇ nikaltí haiṇ, aur un ká
dahná háth jhúṭh ká dahná háth hai.
9 Ai Ḳhudá, maiṇ tere liye ek nayá gít gáuṇgá; das tár
kí bín bajáke terí madhsarái karuṇgá.
10 Jo sháhoṇ ko naját baḳhshtá, jo apne bande Dáúd ko
burí teg se bachátá hai.
11 Mujh ko ajnabí aulád ke háth se ḳhalásí de aur
chhuṛá le, jin ke muṇh se wáhí kalám nikaltá hai, aur un
ká dahná hath jhúṭh ká dahná háth hai.
12 Táki hamáre beṭe paudhoṇ kí mánind apní jawání
meṇ zor se baṛheṇ; hamárí beṭíáṇ záwiya kí sí ḳhush tarásh
súrateṇ, mahall ke naqshe par howeṇ;
13 Táki hamáre maḳhzan malámál howeṇ, jin meṇ se
har qism kí chíz muyassar ho: hamárí bheṛeṇ hazároṇ
lákhoṇ hamáre galloṇ meṇ janeṇ.
14 Hamáre bail lade hue hoṇ; kuchh nuqsán aur ḳhurúj,
aur hamáre bázároṇ meṇ kisí tarah kí nálish na ho.
15 Mubárak wuh log jis ká yih raṇg ho; mubárak wuh
log jis ká Ḳhudá Ḳhudáwand hai.

145 ZABUR.

1 AI Ḳhudá, mere bádsháh, maiṇ terí baṛái karuṇgá;
aur abad ul ábád tere nám ko mubárak kahuṇgá.

2 Main har roz tujhe mubárak kahungá; aur abad ul
ábád tere nám kí sitáish karungá.
3 Khudáwand buzurg hai, aur wuh niháyat sitáish ke
láiq hai; aur us kí buzurgí daryáft se báhar hai.
4 Har ek pusht dúsrí pusht se tere kámon kí taríf
caregí, aur tere zabardast kámon ká bayán karegí.
5 Main terí janáb kí jalíl izzat par, aur tere ajáib
kámon par dhiyán karungá.
6 Aur log tere haulnák kámon kí qudrat ká charchá
karenge; aur main terí buzurgí ká bayán karungá.
7 We terí barí khúbí ká bahut sá zikr karenge, aur terí
sadáqat ke gít gáenge.
8 Khudáwand karím o rahím hai; gussa karne men
dhímá, aur niháyat mihrbán.
9 Khudáwand sab ke liye bhalá hai, aur us kí rahmaten
us ke sáre kámon par hain.
10 Ai Khudáwand, tere sáre kámon se terí madhsaráí
hotí hai; aur tere muqaddas log tujhe mubárak kahte
hain.
11 We terí saltanat ke jalál ko bayán karte, aur terí
qudrat ká charchá karte hain.
12 Táki us ke zabardast kámon ko, aur us kí saltanat kí
jalíl shaukat ko baní A′dam par záhir karen.
13 Terí saltanat abadí saltanat hai, aur terí hukúmat
pusht dar pusht.
14 Khudáwand un sab ko, jo girte hain, thámtá hai, aur
un sab ko, jo nihur gae hain, uthá khará kartá hai.
15 Sab kí ánkhen tujh par lagí hain; aur tú unhen waqt
par rozí detá hai.
16 Tú apní mutthí kholtá hai, aur har ek jándár ká pet
bhartá hai.
17 Khudáwand apní sárí ráhon men sádiq hai, aur apne
sab kámon men mihrbán.
18 Khudáwand un sab ke, jo us ko pukárte hain, nazdík
hai; un sab ke, jo sachcháí se us ko pukárte hain.
19 Wuh un kí murád, jo us se darte hain, púrí karegá;
aur un kí faryád sunegá, aur unhen bacháegá.
20 Khudáwand sab ká jo us se mahabbat rakhte hain,
háfiz hai; aur sáre sharíron ko halák karegá.

21 Merá munh Khudáwand kí sitáish bayán karegá ; aur
har ek bashar abad ul ábád us ke muqaddas nám ko mubá-
rak kahá kare.

146 ZABÚR.

1 HALÍLU'-YÁH ! Ai merí ján, Khudáwand kí hamd
kar.
2 Main jab tak jítá rahungá, Khudáwand kí hamd ka-
rungá ; main jab tak maujúd hun apne Khudá kí madhsaráí
karungá.
3 Amíron par, baní Ádam par bharosá mat rakho ; kí un
men naját kí táqat nahín.
4 Us ká dam nikal játá, wuh apní mátí men phir játá
hai ; usí din us ke mansúbe faná ho jate hain.
5 Mubárak hai wuh, jis ká madadgár Yaqúb ká Khudá
hai, jis ká bharosá Khudáwand apne Khudá par hai ;
6 Jis ne ásmán, aur zamín, samundar aur jo kuchh un
men hai banáyá ; wuh sachcháí kí pásdárí nit kartá hai.
7 Wuh mazlúmon ká insáf kartá hai ; wuh bhúkhon ko
rotí detá ; Khudáwand asíron ko chhurátá hai.
8 Khudáwand andhon kí ánkhen khol detá hai ; Khudá-
wand unhen, jo nihur gae hain, sídhá khará kartá hai ;
Khudáwand sádiqon ko azíz rakhtá hai.
9 Khudáwand pardesíon kí nigahbání kartá hai ; wuh
yatímon aur bewon ko sambháltá hai ; lekin sharíron kí
rah ko terhí merhí kartá hai.
10 Khudáwand abad tak bádsháhat karegá, terá Khudá
ai Saihún, pusht dar pusht. Halílú-yáh.

30 ROZ.—SHÁM KÍ NAMÁZ.

147 ZABÚR.

1 KHUDÁWAND kí hamd karo : ki hamáre Khudá
kí madhsaráí karná bhalá kám hai ; kyunki yih
suhátá hai : hamd karná sajtá.

2 Khudáwand Yarúsalam ko tamír kartá hai; wuh
Isráelí bichhre húon ko jama kartá hai.
3 Wuh shikasta-dilon ká iláj kartá hai; aur un ke zakh-
mon ko bándhtá hai.
4 Wuh sitáron ká shumár batlátá hai; wuh un sab ko
nám le le pukártá hai.
5 Hamárá Khudáwand buzurg hai, aur bará qádir; us
ká fahm bayán se báhar hai.
6 Khudáwand garíbon ko sambháltá; wuh sharíron ko
zamín par patak detá hai.
7 Khudáwand kí hamd duhráo; barbat bajáke hamáre
Khudá kí madhsaráí karo:
8 Jo ásmán par badlíon ká parda dáltá hai; jo zamín ke
liye menh taiyár kartá; jo paháron par ghás ugátá hai;
9 Jo haiwánon ko, kauwon ke bachchon ko, ki chilláte
hain, rozí pahunchátá hai.
10 Us kí khushí ghore ke zor se nahín; na us kí khurramí
mard kí pindlíon se.
11 Khudáwand ko un se khushí hai, jo us se darte hain,
jo us kí rahmat ke ummedwár hain.
12 Ai Yarúsalam, Khudáwand kí tarífkar; ai Saihún,
apne Khudá kí sitáish kar.
13 Kyunki us ne tere darwázon ke bendon ko mazbútí
bakhshí, aur tujh men tere bachchon ko barakat dí.
14 Wuh terí sarhaddon men amn bakhshtá; wuh tujhe
suthre se suthre gehún se ásúda kartá hai.
15 Wuh apná hukm zamín par bhejtá hai; us ká kalám
niháyat tez rau hai.
16 Wuh barf ún kí mánind detá hai; pálá rákh kí
mánind bakhertá hai.
17 Wuh apne yakh ko luqmon kí mánind phenktá hai;
us kí thand kí bardásht kaun kar saktá hai?
18 Wuh apná payám bhejtá hai, aur unhen galá detá
hai; wuh apní hawá chalátá hai, pání bah játá hai.
19 Wuh apná kalám Yaqúb par, apne ahkám aur apní
adálaten Isráel par záhir kartá hai.
20 Us ne kisí qaum se aisá kuchh nahín kiyá, aur we
adálaten nahín jánte hain. Halílú-yáh.

148 ZABÚR.

1 HALÍLÚ-YÁH! Ásmánoṇ par se Khudáwand kí
hamd karo; bulandíoṇ par us kí hamd karo.
2 Ai us ke sab firishto, us kí hamd karo: ai us ke sab
lashkaro, us kí hamd karo.
3 Ai súraj, aur chánd, us kí hamd karo; ai chamakne-
wále sitáro, tum sab us kí hamd karo.
4 Ai ásmánoṇ ke ásmáno, aur ai páníо, jo ásmán ke
úpar ho, us kí hamd karo.
5 We Khudáwand ke nám kí hamd kareṇ, ki us ne
hukm diyá, aur we maujúd ho, gaye.
6 Aur un ko abad tak páedárí bakhshí; us ne hadd lagá
dí jis ke we pár nahíṇ játe.
7 Ai tinníno, aur ai sab gahrápo, zamín par se us kí
hamd karo.
8 Ág aur ole, barf aur bukhár, aur zor kí áṇdhí, jo us
ke hukm ko bajá láte haiṇ;
9 Paháṛ aur sáre ṭílo mewadár darakht aur sáre sanau-
bar.
10 Darinde aur sáre charinde; kíṛe makoṛe, aur parinde;
11 Zamín ke bádsháho, aur sárí qaumo, umrá aur
zamín ke sáre munsifo;
12 Jawáno o kuṇwárío bhí, aur buḍḍho, laṛkoṇ samet;
13 We Khudáwand ke nám kí hamd kareṇ; ki us ká nám
akelá álíshán hai; usí ká jalál zamín aur ásmán ke úpar hai.
14 Aur wuhí apne log ká síng buland kartá hai; apne
sáre muqaddas log kí, baní Isráel kí, us ummat kí jo us ke
nazdík hai, shauqat. Halílú-yáh!

149 ZABÚR.

1 HALÍLÚ-YÁH! Khudáwand ká ek nayá gít gáo;
us kí madh muqaddasoṇ kí jamáat meṇ.
2 Isráel apne banánewále meṇ shádmán howe; baní
Saihún apne Bádsháh meṇ khushí manáweṇ.
3 We us ke nám kí hamd karte húe nácheṇ; tablá aur
barbat bajáte us kí madhsaráí kareṇ.